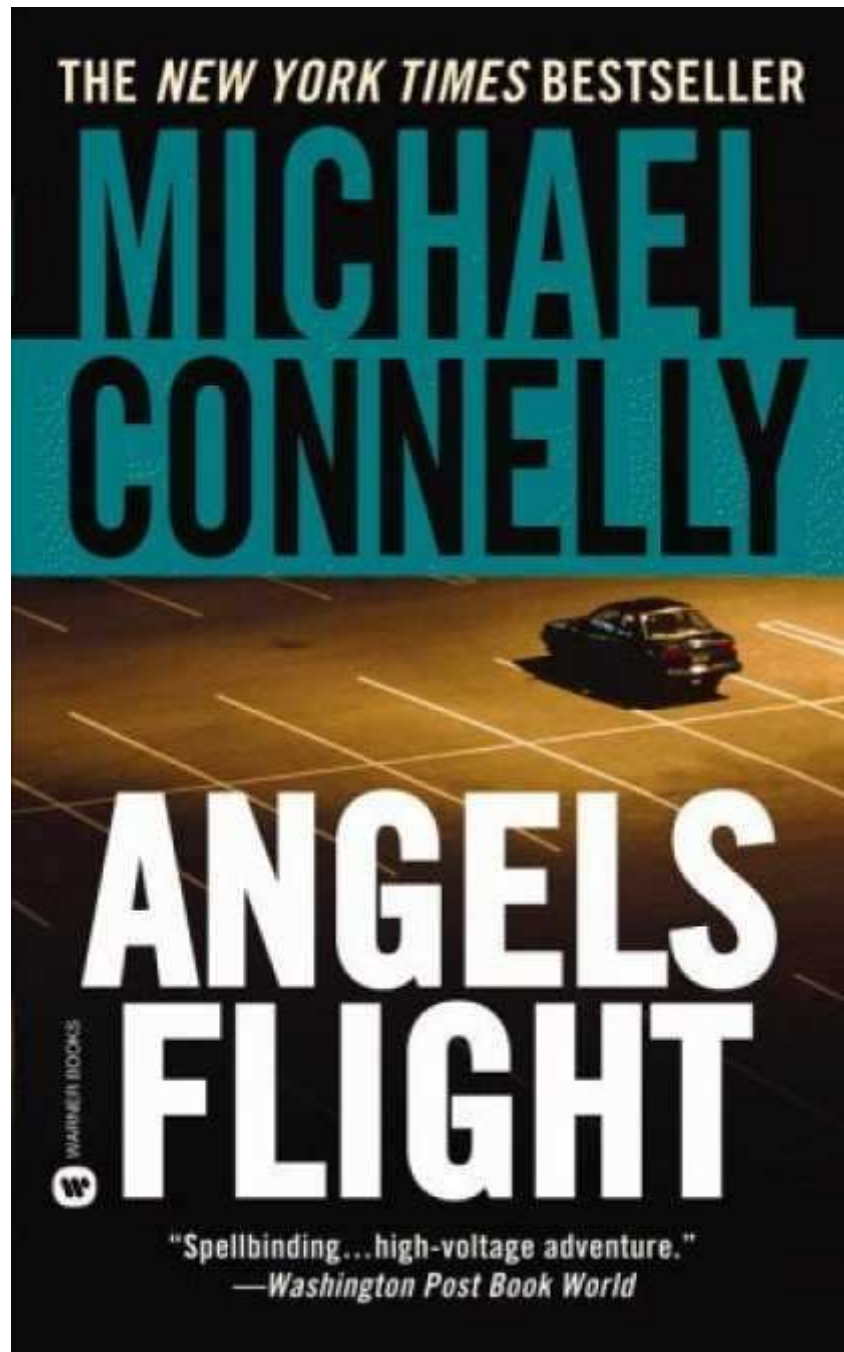

Michael Connelly - Let andela

1.

Riječ je zvučala strano u njegovim ustima, kao da ju je izgovorio netko drugi. U glasu mu se osjećala neka vrsta usrdnosti, a on to nije poznavao. Jednostavan *halo* što ga je šapnuo u slušalicu bio je pun nade, gotovo očajanja. No glas što ga je začuo s druge strane nije bio onaj koji je želio čuti.

Detektive Bosch?

Bosch se na trenutak osjetio glupo. Pitao se je li osoba s druge strane opazila nesigurnost u njegovu glasu.

Ovdje poručnik Michael Tulin. Je li to Bosch?

Ime ništa nije značilo Boschu, a trenutačnu zabrinutost o tome kako je zvučao naglo je zamijenila strahovita strepnja.

Ovdje Bosch. Što je? Što se dogodilo?

Molim vas, pričekajte, treba vas zamjenik šefa Irving.

Što je...

Čovjek gaje stavio na čekanje, pa se čula jedino tišina. Bosch se sjetio tko je Tulin, Irvingov pobočnik. Bosch je stajao i čekao. Osvrnuo se po kuhinji; gorjelo je samo prigušeno svjetlo na pećnici. Jednom je rukom držao slušalicu uz uho, a drugu je nagoniski prislonio na želudac, gdje su se isprepleli strah i tjeskoba. Pogledao je osvjetljene brojeve na satu štednjaka. Bila su gotovo dva ujutro, pet minuta nakon stoje posljednji put pogledao. Ovo nije u redu, mislio je dok je čekao. To ne čine telefonom. Dođu ti na vrata. Kažu ti licem u lice.

S druge se strane Irving napokon oglasio.

Detektive Bosch?

Gdje je ona? Što se dogodilo?

Prošao je još jedan trenutak mučne tišine dok je Bosch čekao. Sad je držao oči zatvorene. Kako, molim?

Samo mi recite, što joj se dogodilo? Želim reći... je li živa?

Detektive, nisam siguran o čemu to govorite. Zovem jer mi hitno treba vaša ekipa. Dodijelit ću vam poseban zadatak.

Bosch je otvorio oči. Pogledao je kroz kuhinjski prozor prema mračnom kanjonu ispod svoje kuće. Pogledom je slijedio padinu prema autocesti, a zatim do dijela rasvijetljenog Hollywooda što se vidio kroz procjep Cahuenga Passa. Pitao se znači li svako svjetlo daje netko budan i čeka nekoga tko neće doći. Vidio je vlastiti odraz u staklu. Izgledao je umorno. Razabirao je duboke podočnjake, čak i na tamnom staklu.

Imam zadatak, detektive nestrpljivo ponovi Irving. Jeste li sposobni raditi ili ste...

Mogu raditi. Samo sam se na trenutak smutio.

Pa, žao mi je ako sam vas probudio. Ali na to ste se već trebali naviknuti.

Da. To nije problem.

Bosch mu nije rekao da ga nije probudio poziv, nego je hodao mračnom kućom,

čekajući.

Onda se pokrenite, detektive. Popit ćemo kavu na mjestu događaja.

Kakvom mjestu događaja?

Razgovarat ćemo o tome kad stignete ovamo. Ne želim više odugovlačiti.

Pozovite svoju ekipu. Neka dođu u Grand Street između Treće i Četvrte. Na vrh Angels Flighta. Znete li o čemu govorim?

Bunker Hill? Ne shvaćam...

Sve će vam biti objašnjeno kad stignete ovamo. Potražite me čim stignete. Ako sam na donjem kraju, dođite k meni prije nego što bilo s kim razgovarate.

Što je s poručnicom Billets? Ona bi trebala...

Bit će obaviještena o onome što se događa. Gubimo vrijeme. Ovo nije molba.

Ovo je zapovijed. Okupite svoje ljude i dođite ovamo. Jesam li dovoljno jasan? Jasni ste.

Dakle, očekujem vas.

Irving je prekinuo vezu, ne čekajući odgovor. Bosch je nekoliko trenutaka stajao sa slušalicom prislomjenom na uho, pitajući se što se događa. Angels Flight je kratka uspinjača koja u središtu grada vozi ljude uz Bunker Hill, daleko izvan jurisdikcije Odjela za umorstva hollywoodske postaje. Ako Irving ima truplo ondje dolje, za istragu će biti nadležna Centralna postaja. Ako njihovi detektivi ne mogu obaviti istragu zbog preopterećenosti slučajevima ili osobnih problema, ili ako se slučaj smatra previše važnim ili medijski osjetljivim za njih, onda bi bio prosljeđen detektivima Odjela za pljačke i umorstva. Činjenica da se slučajem bavi zamjenik šefa policije, i to prije zore u subotu, ukazuje na ovo drugo. Činjenica da je pozvao Boscha i njegovu ekipu umjesto detektiva iz OPUa bila je zagonetka. Bez obzira što Irving ima u Angels Flightu, to nema smisla.

Bosch je još jednom pogledao prema mračnom kanjonu, odmaknuo slušalicu od uha i isključio telefon. Poželio je cigaretu, ali izdržao je do ovog doba noći bez nje. Neće se sad slomiti.

Okrenuo je leđa prozoru i naslonio se na pult. Pogledao je telefon u ruci, opet ga uključio i pritisnuo tipku za brzo biranje kako bi dobio vezu sa stanom Kizmin Rider. Nazvat će Jerryja Edgara nakon što razgovara s njom. Boscha je preplavio osjećaj olakšanja, premda gaje nastojao suzbiti. Možda još ne zna što ga očekuje kod Angels Flighta, ali to će mu zasigurno skrenuti misli s Eleanor Wish.

Rideričin se budni glas javio nakon stoje telefon dvaput zazvonio.

Liz, Harry jereče. Imamo posla.

2.

Bosch se dogovorio s partnerima da će se naći ispred hollywoodske postaje kako bi uzeli automobile prije nego što pođu do Angels Flighta. Dok se vozio nizbrdo, našao je KFWB postaju na radiju u džipu i čuo vijest o istrazi o

umorstvu koja je u toku, a mjesto događaja je povijesna uspinjača. Izvjestitelj je s mjesta događaja javio da su dva tijela pronađena u jednoj od kabina, te da se ondje nalazi nekoliko pripadnika Odjela za pljačke i umorstva. No to je bilo sve što je izvjestitelj mogao javiti, a također je napomenuo da je policijskim kordonom zatvoren neuobičajeno širok prostor oko mjesta zločina, te nije mogao izbliza pogledati. Bosch je u postaji te oskudne informacije prenio Edgaru i Riderici dok su preuzimali tri "kicoša" iz voznog parka.

Dakle, čini se da ćemo glumiti potrčkala za one iz OPUzaključio je Edgar, pokazujući svoju razdraženost jer su ga probudili da bi vjerojatno cijeli vikend obavljao dosadne poslove za detektive OPUa. Naš trud, njihova slava. Anismo čak ni dežurni ovaj vikend. Zašto Irving nije pozvao Riceovu prokletu ekipu ako je trebao nekoga iz hollywoodske postaje?

Edgar je imao pravo. Ekipajedan, Bosch, Edgar i Riderica, uopće nije dežurna ovaj vikend. Irving bi pozvao Terryja Ricea, koji vodi ekipu tri, da se držao pravilne procedure, jer su oni dežurni ovog vikenda. No Bosch je već zaključio da se Irving ne drži nikakve procedure, sigurno ne ako gaje zamjenik šefa izravno nazvao, prije nego što je o tome obavijestio njegovu nadređenu, poručnicu Grace Billets.

Pa, Jerry reče Bosch, naviknut na partnerove žalopojke uskoro ćeš imati priliku to osobno pitati zamjenika šefa.

Da, svakako, učinim li to, moje će se dupe idućih deset godina nalaziti u Harboru. Jebeš to.

Hej, lako je raditi u postaji Harborreče Riderica, tek toliko da malo podbode Edgara. Znala je da Edgar živi u Valleyju, te bi premještaj u postaju Harbor značio mukotrpnih devedeset minuta vožnje svakoga dana, što je čista definicija terapije autocestom, metode šefova za neslužbeno kažnjavanje nezadovoljnika i problematičnih policajaca. Imaju samo šestsedam umorstava na godinu.

To je lijepo, ali na mene ne računaj, dovraga.

Dobro, dobro reče Bosch. Najbolje da krenemo, a o svemu tome ćemo kasnije brinuti. Nemojte se izgubiti.

Bosch je pošao Hollywood Boulevardom do Ceste 101, te s lakoćom vozio slabo prometnom autocestom do centra. Na pola puta pogledao je u retrovizor i vidio svoje partnere iza sebe. Premda je bilo mračno, a cestom su se kretala i druga vozila, bez problema ih je mogao vidjeti. Mrzio je nove detektivske automobile. Bili su crnobijeli i izgledali su točno kao i patrolna kola, osim što na krovu nisu imali policijska svjetla. Zamjena neobilježenih detektivskih automobila takozvanim kicošima bila je ideja bivšeg šefa. Cijela je ideja bila prijevara osmišljena radi ispunjavanja njegovih obećanja da će na ulicu staviti više policajaca. Zamjenjivanjem neobilježenih automobila jasno obilježenima, u javnosti se stvarao pogrešan dojam da ulicama patrolira više policajaca. Kad se obraćao na javnim skupovima, u svoje je izvještaje ubrajao i detektive u kicošima, ponosno tvrdeći daje broj policajaca na ulicama povećao za nekoliko stotina.

U međuvremenu, detektivi koji su nastojali obavljati svoj posao, vozili su se naokolo kao mete. Bosch i njegova ekipa su više nego jednom pokušali uručiti nalog za uhićenje ili su tijekom istrage nastojali neopazice doći u neki dio grada, ali su ih odali njihovi službeni automobili. Sve je to bilo glupo i opasno, ali je šefova odluka provedena u svim detektivskim uredima, čak i nakon što šef nije dobio drugi petogodišnji mandat. Bosch se, poput mnogih drugih detektiva, nadao da će novi šef uskoro situaciju vratiti na staro. Međutim, više nije vozio kući automobil što su mu ga dodijelili za rad. Bilo je ugodno kao šef ekipe stalno voziti službeni automobil, ali nije želio da mu obilježeno vozilo stoji ispred kuće. Ne u L. A. u. Nikad ne znaš kakvo bi zlo to moglo privući do tvojih vrata.

Stigli su u Grand Street do dva i četrdeset pet. Kad je Bosch zaustavio automobil, ugledao je neobično mnogo vozila povezanih s policijom parkiranih duž pločnika na California Plazi. Vidio je kombije ekipe za obradu mjesta zločina i mrtvozornika, nekoliko patrolnih kola i još nekoliko detektivskih automobila, ne kicoša, nego neobilježenih automobila što ih još uvijek koriste detektivi OPUa. Dok je čekao da se Riderica i Edgar parkiraju, otvorio je aktovku, izvadio mobitel i nazvao svoju kuću. Nakon što je telefon pet puta zazvonio, uključila se telefonska sekretarica pa je čuo vlastiti glas kako mu govori neka ostavi poruku.

Eleanor ja sam. Pozvan sam na zadatak... ali nazovi moj dojavljivač ili mobitel kad stigneš, pa ću znati da je sve u redu... Ovaj, dobro, to je sve. Doviđenja... o, sad je oko dva i četrdeset pet ujutro. Subota ujutro. Do viđenja.

Edgar i Riderica su stigli do vrata njegovog automobila. Spremio je mobitel, uzeo aktovku i izišao. Edgar, najviši od njih troje, podigao je žutu traku stoj e okruživala mjesto zločina, te su svi prošli ispod, pozorniku koji je držao popis nazočnih dali svoja imena i brojeve znački, a zatim se zaputili preko California Plaze.

Trg je bio središte Bunker Hilla, kameno dvorište nastalo zbog spajanja dva mramorna nebodera u kojima su se nalazili uredi, visoke stambene zgrade i Muzeja suvremene umjetnosti. U sredini trga nalazila se velika fontana, ali su "u ovo doba noći pumpe i svjetla bili isključeni, pa je voda bila nepomična i mračna.

Iza fontane bila je postaja za upravljanje uspinjačom, izgrađena u stilu beaux arts s početka devetnaestog stoljeća, na vrhu Angels Flighta. Kraj te malene građevine kretala se većina istražitelja i pozornika, kao da nešto čekaju. Bosch je pogledom tražio sjajnu obrijanu glavu koja pripada zamjeniku šefa Irvingu, ali je nije vidio. On i njegovi partneri priključili su se mnoštvu i pošli prema kabini što je stajala na vrhu tračnica. Putem je prepoznao mnoga lica detektiva iz Odjela za pljačke i umorstva. To su bili ljudi s kojima je radio prije nekoliko godina, dok je još bio dio elitne jedinice. Nekolicina mu je kimnula glavom ili ga pozdravila po imenu. Bosch je vidio Francisa Sheehana, svojeg bivšeg partnera, koji je stajao sam i pušio cigaretu. Bosch se odvojio od svojih partnera

i prišao mu.

Frankie reče. Što se događa? Harry, što ti radiš ovdje? Pozvali sume. Irving nas je pozvao.

Sranje. Oprosti, partneru, ali ovo ne bih želio ni najgorem neprijatelju.

Zašto, što se...

Bolje da najprije s njim razgovaraš. Taj će slučaj biti posebno šakljiv.

Bosch je oklijevao. Sheehan je izgledao iscrpljeno, ali Bosch ga mjesecima nije vidio. Nije imao poj ma što j e stvorilo takve podočnjake ispod njegovih očiju, niti kad su urezani u njegovo lice. Na trenutak se sjetio odraza vlastitog lica što gaje ranije tog jutra vidio.

Jesi li dobro, Francis? Nikad bolje.

U redu, razgovarat ćemo.

Bosch se ponovno pridružio Edgaru i Riderici, koji su stajali kraj kabine. Edgar je lagano pokazao glavom na svoju lijevu stranu.

Hej, Harry, jesi li vidio ono? upita tihim glasom. Ondje su Chastain i njegova gomila. Što ti klipani ovdje rade?

Bosch se okrenuo i ugledao skupinu ljudi iz Unutrašnje kontrole.

Nemam pojmareče.

Chastain i Bosch su se na trenutak pogledali u oči, ali Bosch je skrenuo pogled.

Ne isplati se trošiti energiju i uzrujavati pri samom pogledu na čovjeka iz UKe.

Umjesto toga, usredotočio se na pokušaj otkrivanja o čemu je riječ. Razina njegove radoznalosti bila je na maksimumu. Broj detektiva OPUa, ljudi iz UKe, zamjenik šefa na mjestu događaja... Morao je otkriti što se događa.

Edgar i Riderica su ga slijedili kad se zaputio prema kabini. Unutra su postavljena prenosiva svjetla, pa je kabina bila osvjetljena poput nečije dnevne sobe. Unutra su radila dva tehničara za obradu mjesta zločina. Po tome je Bosch zaključio daje prilično kasno stigao na mjesto zločina. Tehničari za obradu mjesta zločina ulaze tek nakon što mrtvozornikovi ljudi obave početne postupke: utvrde smrt žrtava, fotografiraju tijela u zatečenom položaju, pretraže ih kako bi našli rane, oružje i identifikacijske dokumente.

Bosch je prišao stražnjem dijelu kabine i pogledao kroz otvorena vrata.

Tehničari su radili oko dva tijela. Žena je bila ispružena najjednom stepenasto postavljenom sjedalu u sredini kabine. Na sebi je imala uske sive hlače i bijelu majicu kratkih rukava koja joj je dopirala do bedara. Na prsima joj se rascvao veliki cvijet od krvi, gdje je jednim jedinim metkom pogođena ravno u srce.

Glava joj je bila zabačena unatrag, uz prozorsku dasku iza njezinog sjedala.

Imala je tamnu kosu i put, očito porijeklom iz neke zemlje južno od granice. Na sjedalu kraj njezina tijela nalazila se plastična vrećica puna nekih stvari što ih Bosch nije mogao vidjeti. Iz vrećice su virile presavijene novine.

Na stubama kraj stražnjih vrata potrbuške je ležalo tijelo crnca odjevenog u tamnosivo odijelo. S mjesta ne kojem je stajao, Bosch nije mogao vidjeti čovjekovo lice, a samo je jedna rana bila vidljiva: rana od metka koji je prošao kroz sredinu žrtvine desne šake. Bosch je znao da će se to kasnije, u

obdukcijom izvještaju, opisivati kao obrambena rana. Čovjek je podigao ruku u uzaludnom pokušaju da se obrani od metka. Bosch je to tijekom godina mnogo puta vidio, te gaje uvijek navodilo na razmišljanje o očajničkim pokušajima što ih ljudi na kraju čine. Podizanje ruke kako bi se zaustavio metak jedan je od najočajnijih postupaka.

Premda su se tehničari neprestano kretali ispred njega, Bosch je mogao gledati ravno kroz nagnutu kabinu i niz tračnice do Hill Streeta, otprilike sto metara niže. Ista se kabina nalazila u podnožju brda, a Bosch je vidio još detektiva koji se kreću oko križne rampe i zatvorenih vrata Grand Central Marketa na suprotnoj strani ulice.

Kao dijete, Bosch se vozio uspinjačom i proučavao kako radi. Još uvijek se toga sjećao. Dvije su identične kabine protuteža jedna drugoj. Kad se jedna penje uspornim tračnicama, druga se spušta, i obrnuto. Susreću se na sredini. Sjećao se vožnji Angels Flightom mnogo prije nego stoje Bunker Hill nanovo rođen kao otmjeni poslovni centar staklenih i mramornih nebodera, elegantnih stambenih zgrada, muzej a i fontana koje se opisivalo kao vodene vrtove. U ono je vrijeme brdo bilo mjesto nekoć grandioznih viktorijanskih kuća pretvorenih u pansionere za samce umorna izgleda. Harry i njegova majka vozili su se Angels Flightom kako bi na brdu potražili mjesto gdje će živjeti.

Napokon, detektive Bosch.

Bosch se okrenuo. Zamjenik šefa Irving stajao je na otvorenim vratima malene postaje.

Svi vi rekao je, kretnjom ruke pozivajući Boscha i njegovu ekipu unutra.

Ušli su u skučenu prostoriju kojom su dominirali veliki kotači za kabele što su nekoć vukli kabine gore i dolje. Bosch se sjećao daje negdje pročitao da su kabeli i kotači zamijenjeni električnim sustavom pod nadzorom kompjutera kad je Angels Flight prije nekoliko godina obnovljen, nakon četvrt stoljeća mirovanja.

S jedne strane kotača bilo je tek toliko mjesta da stane maleni stol i dvije stolice na sklapanje. Na drugoj se strani nalazio kompjutor za upravljanje uspinjačom, stolac za operatera i nekoliko kartonskih kutija. Ona na vrhu bila je otvorena, pa su se vidjele brošure o povijesti Angels Flighta.

Uza suprotni zid, u sjeni iza starih željeznih kotača, prekriženih ruku i gruba, od sunca pocrvenjela lica okrenuta prema podu, stajao je čovjek kojega je Bosch prepoznao. Nešto je radio za kapetana Johna Garwooda, zapovjednika Odjela za pljačke i umorstva. Po izrazu njegova lica znao je daje zbog nečega veoma uvrijeđen. Garwood ih nije pogledao, pa tri detektiva ništa nisu rekli.

Irving je prišao telefonu na stolu i podigao slušalicu. Kad je počeo govoriti, kretnjom je pokazao Boschu neka zatvori vrata.

Ispričavam se, gospodine govorio je Irving. Stigla je ekipa iz Hollywooda. Svi su ovdje, pa možemo nastaviti.

Nekoliko je trenutaka slušao, pozdravio i spustio slušalicu. Poštovanje u njegovu glasu i uporaba riječi gospodine otkrili su Boschu da Irving razgovara sa šefom

policije. Još jedna neobičnost u slučaju.

U redu, dakle reče Irving, okrenuvši se prema nj ima. Žao mi je što sam vas izvukao iz kreveta, osobito kad niste dežurni. Međutim, razgovarao sam s poručnicom Billets, pa ste od ovog trenutka oslobođeni rada u hollywoodskoj postaji, sve dok se ovo ne riješi.

Što ćemo mi to točno rješavati? upita Bosch.

Delikatnu situaciju. Ubojstva dvoje građana. Bosch je poželio da već jednom prijede na stvar.

Šefe, ovdje vidim dovoljno ljudi iz OPUa za ponovnu istragu o slučaju Bobbyja Kennedyjareče, pogledavši Garwooda. –I to bez ubrajanja ljudi iz UKe koji se motaju po strani. Što točno ovdje radimo? Što želite od nas?

Jednostavno jereče Irving. Istragu ću predati vama. To je sad vaš slučaj, detektive Bosch. Detektivi iz Odjela za pljačke i umorstva povući će se čim vas upoznamo sa situacijom. Kao što vidite, stigli ste prilično kasno. To je loše, ali vjerujem da ćete vi to moći prevladati. Znam što možete.

Bosch je dugi trenutak tupo zurio u njega, a zatim je opet kratko pogledao Garwooda. Kapetan se nije pomaknuo, i dalje zureći u pod. Bosch je postavio jedino pitanje koje bi moglo razjasniti neobičnu situaciju.

Onaj muškarac i ona žena u kabini, tko su oni? Irving kimne glavom.

Tko su oni bili zacijelo je točnije. Tko su bili. Žena se zvala Catalina Perez. Još ne znamo tko je ona točno bila i što je radila na Angels Flightu. To vjerojatno nije važno. Čini se da je jednostavno bila na pogrešnom mjestu u pogrešnom trenutku. No to ćete vi službeno utvrditi. U svakom slučaju, onaj muškarac, to je već nešto drugo. To je bio Howard Elias.

Odvjetnik?

Irving kimne. Bosch je čuo kako je Edgar naglo uvukao dah.

Doista je on?

Nažalost.

Bosch je pogledao kraj Irvinga i kroz prozorčić za prodaju karata. Mogao je vidjeti unutrašnjost kabine. Tehničari su još uvijek radili, pripremajući se za gašenje svjetla kako bi laserom mogli pretražiti unutrašnjost, radi otisaka prstiju. Pogled mu se zaustavio na šaci s ranom od metka. Howard Elias. Bosch je pomislio na sve osumnjičene kojima će se morati pozabaviti, od kojih mnogi u tom trenutku stoje vani i promatraju.

Sranje reče Edgar. Pretpostavljam da se ne bismo mogli odreći ovoga, je li, šefe? Pazite što govorite, detektive obrecne se Irving, a mišići njegove čeljusti napeli su se dok gaje obuzimala ljutnja. To ovdje nije prihvatljivo.

Gledajte, šefe, samo želim reći da, ako tražite nekoga tko će glumiti čiča Tomu policije, to neću biti...

To nema nikakve veze s ovim prekine ga Irving. Bez obzira sviđa li se to vama ili ne, dodijeljen vam je ovaj slučaj. Očekujem da ćete svi vi profesionalno i temeljito obaviti svoj posao. Povrh svega, očekujem rezultate, kao i šef policije. Sve drugo ništa ne znači. Baš ništa.

Nakon kratke tišine, tijekom koje je Irving pogledom odmjerio Edgara, Riderieu i Boscha, zamjenik šefa je nastavio.

U ovoj policiji postoji samo jedna rasa reče. Ni crna ni bijela. Samo plava.

3.

Howard Elias nije došao na zao glas kao odvjetnik za građanska prava zbog klijenata za koje je radio; njih bi se moglo opisati kao ništarije, ako ne i obične kriminalce. Ono stoje Eliasovo lice i ime učinilo tako poznatima stanovnicima Los Angelesa bila je njegova uporaba medija, njegova vještina ispipavanja upaljenog živca rasizma u gradu, te činjenici da je svoju odvjetničku praksu izgradio zahvaljujući jednom određenom zadatku: podizanju tužbi protiv Policije Los Angelesa.

Gotovo je dva desetljeća masno zarađivao podižući tužbu za tužbom na saveznom sudu, a sve u ime građana koji su na neki način došli u sukob s policijom. Elias je tužio policajce, detektive, šefa policije, samu instituciju. Kad bi tužio, koristio je neprecizan pristup, navodeći kao optužene sve koji su imali bilo kakve veze s incidentom o kojem se radilo. Nakon što je osumnjičenika za pljačku u bijegu ugrizao policijski pas, Elias je podigao tužbu u ime ozlijeđenog čovjeka, optuživši psa, policajca zaduženog za životinju, te sve njemu nadređene, do šefa policije. Za dobru mjeru, dodao je tužbe protiv instruktora policajca na akademiji, kao i uzgajivača psa.

U svoj im reklamnim televizijskim emisijama kasno uvečer i na čestim "improviziranim", ali lukavo osmišljenim tiskovnim konferencijama na stubama Okružnog suda, Elias se uvijek predstavljao kao pas čuvar, usamljeni glas koji se bori protiv zlostavljanja fašističke i paravojne organizacije poznate kao PLA. Za kritičare, a oni su se nalazili u svim redovima PLAE, kao i u uredima gradskih i okružnih odvjetnika, Elias je sam bio rasist, čovjek izvan kontrole koji je produbljavao raskol u već podijeljenom gradu. Njima je on bio ološ pravnog sustava, mađioničar sudnice koji je bilo kada mogao posegnuti u špil i izvući rasističku kartu.

Eliasovi su klijenti najčešće bili crni ili smeđi. Vještina javnoga govorništva i selektivno korištenje činjenica, te primjena svega toga, često je njegove klijente pretvarala u društvene heroje, simbolične žrtve policije izvan kontrole. Mnogi u južnim dijelovima grada smatrali su Eliasovu zaslužnu za onemogućavanje PLA da se ponaša kao okupacijska vojska. Howard Elias bio je jedan od nekolicine ljudi kojeg se u različitim područjima istodobno iz dubine duše mrzilo i zdušno slavilo.

Malo je onih koji su se divili Eliasu i istodobno razumjeli da je cijela njegova praksa izgrađena oko jednog jednostavnog djelića prava. Podizao je tužbe jedino na saveznom sudu i prema odredbama američkih propisa o građanskim pravima, koji su mu omogućavali da svoj honorar naplati od grada Los Angelesa za svaki slučaj što ga dobije na sudu.

Premlaćivanje Rodneyja Kinga, izvještaj Christopherova povjerenstva koji je oštro kritizirao policiju nakon Kingova suđenja i građanski neredi koji su potom uslijedili, te rasno podvojeni slučaj O. J. Simpsona stvorili su sjenu koja se pružala nad svakim Eliasovim slučajem. Stoga odvjetnik nije imao osobitih poteškoća u dobivanju slučajeva pokrenutih protiv policije i u uvjeravanju porote da tužiteljima odredi barem simbolične odštete. Te porote nikad nisu shvaćale da su takve presude Eliasu omogućavale podnošenje računa gradu i poreznim obveznicima, pa tako i njima samima, a oni su iznosili stotine tisuća dolara u honorarima.

U parnici o psećem ugrizu, slučaju koji je postao Eliasov zaštitni znak, porota je zaključila da su prekršena tužiteljeva prava. No kako je tužitelj bio provalnik s dugim dosjeom prijašnjih uhićenja i osuda, porota mu je odredila samo jedan dolar odštete. Njihova je namjera bila jasna, željeli su poslati upozorenje policiji, a ne kriminalca učiniti imućnim. Ali Eliasu to nije bilo važno. Pobjeda je pobjeda. Prema saveznim smjernicama, poslao je račun gradu, a iznos je bio 340.000 dolara. Grad je vrištao i tražio preispitivanje, ali je na koncu isplaćeno više od polovice iznosa. Zapravo je porota, kao i mnoge prije i kasnije, vjerovala da šalje opomenu PLAi, ali je također plaćala Eliasove polusatne emisije na Kanalu 9, njegov porsche i talijanska odijela za sudnicu, kao i njegov raskošan dom u Baldwin Hillsu.

Naravno, Elias nije bio jedini. U gradu radi na desetke odvjetnika koji su se specijalizirali za policiju i slučajeve građanskih prava, te su iskorištavali isti savezni propis koji im omogućuje naplaćivanje honorare mnogo većih od odšteta dodijeljenih njihovim klijentima. Nisu baš svi bili cinični i motivirani isključivo novcem. Parnice što su ih pokretali Elias ostali donijele su pozitivne promjene u policiji. Čak i njihovi neprijatelji policajci, nisu to mogli osporiti. Parnice građanskih prava uspjele si okončati uporabu zahvata oko vrata kojim su se osumnjičeni svladavali,; ranije gaje policija odobravalala, i to nakon neprihvatljivo velikog broj; smrtnih slučajeva među pripadnicima manjina. Parnice su također poboljšale uvjete i zaštitu u lokalnim zatvorima. Drugi su slučajevi omogućili pojednostavnili načine na koje su građani podizali žalbe protiv nasilnih policajaca.

No Elias je bio daleko iznad svih njih. Posjedovao je medijski šarm i vještine govorništva jednoga glumca. Također se činilo da nema nikakvih kriterija kad se radilo o biranju klijenata. Zastupao je dilere droge koji su tvrdili da su ih ispitivači zlostavljali, provalnike koji su krali od siromašnih, ali su se žalili da su ih policajci tukli kad su ih ulovili, pljačkaše koji su pucali u svoj e žrtve, ali su se žestoko bunili kad su policajci pucali u njih. Eliasova omiljena uzrečica, što ju je upotrebljavao u svojim reklamama i kad god bi netko uperio kameru prema njemu, bila je daje zloporaba moći zloporaba moći, bez obzira je li žrtva kriminalac. Uvijek je znao brzo pogledati u objektiv kamere i tvrditi da će se, ako se zlostavljanje tolerira kad je usmjereno prema krivima, uskoro tolerirati i

kad žrtve budu nedužni.

Elias je radio sam. Tijekom proteklog desetljeća tužio je policiju više od stotinu puta, a porota je bila na njegovoj strani u više od pola tih slučajeva. Njegovo je ime moglo zalediti policajčev mozak kad bi ga čuo. U policiji se znalo da se neće raditi o neznatnom slučaju koji se može gurnuti pod sag ako te tuži Elias. Nije sklapao izvansudske nagodbe; ništa u zakonima o građanskim pravima nije pružalo poticaj za nagodbe. Ne, čovjek bi bio izložen javnom spektaklu ako Elias pokrene parnicu protiv njega. Bilo bi izjava za tisak, tiskovnih konferencija, novinskih naslova, televizijskih emisija. Bio bi sretan da se iz toga izvuče u jednom komadu, a kamoli da još zadrži i policijsku značku.

Anđeo za neke, vrag za druge, Howard Elias je mrtav, ubijen hicem u uspinjači Angels Flight. Dok je gledao kroz prozor malene prostorije i promatrao narančasti sjaj laserske zrake kako se kreće po zamračenoj kabini uspinjače, Bosch je znao da se nalazi u zatišju pred oluju. Za samo dva dana trebala je započeti parnica koja se mogla pretvoriti u Eliasov najveći slučaj. U parnici protiv PLAe, koja je u medijima postala poznata kao slučaj "Crnog ratnika", trebalo je u ponedjeljak ujutro u Okružnom sudu SADA početi biranje porotnika. Koincidencija, ili kako će javnost nesumnjivo biti uvjerena, nedostatak koincidencije, između Eliasova umorstva i početka suđenja zasigurno će istragu o smrti odvjetnika učiniti sedmicom na Richterovoj ljestvici. Pripadnici manjina urlat će od bijesa i opravdane sumnje. Bijelci u West Sideu šaptat će o svojim strahovima od nereda. Sve oči nacije još će jednom biti uprte u Los Angeles i njegovu policiju. Bosch se u tom trenutku slagao s Edgarom, premda iz drukčijih razloga od onih što ih ima njegov crni partner. Volio bi da mogu izbjeći taj slučaj.

Šefe reče, ponovo se usredotočivši na Irvinga kad se pročuje tko... želim reći, kad mediji otkriju da je riječ o Eliasu, mi ćemo...

To nije vaša briga reče Irving. Vaša je briga istraga. Šef i ja pozabavit ćemo se medijima. Oni koji rade na istrazi neće izustiti niti jednu riječ. Ni riječi.

Zaboravite na medijereče Riderica. Što je sa South Central? Ljudi će...

To ćemo riješiti prekine je Irving. Policija će uspostaviti plan spremnosti za slučaj građanskih nereda, počevši od sljedeće smjene. Kompletно se osoblje prebacuje u smjene od dvanaest sati, sve dok ne budemo vidjeli kako će grad reagirati. Nitko od onih koji su doživjeli devedeset drugu ne želi to ponovno vidjeti. Ali ponavljam, to nije vaša briga. Vi ovdje imate samo jednu brigu. Niste mi dopustili da završim reče Riderica. Nisam kanila reći da će doći do pobune. Ja zapravo vjerujem u ljude koji ondje žive. Mislim da neće biti problema. Kanila sam reći da će biti gnjevni zbog ovoga, i sumnjičavi. Ako mislite da to možete ignorirati ili obuzdati time što ćete više policajaca...

Detektivko Rider opet je prekine Irving to nije vaša briga. Istraga je vaša briga. Bosch je vidio da su Irvingovo prekidanje i riječi kojima je crnkinji govorio neka ne vodi računa o vlastitoj zajednici razbjesnili Ridericu. To se vidjelo na njezinu licu, a Bosch je taj izraz već vidio. Odlučio se umiješati prije nego što

kaže nešto neprimjereno.

Trebat će nam još ljudi. Ako smo samo nas troje, tjednima ćemo jedino provjeravati alibije, možda cijelih mjesec dana. U ovakvom slučaju treba biti brz, ne samo zbog slučaja, već i zbog ljudi. Nas troje nećemo biti dovoljni. I za to smo se pobrinuli reče Irving. Imat ćete svu potrebnu pomoć. Ali ne iz Odjela za pljačke i umorstva. To bi bio sukob interesa, zbog pitanja Michaela Harrisa.

Prije nego stoje progovorio, Bosch je trenutak razmislio o tome kako Irving ne želi spomenuti slučaj Crnog ratnika, već koristi tužiteljevo ime. Zašto mi? Što? Razumijem zašto OPU ne sudjeluje. Ali gdje su ekipe iz Centralne postaje? Mi nismo na svojem području i nismo na redu. Zašto mi?

Irving je glasno uzdahnuo.

Svi iz Odjela za ubojstva Centralne postaje su ovaj i sljedeći tjedan na obuci. Obuka o senzibilnosti, a zatim FBIova radionica o novim tehnikama za obradu mjesta zločina. Odjel za pljačke i umorstva preuzimao je njihove slučajeve. Oni su pozvani i za ovaj. Kad se utvrdilo tko je čovjek s mecima u glavi, kontaktirali su mene, a nakon razgovora sa šefom policije odlučeno je da ćemo pozvati vas. Vi ste dobra ekipa. Jedna od naših najboljih. Riješili ste svoja posljednja četiri slučaja, uključujući i ono s tvrdo kuhanim jajima. Da, upoznat sam s tim. Osim toga, najvažnije je što Elias nikad nije tužio niti jedno od vas troje.

Palcem je preko ramena pokazao prema mjestu zločina u kabini uspinjače. Dok je to činio, pogledao je Garwooda, ali kapetan je još uvijek gledao u pod.

Nema sukoba interesareče Irving. Točno?

Tri su detektiva kimnula. Boscha su dovoljno često tužili tijekom dvadeset pet godina u policiji, ali nekako je uvijek uspijevaao izbjeći sukob s Eliasom. Ipak, nije vjerovao da im je Irving dao potpuno objašnjenje. Znao je daje Edgar već aludirao na razlog iz kojeg su izabrani, vjerojatno važniji od činjenice da nikoga od njih Elias nije povlačio po sudu. Oba Boschova partnera su crnci. Irvingu bi to u određenom trenutku moglo koristiti. Bosch je znao kako će Irvingova želja da policija ima samo jedno lice ijednu rasu, plavu, biti lako zaboravljena kad mu zatreba crno lice za kamere.

Ne želim da se mojim ljudima paradira pred medijima, šefe reče Bosch. Ako radimo na slučaju, onda ćemo raditi, a nismo tu radi predstave.

Irving je ljutitim očima zurio u njega.

Kako ste mi se obratili?

Bosch je na trenutak ostao zatečen. Obratio sam vam se sa šefe.

O, dobro. Jer sam se pitao nije li ovdje netko pobrkao rangove. Je li, detektive? Bosch se okrenuo i opet zagledao kroz prozor. Osjećao je kako mu lice oblijeva rumenilo, te ga je uzrujavalo što se tako odaje. Nereče.

Dobro Irving reče bez ikakvog tračka napetosti. Onda ću vas ostaviti s kapetanom Garwoodom. On će vas upoznati s dosadašnjim razvojem situacije.

Kad završi, razgovarat ćemo o tome kako ćemo raditi na slučaju.

Okrenuo se prema vratima, ali gaje Bosch zaustavio. Još nešto, šefe.

Irving se opet okrenuo k njemu. Bosch se dotad pribrao. Mirno je promatrao zamjenika šefa.

Znate da ćemo morati istraživati o policajcima. O mnogo njih. Morat ćemo proučiti sve odvjetnikove slučajeve, a ne samo ovaj s Crnim ratnikom. Zato moram unaprijed znati, svi to moramo znati, želite li vi i šef policije da prikažemo stanje onakvim kakvo jest ili...

Nije dovršio, a Irving ništa nije rekao.

Želim zaštititi svoje ljude reče Bosch. Ovakav slučaj... jednostavno unaprijed moramo znati na čemu smo.

Bosch je riskirao govoreći to pred Garwoodom i ostalima. Vjerojatno će time opet naljutiti Irvinga. No postavio je to pitanje upravo zato jer je želio da mu Irving odgovori pred Garwoodom. Kapetan je moćan čovjek u policiji. Bosch mu je želio staviti do znanja da će njegova ekipa slijediti direktive s najvišeg mjesta, osobito za slučaj da se opasno približe Garwoodovim ljudima.

Irving ga je dugi trenutak promatrao prije nego što je konačno progovorio.

Vaša je drskost zabilježena, detektive.

Da, gospodine. Ali kako glasi odgovor?

Neka bude kako jest, detektive. Dvoje je ljudi mrtvo, a ne bi trebalo biti. Nije važno tko su oni bili. Ne bi trebali biti mrtvi. Dajte sve od sebe. Upotrijebite sve svoje vještine. I neka bude onako kako jest.

Bosch jednom kimne glavom. Irving se okrene, na brzinu pogleda Garwooda i iziđe.

4.

Harry, imate li cigaretu?

Žalim, kapetane, pokušavam prestati.

1 j a. Čini mi se da to zapravo znači da ih žicaš umj esto da ih kupuj eš.

Garwood j e koraknuo naprijed i uzdahnuo. Nogom j e odmaknuo neke kutije od zida i sjeo na njih. Boschu je izgledao star i umoran, ali tako je izgledao i prije dvanaest godina kad je Bosch radio za njega. Garwood nije budio nikakve posebne osjećaje u Boschu. Bio je uzdržana vrsta nadzornika. Nije se družio s ljudima nakon radnog vremena, nije provodio mnogo vremena izvan ureda i na vježbalištu. U ono je vrijeme Bosch mislio daje to možda dobro. Nije izazivalo previše odanosti Garwoodovih ljudi, ali nije stvaralo ni neprijateljstva. Možda je zato Garwood tako dugo ostao na svojem radnom mjestu.

Pa, čini se 9a smo se ovoga puta doista duboko uvalili u govna reče Garwood.

Potom pogleda Ridericu i doda: Oprostite na izrazu, detektivko.

Oglasio se Boschov dojavljivač, te ga je brzo povukao spoj asa, isključio zvuk i pogledao broj. Nije bio njegov kućni, čemu se nadao. Prepoznao je kućni broj poručnice Grace Billets. Vjerojatno je željela znati što se događa. Ako je Irving bio jednako tajnovit s njom kao kad je s Boschom telefonski razgovarao, onda gotovo ništa ne zna.

Važno? upita Garwood.

Kasnije ću se pobrinuti zato. Želite li razgovarati ovdje ili ćemo poći do kabine? Najprije ću vam reći što imamo. Tada ćete vi odlučivati kako dalje.

Garwood je posegnuo u džep sakoa, izvadio meko pakovanje cigareta Marlboro i počeo ga otvarati.

Učinilo mi se da ste me pitali cigaretu reče Bosch.

Jesam. Ovoj e moj a kutija za hitne slučajeve. Ne bih je smio otvarati.

To Boschu nije imalo previše smisla. Gledao je kako Garwood pripaljuje cigaretu, a zatim je ponudio Boscha. Harry je odmahnuo glavom. Stavio je ruke u džepove kako ne bi nesvjesno uzeo cigaretu.

Hoće li vam to smetati? upita Garwood, podigavši cigaretu, s izazovnim osmijehom na licu.

Meni neće, kapetane. Moja su pluća vjerojatno već uništena. Ali ovo dvoje...

Riderica i Edgar su samo odmahnuli rukama. Činilo se da su jednako nestrpljivi kao i Bosch, te su jedva čekali da čuju priču.

Onda u redu na koncu reče Garwood. Evo što znamo. Posljednja vožnja večeri.

Čovjek po imenu Elwood... Elwood... čekajte malo.

Iz istog džepa u koji je vratio kutiju cigareta izvadio je maleni notes, te pogledao neke bilješke na gornjoj stranici.

Eldrige, da, Eldrige. Eldrige Peete. Sam je upravljao time. Jedna osoba može svime upravljati, sve je kompjutorizirano. Baš je kanio zatvoriti za noć. Petkom uvečer posljednja vožnja je u jedanaest. Bilo je jedanaest. Prije nego što gornju kabinu šalje posljednji put dolje, čovjek iziđe, zatvori i zaključa vrata. Zatim se vraća ovamo, da je zapovijed kompjutoru i šalje je dolje.

Opet je pogledao notes.

Te stvari imaju imena. Ona što ju je poslao dolje zove se Sinaj, a ona što ju je doveo gore je Olivet¹. Kaže da su nazvane po planinama u Bibliji. Kad je Olivet stigla gore, činilo mu se da je kabina prazna. Izišao je kako bi zaključao, jer ih tada šalje još jednom, a kompjutor ih zaustavlja jednu do druge na pola puta. Tako ostaju preko noći. Tada njegov posao završava i on odlazi.

Bosch je pogledao Ridericu i kretnjom joj pokazao neka zapisuje. Kimnula je glavom, te izvadila notes i kemijsku olovku iz krcate torbice što ju je nosila.

Počela je zapisivati.

Samo stoje Elwood, mislim Eldrige, izišao da bi zaključao kabinu i ondje našao dva tijela. Povukao se, vratio ovamo i pozvao policiju. Pratite me?

Zasad. Što je bilo dalje?

Bosch je već razmišljao o pitanjima što će ih morati postaviti Garwoodu, a potom vjerojatno i Peeteu.

Dakle, mi smo preuzimali slučajeve Centralne postaje i poziv na koncu dolazi do mene. Poslao sam ovamo četiri čovjeka i oni su zaštitili mjesto zločina.

Nisu pokušali otkriti identitet žrtava?

1 Olivet ili Mount of Olives Maslinska gora

Ne odmah. Ali ipak je došlo do identifikacije. Držali su se pravila. Razgovarali su s tim Eldrigeom, sišli su stubama i potražili čahure, zatim su čekali da dođu mrtvozornikovi ljudi i obave svoje. Čovjekova lisnica i ručni sat nedostaju. Njegova aktovka također, ako ju je imao. Ali otkrili su identitet po pismu što ga je ubijeni imao u džepu. Adresirano na Howarda Ehasa. Nakon što šuto našli, moji su ljudi dobro pogledali žrtvu i vidjeli da je riječ o Eliasu. Tada su me, naravno, nazvali, aja sam nazvao Irvinga, on je nazvao šefa i tada je odlučeno da će pozvati vas.

Ovo posljednje rekao je kao daje i on sudjelovao u procesu odlučivanja. Bosch je pogledao kroz prozor. Naokolo se još uvijek motalo mnogo detektiva. Rekao bih da su oni prvi ljudi učinili malo više, a ne samo nazvali vas, kapetaneprijemiti Bosch.

Garwood se okrenuo i pogledao kroz prozor, kao da mu uopće nije palo na pamet kako je neobično vidjeti petnaestak detektiva na mjestu umorstva. Valjdareče.

U redu, što još? upita Bosch. Što su još učinili prije nego što su shvatili tko je žrtva i da neće dugo ostati na slučaju?

Pa, kao što sam rekao, razgovarali su s tim čovjekom Eldrigeom Peeteom i pretražili područje oko kabina. Gore i dolje. Oni...

Jesu li našli čahure?

Ne. Ubojica je pazio. Pokupio je sve čahure. Međutim, ipak znamo da je koristio devetku. Kako?

Druga žrtva, žena. Metak je prošao kroz njezino tijelo. Udario je u čelični okvir prozora iza nje, spljoštio se i pao na pod. Previše je zgnječen za usporedbu, ali se vidi da je riječ o devetki. Hoffman kaže da bi, kad bi pogađao, rekao da je riječ o Federalu. Što se tiče balistike, morat ćete živjeti u nadi da će vam obdukcije dati nešto više. Ako uopće stignete tako daleko.

Savršeno, pomisli Bosch. Devetka je kalibar policajaca. A skupljanje čahura, to je promišljen potez. Obično to ne rade.

Nama se čini nastavi Garwood – da je Elias pogođen odmah nakon što je ondje dolje zakoračio u kabinu. Tip je prišao i najprije mu pucao u stražnjicu.

U stražnjicu? upita Edgar.

Tako je. Prvi je hitac bio u stražnjicu. Vidite, Elias je baš ulazio u kabinu, pa je bio nekoliko stuba iznad razine pločnika. Ubojica mu prilazi odostrag, s ispruženim pištoljem, a tada je u razini stražnjice. Uperio je cijev onamo i ispalio prvi metak.

Što dalje? upita Bosch.

Pa, mislimo da je Elias pao i nekako se okrenuo da bi vidio tko je to. Podigao je ruke, ali je ubojica ponovo pucao. Metak je prošao kroz njegovu šaku i pogodio ga u lice, točno između očiju. To je vjerojatno hitac koji ga je usmrtio. Elias je opet pao. Sad je okrenut licem prema podu. Ubojica je ušao u kabinu i ispalio još jedan metak, u njegov zatiljak, iz blizine. Zatim je podigao pogled i opazio ženu, možda prvi put. Pogodio ju je s udaljenosti od otprilike četiri metra. Metak

u prsa, i nemaj e više. Nema svjedoka. Ubojica je uzeo lisnicu i ručni sat Eliasu, pokupio čahure i nestao. Nekoliko minuta kasnije Peete dovodi kabinu gore i otkriva tijela. Sad znate ono što i ja znam.

Boschinjegovi partneri su dugi trenutak šutjeli. Boschu se scenarij što ga je Garwood ispleo nije činio posve prihvatljivim, ali još nije znao dovoljno o mjestu zločina da bi postavljao konkretna pitanja.

Pljačka se doima stvarnom? –najzad upita.

Meni se čini stvarnom. Znam da ljudi u južnim dijelovima ne žele to čuti, ali tuje stoje.

Što je sa ženom? upita Bosch. Je li i ona opljačkana?

Čini se da nije. Nekako mislim da ubojica nije želio ulaziti u kabinu. U svakom slučaju, odvjjetnik je nosio odijelo od tisuću dolara. On je očita meta.

Što je s Peeteom? Je li čuo pucnjeve, vrisak, bilo što?

Kaže da nije. Kaže daje generator za struju točno ispod ovoga poda. Zvuči kao da cijeli dan radi dizalo, pa čovjek nosi čepove za uši. Ništa nije čuo.

Bosch je zaobišao vitla i pogledao prostor predviđen za operatera. Prvi je put opazio daje iznad blagajne montiran maleni monitor s podijeljenim ekranom tako da se vide četiri prizora Angels Flighta, s kamere u svakoj kabini i iznad oba terminala. U jednom je kutu ekrana vidio izduženu snimku unutrašnjosti kabine Olivet. Tehničari za obradu mjesta zločina još uvijek su radili na tijelima. Garwood je prišao s duge strane vitla.

Tu nema sreće reče. Kamere snimaju samo uživo, nema snimke. Služe samo da operater provjeri jesu li se svi ukrcali i smjestili prije nego što pokrene kabine.

Jeli on...

Nije gledao reče Garwood, preduhitrivši Boschovo pitanje. Samo je pogledao kroz prozor, pomislio daje kabina prazna i pozvao je gore da bi je zaključao.

Gdje je?

U Parker centru. U našim uredima. Morat ćete poći onamo i sami razgovarati s njim. Ostavit ću nekoga s njim dok vi ne stignete.

Imali drugih svjedoka?

Niti jednog. U jedanaest sati uvečer ovdje je uglavnom pusto. Grand Central Market se zatvara u sedam. Ondje dolje nema ničeg drugog osim zgrada.

Dvojica mojih ljudi pripremali su se poći u susjednu stambenu zgradu i početi kucati na vrata. No kad su saznali o kome je riječ, povukli su se.

Bosch je skučenim prostorom hodao amotamo i razmišljao. Dosad je učinjeno veoma malo, a umorstva su se zbilja prije četiri sata. To mu je smetalo, premda je razumio razloge kašnjenja.

Zašto je Elias bio na Angels Flightu? upita Garwooda. Jesu li to saznali prije nego što su se povukli?

Pa, valjda je želio poći gore, ne mislite li?

Ma dajte, kapetane, ako znate, zašto nam ne biste pomogli da uštedimo na vremenu?

Ne znamo, Harry. Provjerili smo njegovu vozačku dozvolu; živi u Baldwin Hillsu. To je daleko od Bunker Hilla. Ne znam zašto je dolazio amo gore. Zna li odakle je dolazio?

To je malo lakše. Eliasov je ured u Trećoj ulici. U zgradi Bradbury. " Vjerojatno je dolazio odande. Ali kamo se zaputio...

U redu, što je sa ženom?

Potpuna nepoznanica. Moji ljudi nisu ni počeli s njom kad nam je rečeno da se povučemo.

Garwood je bacio cigaretu na pod i zgnječio je petom. Bosch je to shvatio kao znak da je izlaganje gotovo završeno. Odlučio je pogledati može li ga izazvati. Jeste li bijesni, kapetane?

Zbog čega?

Jer su vas povukli sa slučaja. Jer su vaši ljudi na popisu osumnjičenih.

Garwoodove su se tanke usne razvukle u jedva vidljiv osmijeh. Ne, nisam bijesan. Shvaćam zašto je šef to učinio. Hoće li vaši ljudi u ovome surađivati s nama? Nakon kratkog oklijevanja, Garwood je kimnuo glavom. Naravno. Što budu bolje surađivali, to ćete ih prije osloboditi sumnje.

Vi ćete im to reći? Točno ću im to reći.

Zahvalni smo vam na tome, kapetane. Recite mi, što mislite koji je od vaših ljudi ovo mogao učiniti?

Usne su se izvile u pravi smiješak. Bosch je proučavao Garwoodove od cigareta požutjele zube, pa mu je na trenutak bilo drago da pokušava prestati.

Vi ste pametan momak, Harry. Sjećam se toga.

Ništa drugo nije rekao.

Hvala, kapetane. No imate li odgovor na pitanje?

Garwood je prišao vratima i otvorio ih. Prije nego što je izišao, okrenuo se i pogledao ih, prelazeći pogledom s Edgara preko Riderice na Boscha.

Nije bio jedan od mojih, detektivi. Jamčim vam. Gubit ćete vrijeme ako se predugo budete nj ima bavili.

Hvala na savjetureče Bosch.

Garwood je izišao i zatvorio vrata za sobom.

Isuse reče Riderica. To je kao Boris Karloff ili tako nešto. Zar taj čovjek izlazi samo noću?

Bosch se nasmiješio i kimnuo glavom.

Gospodin Osobnostreče. Dakle, što mislite?

Mislim da smo na samom početku reče Riderica. Ti ljudi nisu baš ništa učinili prije nego što su ih povukli.

Da, pa, Odjel za pljačke i umorstva, što bi ti htjela? reče Edgar. Oni nisu poznati po brzini. Uvijek će kornjači dati prednost pred zecom. Ali ako mene pitaš, mi smo najebali. Ti i ja, Liz, u ovome ne možemo pobijediti. Plava rasa, ma nemoj. Bosch pođe prema vratima.

Pođimo van i pogledajmo što se zbiva reče, prekinuvši razgovor o Edgarovim bojznima. Znao je da on ima pravo, ali zasad je to služilo samo za ometanje

njihova zadatka. Možda ćemo doći do nekih ideja prije nego što Irving poželi ponovo razgovarati.

5.

Broj detektiva oko uspinjače napokon se počeo smanjivati. Bosch je gledao kako Garwood i skupina njegovih ljudi prelazi trg prema automobilima. Potom je vidio Irvinga kako stoji uz kabinu i razgovara s Chanom i trojicom detektiva. Bosch ih nije poznao, ali je pretpostavio da su iz Unutrašnje kontrole.

Zamjenik šefa je živo o nečemu raspravljao, govorio tako tiho da ga Bosch nije mogao čuti. Bosch nije bio siguran što

zapravo znači nazočnost ljudi iz UKe, ali obuzimao ga je sve lošiji osjećaj.

Vidio je Frankie ja Sheehana iza Garwooda i njegove skupine. Spremao se na odlazak, ali je oklijevao. Bosch mu je kimnuo glavom.

Sad vidim što želiš reći, Frankie reče.

Da, Harry, katkada dođu dani... Tako je. Odlaziš?

Da, kapetan nam je svima rekao da odemo odavde. Bosch mu se približio i govorio tihim glasom.

Imaš li kakvu korisnu ideju?

Sheehan je pogledao kabinu uspinjače, kao da prvi put razmišlja o tome tko je mogao ubiti dvoje ljudi u njoj.

Ništa osim očitog, a mislim da bi to bilo gubljenje vremena. No s druge strane, moraš ga gubiti, žarne? Pokriti sve mogućnosti.

Da. Imaš li neki prijedlog, s kim bih mogao početi?

Imam, sa mnom. Široko se nasmiješio. Mrzio sam ljigavca. Znaš li što ću učiniti?

Pokušat ću naći prodavaonicu žestokog pića koja radi cijelu noć i kupiti najbolji irski viski što ga imaju. Malo ću slaviti, Hieronymus. Jer je Howard Elias bio govнар.

Bosch kimne glavom. Policajci su rijetko rabili riječ govнар. Često su je čuli, ali je nisu koristili. Za većinu je policajaca to bilo najgore što se o nekome može reći. Kad bi je izgovorili, značila je jedno: osoba je stala na žulj pravednima, osoba ne poštuje čuvarе zakona, a time ni pravila i ograničenja društva. Ubojice policajaca uvijek su govнari, bez ikakvih pitanja. Branitelji optuženika također su često proglašavani govнарima. Howard Elias je svakako spadao u tu skupinu. Bio je na samom vrhu.

Sheehan mu je lagano salutirao i zaputio se preko trga. Bosch je skrenuo svoju pozornost na unutrašnjost kabine, navlačeći gumene rukavice. Svjetla su ponovo upaljena, a tehničari su završili rad laserom. Bosch je poznao jednog od njih, Hoffmana. Radio je s pripravnicom za koju je Bosch čuo, ali je nikad nije upoznao. Privlačna Azijatkinja velikih grudi. Čuo je kad su drugi detektivi raspravljali o njezinim atributima i pitali se jesu li autentični.

Gary, smijem li ući? upita Bosch, nagnuvši se kroz vrata.

Hoffman podigne pogled s kutije za alatu kojoj je držao svoju opremu. Slagao je

stvari unutra i baš ju je kanio zatvoriti.

Smiješ. Mi završavamo. Ovo je tvoj slučaj, Harry?

Sad jest. Imaš li štogod korisno za mene? Hoćeš li mi uljepšati dan? Bosch je ušao u kabinu, a Edgar i Riderica su ga slijedili. Budući daje kabina bila na nagibu, nekoliko je stuba vodilo do drugih vrata. Sjedala su također postavljena u razinama s obje strane središnjeg prolaza. Bosch je pogledao klupice od daščica i odjednom se sjetio kako su bile tvrde kad je kao mršav dječarac ondje sjedio.

Bojim se da nemamodvratiti Hoffman. Sve je čisto.

Bosch kimne glavom i siđe niz nekoliko stuba do prvoga tijela. Proučavao je Catalinu Perez onako kako bi netko možda proučavao skulpturu u muzeju. Pred sobom nije vidio ljudsku osobu. Proučavao je pojedinosti, stjecao dojmove.

Pogled mu je pao na krvavu mrlju i malenu poderotinu što ju je metak napravio na majici. Metak je ženu pogodio točno u sredinu. Bosch je razmišljao o tome i zamislio ubojicu na vratima kabine, četiri metra dalje.

Sjajan pogodak, je li?

Govorila je tehničarka koju Bosch nije poznao. Pogledao ju je i kimnuo. On je razmišljao na isti način, odnosno da je ubojica netko tko ima iskustva s vatrenim oružjem.

Zdravo, mislim da se još nismo upoznali. Ja sam Sally Tarn.

Ispružila je ruku i Bosch ju je prihvatio. To je bio čudan osjećaj. Oboje su nosili gumene rukavice. Rekao joj je svoje ime.

Orekla je. Netko je upravo pričao o vama. O slučaju tvrdo kuhanih jaja.

Samo sam imao sreće.

Bosch je znao da mu taj slučaj donosi više zasluga no što zaslužuje. Ne samo zbog toga što je izvjestitelj Timesa čuo o tome i napisao članak u kojem je pretjerano veličao Boschove vještine, čak do te mjere da se doimao poput rođaka Sherlocka Holmesa.

Bosch je pokazao kraj Tam i rekao da želi proći i pogledati drugo tijelo.

Pomaknula se u stranu i nagnula unatrag, a on je prošao kraj nje, pazeći da je ne dotakne. Čuo ju je kako se predstavlja Riderici i Edgaru. Čučnuo je da bi mogao proučiti tijelo Howarda Eliasa.

Je li on u položaju u kojem je nađen? upita Hoffmana koji je čučao kraj svoje kutije s opremom, blizu stopala mrtvaca.

Uglavnom. Okrenuli smo ga da bismo dosegнули njegove džepove, ali smo ga vratili u prvobitni položaj. Na sjedalu iza tebe ima nekoliko polaroidnih fotografija, ako želiš provjeriti. Mrtvozornikovi su ljudi to snimili prije nego što ga je bilo tko taknuo.

Bosch se okrenuo i ugledao fotografije. Hoffman je imao pravo. Tijelo se nalazilo u istom položaju u kojem je otkriveno.

Opet se okrenuo prema tijelu i objema rukama okrenuo mrtvačevu glavu da bi proučio rane. Zaključio je daje Garwood dobro protumačio situaciju. Ulazna rana na stražnjem dijelu glave ukazivala je na pucanj iz blizine. Premda ju je

djelomice pokrivala krv što je slijepila kosu, još su se vidjele opekline i točkice od baruta oko rane. Međutim, rana na licu bila je čista. To se nije odnosilo na krv; bilo je mnogo krvi. Ali na koži nije bilo opekline od baruta. Metak u lice stigao je iz određene udaljenosti.

Bosch je podigao mrtvačevu ruku i okrenuo šaku da bi proučio ulaznu ranu na dlanu. S lakoćom je micao ruku. Mrtvačka ukočenost još nije započela; svježi noćni zrak odgodio je taj proces. Na dlanu nije bilo opekline. Bosch je razmislio. Nedostatak opekline od baruta na dlanu značio je da se oružje nalazilo barem metar ili više daleko od ruke kad je metak ispaljen. Ako je Elias ispružio ruku, to je još devedesetak centimetara.

Edgar i Riderica stigli su do drugoga tijela. Bosch je osjećao njihovu nazočnost iza sebe.

S udaljenosti od gotovo dva metra, kroz šaku, a ipak točno među oči reče. Taj tip zna pucati. Bolje da to imamo na umu kad ga budemo uhvatili.

Nisu mu odgovorili. Bosch se nadao da su opazili samopouzdanje u posljednjoj rečenici, kao i upozorenje. Baš je kanio spustiti mrtvačevu ruku na pod kad je opazio dugu ogrebotinu na zapešću i sa strane dlana. Zaključio je daje rana nastala prilikom skidanja Eliasova ručnog sata. Pomno je proučavao ranu. Nije bilo krvi. Čista bijela ogrebotina na površini crne kože, a ipak se činila dovoljno dubokom da bi bilo krvi.

Trenutak je razmislio o tome. Nije bilo hitaca u srce, samo u glavu. Curenje krvi iz rana ukazivalo je na činjenicu daje srce nastavilo kucati barem nekoliko sekundi nakon što je Elias pao. Očekivalo bi se da će ubojica strgnuti sat s Eliasova zapešća veoma brzo nakon pucanja; očito nije imao razloga da se ondje zadržava. Ipak, ogrebotina na ruci nije krvarila. Kao daje nastala neko vrijeme nakon stoje srce prestalo pumpati krv.

Što misliš o početnom klistiru? upita Hoffman, prekinuvši Boschovo razmišljanje.

Kad se Hoffman maknuo, Bosch se uspravio i oprezno zaobišao tijelo dok nije stigao do stopala. Ponovo je čučnuo i pogledao treću ranu od metka. Krv je natopila hlače na čovjekovoj stražnjici. Ipak je vidio poderotinu i trag baruta na mjestu gdje je metak prošao kroz tkaninu i u anus Howarda Eliasa. Cijev oružja pritisnuta je na šav hlača i zatim je ispaljen metak. To je bio osvetoljubiv hitac. Pokazivao je bijes i mržnju. Bio je u suprotnosti s hladnom vještinom drugih hitaca. Bosch je također zaključio da je Garwood pogriješio u slijedu hitaca. Međutim, nije znao je li kapetan namjerno pogrešno prikazao slijed događaja. Uspravio se i pošao unatrag do stražnjih vrata kabine, gdje je vjerojatno stajao ubojica. Još je jednom pogledom prešao po klaonici pred sobom, a zatim je kimnuo glavom, nikome posebno, samo nastojeći sve zapamtiti. Edgar i Riderica su se još uvijek nalazili između tijela, donoseći vlastite zaključke.

Bosch se okrenuo i pogledao niz uspinjaču do križne rampe u dnu. Ondje više nije bilo detektiva koje je ranije vidio. Sad su se ondje nalazila samo jedna patrolna kola, a dva su pozornika čuvala donje mjesto zločina.

Bosch je dovoljno vidio. Prošao je kraj tijela, ponovno oprezno zaobišao Sally Tarn i izišao na platformu. Partneri su ga slijedili, a Edgar je prošao kraj Tam bliže no što je bilo nužno.

Bosch se malo udaljio od kabine da bi mogli nasamo razgovarati.

Što mislite? upita.

Mislim da su pravereče Edgar, osvrnuvši se prema Tam. Prirodno padaju. Što ti misliš, Kiz?

Duhovito reče Riderica, ne zagrizavši mamac. Možemo li razgovarati o slučaju, molim vas?

Bosch se divio Riderici zbog načina na koji je česte Edgarove primjedbe i seksualne aluzije primala samo uz neki sarkastični odgovor ili bi mu nešto odbrusila. Takve bi primjedbe Edgara mogle uvaliti u ozbiljne nevolje, ali samo kad bi se Riderica službeno požalila. Činjenica da to nije učinila ukazivala je na to da joj je neugodno ili da to može podnijeti. Također je znala da bi, kad bi uložila službenu žalbu, dobila ono što policajci zovu "K9 košuljicu", a odnosi se na odjel gradskog zatvora gdje su smješteni cinkaroši. Bosch ju je jednom pitao želi li da on porazgovara s Edgarom. Kao njezin šef, bio je odgovoran za rješavanje problema, ali je znao da bi Edgar po tome znao da ju je uspio uzrujati. Riderica je to također znala. Nekoliko je trenutaka razmišljala o svemu tome, te rekla Boschu neka stvari ostavi na miru. Rekla je da joj nije neugodno zbog toga, već je samo katkad naljuti. Može se nositi s time.

Ti prva, Kizreče Bosch, također ignorirajući Edgarovu primjedbu, premda se zapravo nije slagao s njegovim zaključkom. Je li ti ondje nešto upalo u oči? Isto kao i svima, valjda. Izgleda da žrtve nisu bile zajedno. Žena je prije Eliasa, ili se spremala izići. Mislim daje prilično jasno daje Elias o primarni cilj, a ona se samo slučajno tu našla. Hitac u stražnjicu također mi ukazuje na to. Isto tako, kao što si unutra rekao, ubojica je izvrsno gađao. Tražimo nekoga tko je dosta vremena provodio na streljani.

Bosch kimne glavom.

Još nešto?

Ne. Mjesto zločina je prilično čisto. Nemamo baš mnogo na čemu možemo raditi.

Jerry?

Ništa. Što je s tobom?

Isto. No mislim da nam je Garwood pričao bajku. Njegov slijed događaja ništa ne vrijedi.

Kako? upita Riderica.

Hitac u dupe bio je zadnji, a ne prvi. Elias je već pao. To je hitac iz bliza, a ulazna se rana nalazi na mjestu gdje se spajaju svi šavovi hlača, odozdo. Bilo bi riskantno onamo zavući cijev ako je Elias stajao, čak i ako je bio stubu iznad ubojice. Mislim da je već bio na podu kad je ubojica ispalio taj metak.

To mijenja situaciju reče Riderica. Zadnji metak čini "jebi se". Ubojica je bio bijesan na Eliasa.

Dakle, poznavao ga jereče Edgar. Bosch kimne glavom.

A ti misliš da je Garwood to znao i pokušavao nas navesti na pogrešan trag time što je to tako prikazao? upita Riderica. Ili misliš da mu je to jednostavno promaknulo?

O Garwoodu znam da nije glup čovjek reče Bosch. Elias je u ponedjeljak trebao njega i petnaest njegovih ljudi odvući na savezni sud i vući ih kroz govna. Zna da je bilo koji od njegovih ljudi mogao biti sposoban za ovo. Štitio ih je. To ja mislim.

Pa, to su gluposti. Štititi policajca ubojicu? Trebao bi biti...

Možda štiti policajca ubojicu. Mi to ne znamo. On ne zna. Mislim da je to bio potez za svaki slučaj.

Nije važno. Ako je to učinio, ne bi smio nositi značku.

Bosch na to ništa nije rekao, a Riderica nije bila zadovoljna. S gnušanjem je odmahнула glavom. Poput većine policajaca u gradu, bilo joj je dosta zajeba i zataškavanja, od toga da nekolicina na loš glas dovodi mnoge.

Što je s ogrebotinom na ruci?

Edgar i Riderica su ga pogledali uzdignutih obrva.

Što je s time? upita Edgar. Vjerojatno je nastala kad mu je ubojica skinuo ručni sat. Jedan od onih sa skupim remenom. Poput Rolexa. Poznavajući Eliasa, vjerojatno je bio Rolex. To čini lijep motiv.

Da, ako je doista bio Rolex reče Bosch.

Okrenuo se i zagledao prema gradu. Sumnjao je da je Elias nosio Rolex. Bez obzira koliko je bio živopisan, Elias je bio od onih odvjetnika koji dobro poznaju sve nijanse svoje profesije. Znao je da bi odvjetnik koji nosi Rolex mogao izazvati animozitet porotnika. Ne bi ga nosio. Imao bi lijep i skup ručni sat, ali ne takav koji upada u oči kao Rolex.

Što, Harry? zapita Riderica. Što je s ogrebotinom?

Bosch se ponovno okrene prema nj ima.

Pa, bez obzira je li riječ o Rolexu ili drugom skupom satu, na ogrebotini nema krvi.

A to znači?

Unutra ima mnogo krvi. Rane od metaka su krvarile, ali na ogrebotini nije bilo krvi. A to znači da ne vjerujem da je ubojica uzeo sat. Ogrebotina je nastala nakon što je srce prestalo raditi. Rekao bih, dugo nakon toga. Što znači da je netko uzeo sat nakon što je ubojica otišao s mjesta zločina.

Riderica i Edgar su razmislili o tome.

Možda napokon će Edgar. Ali teško je točno odrediti sve s tim vaskularnim sustavom. Čak ni mrtvozornik neće to točno reći.

Dakimne Bosch glavom. Recimo daje riječ o instinktu. S time ne možemo na sud, ali ja znam da ubojica nije uzeo sat. A vjerojatno ni lisnicu, kad smo već kod toga,

Što želiš reći? upita Edgar. Naišao je netko drugi i uzeo te stvari? Tako nekako. Misliš li da je to bio čovjek koji upravlja uspinjačom, onaj koji je pozvao

policiju?

Bosch je pogledao Edgara, ali mu nije odgovorio. Slegnuo je ramenima. Misliš daje to bio jedan od ljudi iz OPUa šapne Riderica. Još jedan potez za svaki slučaj. Šalju nas u lov na pljačkaša, za slučaj da je to bio jedan od njihovih.

Bosch ju je trenutak promatrao, razmišljajući o tome kako će odgovoriti ikako je tanak led na kojem sad stoje. Detektive Bosch? Okrenuo se. Obratila mu se Sally Tam.

Mi smo završili, a mrtvozornikovi ih ljudi žele staviti u vreće i odnijeti, ako je to u redu.

Dobro. Hej, slušajte, zaboravio sam pitati, jeste li otkrili štogod uz pomoć lasera?

Imamo mnogo otisaka. Ali vjerojatno ništa korisno. Mnogo se ljudi vozi uspinjačom. Vjerojatno imamo otiske putnika, a ne ubojice.

Pa, ipak ćete ih provjeriti, zar ne?

Svakako. Sve ćemo provući kroz ASIOP i Ministarstvo pravosuđa. Javit ćemo vam.

Bosch kimne glavom.

Isto tako, jeste li kod čovjeka našli kakve ključeve?

Jesmo. Nalaze se u jednoj od smeđih vrećica. Želite ih?

Da, vjerojatno će nam trebati. Odmah ću se vratiti.

Nasmiješila se i vratila do kabine uspinjače. Doimala se previše veslom za mjesto zločina. Bosch je znao da će se to nakon nekog vremena promijeniti.

Vidiš na što mislim? reče Edgar. Moraju biti prave.

Jerry reče Bosch.

Edgar uzdigne ruke, kao da se predaje.

Ja sam obučeni promatrač. Samo podnosim izvještaj.

Pa, bolje da ga zadržiš za sebe šapne Bosch. Osim ako ga ne želiš podnijeti šefu.

Edgar se okrenuo i ugledao Irvinga kako im se približava.

Dakle, početni zaključci, detektivi? Bosch pogleda Edgara.

Jerry? Što si ono maločas rekao da si opazio?

Uh, pa, ovaj, zasad još uvijek razmišljam o svemu što smo ondje unutra vidjeli.

Ništa što se ne bi slagalo s onim što nam je kapetan Garwood rekao brzo će Bosch, prije nego što Riderica kaže nešto čime bi razotkrila njihove prave zaključke. Barem preliminarno.

Dakle, što dalje?

Imamo mnogo posla. Želim opet razgovarati s operaterom, a također moramo provjeriti postoji li neki svjedok u stambenoj zgradi. Moramo obavijestiti najbliži rod i moramo ući u Eliasov ured. Kad će se pojaviti ona pomoć što ste nam je obećali, šefe?

Odmah sada.

Irving je podigao ruku i kretnjom pozvao Chastaina i drugu trojicu koji su stajali kraj njega. Bosch je znao da su vjerojatno zato na mjestu događaja, ali kad je

vidio kako ih Irving poziva, ipak gaje stegnulo u prsima. Irving je bio itekako svjestan animoziteta između UKe i ostalih policajaca, kao i neprijateljstva koje postoji posebno između Boscha i Chastaina. Činjenica da ih je zajedno stavio na slučaj govorila je Boschu da Irving baš i nije onako zainteresiran za otkrivanje ubojice Howarda Eliasa i Cataline Perez kako je to želio prikazati. To je način zamjenika šefa na koji se prikazuje savjesnim, a zapravo sabotira istragu. Jeste li sigurni da to želite, šefe? šaptom je pitao Bosch dok im se približavao čovjek iz Unutrašnje kontrole. Zna da Chastain i jane...

Da, želim baš tako reći Irving, prekinuvši Boscha a da ga nije ni pogledao. Detektiv Chastain je vodio unutrašnje preispitivanje tužbe Michaela Harrisa. Smatram daje on prikladan za ovu istragu.

Želim reći da Chastain i ja imamo prošlost, šefe. Ne vjerujem da će ići...

Svejedno nije ako se vas dvojica ne sviđate jedan drugome. Nađite način za suradnju. Sad se želim vratiti unutra.

Irving ih je sve poveo natrag u postaju. Ondje je bilo veoma tijesno. Nitko nikoga nije pozdravio. Kad su svi ušli, s iščekivanjem su promatrali Irvinga. U redu, postaviti ćemo osnovna pravila započne zamjenik šefa. Detektiv Bosch vodi ovu istragu. Preostalih šestoro izvještava njega. On izvještava mene. Ne želim da tu bude neke zabune. Detektiv Bosch je glavni u ovoj istrazi. Dakle, osigurao sam vam ured u prostoriji za sastanke kraj mog ureda, na petom katu Parker centra. Do ponedjeljka ujutro ondje će biti postavljeno još nekoliko telefona i kompjutor. Ljudi iz UKe u prvom će redu obavljati razgovore s policajcima, provjeravati alibije, baviti se tim dijelom istrage. Detektiv Bosch i njegova ekipa bavit će se tradicionalnim elementima istrage umorstva, obdukcijom, ispitivanjem svjedoka, cijelim tim dijelom. Ima li zasad pitanja? U prostoriji je vladala mrtva tišina. Bosch je kuhao u sebi. Prvi je put pomislio daje Irving licemjer. Zamjenik šefa uvijek je bio naporan, ali sve u svemu pošten čovjek. Ovaj je potez drukčiji. Manevrirao je kako bi zaštitio policiju, a trulež što ga traže možda je baš ondje. Ali Irving nije znao daje Bosch sve u životu postigao tako stoje negativne stvari pretvarao u motivaciju. Zarekao se sebi da će riješiti slučaj usprkos Irvingovim manevrima. Otkrit će se prava slika. Riječ upozorenja što se tiče medija. Okomit će se na ovaj slučaj. To vas ne smije omesti niti vam odvlačiti pozornost. Ne smijete razgovarati s medijima. Sve će vijesti dobivati iz mog ureda ili preko poručnika Toma O' Rourkea iz službe za odnose s javnošću. Razumijete?

Sedam detektiva kimne.

Dobro. To znači da se neću morati bojati ujutro podići Times s kolnog prilaza. Irving pogleda na sat, a zatim opet skupinu detektiva.

Mogu kontrolirati vas, ali ne i mrtvozornikove ljude ili bilo koga drugoga tko u sljedećih nekoliko sati putem službenih kanala sazna zato. Očekujem da će do deset sati mediji biti puni podataka o identitetu žrtava. Stoga želim razmjenu informacija u prostoriji za sastanke u deset. Kad se upoznate s razvojem događaja, ja ću o tome obavijestiti šefa policije, jedan od nas dvojice obratit će

se predstavnicima medija, iznijeti im minimum informacija što ih želimo objaviti. Ima li u tome neki problem?

Šefe, to nam daje jedva šest sati reče Bosch. Ne znam što ćemo do i uspjeti otkriti. Moramo mnogo toga obaviti prije nego što uspijemo ti i počnemo sređivati...

To mi je jasno. Ne morate se opterećivati pritiskom od strane medija. Tiskovna konferencija može poslužiti samo da bi se potvrdio identitet žrtava, svejedno mi je. Mediji neće voditi ovaj slučaj. Želim da se zdušno posvetite poslu, ali u deset ujutro svi morate biti u mojoj prostoriji za sastanke. Pitanja?

Nije ih bilo.

Dobro, onda ću riječ prepustiti detektivu Boschu, pa možete prijeći osao.

Okrenuo se ravno Boschu i pružio mu bijelu posjetnicu.

Ovdje su svi moji brojevi. Kao i oni poručnika Tulina. Ako iskrсне bilo što o čemu bih trebao znati, odmah me nazovite. Bez obzira koliko je sati ili gdje se nalazite. Nazovite me.

Bosch kimne glavom, uzme posjetnicu i stavi je u džep jakne.

Na posao, ljudi. Kao što sam ranije rekao, neka se otkrije pravo stanje stvari.

Izišao je, a Bosch je čuo kako Riderica šapće: Da, svakako.

Bosch se okrenuo i zagledao u lica svoje nove ekipe, zaustavivši pogled na Chastainu.

Znate što radi, zar ne? reče Bosch. Misli da ne možemo zajedno raditi. Misli da ćemo biti poput onih ratobornih ribica koje stavite u istu posudu, a one polude u nastojanju da srede jedna drugu. U međuvremenu, slučaj će ostati neriješen. Pa, to se neće dogoditi. Bez obzira što je bilo tko u ovoj prostoriji ikad učinio meni ili nekom drugom, zaboravite na to. Ja sam zaboravio. Važan je ovaj slučaj. U onoj kabini nalazi se dvoje ljudi koje je netko bez ustručavanja ubio. Mi ćemo otkriti tko je taj netko. Trenutačno me samo to zanima.

Gledao je Chastaina u oči sve dok konačno nije opazio neznatno kimanje glavom u znak slaganja. Bosch je također kimnuo. Bio je siguran da su svi ostali to vidjeli. Potom je izvadio bilježnicu i otvorio čistu stranicu. Pružio ju je Chastainu.

No, daklereče. Želim da svi upišu svoja imena, te brojeve kućnih telefona i dojavljivača. Mobitela, također, ako ih imate. Napravit ću popis i svi će dobiti primjerak. Želim da svi možemo međusobno komunicirati. U tome je najveći problem s velikim ekipama. Ako svi nisu na istoj valnoj dužini, nešto može promaknuti. Ne želimo da se to dogodi.

Bosch je ušutio i pogledao ostale. Svi su ga promatrali i slušali njegove riječi.

Činilo se da su animoziteti na trenutak popustili, ako već nisu bili zaboravljeni.

U redu reče. Evo kako ćemo odsad raditi na slučaju.

6.

Jedan od ljudi iz UKe bio je Latinoamerikanac po imenu Raymond Fuentes. Bosch gaje poslao s Edgarom na adresu što su je našli u osobnim ispravama Cataline Perez, kako bi obavijestili najbližu rodbinu i obavili ispitivanja o njoj. To je najvjerojatnije bila slijepa ulica istrage činilo se očitim daje Elias bio primarna meta te se Edgar pokušao pobuniti. No Bosch gaje prekinuo. Objašnjenje što gaje kasnije nasamo dao Edgaru glasilo je daje želio razdvojiti ljude iz UKe kako bi imao bolju kontrolu nad situacijom. Tako je Edgar pošao s Fuentesom. Ridericu je poslao s drugim čovjekom iz UKe, Loomisom Bakerom, da ispituju Eldrigea Peetea u Parker centru, a zatim ga dovedu natrag na mjesto zločina. Bosch je želio operatera na mjestu događaja da bi prešli sve što je vidio i da upravlja uspinjačom onako kako je činio prije no što je otkrio tijela. Tako su ostali Bosch, Chastain i posljednji čovjek UKe, Joe Dellacroce. Bosch je i Dellacrocea poslao u Parker centar da sastavi nalog za pretres Eliasova ureda. Potom je rekao Chastainu da će njih dvojica poći Eliasovoj kući kako bi obitelj obavijestili o njegovoj smrti. Kad se skupina razdvojila, Bosch je pošao do kombija ekipe za obradu mjesta zločina i od Hoffmana zatražio ključeve što su ih našli kod Howarda Eliaša. Hoffman je potražio u sanduku u koji je stavio svoje vrećice s dokazima, te izvadio onu u kojoj se nalazio privjesak s dvanaestak ključeva. Iz prednjeg džepa na hlačama, desna stranareče Hoffman. Bosch je trenutak proučavao ključeve. Činilo se da ima više nego dovoljno ključeva za odvjjetnikov dom, ured i automobile. Opazio je ključ za porsche, kao i ključ za volvo. Shvatio je da će, kad istražitelji obave dobivene zadatke, nekoga morati zadužiti za pronalaženje Eliasova automobila. Je li još nečega bilo u džepovima? Da. U prednjem lijevom džepu imao je kovanicu od četvrt dolara. Četvrt dolara. Za vožnju s Flightom treba platiti četvrt dolara. Vjerojatno je tome bilo namijenjeno. Bosch kinine glavom. U unutrašnjem džepu sakoa bilo je pismo. Bosch je zaboravio daje Garwood spomenuo pismo. Da ga vidim. Hoffman je ponovo tražio po svojem sanduku i izvadio plastičnu vrećicu za dokaze. Unutra se nalazila kuverta. Bosch ju je uzeo i proučavao ne vadeći je iz vrećice. Na kuverti je rukom napisana adresa Eliasova ureda. Nije bilo adrese pošiljatelja. U lijevom donjem kutu pošiljatelj je napisao: OSOBNO I POVJERLJIVO. Bosch je pokušao pročitati poštanski žig, ali je svjetlost bila slaba. Poželio je da uza se ima upaljač. Tvoje područje, Harry reče Hoffman. Hollywood. Poslano u srijedu. Vjerojatno ga je dobio u petak.

Bosch kimne glavom. Okrenuo je vrećicu i pogledao stražnju stranu kuverte. Bila je uredno otvorena na vrhu. Elias ili njegova tajnica su je otvorili, vjerojatno u njegovom uredu, prije nego što ju je stavio u džep. Nikako nije mogao znati je li otad netko pogledao sadržaj.

Je li ju netko otvarao?

Mi nismo. Ne znam što se događalo prije nego što smo stigli ovamo. Koliko sam shvatio, prvi su detektivi vidjeli ime na kuverti i potom prepoznali tijelo. Ali ne znam jesu li pogledali pismo.

Bosch je zanimao sadržaj kuverte, ali je znao da ovo nije ni vrijeme ni mjesto za otvaranje iste.

Uzet ću i ovo.

Vrijedi, Harry. Samo mi se potpiši da si uzeo. I za ključeve.

Bosch je čekao da Hoffman izvadi obrazac za preuzimanje dokaznog materijala. Čučnuo je i spremio kuvertu i ključeve u svoju aktovku. Chastain mu je prišao, spreman za odlazak.

Želiš li ti voziti ili ću ja? pitao je Bosch dok je zatvarao aktovku. Ja imam kicoša. Što ti imaš?

Još uvijek neobilježeni automobil. Ide usrano, ali barem ne upadam u oči na ulici.

To je dobro. Imaš li svjetlo?

Da, Bosch, čak i ljudi iz UKe katkad moraju odgovoriti na pozive.

Hoffman je Boschu pružio papir na podlozi i nalivpero, te je Bosch stavio svoje inicijale kraj dva dokaza s mjesta zločina što će ih ponijeti sa sobom.

Onda ćeš ti voziti.

Zaputiti su se preko California Plaze do mjesta gdje su bili parkirani automobili. Bosch je skinuo dojavljivač s pojasa i provjerio radi li kako treba. Lampica za bateriju još uvijek je bila zelena. Nije mu promaknuo niti jedan poziv. Pogledao je gore, prema visokim zgradama što su ih okruživale, pitajući se mogu li one ometati poziv njegove žene, ali se tada sjetio da je ranije bez problema primio poziv poručnice Billets. Ponovo je pričvrstio uređaj na pojas i pokušao misliti na nešto drugo.

Slijedio je Chastaina, pa su stigli do smeđeg LTDa koji je bio star najmanje pet godina i nije se doimao nimalo impresivnim. Barem nije obojen crnobijelo, pomisli Bosch.

Nije zaključan reče Chastain.

Bosch je prišao vratima suvozača i ušao u automobil. Izvadio je mobitel iz aktovke i nazvao centralu. Zatražio je podatke iz Odjela za motorna vozila i dobio adresu Howarda Eliasa, kao i njegovu dob, vozački dosje, te registracijske brojeve porschea i volva registriranih na njegovo i ime njegove žene. Elias je imao četrdeset šest godina. Njegov je vozački dosje bio čist. Bosch je pomislio daje odvjjetnik zasigurno bio najoprezniji vozač u gradu. Posljednje što bi Elias vjerojatno želio učiniti je privući pozornost patrolnog policajca PLAE. Gotovo se činilo da je šteta voziti porsche.

Baldwin Hills rekao je nakon što je prekinuo vezu. Zove se Millie. Chastain je upalio motor, uključio rotirajuće svjetlo u utičnicu predviđenu za upaljač i stavio ga na kontrolnu ploču. Brzo je vozio pustim ulicama prema Autocesti 10.

Bosch je u početku šutio jer nije znao kako bi probio led s Chastainom. Dva su čovjeka bili prirodni neprijatelji. Chastain je u dva navrata istraživao Boscha. Oba je puta Bosch nevoljko oslobođen sumnje, ali tek nakon što je Chastain bio prisiljen povući se. Boschu se činilo da Chastain ima nešto osobno protiv njega, kao da je riječ o osveti. Činilo se da detektiva iz Kontrole ne radije činjenica da se kolegu policajca može osloboditi sumnje. Samo je želio njegov skalp. Znam što radiš, Bosch rekao je Chastain kad su stigli do autoceste i krenuli prema zapadu.

Bosch ga je pogledao. Prvi je put opazio koliko su fizički slični. Tamna prosijeda kosa, gusti brkovi ispod tamnih smeđecrnih očiju, vitko, žilavo tijelo. Gotovo kao da se gleda u zrcalu, ali Bosch ipak Chastaina nikad nije smatrao fizičkom prijateljstvom, kako je on sam djelovao. Chastain se drukčije držao. Bosch se uvijek držao kao čovjek koji se boji da će ga stjerati u kut, kao čovjek koji neće dopustiti da ga stjeraju u kut.

Što? Što radim?

Razdvajaš nas. Tako ćeš imati bolju kontrolu.

Čekao je da Bosch odgovori, ali je dočekao samo tišinu.

Ali, naposljetku, ako ćemo ovo dobro obaviti, morat ćeš imati povjerenja u nas. Nakon kratke stanke, Bosch reče:

Znam to.

Elias je živio u Ulici Bečku Baldwin Hillsu, malenom kvartu domova gornje srednje klase južno od Autoceste 10 i blizu Cienega Boulevarda. To je područje poznato kao crni Beverly Hills, mjesto kamo su selili imućni crnci kad nisu željeli da ih njihovo bogatstvo izvuče iz zajednice. Dok je Bosch razmišljao o tome, zaključio je daje jedino što mu se sviđa kod Eliasa činjenica da nije uzeo svoj novac i preselio u Brentwood ili Westwood, ili upravi Beverly Hills. Ostao je u zajednici iz koje je potekao.

Usred noći promet je bio slab, a Chastain je vozio sto četrdeset kilometara na sat, pa su za manje od petnaest minuta stigli u Ulicu Beck. Velika kuća od cigle u kolonijalnom stilu imala je četiri bijela stupa koja su držala trijem. Doimala se poput južnjačke plantaže, a Bosch se pitao je li Elias time želio nešto reći. Kroz prozore nije dopirala nikakva svjetlost, a na trijemu je također bilo mračno. Boschu se to nije činilo logičnim. Ako je ovo Eliasov dom, zašto nije ostavljeno neko svjetlo za njega?

Na kružnom kolnom prilazu nalazio se automobil, ali nije bio ni porsche ni volvo. Stari camaro svježe obojen i s kromiranim kotačima. Desno od kuće nalazila se zasebna garaža za dva automobila, ali su vrata bila zatvorena.

Chastain je skrenuo na kolni prilaz i zaustavio automobil iza camara.

Lijep auto reče Chastain. Kažem ti, ja ovakav automobil ne bih ostavio vani

preko noći. Čak ni u ovakvom susjedstvu. Previše je blizu džungle.

Ugasio je motor i posegnuo za vratima.

Pričekajmo malo reče Bosch.

Otvorio je aktovku, izvadio mobitel i ponovo nazvao centralu. Zatražio je ponovnu provjeru Eliasove adrese. Došli su na pravo mjesto. Zatim je zamolio provjeru tablica camara. Saznao je daje registriran na Martina Luthera Kinga Eliasa, osamnaest godina. Bosch je zahvalio i prekinuo vezu.

Jesmo li na pravomu mjestu? upita Chastain.

Čini se. Camaro zasigurno pripada njegovu sinu. Ali čini se da nitko nije očekivao da će tata večeras doći kući.

Bosch je otvorio svoja vrata i izišao, a Chastain je učinio isto. Kad su se približili ulaznim vratima, Bosch je opazio slabašan sjaj gumba za zvono.

Pritisnuo gaje i čuo oštru zvonjavu u tihoj kući.

Čekali su i još dva puta pritisnuli zvonice prije nego što se iznad njih upalilo svjetlo na trijemu, a s druge strane vrata začuo pospan, ali prestrašen ženski glas.

Tko je?

Gospođo Elias? reče Bosch. Mi smo iz policije. Moramo razgovarati s vama.

Policija? Zašto?

Riječ jeo vašemu mužu, gospođo. Smijemo li ući? Želim vidjeti isprave prije nego što otvorim vrata. Bosch je izvadio svoju značku i podigao je, ali je tada opazio da nema špijunke.

Okrenite sereče ženski glas. Na stupu.

Bosch i Chastain su se okrenuli i ugledali kameru montiranu na jednom od stupova. Bosch je pošao onamo i podigao svoju značku.

Vidite li je? glasno upita.

Čuo je kako se vrata otvaraju, pa se okrenuo. Žena u bijelom kućnom ogrtaču sa svilenom maramom omotanom oko glave stajala je na vratima.

Ne morate vikati reče. Oprostite.

Stajala je na vratima odškrinutim tridesetak centimetara, ali nije ih pozvala unutra.

Howard nije ovdje. Što želite? Ovaj, smijemo li ući, gospođo Elias? Želimo...

Ne, ne smijete ući u moju kuću. Moj dom. Nijedan policajac nikad neće nogom kročio ovamo. Howard to nije dopuštao. Neću ni ja. Što želite? Je li se nešto dogodilo Howardu?

Ovaj, da, gospođo, bojim se. Doista bi bilo bolje kad bismo... O, moj Bože! kriknula je. Ubili ste ga! Najzad ste ga ipak ubili!

Gospođo Elias započne Bosch, požalivši što se nije bolje pripremio za pretpostavku što ju je mogao očekivati od nje. –Trebali bismo sjesti a mai...

Ponovno ga je prekinula, ali ovoga je puta to bio nerazgovjetni, životinjski zvuk koji je dopirao iz dubine ženina tijela. Jasno se čuo očaj. Žena je sagnula glavu i naslonila se na dovratnik. Bosch je pomislio da bi mogla pasti, pa je ispružio ruke kako bi je uhvatio za ramena. Žena je ustuknula kao da je on čudovište koje je želi zgrabiti.

Ne! Ne! Da me niste taknuli! Vi... vi ubojice! Ubojice! Ubili ste Howarda.
Howard!

Posljednja je riječ bila vrisak koji je odjeknuo susjedstvom. Bosch je pogledao iza sebe, napola očekujući da će ulica biti puna znatiželjnika. Znao je da mora obuzdati ženu, uvesti je unutra ili barem utišati. Sad je već vikala na sav glas. U međuvremenu, Chastain je samo ondje stajao, paraliziran prizorom što se pred njim odvijao.

Bosch je baš kanio još jednom pokušati dotaknuti ženu kad je iza nje opazio neki pokret i neki ju je mladi čovjek uhvatio odostrag.

Mama! Što? Što je bilo?

Žena se okrenula i pala u ruke mladog čovjeka.

Martine! Martine, ubili su ga! Tvojeg oca!

Martin Elias je pogledao iznad majčine glave, a njegove su oči prodirale ravno kroz Boscha. Užasnuto je otvorio usta od šoka i bola, što je Bosch već tako mnogo puta vidio. Odjednom je shvatio svoju pogrešku. Ovaj je posjet trebao obaviti s Edgarom ili Ridericom. Vjerojatno s Ridericom. Ona bi djelovala umirujuće. Njezino smireno držanje i boja njezine kože postigli bi više nego Bosch i Chastain zajedno.

Sinko reče Chastain, trgnuvši se iz svoje inercije. Moramo se malo smiriti i ući kako bismo mogli razgovarati.

Ne zovite me sinko. Ja nisam vaš prokleti sin.

Gospodine Elias oštro će Bosch. Svi su ga pogledali, uključujući i Chastaina.

Potom je mirnijim, blažim glasom nastavio: Martine. Morate se pobrinuti za majku. Trebali bismo vam oboma ispričati što se dogodilo i postaviti vam nekoliko pitanja. Što duže ovdje stojimo, psujući i vičući, to će više vremena proći prije nego što se pobrinete za svoju majku.

Pričekao je trenutak. Žena je okrenula lice prema sinovljevim prsima i počela plakati. Martin je tada koraknuo unatrag, povukavši je za sobom, pa su Bosch i Chastain mogli ući.

Sljedećih petnaest minuta Bosch i Chastain su sjedili s majkom i sinom u lijepo namještenoj dnevnoj sobi, te iznosili ono što je bilo poznato o zločinu i kako će se provoditi istraga. Bosch je znao da je za njih to bilo kao da dvojica nacista najavljuju istragu o ratnim zločinima, ali je također znao da je važno proći rutinski postupak, dati sve od sebe kako bi žrtvinu obitelj uvjerio da će istraga biti temeljita i agresivna.

Znam da ste rekli kako su to učinili policajci na koncu će Bosch. U ovom trenutku to ne znamo. Prerano je da bismo nešto znali o motivu. Zasad smo još u fazi prikupljanja dokaza i podataka. No uskoro ćemo prijeći na drugu fazu i svaki policajac koji je mogao imati najmanji razlog da naudi vašemu mužu bit će stavljen pod povećalo. Znam da će ih u toj kategoriji biti mnogo. Dajem vam riječ da ćemo sve pomno provjeriti.

Čekao je. Majka i sin sjedili su zagrljeni na kauču presvučenom tkaninom cvjetnog uzorka. Sin je neprestano zatvarao oči, poput djeteta koje se nada da će

tako izbjeći kaznu. Popuštao je pod težinom onoga što mu je upravo rečeno. Počeo je shvaćati da više nikad neće vidjeti svojeg oca.

Znamo daje ovo užasno za vas blago će Bosch. Rado bismo odgodili svako dugotrajno ispitivanje kako biste imali vremena za sebe. Ali ima nekoliko pitanja koja bi nam odmah koristila.

Čekao je da se pobune, ali nisu. Nastavio je:

Glavno je pitanje zašto je gospodin Elias bio na Angels Flightu. Moramo otkriti kamo je...

Odlazio je u stanreče Martin, ne otvarajući oči.

Kakav stan?

Imao je stan u blizini ureda, pa je mogao ondje prenoćiti u vrijeme parnice, ili kad se pripremao za neko suđenje.

Noćas je trebao ondje prenoćiti? Tako je. Cijeli je tjedan ondje boravio.

Radio je na iskazima reče žena. Od policajaca. Dolazili su po završetku posla, pa je ostajao do kasna u uredu. Zatim bi otišao u stan.

Bosch je šutio nadajući se da će jedno od njih dvoje nešto dodati, ali Javiše nisu rekli.

Je li vas nazvao i rekao vam da će ondje prespavati? upita.

Da, uvijek je zvao.

Kad je to bilo? Ovaj, posljednji put, želim reći.

Ranije danas. Rekao je da će do kasna raditi i da će se morati vratiti ured u subotu i nedjelju. Znae, pripremati se za suđenje u ponedjeljak. Rekao je da će nastojati doći kući u nedjelju, da stigne na večeru.

Znači, niste očekivali da će se noćas vratiti kući.

Tako je odvratio Millie Elias, a u glasu joj se osjećao prkos, kao da je ton Boschova pitanja ukazivao na neko drugo značenje.

Bosch je kimnuo glavom, kao da je želi uvjeriti da ništa nije insinuirao. Pitao je za točnu adresu stana, te mu je rečeno da se nalazi u kompleksu pod nazivom The Place, odmah preko puta Muzeja suvremene umjetnosti u ulici Grand.

Bosch je izvadio bilježnicu i zapisao podatke, ali nije spremio bilježnicu.

Sad reče gospođu Elias, možete li se točnije sjetiti kad ste zadnji put razgovarali sa svojim mužem?

Malo prije šest. Tada me obično naziva i kaže mi, jer moram smisliti ću za večeru i za koliko osoba kuham.

A vi, Martine? Kad ste vi zadnji put razgovarali sa svojim ocem?

Martin otvori oči.

Ne znam, čovječe. Prije barem dva dana. Ali kakve to veze ima? Vi znate tko je to učinio. Netko sa značkom je to napravio.

Suze su konačno počele teći niz Martinovo lice. Bosch je poželio da može biti negdje drugdje. Bilo gdje drugdje.

Ako je to učinio policajac, Martine, dajem ti riječ da ćemo ga naći. Neće se izvući nekažnjeno.

Svakakoreče Martin, ne gledajući Boscha. Čovjek nam da je svoju riječ. Ali tko

je, dovraga, taj čovjek?

Bosch se trenutak zamislio nad tim riječima, a zatim je nastavio.

Još nekoliko pitanjareče na koncu. Je li gospodin Elias imao ured ovdje, kod kuće?

Nijereče sin. Ovdje nije radio na slučajevima.

Dobro. Sljedeće pitanje. Je li tijekom posljednjih nekoliko dana ili tjedana spomenuo neku određenu prijateljicu ili osobu za koju je vjerovao da mu želi nauditi?

Martin odmahne glavom i reče:

Samo je uvijek govorio da će ga policajci jednoga dana srediti. To su policajci... Bosch kimne glavom, ne u znak slaganja, već kao znak da razumije Martinovo uvjerenje.

Još jedno pitanje. U uspinjači Angels Flightu ubijena je jedna žena. Izgleda da nisu bili zajedno. Zvala se Catalina Perez. Znači li nešto to ime nekome od vas?

Bosch je pogledom prelazio sa ženina lica na lice njezina sina. Oboje su s nerazumijevanjem zurili u njega i odmahnuili glavama.

Onda dobro.

Ustao je.

Sad ćemo vas ostaviti na miru. No ili ja ili drugi detektivi opet će morati razgovarati s vama. Vjerojatno kasnije tijekom dana.

Ni majka ni sin nisu reagirali.

Gospođo Elias, imate li neku muževljevu fotografiju koju nam možete posuditi? Žena ga je pogledala, a na licu joj se vidjela zbunjenost.

Zašto želite Howardovu fotografiju?

Možda ćemo je morati pokazati ljudima tijekom istrage. Svi već poznaju Howarda, znaju kako izgleda.

Vjerojatno, gospođo, ali fotografija bi nam u nekim prilikama ipak mogla zatrebati. Imate li...

Martine reče žena donesi mi albume iz ladice u radnoj sobi.

Martin je izišao i oni su čekali. Bosch je iz džepa izvadio posjetnicu i stavio je na stolić za kavu od kovanog željeza i stakla.

Tu je broj mojeg dojavljivača ako me budete trebali ili ako nešto mogu za vas učiniti. Imate li obiteljskog svećenika kojeg biste željeli da nazovemo?

Millie Elias ga je ponovno pogledala.

Velečasni Tuggins iz AMEa.

Bosch kimne glavom, ali je odmah požalio što je to ponudio. Martin se vratio i donio album za fotografije. Njegova ga je majka uzela i počela okretati stranice. Opet je počela tiho plakati pri pogledu na tako mnogo muževljevih fotografija. Bosch je poželio daje odgodio dobivanje fotografije do sljedećeg razgovora s udovicom. Konačno je naišla na krupni plan lica Howarda Eliasa. Činilo se da zna da će to biti najbolja fotografija za potrebe policije. Oprezno ju je izvadila ispod prozirne folije i pružila je Boschu.

Hoću li je dobiti natrag?

Da, gospođo, pobrinut ću se da je dobijete. Bosch kimne glavom i ustane kako bi se zaputio prema vratima. Pitao se hoće li moći jednostavno zaboraviti nazvati velečasnog Tugginsa.

Gdje je moj muž? iznenada upita udovica. Bosch se okrene prema njoj.

Njegovo je tijelo u mrtvozornikovom uredu, gospođo. Dat ću im vaš broj, pa će vas nazvati kad bude vrijeme da organizirate sve što je potrebno.

Što je s velečasnim Tugginsom? Želite li upotrijebiti naš telefon?

Ovaj, ne, gospođo. Nazvat ćemo velečasnog Tugginsa iz našeg automobila.

Sami ćemo izići.

Putem do vrata, Bosch je pogledao zbirku uokvirenih fotografija što je visjela na zidu u predsoblju. Prikazivale su Howarda Eliasa sa svim uglednim crnačkim vođama zajednice u gradu, kao i s mnogim drugim slavnim osobama i državnim vođama. Fotografirao se s Jesseom Jacksonom, s kongresnicom Maxine Waters, s Eddiejem Murphyjem. Zatim je tu bila fotografija Eliasa koji je stajao između gradonačelnika Richarda Riordiana i gradskog vijećnika Rovala Sparksa. Bosch je znao da je Sparks koristio gnjev zbog neprihvatljivog ponašanja policije da bi se uzdigao u gradskoj politici. Nedostajat će mu Elias koji je raspirivao vatru, premda je Bosch također znao da će Sparks sad na sve moguće načine iskorištavati umorstvo odvjetnika. Bosch se pitao kako je moguće da dobre i plemenite stvari često do mikrofona dovode slatkorječive oportuniste.

Bilo je i obiteljskih fotografija. Na nekoliko su se vidjeli Elias i njegova žena na društvenim događanjima. Neke su snimke prikazivale Eliasa njegovu sina; jedna na čamcu, a obojica su držali sabljana i smiješili se, na drugoj su pozirali na streljani, kraj mete kroz koju je prošlo nekoliko metaka. Meta je na sebi imala lik Daryla Gatesa, bivšeg šefa policije kojeg je Elias mnogo puta tužio. Bosch se sjetio da su takve mete, što ih je izrađivao lokalni umjetnik, bile popularne pri kraju Gatesova burnog mandata na čelu policije.

Bosch se nagnuo naprijed da bi proučio fotografiju i vidio može li identificirati oružje što su ga držali Elias i njegov sin, ali sve je bilo premaleno.

Chastain je pokazao jednu od fotografija koja je prikazivala Eliasa i šefa policije na nekom službenom događaju, a navodni protivnici smiješili su se fotoaparatu. Doimaju se prisnimašapne.

Bosch samo kimne glavom i iziđe iz kuće.

Chastain je krenuo s kolnog prilaza i zaputio se nizbrdo, natrag do autoceste.

Šutjeli su, obojica razmišljajući o bolu što su ga donijeli ovoj obitelji, te kako su oni okrivljeni zato.

Uvijek ubiju onoga koji donosi lošu vijestprimijeti Bosch.

Mislím da mi je drago što ne radim na umorstvimaodgovori Chastain. Mogu podnijeti da su policajci bijesni na mene. Ali to, to je bilo grozno.

To se zove prljavi posao, obavješćivanje najbliže rodbine.

Moraju to nekako nazvati. Jebeni ljudi. Mi pokušavamo otkriti tko je ubio čovjeka, a oni kažu da smo to mi učinili. Možeš li vjerovati u takva sranja?

Nisam to doslovce shvatio, Chastain. Ljudi u takvoj situaciji smiju si ponešto

dopustiti. Teško im je, svašta kažu, to je sve.

Da, vidjet ćeš. Čekaj dok se taj mali ne pojavi na vijestima u šest sati. Znam taj tip. Tada nećeš imati toliko razumijevanja. Kamo zapravo idemo, natrag na mjesto zločina?

Najprije idemo u njegov stan. Znaš li broj Dellacroceova dojavljivača?

Ne ovako napamet. Pogledaj popis.

Bosch otvori bilježnicu i pogleda broj dojavljivača što gaje Dellacroce zapisao.

Utipkao je broj na svoj mobitel i pozvao ga.

Što ćemo s Tugginsom? upita Chastain. Ako ga nazoveš, dat ćeš mu priliku da južni dio grada digne na noge.

Znam. Razmišljam.

Bosch je o tome razmišljao još otkako je Millie Elias spomenula ime Preston Tuggins. Kao u mnogim zajednicama manjina, župnici su imali jednaku moć kao i političari kad je riječ o oblikovanju reakcije zajednice na društvene, kulturne ili političke događaje ili pitanja. U slučaju Prestona Tugginsa, ta je moć još veća. Vodio je skupinu svećenika istomišljenika, te su zajedno činili silu, veliku silu koja je vješto znala iskoristiti medije i mogla je cijelu zajednicu držati pod kontrolom, ili je pustiti s lanca. U saobraćaju s Prestonom Tugginsom treba biti krajnje oprezan.

Bosch je tražio po svojem džepu i izvukao posjetnicu koju mu je Irving ranije dao. Baš je kanio nazvati jedan od brojeva s posjetnice kad mu je mobitel zazvonio u ruci.

Zvao je Dellacroce. Bosch mu je dao adresu Eliasova stana u The Place i rekao mu neka sastavi još jedan nalog za pretres. Dellacroce je opsovao jer je već probudio jednog suca da bi mumogao faksirati nalog za pretres ureda. Sad će to morati ponovno učiniti.

Dobro došao u odjel za umorstvareče Bosch i prekine vezu.

Što? upita Chastain. Ništa. Obične sitnice.

Bosch je utipkao Irvingov broj. Zamjenik šefa policije javio se čim je telefon prvi put zazvonio, te je dao svoje puno ime i čin. Boschu se činilo čudnim da se Irving doima posve budnim, kao da uopće nije spavao.

Šefe, Bosch je. Rekli ste neka nazovem ako...

Nema problema, detektive. O čemu je riječ?

Upravo smo obavijestili obitelj. Eliasovu ženu i sina. Ovaj, htjela bi i nazovem njezina svećenika.

Ne vidim u čemu je problem.

Svećenik je Preston Tuggins, pa sam mislio da bi netko višeg ranga bio...

Razumijem. Dobro ste mislili. Pobrinit ću se za to. Mislim da će možda šef to osobno htjeti učiniti. Ionako sam ga baš kanio nazvati. Još što?

Ne u ovom trenutku. Hvala, detektive.

Irving je spustio slušalicu. Chastain je pitao što je rekao i Bosch sve mu je ispričao.

Ovaj slučaj... reče Chastain. Imam osjećaj da će situacija postati šakaljiva.

To možeš slobodno ponoviti.

Chastain je kanio još nešto reći, ali se oglasio Boschov dojavljivač. Pogledao je broj. Ni ovoga puta to nije bio poziv od kuće, već se Grace drugi put javila. Ranije ju je zaboravio nazvati. Sad je nazvao, a ona se javila čim je telefon zazvonio.

Pitala sam se hoćeš li me nazvati. –Žao mi je. Nisam stigao, a kasnije sam zaboravio.

Dakle, što se događa? Irving mi nije htio reći tko je žrtva, nego samo OPU i Centralna postaja to ne mogu rješavati.

Howard Eliaf.

O, sranje...Harry... žao mi je da si to ti. –U redu je. Snaći ćemo se.

Svi će te promatrati. Ako je riječ o policajcu... nikako ne možeš pobijediti. Kako se Irving drži, želi li ići dokraja?

Miješani signali.

Ne možeš slobodno razgovarati?

Tako je.

Pa, i ja ovdje dobivam miješane signale. Irving mi je rekao neka skinem tvoju ekipu s rasporeda, ali je također rekao da će to biti samo do petka. Tada bih trebala s njim razgovarati o tome. Sad kad znam tko je mrtav mislim da se to može protumačiti tako da ćete imati vremena do tada, a zatim će vas vjerojatno poslati natrag u hollywoodsku postaju, te ćete slučaj morati ponijeti sa sobom i na njemu raditi kad stignete.

Bosch je kimnuo glavom, ali ništa nije rekao. To je bilo u skladu s drugim Irvingovim potezima. Zamjenik šefa stvorio je veliku ekipu za rad na slučaju, ali činilo se da će im dati samo jedan tjedan da na tome rade puno radno vrijeme. Možda se nadao da će se pozornost medija dotad smanjiti do podnošljivije razine, a slučaj će s vremenom nestati među neriješenim dosjeima. No Bosch je mislio da se Irving zavarava ako tako misli.

Još je nekoliko minuta razgovarao s poručnicom, a zatim je ona upozorenjem označila kraj razgovora.

Čuvaj se, Harry. Ako je neki policajac to učinio, oni momci iz OPUa...

Što?

Samo budi oprezan. Hoću.

Zatvorio je mobitel i pogledao kroz vjetrobran. Gotovo su stigli do spajanja s Cestom 110. Uskoro će se vratiti do California Plaze.

Tvoja poručnica? upita Chastain. Da. Samo je zanima što se događa.

Dakle, kakva je situacija s njom i Ridericom? Još uvijek kriomice ljubakaju?

To se mene ne tiče, Chastain. Kao ni tebe.

Samo pitam.

Neko su se vrijeme vozili u tišini. Boscha je naljutilo Chastainovo pitanje. Znao je da je to njegov način na koji je podsjetio Boscha da su mu poznate tajne, da možda nije u svojem elementu kad je riječ o istraživanju umorstva, ali zna tajne o policajcima i treba ga ozbiljno shvatiti. Bosch je požalio stoje nazvao

poručnicu Billets dok je Chastain sjedio kraj njega.

Činilo se da je Chastain shvatio daje pogriješio, pa je prekinuo tišinu nastojeći skrenuti razgovor na bezopasne teme.

Ispričaj mi o tom slučaju s tvrdo kuhanim jajima o kojem svi neprestano govore reče.

Ništa posebno. Običan slučaj. Promaknula mi je priča u novinama, čini se. Samo sam imao malo sreće, Chastain. Što bi nam u ovom slučaju dobro došlo. Pa, reci mi. Želim znati, osobito sada kad smo postali partneri, Bosch. Sviđaju mi se priče o sreći. Možda će nešto prijeći i na mene.

Radilo se samo o rutinskom pozivu radi samoubojstva. Patrola nas je pozvala da dođemo i potpišemo. Počelo je s majkom koja se zabrinula jer se njezina kći nije pojavila na aerodromu u Portlandu. Trebala je doći onamo na neko vjenčanje ili tako nešto, ali se nije pojavila. Obitelj je čekala na aerodromu. U svakom slučaju, majka je nazvala i zamolila da patrola pođe provjeriti stan njezine kćeri.

Maleni kvart u Ulici Franklin,

blizu La Breae. Tako je pozornik otišao onamo, upravitelj zgrade gaje pustio unutra, te su je našli. Bila je mrtva već dva dana, od onog jutra kad je trebala odletjeti u Portland.

Što je učinila?

Prikazano je tako kao daje uzela pilule, a zatim si u kadi prerezala zapešća.

Patrolni su policajci zaključili da je riječ o samoubojstvu.

Tako je trebalo izgledati. Postojalo je pisamce. Papir istrgnut iz bilježnice na kojem je pisalo nešto o tome kako život nije ono što je očekivala, te da je neprestano usamljena i takve stvari. Nekako nesuvislo. Zapravo, veoma žalosno. Dakle? Kako ste otkrili?

Pa, Edgar je bio sa mnom, a Riderica je imala suđenje; baš smo kanili uključiti slučaj. Pogledali smo naokolo i nismo našli ništa sumnjivo, osim pisamca.

Nisam mogao naći bilježnicu iz koje je stranica istrgnuta.

To mi nije dalo mira. Želim reći, to nije značilo da se nije ubila, ali nije bilo ono, znaš? Što ne valja na slici, tako nekako.

U redu, znači mislio si da je netko bio ondje i uzeo bilježnicu?

Možda. Nisam znao što bih mislio. Rekao sam Edgaru neka još jednom pogleda naokolo, a ovoga smo se puta zamijenili, pa sam ja pretraživao ono što je on prvi put gledao.

I našao si nešto što je Edgaru promaknuto.

Nije mu promaknuto. Samo što to nije pobudilo njegovu sumnju. Moj u jest.

O čemu se radilo?

U hladnjaku se nalazila polica za jaja. Znaš, ona malena udubljenja gdje se stavljaju jaja.

Tako je.

Pa, opazio sam da je na neka jaja zapisala datum. Svugdje isti datum. To je bio onaj dan kad je trebala odletjeti u Portland.

Bosch je pogledao Chastaina kako bi vidio ima li kakve reakcije. Čovjek iz UKE

imao je zbunjen izraz lica. Nije shvatio.

Jaja su bila tvrdo kuhana. Ona na kojima je bio zapisan datum bila su dokuhana. Odnio sam jedno do sudopera i razbio ga. Bilo je tvrdo kuhano.

U redu.

Još uvijek nije shvaćao.

Datum na jajima vjerojatno je bio dan kad ih je skuhalareče Bosch. Znaš, da bi mogla razlikovati kuhana od ostalih, i da bi znala koliko su stara. Tada mi je sinulo. Nećeš skuhati hrpu jaja kako bi bila spremna za jelo kad ti zatrebaju, a zatim se ubiti. Želim reći, čemu to?

Znači, radilo se o slutnji.

Više od toga.

No ti si jednostavno znao. Ubojstvo.

To je promijenilo situaciju. Počeli smo drukčije gledati na stvari. Počeli smo istragu ubojstva. Trebalo nam je nekoliko dana, ali uspjeli smo. Prijatelj i su nam pričali o nekom tipu koji joj je stvarao probleme. Gnjavio ju je, slijedio naokolo jer nije htjela izići s njim. Raspitali smo se oko stana i počeli se više baviti upravitelj em zgrade.

Sranje, trebao sam pogoditi daje to bio on.

Razgovarali smo s njim, a on je zabrljao tek toliko da možemo uvjeriti suca da nam potpiše nalog za pretres. U njegovom smo stanu našli bilježnicu iz koje je istrgnuto navodno oprostajno pisanice. To je bila neka vrsta dnevnika u koji je zapisivala svoje misli i slično. Taj je čovjek našao stranicu na kojoj je pisala o tmurnom životu i shvatio da to može iskoristiti kao oprostajnu poruku. Našli smo još neke njezine stvari.

Zašto je sve to zadržao?

Jer su ljudi glupi, eto zašto, Chastain. Ako želiš pametne ubojice, gledaj televiziju. Zadržao je te stvari jer nikad nije pomislio da bismo mi mogli posumnjati u samoubojstvo. I jer je njega spominjala u bilježnici. Pisala je o tome kako je slijedi, o tome kako je istodobno na neki način polaskana i boji ga se. Vjerojatno ga je uzbuđivalo čitanje toga. Zadržao j u je.

Kad je suđenje? –Za dva mjeseca.

Zvuči kao sigurna pobjeda.

Da, vidjet ćemo. Tako je bilo i u slučaju O.J.a.

Što je učinio, nekako je drogirao, a zatim stavio u kadu i prerezao joj zapešća?

Ulazio je u njezin stan kad nije bila kod kuće. U dnevniku j e pisala o tome kako misli da se netko motao po njezinu stanu. Trčala je, svaki dan pet kilometara.

Mislimo da je tada ulazio u stan. U ormariću za lijekove držala je tablete protiv bolova, dobivene na recept; ozlijedila se dok je igrala squash prije dvije godine.

Mislimo da je tijekom jednog od svojih posjeta uzeo tablete i rastopio ih u soku od naranče. Kad je sljedeći put ušao, ulio je to u bocu soka u hladnjaku.

Poznavao je njezine navike, znao je da nakon trčanja voli sjediti na stubama pred kućom, popiti sok i ohladiti se. Možda je shvatila da je drogirana i osvrnula se naokolo, tražeći pomoć. On se pojavio. Odveo ju je unutra.

Je li ju najprije silovao? Bosch odmahne glavom.

Vjerojatno je pokušao, ali mu se nije mogao dignuti. Nekoliko su se trenutaka vozili u tišini.

Pravi si, Boschreče Chastain. Ništa ti ne promakne. Da, kad bi bar bilo tako.

7.

Chastain je parkirao automobil ispred nebodera pod nazivom The Place. Prije nego su izašli iz automobila, noćni je vratar izašao da bi ih pozdravio ili ih zamolio neka se odande maknu. Bosch je izašao i objasnio da je Howard Elias ubijen u blizini, te da moraju pogledati stan kako bi bili sigurni da nema drugih žrtava ili nekoga kome je potrebna pomoć. Vrtar . rekao da nema problema, ali je želio poći s njima. Bosch mu je zapovjedničkim tonom rekao neka čeka u predvorju jer će doći još policajaca.

Stan Howarda Eliasa nalazio se na dvadesetom katu. Dizalo se brzo kretalo, ali vrijeme je sporo prolazilo jer su Bosch i Chastain šutjeli.

Našli su stan 20 E, te je Bosch pokucao i pritisnuo zvono na zidu kraj vrata.

Nakon što nije bilo odgovora, Bosch je čučnuo i na podu otvorio svoju aktovku, a zatim izvadio ključeve iz vrećice za dokazni materijal koju je ranije dobio od Hoffmana.

Misliš li da bismo trebali pričekati nalog? upita Chastain.

Bosch ga je pogledao dok je zatvarao aktovku.

Ne.

Ono što si rekao vrataru, daje nekome možda potrebna pomoć, to su rile besmislice.

Bosch je ustao i počeo iskušavati ključeve na dvjema bravama na vratima.

Sjećaš se kad si ranije rekao da ću ti na koncu morati vjerovati? Sada r, počinjem vjerovati, Chastain. Nemam vremena čekati nalog. Ulazim. Slučaj umorstva je poput morskog psa. Mora se kretati, inače će se utopiti.

Okrenuo je ključ u jednoj bravi.

Ti i tvoje jebene ribe. Najprije ratoborne ribice, a sad morski pas.

Da, ostani u blizini, Chastain, pa ćeš možda čak naučiti kako se poneka ulovi.

Baš kad je to izgovorio, otključao je i drugu bravu. Pogledao je Chastaina i namignuo, a potom je otvorio vrata.

Ušli su u dnevni boravak srednje veličine sa skupim kožnatim namještajem, policama za knjige od trešnjinog drveta, te prozorima i balkonom s lijepim pogledom na jug, prema centru grada. Soba je bila uredno održavana, samo su dijelovi jutarnjeg Timesa od petka bili rašireni po kauču presvučenom crnom kožom, a prazna šalica od kave stajala je na staklenoj ploči stolića za kavu.

Halo? dovikne Bosch, tek toliko da bude siguran da je stan prazan. Policija. Ima li koga?

Bez odgovora.

Bosch je spustio svoju aktovku na stol u blagovaonici, otvorio je i izvadio par

gumenih rukavica iz kartonske kutije. Pitao je Chastaina želi li i on par, ali je on odbio.

Ne kanim ništa dodirivati.

Razdvojili su se i počeli kretati kroz stan kako bi obavili brzi početni pregled. Ostatak stana bio je jednako uredan kao i dnevni boravak. Imao je dvije spavaće sobe, a glavna je imala vlastiti balkon, okrenut na zapad. Noć je bila vedra. Bosch je mogao vidjeti sve do Century Cityja. Iza tih nebodera svjetla su se spuštala u Santa Monicu i do mora. Chastain je iza njega ušao u spavaću sobu. Nema kućnog ureda reče. Druga spavaća soba izgleda kao soba za goste. Možda za smještaj svjedoka.

Dobro.

Bosch je na brzinu pregledao sadržaj gornje ladice komode. Nije bilo nikakvih fotografija ili nečeg drugog izrazito osobnog. Isto je bilo u malenim noćnim ormarićima s obje strane kreveta. Prostorija se doimala poput hotelske sobe, a na neki je način to i bila, ako ju je Elias koristio samo kao prenoćište dok je pripremao slučajeve za sud. Krevet je bio namješten, a to se Boschu učinilo neobičnim. Elias je bio usred priprema za veliko suđenje, radio je danonoćno, no ipak je tog jutra odvojio vremena za namještanje kreveta, a navodno se samo on na kraju radnoga dana trebao vratiti ovamo. Ni slučajno, pomisli Bosch. Ilije namjestio krevet jer je još netko trebao doći u stan, ili je netko drugi namjestio krevet.

Bosch je isključio spremačicu jer bi ona zasigurno pokupila raširene novine i praznu šalicu u dnevnom boravku. Ne, Elias je namjestio krevet. Ili netko tko je bio s njim. To mu je govorio instinkt koji se temeljio na dugom nizu godina proučavanja ljudskih navika, ali u tom je trenutku bio prilično siguran da postoji još jedna žena.

Otvorio je ladicu noćnog ormarića na kojem se nalazio telefon i našao osobni telefonski imenik. Otvorio ga je i prelistao stranice. Mnoga je imena prepoznao. Većina su bili odvjetnici o kojima je Bosch čuo ili ih je čak poznavao. Zastao je kad je naišao na jedno ime. Carla Entrenkin. Ona je također odvjetnica koja se specijalizirala za slučajeve građanskih prava ili je to bila do prije godinu dana kad ju je Policijsko povjerenstvo imenovalo glavnom inspektoricom Policije Los Angelesa. Opazio je da je Elias imao brojeve njezina ureda i kuće. Kućni je broj bio zapisan tamnijom, naoko novijom tintom. Boschu se činilo daje kućni broj zapisan mnogo kasnije od poslovnoga.

Što si našao? upita Chastain.

Ništa odgovori Bosch. Samo hrpa odvjetnika.

Zatvorio je imenik kad je Chastain prišao da bi pogledao. Bacio ga je natrag u ladicu i zatvorio je.

Bolje da to ostavimo dok ne stigne nalogreče.

Pretraživali su stan sljedećih dvadeset minuta, zavirujući u ladice i ormare, ispod kreveta i jastuka na kauču, ali ništa ne pomičući s mjesta. U jednom je trenutku Chastain doviknuo iz kupaonice uz glavnu spavaću sobu:

Ovdje su dvije četkice za zube.

Dobro.

Bosch se nalazio u dnevnom boravku gdje je proučavao knjige na policama. Opazio je jednu koju je pročitao prije dosta godina, Yesterday Will Make You Cry Chestera Himesa. Osjetio je Chastainovu nazočnost i okrenuo se. Chastain je stajao u hodniku što je vodio u spavaće sobe. Držao je kutiju kondoma tako daje Bosch vidi.

Ovo je bilo skriveno na stražnjem dijelu police ispod umivaonika.

Bosch nije odgovorio. Samo je kimnuo glavom.

U kuhinji se nalazio telefon s telefonskom sekretaricom, montiran na zidu.

Lampica je bljeskala, a na malenom digitalnom ekranu vidjelo se da treba poslušati jednu poruku. Bosch pritisne gumb. Poruku je ostavio ženski glas.

Hej, ja sam. Mislila sam da ćeš me nazvati. Nadam se da mi nisi zaspao.

To je bilo sve. Po završetku poruke, uređaj je javio daje primljena u 12.01 noću.

Elias je tada već bio mrtav. Chastain je, koji je iz dnevnog boravka došao u kuhinju kad je čuo glas, samo slegnuo ramenima kad je poruka završila. Bosch ju je ponovno poslušao.

Meni to ne zvuči kao njegova ženaprimijeti Bosch.

Meni zvuči kao bjelkinja reče Chastain.

Bosch se u mislima složio s njim. Još je jednom odslušao poruku, ovoga se puta usredotočivši na ton ženina glasa. Jasno se osjećao intiman ton. Vrijeme poziva i ženina pretpostavka da će Elias prepoznati njezin glas također su potvrđivali taj zaključak.

Kondomi skriveni u kupaonici, dvije četkice za zube, zagonetna žena na telefonu reče Chastain. Čini se da tu negdje imamo i ljubavnicu. To bi situaciju moglo učiniti zanimljivom.

Moždareče Bosch. Netko je jutros namjestio krevet. Ima li nekih ženskih stvari u ormariću za lijekove?

Ničega.

Chastain se vrati u dnevni boravak. Kad je Bosch završio u kuhinji, činilo mu se daje zasad dovoljno vidio, te je otvorio klizna vrata između dnevnog boravka i balkona. Naslonio se na željeznu ogradu i pogledao na sat. Bilo je četiri i pedeset. Potom je skinuo dojavljivač s pojasa kako bi provjerio da ga slučajno nije isključio.

Dojavljivač je bio uključen, a baterija puna. Eleanor nije pokušala doprijeti do njega. Čuo je kako Chastain izlazi na balkon iza njega. Bosch je govorio a da ga nije pogledao.

Jesi li ga poznavao, Chastain?

Koga, Eliasa? Da, na neki način.

Na koji način? ,

Radio sam na slučajevima što ih je on kasnije vodio na sudu. Dobivao sam sudske pozive i morao svjedočiti. Osim toga, Bradbury. Ondje je imao ured. I mi ondje imamo urede. Viđao sam ga s vremena na vrijeme. No ako pitaš jesam li s

nj im igrao golf, odgovor je niječan. Nisam ga na taj način poznao. Čovjek je zarađivao za život podižući tužbe protiv policajaca. Na sudu se uvijek činilo da ima izvrsne informacije. Dobivene iznutra. Neki kažu daje imao bolje podatke od onih što bi ih dobio legalnim putem. Neki kažu da je unutra možda imao izvore...

Nisam cinkao za Howarda Eliasa, Bosch ukočenim glasom reče Chastain. I ne poznajem nikoga u Kontrolu koji je to činio. Mi istražujemo policajce. Ja istražujem policajce. Katkad oni to zaslužuju, a katkad se pokaže da nije tako. Jednako dobro kao i ja znaš da mora postojati netko tko će kontrolirati policiju. Ali cinkanje ljudima kao stoje Howard Elias, to je najniže što se čovjek može spustiti, Bosch. Zato, jebi se jer ti je to uopće palo na pamet.

Bosch ga je sad pogledao, proučavajući način na koji se bijes pojavljivao u njegovim tamnim očima.

Samo pitam reče. Moram znati s kim imam posla.

Ponovo je pogledao prema gradu, a zatim dolje na trg. Vidio je Kiz Rider i Loomisa Bakera kako hodaju prema Angels Flightu u društvu čovjeka za kojeg je pretpostavio da je Eldrige Peete, operater uspinjače.

U redu, pitao si reče Chastain. Možemo li sada poći dalje?

Svakako.

Šutjeli su dok su se dizalom spuštali u prizemlje. Bosch je progovorio tek kad su stigli u predvorje.

Ti samo pođi reče. Pogledat ću postoji li negdje zahod. Reci ostalima da ću odmah doći.

Može.

Vratar je sjedio za svojim stolom u predvorju i čuo njihove riječi, pa je Boschu rekao da se toaletne prostorije nalaze s druge strane, iza dizala. Bosch se zaputio onamo.

U toaletnim je prostorijama Bosch stavio aktovku na pult iznad umivaonika i izvadio mobitel. Najprije je nazvao svoju kuću. Kad se javila telefonska sekretarica, utipkao je šifru za slušanje novih poruka. Čuo je samo vlastitu poruku. Eleanor je nije primila.

Sranje rekao je i prekinuo vezu.

Potom je nazvao informacije i dobio broj prostorije za poker Hollywood Parka. Kad posljednji put nije došla kući, Eleanor mu je rekla daje ondje igrala karte. Nazvao je broj i zatražio ured osiguranja. Javio mu se čovjek koji se predstavio kao gospodin Jardine, a Boseh mu je rekao svoje ime i broj značke. Jardine je tražio da sriče svoje ime i ponovi broj značke. Očito je sve zapisivao.

Nalazite li se u prostoriji s monitorima?

Naravno. Što mogu učiniti za vas?

Tražim nekoga, a postoje dobri izgledi da se trenutačno nalazi za jednim od vaših stolova. Pitao sam se možete li pogledati i potražiti je na ekranima.

Kako izgleda?

Bosch je opisao svoju ženu, ali nije mogao opisati odjeću jer nije provjerio u

ormarima kod kuće. Zatim je čekao dvije minute dok je Jardine proučavao ekrane spojene s kamerama za nadzor u prostoriji za poker.

Ovaj, ako je ovdje, jaje ne vidim najzad reče Jardine. Ovdje nema baš mnogo žena u ovo doba noći. A njezin opis ne odgovara ovima koje su tu. Želim reći, možda je ranije bila ovdje, možda oko jedan ili dva. Ali sad je nema.

Dobro, hvala.

Hej, možete mi dati neki broj. Malo ću prošetati naokolo i nazvati vas ako je opazim.

Dat ću vam broj mogog dojavljivača. Ali ako je vidite, nemojte joj prilaziti. Samo mi javite na dojavljivač.

Vrijedi.

Nakon stoje čovjeku dao broj i prekinuo vezu, Bosch je pomislio na kartaške klubove u Gardeni i Commerceu, ali je odlučio da neće zvati. Ako je Eleanor kanila ostati na lokalnoj razini, otišla bi u Hollywood Park. Ukoliko nije ondje, možda je otišla u Vegas ili u ono indijansko mjesto u pustinji, blizu Palm Springsa. Nastojao je ne misliti o tome i usredotočiti se na slučaj.

Potom je nazvao noćnu centralu javnog tužitelja, nakon stoje broj našao u svojem imeniku. Zatražio je da ga spoje s dežurnim tužiteljem, pa je na koncu dobio pospanu odvjeticu po imenu Janis Langwiser. Slučajno je baš ona podigla optužnicu u takozvanom slučaju tvrdo kuhanih jaja. Nedavno je prešla iz ureda gradskog tužitelja i to je bio prvi put daje Bosch surađivao s njom. Sviđao mu se njezin smisao za šalu i entuzijazam na poslu.

Nemojte mi rećireče onaovoga puta imate slučaj kajgane? Ili još bolje, slučaj zapadnjačkog omleta.

Ne baš. Žao mi je što vas izvlačim iz kreveta, ali netko bi trebao doći i dati nam neke smjernice u vezi pretresa što ćemo ga uskoro obaviti.

Tko je mrtavi gdje je pretres?

Mrtav je Howard Elias, a pretres ćemo napraviti u njegovom uredu.

Zazviždala je u telefon, pa ga je Bosch morao odmaknuti od uha.

Oparekla je, sad već posve budna. To će biti...pa, nešto. Ispričajte mi općenito. Učinio je to, a kad je završio, Langwiser, koja je živjela pedesetak kilometara sjeverno u Valenciji, rekla je daće se s ekipom za pretres naći u Bradburyju za jedan sat.

Dotad budite veoma oprezni, detektive Bosch, i nemojte ulaziti u ured dok ja ne stignem onamo.

Vrijedi.

To je bila sitnica, ali sviđalo mu se što mu se obraćala tako službeno. To nije bilo zato stoje bila mnogo mlađa od njega, već zato što su se tužitelji previše često prema njemu i drugim policajcima odnosili bez poštovanja, kao prema oruđu što ga oni mogu koristiti kako god žele dok rade na nekom slučaju. Bio je siguran da će i Janis Langwiser postupati jednako kad postane iskusnija i ciničnija, ali barem je zasad pokazivala neke nijanse poštovanja.

Bosch je prekinuo vezu i baš je kanio spremi mobitel kad se još nečega sjetio.

Opet je nazvao informacije i zatražio kućni broj Carle Entrenkin. Spojili su ga sa snimkom koja mu je rekla da broj nije u imeniku, na zahtjev stranke. Očekivao je da će to čuti.

Dok je prelazio Ulicu Grand i California Plažu prema Angels Flightu, Bosch se ponovno trudio ne misliti na Eleanor i na to gdje bi mogla biti. Ali to je bilo teško. Boljelo ga je srce kad bi pomislio daje negdje vani posve sama, tražeći nešto što joj on očito ne može dati. Počeo je osjećati daje njegov brak osuđen na propast ako uskoro ne otkrije što joj je potrebno. Kad su se prije godinu dana vjenčali, on je našao zadovoljstvo i spokoj kakve nikad ranije nije osjećao. Prvi putu životu osjećao je da ima nekoga za koga se može žrtvovati, sve žrtvovati, ako je potrebno. Ali stigao je do točke kad je počeo prihvaćati činjenicu da se ona ne osjeća tako. Nije bila zadovoljna ni ispunjena. Zbog toga se osjećao užasno i krivo, ali mu je pomalo i laknulo, sve u isto vrijeme.

Ponovo se pokušao koncentrirati na druge stvari, na slučaj. Znao je da zasad mora potisnuti razmišljanje o Eleanor. Počeo je razmišljati o glasu na telefonu, o kondomima skrivenim u kupaonici i o uredno namještenom reveru. Pitao se kako to daje Howard Elias imao tajni kućni telefonski broj Carle Entrenkin, i to u ladici noćnog ormarića.

8.

Riderica je stajala kraj visokog crnca prosijede kose odmah do vrata postaje Angels Flighta. Smiješili su se nečemu kad im je Bosch prišao.

Gospodine Peete, ovo je Harry Bosch reče Riderica. On vodi istragu.

Peete se rukovao s njim.

Najgore od svega što samu životu vidio, najgore.

Žao mi je da ste to morali vidjeti, gospodine. Ali nije drago da ste nam voljni pomoći. Zašto ne uđete i sjednete. Doći ćemo za nekoliko minuta.

Kad je Peete ušao, Bosch pogleda Ridericu. Ništa nije morao reći.

Baš kako je Garwood rekao. Ništa nije čuo i ništa nije vidio sve dok kabina nije stigla gore i on je izišao da bi je zaključao za noć. Isto tako, nikoga nije vidio ondje dolje daše zadržava kao da nekoga čeka.

Postoji li mogućnost da se samo pravi gluh i slijep?

Instinkt mi govori da ne postoji. Mislim daje čovjek u redu. Ništa nije vidio ni čuo.

Je li dirao tijela?

Nije. Misliš na ručni sat i lisnicu? Ne bih rekla daj eto on učinio. Bosch kimne glavom.

Imaš li nešto protiv da mu postavim još nekoliko pitanja? Samo izvoli.

Bosch je ušao u malen ured, a Riderica je pošla za njim. Eldrige Peete je sjedio za malenim stolom, držeći telefonsku slušalicu kraj uha.

Moram poći, dušo rekao je kad je vidio Boscha. Policajac želi razgovarati sa

mnom.

Spustio je slušalicu.

Moja žena. Pita se kad ću doći kući. Bosch kimne glavom.

Gospodine Peete, jeste li ulazili u kabinu nakon što ste ondje ugledali?

Ne, gospodine. Ovaj, meni su se činili posve mrtvima. Vidio sam mogo krvi.

Zaključio sam da bih sve trebao ostaviti na miru, za policiju.

Jeste li prepoznali nekog od njih?

Pa, muškarca nisam dobro vidio, ali sam pomislio da bi to mogao biti gospodin Elias, samo po lijepom odijelu i po tome kako je izgledao. Dakle, što se tiče žene, i nju sam prepoznao. Želim reći, ne znam kako se zove ili tako nešto, ali ušla je u kabinu nekoliko minuta ranije i pošla dolje.

Želite reći daje najprije pošla dolje?

Da, gospodine, pošla je dolje. Ona je također redovit putnik, kao i gospodin Elias. Osim što se ona vozi, možda, samo jednom tjedno. Petkom, kao sinoć.

Gospodin Elias, on se vozi češće.

Što mislite, zašto je pošla dolje, ali se nije iskrcala?

Peete je iznenađeno zurio u njega, kao da se čudi tako lakom pitanju.

Jer je netko pucao u nju.

Bosch se zamalo nasmijao, ali se uspio obuzdati. Nije bio dovoljno jasan.

Ne, mislim prije nego što je netko pucao u nju. Čini se da uopće nije ustala. Kao daje sjedila na klupi i čekala da se vrati gore kad je ubojica ugao iza drugog putnika koji se ukrcavao.

Sigurno je dane znam stoje radila.

Kad je točno pošla dolje?

Onom vožnjom baš prije. Poslao sam Olivet dolje i ta je žena bila u kabini. To je bilo petšest minuta do jedanaest. Olivet je pošla dolje i pustio sam je ondje do jedanaest, a tada sam je pozvao gore. Znae, posljednja vožnja. Kad se vratila gore, ti su ljudi već ondje bili mrtvi.

Boschu neke stvari nisu bile jasne, pa je pokušao malo razjasniti situaciju.

Znači, poslali ste Olivet dolje i žena je bila unutra. Zatim, pet ili šest minuta kasnije, kad ste kabinu pozvali gore, žena je još uvijek bila unutra. Je li to točno?

Tako je.

Tijekom tih pet ili šest minuta koliko je Olivet stajala dolje, niste gledali onamo?

Ne, brojio sam novac iz blagajne. U jedanaest sam izišao i zaključao Sinaj. Tada sam pozvao Olivet gore. Onda sam ih našao. Bili su mrtvi.

Ali odozdo ništa niste čuli? Nikakve pucnjeve?

Ne, kao što sam rekao dami, gospođici Kizmin, nosim čepove za uši zbog buke ispod postaje. Isto tako, brojio sam novac. Uglavnom su sve kovanice od četvrt dolara. Provučem ih kroz aparat.

Pokazao je uređaj od nehrđajućeg čelika na pultu kraj blagajne. Činilo se da uređaj slaže kovanice u paketiće koji sadrže deset dolara. Potom je udario nogom po drvenom podu, ukazujući na strojeve odozdo. Bosch je kimnuo

glavom da razumije.

Pričajte mi o ženi. Rekli ste da se redovito vozila?

Da, jednom tjedno. Petkom. Kao da možda ima neki maleni posao ovdje, u tim stanovima, čisti ili tako nešto. Autobus vozi Ulicom Hill. Mislim da se dolje ukrcavala u autobus.

Što je s Howardom Eliasom?

On se također redovito vozio. Dvatri puta na tjedan, uvijek u različito vrijeme, katkad kasno kao sinoć. Jednom sam već zaključavao, a on me zvao odozdo. Napravio sam iznimku. Doveo sam ga gore. Bio sam ljubazan. U vrijeme Božića dao mi je malenu kuvertu. Lijepo od njega da se tako i mene sjetio.

Je li uvijek bio sam kad se vozio uspinjačom? Stariji je čovjek prekrižio ruke i trenutak razmislio. Uglavnom, mislim.

Sjećate li se daje ikad bio s nekim u društvu?

Mislim daje jednom ili dvaput netko bio s njim. Doista se ne mogu sjetiti tko je to bio.

Muškarac ili žena?

Ne znam. Mislim daje to mogla biti žena, ali ne mogu si predočiti njezino lice, znate što mislim?

Bosch kimne glavom i razmisli. Pogleda Ridericu i uzdigne obrve. Odmahnula je glavom. Više nije imala pitanja.

Prije nego što pođete kući, gospodine Peete, možete li sve uključiti i pustiti nas da se odvezemo dolje?

Naravno. Što god je potrebno vama i gospođici Kizmin.

Pogledao je Ridericu, nasmiješio se i lagano naklonio.

Hvala vamreče Bosch. Onda učinimo to.

Peete je prišao kompjutoru i počeo unositi naredbu. Pod je odmah počeo vibrirati i začuo se prodoran zvuk struganja. Peete se okrene prema njima.

Kad god želite glasno reče kako bi nadjačao buku. Bosch mahne i zaputi se prema kabini. Chastain i Baker, čovjek iz UKe koji je činio Rideričin par, stajali su kraj ograde i gledali niz tračnice.

Mi idemo dolje dovikne im Bosch. Idete li i vi?

Bez riječi su krenuli za Ridericom, te su svi četvero ušli u kabinu pod nazivom Olivet. Tijela su odavno uklonjena, a tehničari su otišli. No krvi je još uvijek bilo na drvenom podu i na klupi gdje je sjedila Catalina Perez. Bosch je sišao stubama, pazeći da ne zagazi u smeđu masu koja je nastala od krvi Howarda Eliasa. Sjeo je na desnu stranu. Ostali su se smjestili na klupama u gornjem dijelu kabine, dalje od mjesta gdje su se nalazila tijela.

Bosch je pogledao prema prozoru postaje i mahnuo. Kabina se odmah nagnula i počela silaziti. A Bosch se odmah ponovo sjetio kako se kao dijete vozio uspinjačom. Sjedalo je bilo jednako neudobno kao i tada.

Bosch nije gledao ostale dok su se vozili. Neprestano je zurio kroz donja vrata i u tračnice što su nestajale ispod kabine. Vožnja nije trajala duže od minute. Kad su stigli dolje, on je prvi izišao. Okrenuo se i zagledao natrag uz tračnice. Vidio

je obrise Peeteove glave na prozoru postaje.

Bosch nije gurnuo križnu rampu jer je na njoj vidio crni prašak za otiske prstiju, pa se nije želio zaprljati. Policija taj prašak ne smatra opasnim za posao, pa mu nitko ne bi platio čišćenje odijela. Pokazao je prašak ostalima i popeo se preko rampe.

Preletio je pogledom tlo, za slučaj da mu nešto upadne u oči, ali nije bilo ničeg neobičnog. Ionako je bio uvjeren da su detektivi OPUa već pročešljali cijelo područje. Bosch je u prvom redu sišao uspinjačom kako bi iz prve ruke stvorio dojmove o mjestu. Lijevo od prolaza bile su betonske stube za vrijeme kad uspinjača nije radila, ili za one koji su se bojali njome voziti. Stube su također bile popularne među onima koji su vikendom radili na svojoj kondiciji, pa su trčali gore dolje. Bosch je o tome pročitao članak u limesu, prije otprilike godinu dana. Kraj stuba se nalazila osvijetljena autobusna postaja. Nadstrešnica od fiberglasa iznad klupe dvostruke dužine. Na stijenkama sa strane reklamirali su se filmovi. Na onoj što ju je Bosch vidio nalazila se reklama za Eastwoodov film pod nazivom Krvavi posao. Temeljio se na istinitoj priči o bivšem agentu FBla kojeg je Bosch poznao.

Bosch se pitao je li ubojica možda skriven čekao na autobusnoj postaji da Elias priđe križnoj rampi Angels Flighta. Zaključio je da nije. Postaja je bila osvijetljena. Dok bi se približavao kabini, Elias bi dobro vidio onoga tko bi ondje sjedio. Budući da je Bosch mislio daje Elias zacijelo poznao ubojicu, nije vjerovao da bi ga čekao tako na otvorenom.

Pogledao je na drugu stranu prolaza gdje se nalazilo otprilike deset metara raslinja između ulaza u kabinu i malene uredske zgrade. Grmlje je bilo gusto zasadeni oko akacije. Bosch je požalio stoje svoju aktovku ostavio gore, u postaji uspinjače.

Je li netko ponio džepnu svjetiljku? upita.

Riderica je posegnula u torbicu i izvadila malenu džepnu svjetiljku. Bosch ju je uzeo i zaputio se u grmlje, okrenuvši snop svjetlosti prema dolje i proučavajući put. Nije našao nikakav vidljiv znak daje ubojica ondje čekao. Iza grmlja bilo je razbacanog smeća i drugih otpadaka, ali ništa se nije doimalo svježim. Izgledalo je poput mjesta gdje su beskućnici pregledavali vrećice smeća što su ih pokupili negdje drugdje.

Riderica je došla za nj im.

Jesi li štogod našao?

Ništa korisno. Samo pokušavam odgonetnuti gdje se taj čovjek skrivao od Eliasa. Ovo je moglo biti dobro mjesto. Elias ga ne bi vidio, izišao bi nakon što Elias prođe i prišao mu iza leđa kraj kabine.

Možda se nij e morao skrivati. Možda su zajedno došli ovamo. Bosch je pogleda i kimne glavom.

Možda. To je jednako dobra teorija kao i sve ono stoje meni dosad palo napamet.

Što misliš o klupi na autobusnoj postaji?

Previše otvoreno, previše osvijetljeno. Ako je to bio netko koga se Elias imao razloga bojati, vidio bi ga.

Što misliš o prerušivanju? Mogao je prurušen sjediti na autobusnoj postaji.

I to je moguće.

Već si o svemu tome razmišljao, ali me puštaš da govorim i kažem sve ono što ti već znaš.

Ništa nije rekao. Vratio joj je džepnu svjetiljku i izišao iz grmlja. Još je jednom pogledao prema autobusnoj postaji, osjećajući daje njegov način razmišljanja ispravan. Autobusna postaja nije korištena. Rideriea je stala kraj njega i slijedila njegov pogled.

Hej, jesi li poznao Terryja McCaleba iz FBIa? upita.

Da, jednom smo surađivali na slučaju. Zašto, poznaješ ga?

Zapravo ne. Ali vidjela sam ga na televiziji. Uopće ne sliči Clintu Eastwoodu, ako mene pitaš.

Da, ne baš.

Bosch je vidio kako su Chastain i Baker prešli ulicu i sad stoje u udubljenju ispred zatvorenog ulaza u golemi Grand Central Market. Gledali su nešto na tlu.

Bosch i Rideriea pođu k nj ima.

Našli ste nešto? upita Rideriea.

Možda da, možda ne reče Chastain.

Pokazao je prljave, izlizane pločice ispod svojih nogu.

Opušci reče Baker. Ima ih pet, ista marka. To znači da je netko ovdje neko vrijeme čekao.

Možda je bio neki beskućnik reče Rideriea.

Možda odgovori Baker. Mogao je biti i naš ubojica. Bosch nije bio osobito impresioniran.

Puši li netko od vas? upita. Zašto? upita Baker.

Jer biste onda shvatili što ovo vjerojatno jest. Što vidite kad ulazite na glavni ulaz Parker centra?

Chastain i Baker su se doimali zbunjenima. Policajce? pokuša Baker.

Da, ali što rade ti policajci?

Puše reče Rideriea.

Točno. Više nema pušenja u javnim zgradama, pa se pušači okupj oko glavnih ulaza. Ovaj e tržnica javno mjesto.

Pokazao je opuške zgnječene na pločicama.

To ne mora značiti da je ovdje netko dugo čekao. Prije bih rekao da je netko tko unutra radi pet puta izlazio da bi popušio cigaretu.

Baker kimne glavom, ali Chastain nije prihvaćao objašnjenje.

Ipak bi to mogao biti naš čovjek reče. Gdje je drugdje mogao čekati, u onom grmlju?

Mogao je. Ili kako je Kiz rekla, možda uopće nije čekao. Možda je do uspinjače stigao zajedno s Eliasom. Možda ga je Elias smatrao prijateljem.

Bosch je posegnuo u džep jakne i izvadio plastičnu vrećicu za dokazni materijal.

Pružio ju je Chastainu.

Ili možda ja griješim, a ti imaš pravo. Pokupi ih i označi, Chastain, pobrini se da stignu u laboratorij.

Bosch je nekoliko minuta kasnije završio pregledavanje donjeg mjesta zločina. Ušao je u kabinu, uzeo svoju aktovku smjesta gdje ju je ostavio popeo se stubama do jedne od klupa blizu gornjih vrata. Sjeo je, gotovo se srušivši na tvrdo sjedalo. Počeo je osjećati da ga obuzima umor, te je žalio :a nije barem malo odspavao prije nego što ga je Irving nazvao. Uzbuđenje i adrenalin koji prate novi slučaj izazivaju lažnu energiju koja uvijek brzo nestaje. Poželio je cigaretu, a zatim možda i malo spavanja. No sad je mogao ispuniti samo jednu od te dvije želje, a morao bi naći prodavaonicu koja radi cijelu noć da bi kupio cigarete. Opet je odlučio da neće pušiti. Iz nekog je razloga osjećao da je odricanje od nikotina dio njegove borbe za Eleanor. Mislio je da će sve biti izgubljeno ako bude pušio, da mu se ona više nikad neće javiti.

O čemu razmišljaš, Harry?

Podigao je pogled. Riderica je ulazila u kabinu uspinjače.

Ni o čemu. O svemu. Zapravo tek počinjemo. Ima još mnogo posla.

Nema odmora za umorne.

To možeš ponoviti.

Oglasio se njegov dojavljivač, a on gaje brzo zgrabio, poput čovjeka kojemu se dojavljivač oglasio u kazalištu. Prepoznao je broj na ekranu, ali se nije mogao sjetiti gdje ga je ranije vidio. Izvadio je mobitel iz aktovke i utipkao broj. Dobio je dom zamjenika šefa Irvinga.

Razgovarao sam sa šefom rekao je. On će se pozabaviti velečasnim Tugginsom. Vi se time ne morate opterećivati.

Irving je podrugljivo izgovorio riječ velečasni.

U redu. Nećemo.

Dakle, kako stojimo?

Još uvijek smo na mjestu događaja, upravo završavamo. Moramo u stambenoj zgradi potražiti eventualne svjedoke, a zatim odlazimo odavde. Elias je imao stan u centru. Onamo je krenuo. Moramo ga pretražiti, kao i njegov ured, čim nalozi za pretres budu potpisani.

Što je s obavještavanjem obitelji ubijene žene? Perez je to već zacijelo obavio. Ispričajte mi kako je bilo u Eliasovoj kući?

Budući da Irving to ranije nije pitao, Bosch je pretpostavio da sada pita jer šef policije želi znati. Brzo mu je prepričao što se dogodilo, a Irving je postavio nekoliko pitanja o reakciji Eliasove žene i sina. Bosch je procijenio da to pita sa stajališta brige za odnose s javnošću. Znao je da će, baš kao i kad je riječ o Prestonu Tugginsu, način na koji Eliasova obitelj reagira na umorstvo imati izravan utjecaj na reakciju crnačke zajednice.

Znači, trenutačno se ne čini da bi nam udovica ili sin mogli pomoći u obuzdavanju situacije, točno?

Zasad je točno. Ali kad jednom prebrode prvi šok, možda. Također biste sa

šefom mogli razgovarati o tome da on osobno nazove udovicu. Vidio sam fotografiju na zidu u kući na kojoj su on i Elias zajedno. Ako će on razgovarati s Tugginsom, mogao bi razgovarati i s udovicom.

Možda.

Irving je promijenio temu i rekao Boschu da je prostorija za sastanke njegova ureda, na petom katu u Parker centru, spremna za istražitelje. Rekao je da prostorija trenutačno nije zaključana, ali će Bosch ujutro dobiti ključeve. Čim istražitelji ondje uspostave svoju bazu, prostorija će cijelo vrijeme biti zaključana. Rekao je da će doći u ured do deset sati, te očekuje širu verziju istrage na sastanku ekipe.

Svakako, šefereče Bosch. Do tad bismo trebali obaviti ispitivanje eventualnih svjedoka i pretrese.

Pobrinite se da bude tako. Čekat ću vas. Dobro.

Bosch je kanio prekinuti vezu kad je začuo Irvingov glas. Oprostite, šefe? Još jedna stvar. Zbog identiteta jedne od žrtava u ovom slučaju, osjećao sam da mi je dužnost obavijestiti glavnu inspektoricu. Doimala se, kako bih to rekao, doimala se akutno zainteresirana za slučaj nakon što sam joj objasnio činjenice što smo ih tad imali. Riječ akutno vjerojatno je jako blaga.

Carla Entrenkin. Bosch je zamalo glasno opsovao, ali se suzdržao. Glavna inspektorica nova je tvorevina u policiji: građanin kojeg je Policijsko povjerenstvo imenovalo za autonomnog civilnog nadzornika sa sveobuhvatnim ovlastima da istražuje ili nadzire istrage. To je bilo daljnje politiziranje policije. Glavni inspektor odgovara Policijskom povjerenstvu, a ono odgovara Gradskom vijeću i gradonačelniku. Bilo je i drugih razloga iz kojih je Bosch umalo opsovao. Mučila ga je činjenica da je u telefonskom imeniku našao ime i privatni broj Carle Entrenkin. To je otvaralo cijeli niz mogućnosti i komplikacija.

Hoće li ona doći na mjesto zločina? upita.

Mislím da neće reče Irving. Pričekao sam s pozivom kako bih mogao reći da ljudi odlaze s mjesta "zločina. Poštedio sam vas te glavobolje. Ali nemojte se iznenaditi ako vam se ona ujutro izravno javi.

Može li to učiniti? Želim reći, razgovarati sa mnom a da to ne ide preko vas?

Ona je civil.

Nažalost, ona može učiniti što god želi. Tako je Policijsko povjerenstvo osmislilo njezin posao. Dakle, znači da bi ova istraga, kamo god nas odvede, morala biti besprijekorna, detektive Bosch. Ako ne bude, imat ćemo posla s Carlom Entrenkin.

Razumijem.

Dobro, onda nam samo treba uhićenje i sve će biti u redu. Svakako, šefe.

Irving je prekinuo vezu bez ikakva pozdrava. Bosch podigne glavu. Chastain i Baker su ulazili u kabinu.

Postoji samo jedna stvar gora od prisilne suradnje s UKom šapne Riderici. To je glavna inspektorica koja će nam gledati preko ramena.

Riderica ga pogleda.

Šališ se? Carla *I'm thinkin* je uključena u ovo?

Bosch se gotovo nasmiješio na Rideričinu uporabu nadimka što gaje urednik biltena policijskog sindikata Thin Blue Line smislio za gospodu Entrenkin. Zvali su je Carla *I'm thinkin* jer je govorila polako i naglašavajući svaku riječ kad god bi se obraćala Policijskom povjerenstvu i kritizirala postupke ili djelatnike policije.

Bosch bi se rado nasmiješio, ali sudjelovanje glavne inspektorice u istrazi bilo je previše ozbiljno.

Ne šalim sereče. Sad imamo i nju.

9.

Na vrhu brda čekali su ih Edgar i Fuentes koj i su se vratili nakon što su obitelj Cataline Perez obavijestili o njezinoj smrti, a Joe Dellacroce se vratio iz Parker centra s potpunim i potpisanim nalogima za pretres. Sudski odobreni nalozi nisu uvijek potrebni za pretres doma i ureda žrtve ubojstva. No pametno je nabaviti naloge za slučajeve poput ovoga. Takvi slučajevi privlače slavne odvjetnike, ako na koncu dođe do uhićenja. Ti su odvjetnici postali slavni upravo zato što su temeljiti i dobri u svoj em poslu. Iskorištavali su greške, uzimali svaku sitnicu koja nije bila na svojem mjestu i stvarali velike rupe, često dovoljno velike da se njihovi klijenti kroz njih izvuku. Bosch je već mislio tako daleko unaprijed. Znao je da mora biti veoma oprezan.

Povrh toga, vjerovao je daje nalog osobito potreban za pretres Eliasova ureda. Ondje će biti brojni dosjei o policajcima i slučajevima protiv policije. Te će slučajeve najvjerojatnije preuzeti drugi odvjetnici, a Bosch je morao uspostaviti ravnotežu između očuvanja povjerljivosti na relaciji odvjetnikklijent i potrebe da se istraži ubojstvo Howarda Elias. Istražitelj i će morati biti veoma oprezni dok budu radili s tim dosjeima. Zato j e nazvao ured okružnog javnog tužitelja i zamolio Janis Langwiser da dođe na mjesto događaja.

Bosch je najprije prišao Edgaru, uhvativši ga za ruku i gurnuvši ga prema ogradi nad strminom što se spuštala do Ulice Hill. Ostali ih nisu mogli čuti.

Kako je prošlo?

Prošlo je kao i uvijek. Radije bih bio na milijun drugih mjesta nego gledao čovjeka kad primi tu vijest. Razumiješ što mislim?

Da, znam. Jeste li mu samo rekli ili ste mu postavili nekoliko pitanja?

Pitali smo, ali nismo dobili baš mnogo odgovora. Čovjek je rekao da njegova žena bila spremačica i da je imala posao negdje ovdje. Dolazila . amo autobusom. Nije znao adresu. Rekao je da je sve to imala zapisao u malenoj bilježnici što ju je nosila sa sobom.

Bosch se trenutak zamislio. Nije se mogao sjetiti bilježnice u popisu dokaznog materijala. Oslonivši aktovku na ogradu, otvorio ju je i izvadio dosad prikupljene papire o mjestu zločina. Na vrhu se nalazio žuti list na kojem je bio

popis što mu gaje Hoffman dao prije nego što je otišao. Ondje su bile stvari druge žrtve, ali nikakva bilježnica nije zapisana.

Pa, kasnije ćemo to morati provjeriti. Nismo našli nikakvu bilježnicu.

Pa, pošalji Fuentesu natrag. Muž ne zna engleski. Uredu. Još nešto?

Ne. Postavili smo uobičajena pitanja. Je li imala neprijatelja, bilo kakvih problema, je liju netko gnjavio, vrebao na nju, i tako dalje. Ništa. Muž je rekao da ni zbog čega nije bila zabrinuta.

Dobro. Što misliš o njemu?

Izgledao je iskreno. Kao da gaje u lice tresnula velika tava koja se zove peh. Znaš?

Da, znam.

Jako ga je tresnula. Iznenadenje je bilo jednako veliko kao i svi drugi osjećaji. Uredu.

Bosch se osvrnuo naokolo kako bi bio siguran da ih nitko ne može čuti. Tiho se obratio Edgaru:

Sad ćemo se razdvojiti i obaviti pretrese. Ti ćeš preuzeti stan što gaje Elias imao u ThePlaceu. Bio sam...

Znači, tamo se zaputio.

Izgleda. Upravo sam bio ondje s Chastainom, samo površno. Ti budi temeljit. Također želim da ti počneš u spavaćoj sobi. Pođi do kreveta i uzmi telefonski imenik iz ladice noćnog ormarića na kojem stoji telefon. Spremi ga u vrećicu i zatvori je tako da ga nitko ne može pogledati dok ne stignemo u ured.

Svakako. Zašto?

Reći ću ti kasnije. Samo ga se moraš dočepati prije svih ostalih. Isto tako, uzmi kasetu telefonske sekretarice u kuhinji. Na njoj je poruka stoje želimo zadržati.

Dobro.

Onda u redu.

Bosch se odmaknuo od ograde i prišao Dellacroceu.

Je li bilo problema s naložima?

Zapravo nije, osim što sam dvaput morao probuditi suca.

Kojeg suca?

Johna Houghtona. On je u redu.

Pa, nije mi se činilo daje previše oduševljen činjenicom daje sve morao dvaput raditi.

Što je rekao za ured?

Natjerao me da dodam rečenicu o čuvanju nepovredivosti tajne između odvjetnika i klijenta.

To je sve? Daj da vidim.

Dellacroce je iz unutrašnjeg džepa odijela izvadio naloge za pretres i pružio Boschu onaj za ured u Bradburyju. Bosch je pogledom preletio riječi na prvoj stranici i stigao do mjesta o kojem je Dellacroce govorio. Činilo mu se da je u redu. Sudac je ipak dopuštao pretres ureda i dosjea, ali je samo ustvrdio da sve tajne informacije dobivene iz dosjea moraju biti povezane s istragom umorstva.

Zapravo kaže da ne smijemo pregledati dosjee i ono što nađemo predati gradskom pravobranitelju da bi lakše branio optužene u tim slučajevimareče Dellacroe. –Ništa ne ide izvan naše istrage.

To mogu prihvatiti reče Bosch.

Pozvao ih je sve na okup. Opazio je da Fuentes puši i nastojao potisnuti vlastitu želju za cigaretom.

U redu, imamo naloge za pretres reče. Ovako ćemo se podijeliti. Edgar, Fuentes i Baker pretražit će stan. Želim da Edgar vodi. Mi ostali idemo u ured. Vi koji idete u stan, također dogovorite razgovore sa svim vratarima u zgradi. Sve smjene. Moramo što više saznati o čovjekovim postupcima i njegovom osobnom životu. Mislimo da postoji ljubavnica. Moramo otkriti tko je ona. Isto tako, na privjesku su ključevi za porsche i volvo. Rekao bih da je Elias vozio porsche, pa se vozilo vjerojatno nalazi u garaži stambene zgrade. To također pogledajte.

U nalogima se ne spominje automobil pobuni se Dellacroe. Nitko mi nije spominjao automobil kad ste me poslali po naloge.

Dobro, onda samo nađite automobil i pogledajte kroz prozore, pa ćemo pribaviti nalog ako vidite nešto zanimljivo.

Bosch je gledao Edgara dok je izgovarao posljednji dio. Edgar je gotovo neprimjetno kimnuo glavom, što je značilo da je razumio da mu Bosch govori neka nađe automobil i jednostavno ga otvori i pretraži. Pronađe li nešto važno za istragu, povući će se i nabaviti nalog, a oni će se ponašati kao da uopće nisu bili u automobilu. To je bila uobičajena praksa.

Bosch pogleda na sat i zaključi razgovor.

Dobro, sad je pet i trideset. Pretrese bismo trebali obaviti najkasnije do osam i trideset. Uzmite sve što izgleda zanimljivo, pa ćemo sve kasnije pomno pregledati. Šef Irving je odredio da glavni ured za ovu istragu bude u prostoriji za sastanke kraj njegovog ureda u Parker centru. Ali prije nego što se vratimo onamo, želim da se u osam i trideset svi nađemo ovdje.

Pokazao je prema visokoj stambenoj zgradi iz koje se pružao pogled na Angels Flight. Tada ćemo prijeći ovu zgradu. Ne želim to ostaviti za kasnije, da ljudi ne odu na posao prije nego što dođemo do njih. g Što j e sa sastankom sa zamjenikom šefa Irvingom? upita Fuentes.

Dogovoren je za deset. Trebali bismo stići. Ako ne uspijemo, ne opterećujte se time. Ja ću poći na sastanak, a vi ćete nastaviti s poslom. Slučaj ona prednost.

On će se s time složiti.

Hej, Harry? reče Edgar. Ako završimo prije osam i trideset, smijemo li poći na doručak?

Da, smijete, ali ne bih želio da nam nešto promakne. Nemojte požuriti s pretresom samo da biste mogli pojesti palačinke.

Riderica se nasmiješi.

Ovako ćemo reče Bosch. Pobrinut ću se da u osam i trideset ovdje budu ušticipci. Ako možete, pričekajte do tada. U redu, idemo.

Bosch je izvadio privjesak za ključeve što su ga uzeli s tijela Howarda Chasa.

Skinuo je ključeve stana i porschea, te ih pružio Edgaru. Opazio je da na privjesku još uvijek ima nekoliko ključeva za koje ne znaju što otvaraju. Barem dva ili tri bit će za njegov ured, a još dva ili tri za njegovu kuću u Baldwin Hillsu. Još uvijek su četiri ključa ostala bez objašnjenja, a Bosch je pomislio na glas što gaje čuo na telefonskoj sekretarici. Moždaje Elias imao ključeve ljubavničina doma.

Vratio je ključeve u džep i rekao Riderici i Dellacroceu neka odvezu automobile dolje, do Bradburyja. Rekao je da će on i Chastain sići uspinjačom i pješice poći onamo, provjeravajući pločnike kojima bi se Elias kretao od svoje uredske zgrade i donje postaje Angels Flighta. Kad su se detektivi razdvojili i zaputili obaviti svoje zadatke, Bosch je prišao prozoru postaje i pogledao Eldrigea Peetea. Čovjek je sjedio na stolici kraj blagajne, s čepovima za uši i zatvorenih očiju. Bosch je lagano pokucao na prozor, ali se operater uspinjače ipak trgnuo. Gospodine Peete, želio bih da nas još jednom pošaljete dolje, a zatim možete sve zatvoriti, zaključati i vratiti se kući svojoj ženi.

U redu, kako god kažete.

Bosch je kimnuo glavom i okrenuo se prema kabini, ali je tada stao i opet pogledao Peetea.

Ima mnogo krvi. Imate li nekoga tko će počistiti unutrašnjost kabine prije nego što sutra počne voziti?

Ne brinite, ja ću to srediti. Imam krpu i kablič u ormaru. Nazvao sam šefa. Prije nego što ste vi stigli ovamo. Rekao je da moram očistiti Olivet da bi ujutro bila spremna. Subotom počinj eno u osam.

Bosch kimne glavom.

Dobro, gospodine Peete. Žao mi je da to vi morate učiniti. Volim da kabine budu čiste.

Isto tako, dolje su na križnoj rampi ostavili prašak za otiske prstiju. Gadno je ako vam to dopre na odjeću.

Očistit ću i to.

Bosch kimne.

Pa, hvala vam na pomoći večeras. Cijenimo to.

Večeras? Dovraga, već je jutro.

Peete se nasmiješi.

Čini se da imate pravo. Dobro jutro, gospodine Peete.

Da, ali nije za ono dvoje koji su bili u kabini.

Bosch se počeo udaljavati, ali se ponovo vratio do čovjeka.

Još samo jedno. Ovo će biti velika priča u novinama. I na televiziji. Ne kažem vam što morate učiniti, ali mogli biste razmisliti o tome da skinete slušalicu s telefona, gospodine Peete. I možda o tome da ne otvarate vrata.

Shvaćam.

Dobro.

Ionako ću cijeli dan spavati.

Bosch mu još jednom kimne glavom i uđe u kabinu. Chastain je već sjedio na

jednoj od klupa blizu vrata. Bosch prođe kraj njega i opet siđe stubama do dijela gdje se nalazilo tijelo Howarda Eliasa. Ponovo je pazio da ne stane u zgrušanu krv.

Čim je sjeo, kabina se počela spuštati. Bosch je pogledao kroz prozor i vidio sivu svjetlost zore oko rubova visokih uredskih zgrada na istoku. Opustio se na klupi i zijevnuo, ne trudeći se pokriti usta rukom. Poželio je da se može ispružiti. Klupa je bila tvrdo, izlizano drvo, ali uopće nije sumnjao da bi brzo zaspao i sanjao o Eleanor, o sreći i mjestima gdje čovjek nije morao zaobilaziti lokvice krvi.

Potisnuo je te misli, podigao ruku i zavukao je u džep jakne prije nego što se sjetio da ondje nema cigareta.

10.

Zgrada Bradbury bila je prašnjavi dragulj poslovnog centra grada.

Izgrađena prije više od jednog stoljeća, njezina je ljepota bila stara, ali još uvijek blistavija i trajnija odbilo kojeg nebodera od stakla i mramora što su, c sad okruživali, poput falange grubih divova oko prelijepog djeteta. Bogato ukrašene linije i glazirane površine izdržale su izdaje čovjeka i prirode. Preživjela je potrese i nered, razdoblja zapuštanja i propadanja, kao grad koji se često nije trudio očuvati ono malo kulture i korijenja što ih je imao. Bosch je bio uvjeren da u gradu ne postoji ljepša građevina, usprkos izlozima iz kojih je tijekom godina ulazio u nju.

Osim što su se ondje nalazili uredi za odvjetničku praksu Howarda Chasa i još nekoliko odvjetnika, na pet katova Bradburyja smjestilo se nekoliko državnih i gradskih ureda. Tri velika ureda na drugom katu bila je iznajmljena Odjelu za unutrašnju kontrolu PLAE, a koristili su se za rad Pravnog povjerenstva; za disciplinska saslušanja s kojima se moraju uočiti policajci optuženi za loše ponašanje. UK je unajmila taj prostor jer je u 1990ima bilo sve više pritužbi na policajce, a to je dovelo do više disciplinskih postupaka i saslušanja Pravnog povjerenstva. Saslušanja su se sad odvijala svakodnevno, katkad po dva ili tri istodobno. U Parker centru nije bilo dovoljno mjesta za tu bujicu slučajeva.

Stoga je UK unajmila prostor u obliznjem Bradburyju.

Za Boscha je UK bila jedina mrlja na ljepoti zgrade. Dva je puta bio na saslušanju Pravnog povjerenstva u Bradburyju. Svaki je put svjedočio osobno, slušao svjedoke i istražitelja UKe, jednom je to bio Chastain, kako iznosi činjenice i otkrića u slučaju, a zatim bi šetkao ispod golemog staklenog krova atrija dok su tri kapetana odlučivala o njegovoj sudbini. Oba je puta oslobođen optužbe, a usput je zavolio Bradbury s podovima od meksičkih pločica, ukrasima od kovanog željeza i visećim žlijebovima za poštu. Jednom je odvojio vremena i potražio povijest zgrade u uredu za očuvanje kulturnih dobara Los Angelesa. Bradbury je, bez obzira na trajnu veličanstvenost zgrade, dizajnirao tehnički crtač koji je zarađivao pet dolara na tjedan. George Wyman nije

diplomirao arhitekturu i ranije nije projektirao zgrade kad je 1892. napravio planove za građevinu, a ipak je na temelju njegovog projekta nastala zgrada koja traje više od stoljeća i kojoj su se divile generacije arhitekata. Kako bi zagonetka bila još veća, Wyman više nikad nije projektirao neku značajniju građevinu, ni u Los Angelesu ni bilo gdje drugdje.

Bosch je volio takve zagonetke. Svidala mu se pomisao da je čovjek ostavio svoj trag zahvaljujući jednom jedinom pokušaju. Bosch se identificirao s Georgeom Wymanom, bez obzira na stoljeće koje ih je dijelilo. Vjerovao je u jedan pokušaj. Nije znao je li već ostvario taj svoj jedan veliki potez; tako nešto ne možeš znati i razumjeti sve dok u poodmakloj životnoj dobi ne počneš razmišljati o cijelom svojem životu. No imao je osjećaj da mu taj jedan potez, koji će obilježiti njegov život, tek predstoji. Još nije obavio taj poseban posao. Zbog jednosmjernih ulica i semafora s kojima su se Dellacroce i Riderica morali suočiti, Bosch i Chastain su pješice stigli do Bradburyja prije njih. Dok su prilazili teškim staklenim vratima na ulazu, Janis Langwiser je izišla iz malenog crvenog sportskog automobila, nepropisno parkiranog uz pločnik pred zgradom. Nosila je kožnatu torbu s remenom prebačenim preko ramena i plastičnu šalicu preko čijeg je ruba visio papirić čajne vrećice.

Hej, učinilo mi se da smo rekli za sat vremenavedro je rekla.

Bosch pogleda na sat. Prošao je sat i deset minuta otkako su razgovarali.

Pa vi ste odvjetnica, tužite mereče, smiješeći se.

Upoznao ju je s Chastainom i podrobnije joj opisao istragu. Kad je završio, Riderica i Dellacroce parkirali su automobile ispred Langwiseričina vozila.

Bosch je pokušao otvoriti vrata zgrade, ali bila su zaključana. Izvadio je privjesak s ključevima i iz drugog pokušaja našao pravi ključ. Ušli su u atrij zgrade i svi su nesvjesno pogledali gore; mjesto je svojom ljepotom tako djelovalo na ljude. Iznad njih je stakleni krov propuštao purpurne i sive nijanse zore. Klasična je glazba dopirala iz skrivenih zvučnika. Nešto nezaboravno i tužno, ali Bosch nije znao odrediti o čemu je riječ.

Bayberov Adagio reče Langwiserica.

Što? upita Bosch, još uvijek gledajući gore.

Glazba.

Oh.

Policijski je helikopter prošao iznad staklenoga krova, leteći prema Techu radi promjene smjene. To je prekinulo opčinjenost i Bosch je spustio pogled. Čuvar u odori hodao je prema njima. Mladi crnac kratko ošišane kose i zapanjujuće zelenih očiju.

Mogu li vam pomoći? Zgrada je trenutačno zatvorena. Policijareče Bosch, izvadiвши svoju lisnicu i otvorivši je. Imamo nalog za pretres prostorija pod brojem petsto pet.

Glavom je kimnuo Dellacroceu, a on je iz džepa izvadio nalog za pretres i pružio ga čuvaru.

To je u red gospodina Eliasareče čuvar.

Znamo reče Dellacroce.

Što se događa? upita čuvar. Zašto morate pretraživati njegov ured?

To vam zasad ne možemo reći reče Bosch. Međutim, želimo vam : baviti nekoliko pitanja. Kad počinje vaša smjena? Jeste li bili ovdje kad je gospodin Elias sinoć otišao?

Da, bio sam ovdje. Radim u smjeni od šest poslijepodne do šest ujutro. Gledao sam ih kad su sinoć oko jedanaest odlazili.

Njih?

Da, njega i još dvojicu. Zaključao sam vrata čim su oni izišli. Sve je bilo pusto nakon toga, osim što sam ja bio ovdje.

Znate li tko su bila ta dvojica?

Jedan je bio asistent gospodina Eliasa, ili kako se već to kaže. Tajnik?

Službenik?

Da, službenik. Tako je. Neki mladi student koji mu pomaže raditi na slučajevima.

Znate kako se zove? Ne, nikad nisam pitao.

Dobro, stoje s drugim čovjekom? Tko je on bio? Njega ne poznajem. Jeste li ga ranije ovdje vidjeli?

Da, posljednje dvije večeri su zajedno odlazili. Čini mi se da sam ga vidio i nekoliko puta ranije kako sam dolazi ili odlazi.

Ima li ovdje ured?

Ne, koliko ja znam, nema.

Je li bio Eliasov klijent?

Odakle bih ja to znao? Crnac, bijelac? Crnac.

Kako izgleda?

Pa, nisam ga baš dobro pogledao.

Rekli ste da ste ga i ranije ovdje viđali. Kako je izgledao?

Samo neki čovjek obična izgleda. On...

Bosch je postajao nestrpljiv, ali nije znao zašto. Činilo se da se čuvar doista trudi. U policijskom se poslu često nailazilo na svjedoke koji nisu mogli opisati ljude koje su dobro vidjeli. Bosch je uzeo nalog za pretres iz čuvarove ruke i vratio ga Dellacroceu. Langwiserica gaje željela vidjeti, te ga je počela čitati dok je Bosch nastavio ispitivati čuvara.

Kako se zovete?

Robert Courtland. Nalazim se na listi čekanja za akademiju. Bosch kimne glavom. Većina čuvara u ovom gradu čeka neki posao u policiji. Činjenica da Courtland, crnac, još uvijek nije na akademiji govorila je Boschu da u njegovoj molbi postoji nekakav problem. Policija se svim silama trudi privući manjine u svoje redove. Morao je postojati neki razlog iz kojeg je Courtland stavljen na listu čekanja. Bosch je pretpostavio daje vjerojatno priznao daje pušio marihuanu, ili nije imao minimalno potrebno obrazovanje, možda čak ima i mladenački dosje.

Zatvorite oči, Robert.

Što?

Samo zatvorite oči i opustite se. Mislite na čovjeka kojeg ste vidjeli. Recite mi kako izgleda.

Courtland ga je poslušao, te je trenutak kasnije dao malo bolji, ali još uvijek općenit opis.

Oprilike je iste visine kao i gospodin Elias. Ali ima obrijanu glavu. Bila je glatka. Ima ijedan od onih čipova.

Čipova?

Znate, kao malena brada ispod usne. Otvorio je oči.

To je to.

To je sve? Bosch reče prijateljskim tonom. Roberte, kako ćeš se uspjeti ubaciti u policiju. Treba nam više od toga. Koliko je star bio taj čovjek?

Ne znam. Trideset, četrdeset.

To je velika pomoć. Razlika od samo deset godina. Je li bio mršav? Debeo?

Mršav, ali mišićav. Znate, čovjek je bio dobro građen.

Mislim da opisuje Michaela Harrisareče Riderica. Bosch je pogleda. Harris je bio tužitelj u slučaju Crnog ratnika.

Uklapa se reče Riderica. Suđenje počinje u ponedjeljak. Vjerojatno su do kasna radili, pripremali se za sudnicu.

Bosch kimne glavom i baš je kanio pustiti Courtlanda kad je Langwiserica odjednom progovorila, još uvijek čitajući posljednju stranicu naloga za pretres.

Mislim da imamo problem s nalogom. Sad su svi gledali u nju.

U redu, Roberte Bosch reče Courtlandu. Dalje ćemo se sami snaći. Hvala na pomoći.

Sigurni ste? Želite li da pođem gore s vama, otključam vrata ili tako što?

Ne, imamo ključ. Snaći ćemo se.

Onda dobro. Bit ću u uredu iza stubišta, ako vam štogod zatreba. Hvala.

Courtland se zaputio natrag prema mjestu odakle je došao, ali se tada zaustavio i okrenuo.

O, znate, bolje da ne idete gore svi zajedno dizalom. To je vjerojatno je velika težina za tu starudiju.

Hvala, Roberte reče Bosch.

Čekao je dok čuvar nije zaobišao stubište i nestao iz vida prije nego što je okrenuo prema Janis Langwiser.

Gospođice Langwiser, vjerojatno dosad niste odlazili na mnoga mjesta zločinareče. Ali dopustite jedan savjet: nikad nemojte govoriti da postoji problem s nalogom za pretres pred nekim tko nije policajac.

O, sranje, žao mi je. Nisam...

Što ne valja s nalogom? upita Dellacroe, a u glasu mu se osjećalo da ga uzrujava nagovještaj da svoj zadatak nije obavio kako treba. Sucu se nije činilo da postoji neki problem. Sudac je rekao da je u redu.

Langwiserica je pogledala nalog sastavljen na tri stranice i mahnula njime, a listovi su zalepršali.

Samo mislim da bismo u ovakvom slučaju morali biti posve sigurni u ono što radimo, prije nego što uđemo onamo i počnemo otvarati dosjee.

Moramo otvarati dosjee reče Bosch. Ondje će biti većina osumnjičenika.

To mi je jasno. Ali to su povjerljivi dosjei u kojima je riječ o parnicama protiv policije. Sadrže povjerljive informacije što bi ih trebali imati samo odvjetnik i njegov klijent. Zar ne razumijete? Moglo bi se tvrditi da ste otvaranjem samo jednog dosjea prekršili prava Eliasovih klijenata.

Mi samo želimo naći njegovog ubojicu. Ne zanimaju nas njegovi budući ili sadašnji slučajevi. Iskreno se nadam da ubojičino ime nije u tim dosjeima i da nije riječ o nekom policajcu. Ali što ako jest i što ako je Elias u tim dosjeima držao kopije ili bilješke o prijetnjama? Što ako je tijekom svojih istraga saznao nešto o nekome što bi moglo biti motiv za ubojstvo? Vidite, moramo pogledati te dosjee.

Sve se to može razumjeti. Ali ako neki sudac kasnije presudi da pretres nije bio u skladu sa zakonom, nećete moći upotrijebiti ništa od onoga što ondje nađete. Želite tako riskirati?

Okrenula se od nj ih i pogledala prema vratima.

Moram naći telefon i nazvati nekoga u vezi ovogareče. Ne mogu vam dopustiti da otvorite taj ured. Ne čiste savjesti.

Bosch je ozlojeđeno ispuhao zrak. Bez riječi je samog sebe korio jer je prerano nazvao odvjetnika. Jednostavno je trebao učiniti ono stoje znao da mora učiniti, a kasnije se nositi s posljedicama.

Izvolite.

Otvorio je aktovku i pružio joj svoj mobitel. Slušao je kako zove centralu ureda javnog tužitelja i traži daje spoje s tužiteljem po imenu, David Sheiman, za kojeg je Bosch znao daje nadzornik jedinice za velike zločine. Kad je dobila vezu s njim, počela mu je ukratko iznositi situaciju, a Bosch je nastavio slušati kako bi bio siguran daje dobro prikazala pojedinosti.

Gubimo mnogo vremena dok ovdje stojimo, Harry šapne mu Riderica. Želiš da pođem po Harrisa i porazgovaram s njim o prošloj večeri?

Boschje gotovo kimnuo glavom u znak odobrenja, ali je tada s oklijevanjem zastao dok je razmišljao o mogućim posljedicama.

Michael Harris tuži petnaest djelatnika Odjela za pljačke i umorstva.. veoma razvikanom slučaju, a početak suđenja zakazan je za ponedjeljak Harris, zaposlenik praonice automobila koji je nekoliko puta osuđivan zbog provale i napada, tražio je odštetu od 10 milijuna dolara jer je tvrdio da su ljudi iz OPUa podmetnuli dokaze protiv njega u slučaju otmice umorstva dvanaestogodišnje djevojčice koja je pripadala dobro poznatoj: imućnoj obitelji. Harris je tvrdio da su ga detektivi odveli, zatvorili i mučili tri dana u nadi da će iz njega izvući priznanje, te saznati gdje se nalaz nestala djevojčica. U optužbi je navedeno da su detektivi, frustrirani Harrisovom nespremnosti da prizna svoje sudjelovanje u zločinu ili ih odvede do nestale djevojčice, stavljali plastične vrećice na Harrisovu glavu. prijetili da će ga zadaviti. Također je tvrdio da je jedan detektiv

gurnuo oštar predmet, olovku Black Warrior1 No. 2, u njegovo uho i probio mu bubnjić. Ali Harris nikad nije priznao, a četvrtog dana istrage pronađeno je tijelo djevojčice na praznom gradilištu, samo blok dalje od njegova stana. Bila je spolno zlostavljana i zadavljena.

Umorstvo je postalo još jedan u dugom nizu zločina koji su zaokupljali pozornost javnosti u Los Angelesu. Žrtva je bila prelijepa plavokosa, plavooka djevojčica po imenu Stacey Kincaid. Odvedena je iz kreveta dok je spavala u velikoj i naoko sigurnoj obiteljskoj kući u Brentwoodu. Takav je zločin cijelom gradu slao zastrašujuću poruku: nitko nije siguran.

Premda je bilo užasno samo po sebi, umorstvo djevojčice mediji su maksimalno iskoristili. U početku je to bilo zbog imena žrtve i obitelji iz koje je potjecala. Ona je bila pastorka Sama Kincaida, potomka obitelji koja je posjedovala više od desetak autokuća u okrugu Los Angelesa. Sam je bio sin Jacksona Kincaida, prvog "automobilskog cara", koji je obiteljski posao izgradio iz jedne trgovine automobila ford koju mu je otac ostavio nakon Drugog svjetskog rata. Jednako kao Howard Elias poslije njega, Jack Kincaid je shvatio važnost reklamiranja na lokalnoj televiziji, '£ je u 1960ima postao stalno lice u kasnim noćnim marketinškim emisijama. Na ekranu je zračio narodskim šarmom, poštenjem i prijateljstvom. Doimao se pouzdanim i vrijednim povjerenja kao Johnny Carson, a kako je često bio gost u dnevnim i spavaćim sobama Los Angelesa. se Los Angeles smatrao "autotopijom", onda je Jack Kincaid svakako neslužbeni gradonačelnik.

Kad nije bio pred kamerama, automobilski je car bio proračunati poni čovjek koji je uvijek sjedio na dvije političke stolice i nemilosrdno izbacivao konkurente iz posla, ili barem dalje od svojih autokuća. Njegova je dinastija brzo rasla, a njegove su se autokuće širile diljem južne Kalifornije. Do 1980ih vladavina Jacka Kincaida je završila, a nadimak automobilskog cara prešao je na njegova sina. No starac je ostao sila, premda uglavnom nevidljiva. To se najbolje vidjelo kad je Stacey Kincaid ostala, a stari se Jack vratio na televiziju, ovoga puta da bi se pojavio u emisijama vijesti i obećao nagradu od milijun dolara ako se djevojčica vrati živa i zdrava. To je bila još jedna nadrealistička epizoda u povijesti umorstava u Los Angelesu. Starac koji se tako često pojavljivao na televiziji opet se vratio i plačnim glasom preklinjao za život svoje unuke.

Sve je bilo uzalud. Obećana nagrada i starčeve suze postale su bespredmetne kad je neki prolaznik našao mrtvu djevojčicu na praznom gradilištu blizu stana Michaela Harrisa.

Slučaj je otišao na sud samo na temelju činjenice da su Harrisovi otisci prstiju nađeni u sobi iz koje je djevojčica oteta i činjenice da je njezino tijelo nađeno tako blizu njegova stana. Slučaj je privukao pozornost cijeloga grada, a svakodnevno se uživo emitirao na Court TVu i u lokalnim vijestima. Harrisov branitelj, John Penny, odvjetnik koji je jednako vješto kao i Elias manipulirao porotama, osmislio je obranu koja je mjesto na kojem je tijelo ostavljeno

prikazala kao slučajnost, a otiske prstiju, pronađene na školskim knjigama djevojčice, kao podmetnute od strane PLAe.

Sva moć i novac što ih je obitelj Kincaid generacijama stjecala nisu se mogle nositi s plimom protupolicijskih stavova i rasnih podloga slučaja. Harris je bio crnac, obitelj Kincaid, policija i tužitelji bijelci. Slučaj protiv Harrisa doživio je nepopravljivu štetu kad je Penny izmamio ono što su mnogi smatrali rasističkom primjedbom Jacka Kincaida tijekom njegovog svjedočenja o autokućama.

Nakon što je Kincaid naveo što sve posjeduje, Penny je pitao zašto nijedna autokuća nije u području South Central Los Angelesa. Bez oklijevanja i prije no što je tužitelj dospio staviti prigovor na irelevantno pitanje, Kincaid je rekao da svoj poslovni prostor nikad ne bi smjestio u području gdje su stanovnici skloni stvaranju nereda.

Rekao je da je to odlučio nakon Wattsovih nereda 1965, a ta je odluka dobila potvrdu u novijim neredima 1992.

Pitanje i odgovor imali su malo ili nimalo veze s umorstvom dvanaestogodišnje djevojčice, ali su se pokazali prekretnicom u suđenju. U kasnijim intervjuima porotnici su rekli daje Kincaidov odgovor simbolizirao duboki rasni jaz u gradu. Samo na temelju tog jednog odgovora simpatije su s obitelji Kincaid prešle na Harrisa. Optužba je bila osuđena na propast.

Porota je Harrisa oslobodila optužbe nakon vijećanja od samo četiri sata. Penny je slučaj tada prepustio svojem kolegi, Howardu Eliasu, radi građanske parnice, a Harris je zauzeo svoje mjesto uz Rodneyja Kinga u panteonu žrtava građanskih prava i junaka južnog Los Angelesa. Većina je zaslužila takav počasni status, ali neki su bili tvorevine odvjetnika i medija. Bez obzira u koju se skupinu ubrajao Harris, sad je želio naplatu: građansku parnicu u kojoj će 10 milijuna dolara biti samo početak.

Unatoč presudi i obilju retorike, Bosch nije vjerovao u Harrisove tvrdnje o nevinosti i policijskoj brutalnosti. Jedan od detektiva koje je Harris posebno optužio za brutalnost bio je Boschov nekadašnji partner, Frankie Sheehan, a Bosch je znao da je Sheehan pravi profesionalac kad radi s osumnjičenima i zatvorenicima. Stoga je Bosch Harrisa jednostavno smatrao lažljivcem i ubojicom koji se nekažnjeno izvukao. Uopće se ne bi libio privesti ga i ispitivati o umorstvu Howarda Eliasa. No Bosch je također znao, dok je ondje stajao s Ridericom, da ako sad privede Harrisa. mogao bi naglasiti navodne nepravde koje su mu već nanesene, barem u očima velikog dijela javnosti i medij a. To je u jednakoj mjeri bila politička kao i policijska odluka.

Čekaj da malo razmislim o tome reče.

Sam se zaputio kroz atrij. Slučaj je bio još opasniji no štojeupočetku mislio. Svaki pogrešan korak mogao bi izazvati katastrofu za slučaj, za policiju, za karijere. Pitao se je li Irving svega toga bio svjestan kad je za istragu izabrao Boschovu ekipu. Možda su, pomislio je, Irvingovi komplimenti bili samo paravan za pravi motiv, a to je ostavljanje Boscha i njegove ekipe na vjetrometini. Bosch je znao da ga sad već obuzima paranoja. Nije baš vjerojatno

daje zamjenik šefa tako brzo smislio takav plan. Ili da bi uopće razmišljao o sudbini Boschove ekipe kad je toliko toga na kocki.

Bosch je pogledao gore i vidio da je nebo mnogo svjetlije. Bit će sunčan i vruć dan.

Harry?

Okrenuo se. Prišlamuje Riderica.

Završilaje.

Vratio se do grupe i Langwiserica mu je pružila mobitel.

Ovo vam se neće svidjeti reče. Dave Sheiman želi dovesti specijalnog vještaka da pogleda dosjee prije vas.

Specijalnog vještaka? upita Dellacroce. Što je to, dovraga?

To je odvjetnik reče Langwiserica. Neovisni odvjetnik kojeg će imenovati sudac radi kontrole dosjea. Njegov će zadatak biti zaštita prava klijenata, ali ipak bi vama trebao dati ono što vam treba. Nadajmo se.

Sranje izusti Bosch, a njegova je frustriranost na koncu ipak izbila na vidjelo. Zašto jednostavno odmah sve ne prekinemo i odustanemo od prokletog slučaja? Ako uredu okružnog javnog tužitelja nije stalo do rješenja slučaja, onda ni nama nije stalo.

Detektive Bosch, znate da nije tako. Jasno da nam je stalo. Samo moramo igrati na sigurno. Nalog što ga imate još uvijek vrijedi za pretres ureda. Sheiman je rekao da čak možete pregledati dosjee zaključenih slučajeva, a sigurno i njih morate pogledati. Ali specijalni će vještak morati najprije pregledati sve dosjee koji bi tek trebali dospjeti na sud.

Imajte na umu da ta osoba neće biti vaš neprijatelj. Dat će vam sve što imate pravo vidjeti.

A kad će to biti? Sljedeći tjedan? Sljedeći mjesec?

Ne. Sheiman će se jutros time pozabaviti. Nazvat će suca Houghtona i upoznati ga sa situacijom i pitati želi li nekoga preporučiti za specijalnog vještaka. Uz malo sreće, osoba će danas biti imenovana, pa ćete već poslijepodne dobiti sve što vam je potrebno iz dosjea. Najkasnije sutra.

Najkasnije sutra je prekasno. Moramo brzo djelovati.

Da dometne Chastain. Zar ne znate daje istraga poput morskog psa? Mora se neprestano...

Uredu, Chastain reče Bosch.

Gledajte reče Langwiserica. Pobrinut ću se da Dave shvati hitnoću situacije. U međuvremenu, jednostavno ćete morati biti strpljivi. Dakle, želite li stajati ovdje i razgovarati o tome, ili želite poći gore u ured da učinimo ono što možemo?

Bosch ju je dugi trenutak promatrao, razdražen njezinim tonom. Trenutak je završio kad je zazvonio mobitel u njegovoj ruci. Zvao je Edgar i govorio je šaptom. Bosch je rukom pokrio uho da bi ga mogao čuti.

Nisam te čuo. Što je?

Slušaj, nalazim se u spavaćoj sobi. U noćnom ormariću nema telefonskog imenika. Provjerio sam oba ormarića. Nije ovdje.

Što?

Telefonski imenik, nije ovdje, čovječe.

Bosch je pogledao Chastaina, a on je promatrao njega. Okrenuo se i udaljio da ga ostali ne mogu čuti. Sad je on šaptao Edgaru:

Siguran si?

Jasno da sam siguran. Našao bih ga daje ovdje.

Ti si prvi ušao u spavaću sobu? Tako je. Prvi sam ušao. Nije ovdje. Nalaziš se u sobi desno u hodniku.

Da, Harry. Nalazim se na pravome mjestu. Jednostavno nije ovdje. Sranje.

Što želiš da učinim? Ništa. Nastavi pretres.

Bosch je zatvorio mobitel i spremio ga u džep. Vratio se do ostalih. Nastojao se ponašati smireno, kao da je poziv bio tek sitna gnjavaža.

U redu, pođimo gore i učinimo što možemo.

Prišli su dizalu, otvorenom kavezu od kovanog željeza s kićenim ukrasima od mjedi.

Najbolje da najprije dame odvedeš gore Bosch reče Dellacroceu. Mi ćemo doći kasnije. Tako možemo ravnomojerno rasporediti težinu.

Izvadio je iz džepa Eliasov priključak s ključevima i pružio ga Riderici.

Ključ ureda trebao bi biti tu reče. 1 zasad zaboravi ono drugo, s Harrisom.

Najprije ćemo pogledati što imamo u uredu.

Svakako, Harry.

Ušli su u dizalo i Dellacroce je zatvorio vrata harmoniku. Dizalo se uz trzaj počelo penjati. Kad je prošlo prvi kat i oni iz dizala ih nisu mogli vidjeti, Bosch se okrenuo Chastainu. Preplavio gaje gnjev i frustriranost zbog svega stoje išlo po zlu. Spustio je aktovku na pod i objema rukama zgrabio Chastaina za ovratnik j akne. Grubo gaj e gurnuo na rešetke dizala i govorio tihim, mračnim glasom, punim bijesa:

Prokletstvo, Chastain, pitat ću te samo jednom. Gdje je jebeni telefonski imenik?

Chastainovo je lice postalo grimizno, a oči su mu se raširile od šoka.

Što? O čemu to govoriš, jebi ga?

Podigao je ruke i uhvatio Boschove, ali on nije popuštao stisak, svom se težinom nagnuvši na drugog muškarca.

Telefonski imenik u stanu. Znam da si ga ti uzeo i želim ga natrag. Smjesta, jebi ga.

Chastain se napokon oslobodio. Njegova jakna, košulja i kravata stajali su nakrivo. Odmaknuo se od Boscha, kao da se boji, i poravnao odjeću. Zatim je uperio prst u nj ega.

Drži se podalje od mene! Ti si posve pomahnitao! Nemam nikakav telefonski imenik. Ti si ga imao. Vidio sam te kako ga stavljaš u prokletu ladicu kraj kreveta.

Bosch je koraknuo prema njemu.

Ti si ga uzeo. Dok sam ja bio na bal...

Rekao sam, drži se podalje! Nisam ga uzeo. Ako nije ondje, onda je netko došao

i uzeo ga nakon što smo mi otišli.

Bosch stane. To je bilo očito objašnjenje, ali njemu uopće nije palo na pamet. Automatski je pomislio na Chastaina. Zagledao se u pod, posramljen jer je dopustio damu staro neprijateljstvo pomuti rasuđivanje. Čuo je kako se vrata dizala otvaraju na četvrtom katu. Podigao je pogled, hladno se zagledao u Chastaina i uperio mu prst u lice.

Otkrij em li da nije tako, Chastain, dajem ti riječ da ću te rastrgati.

Jebi se! Nisam uzeo imenik. Ali uzet ću tvoju značku zbog ovoga. Bosch se nasmiješio, ali bez imalo topline.

Samo izvoli. Napiši svoju kartu, Chastain. Kad god možeš uzeti moju značku, slobodno ti bilo.

11.

Kad su Bosch i Chastain stigli na četvrti kat, ostali su već bili u uredu Howarda Eliasa. Ured se zapravo sastojao od tri prostorije: prijamna soba u kojoj se nalazio pisaći stol za tajnicu, srednja soba gdje je bio pisaći stol za službenika i dva zida ormarića za spi se, te treća i najveća soba, Eliasov ured.

Dok su se Bosch i Chastain kretali kroz prostorije, ostali su stajali bez riječi i nisu ih gledali. Bilo je jasno da su čuli komešanje u predvorju dok su se vozili dizalom. Boschu je to bilo svejedno. Već je sukob s Chastainom ostavio za sobom i razmišljao o pretresu. Nadao se da će u uredu naći nešto što će istragu staviti u fokus, ukazati na određenu stazu kojom treba poći. Hodao je kroz tri prostorije, stvarajući općenite dojmove. U posljednjoj je prostoriji opazio da se kroz prozore iza Eliasa velikog pisaćeg stola od poliranog drva može vidjeti golemo lice Anthonyja Quinna. Dio zidne slike, na zidu zgrade preko puta Bradburyja, koja je prikazivala glumca raširenih ruku.

Riderica je ušla u ured iza njega. Onaj e također pogledala kroz prozor.

Znaš, kad sam ovdje negdje i vidim to, pitam se tko je on.

Ne znaš?

Cesar Chavez?

Anthony Quinn. Znaš, glumac.

Nije dobio nikakav odgovor.

To je valjda bilo prije tvojeg vremena. Zidna se slika zove Papa Broadwaya, kao da pazi na sve one beskućnike ovdje.

O, shvaćam. Nije se doimala impresioniranom. Kako želiš da ovo obavimo?

Bosch je još uvijek zurio u zidnu sliku. Sviđala mu se, premda mu je bilo teško zamisliti Anthonyja Quinna kao svetački lik. No činilo se da slika sadrži nešto bitno o čovjeku, grubu muževnu i emotivnu snagu. Bosch je prišao bliže prozoru i pogledao dolje. Vidio je obrise dvojice beskućnika koji su spavali ispod slike, pokriveni novinama. Nad njima su bile ruke Anthonyja Quinna. Bosch kimne glavom. Zidna je slika jedna od onih sitnica zbog kojih toliko voli središte grada. Baš kao Bradry i Angels Flight. Ako čovjek pažljivo gleda, svuda naokolo naći

će ovakve ugodne sitnice.

Okrenuo se. Chastain i Langwiserica ušli su u prostoriju iza Riderice.

Ja ću raditi ovdje. Kiz i Janis, vas dvije pošite u sobu s ormarićima za spise.

I što? reče Chastain. Ja i Del dobivamo pisaći stol tajnice?

Da. Dok ga pretražujete, pogledajte možete li naći njezino ime i ime službenika.

Danas ćemo morati razgovarati s njima.

Chastain je kimnuo glavom, ali je Bosch vidio da se ljuti jer je dobio najmanje važan zadatak.

Još nešto doda Bosch najprije pošite potražiti nekoliko kutija. Odavde ćemo odnijeti mnogo dosjea.

Chastain je bez riječi izišao iz ureda. Bosch je pogledao Ridericu i dio da mu je uputila pogled koji je govorio da se ponaša poput magarca. –Što je?

Ništa. Bit ću u sobi s ormarićima za spise. Tada je izišla, ostavivši Langwisericu i Boscha same.

Je li sve u redu, detektive?

Sve je u redu. Sad ću se dati na posao. Učinit ću što budem mogao dok nam se ne javi vaš specijalni vještak.

Gledajte, žao mi je. Ali pozvali ste me ovamo da vas savjetujem, a ovo je moj savjet. Još uvijek mislim da je to pravi način.

Pa, vidjet ćemo.

Veći dio sljedećeg sata Bosch je metodički pregledavao Eliasov pisaći stol, proučavajući čovjekove stvari, rokovnik i papirologiju. Najviše je vremena proveo čitajući niz bilježnica u koje je Elias zapisivao podsjetnike za sebe, popise onoga stoje trebao napraviti, crtao olovkom i vodio bliješke o telefonskim razgovorima. Svaka je bilježnica na koricama imala datum. Činilo se da je Elias gotovo svaki tjedan svojim širokim rukopisom i črčkarijama ispunjavao po jednu bilježnicu. Ništa iz bilježnica nije Boschu upalo u oči kao važno za istragu. No također je znao da se o okolnostima Eliasova umorstva zna tako malo da bi nešto, zasad naoko nevažno, kasnije moglo postati važno. Prije nego stoje počeo prelistavati najnoviju bilježnicu, Boscha je prekinuo još jedan Edgarov poziv.

Harry, rekao si da j e na telefonskoj sekretarici bila poruka?

Tako je. Sad je nema.

Bosch se nagnuo na naslon Eliasove stolice i zatvorio oči. Prokletstvo.

Da, obrisana je. Malo sam prčkao po tome i ne radi se o kaseti. Poruke se spremaju na mikročip. Čip je obrisan.

Dobro ljutito će Bosch. Nastavi s pretresom. Kad završiš, razgovaraj s ljudima iz osiguranja o tome tko je dolazio i odlazio. Raspitaj se imaju li kamere u predvorju ili u garaži. Netko je ušao onamo nakon što sam ja otišao.

Stoje s Chastainom? On je bio s tobom, žarne?

Chastain me ne zabrinjava.

Zatvorio je mobitel, ustao i prišao prozoru. Mrzio je osjećaj koji gaje obuzimao, da slučaj vodi njega, a ne obrnuto.

Ispuhao je zrak, vratio se do pisaćeg stola i uzeo posljednju bilježnicu što ju je Howard Elias ispunjavao. Dok ju je prelistavao, nailazio je na bilješke koje su se odnosile na nekoga pod nazivom "Parker". Bosch nije vjerovao daje to nečije osobno ime, već šifra za osobu unutar Parker centra. Bilješke su uglavnom bile pitanja što ih je Elias očito kanio postaviti "Parkeru", kao i nešto stoje izgledalo kao zapisi o razgovorima s tom osobom. Najčešće je pisao u skraćenom obliku, ili vlastitom verzijom stenografije, pa je bilješke bilo prilično teško dešifrirati. No ponegdje je Bosch jasno razumio bilješke. Jedan je zapis jasno ukazivao na činjenicu da je Elias imao jaku vezu u Parker centru.

PARKER:

NABAVITI SVE 51 NEPOTVRĐENO

1. SHEEHAN

2. COBLENZ 3. ROOKER

4. STANWICK

Bosch je prepoznao imena jer su pripadala četvorici detektiva OPUa, a svi su bili optuženi u slučaju Crnog ratnika. Elias je želio izvještaje 51, odnosno pritužbe građana, za četiri detektiva. Točnije rečeno, Elias je želio nepotvrđene izvještaje, što znači da su ga zanimale pritužbe na četvoricu što ih je UK istraživala, ali nisu bile dokazane. Takve su se nepotvrđene pritužbe uklanjale iz osobnih dosjea detektiva, u skladu s propisima u policiji, te ih odvjetnik kakav je bio Elias nije mogao dobiti za sud. Bilješka je govorila Boschu daje Elias nekako znao daje ranije bilo nepotvrđenih pritužbi protiv četvorice, te daje u Parker centru imao nekoga kome su bili dostupni ti stari dosjei. Prva pretpostavka nije bila posebno značajna; protiv gotovo svih policajaca bilo je nepotvrđenih pritužbi. To je posve uobičajeno. Ali netko kome su dostupni takvi dosjei im je nešto drugo. Ako je Elias imao takav izvor, onda je on na dobrom položaju.

Jedna od posljednjih bilješki doimala se poput podsjetnika na razgovor, a Bosch je zaključio da se radilo o telefonskom razgovoru. Činilo se da Elias gubi svoj izvor.

PARKER NEĆE

RIZIK/RAZOTKRIVANJE

PRISILITIGA?

Parker neće što, pitao se Bosch. Predati dosjee što ih je Elias želio? Je li Parker vjerovao da bi ga predaja dosjea Eliasu razotkrila kao izvor? Nije rilo dovoljno podataka da bi stvorio zaključak. Isto tako, nije bilo dovoljno podataka da bi shvatio što znači "prisiliti ga". Nije bio siguran kakve veze bi te bilješke mogle imati s ubojstvom Howarda Eliasa. Unatoč tome, Bosch je bio zaintrigiran. Jedan od najglasnijih i najuspješnijih kritičara policije imao je krticu unutar Parker centra. Unutra se nalazi izdajica, a to ej važno znati.

Bosch je posljednju bilježnicu stavio u svoju aktovku, pitajući se vode li ga otkrića do kojih je došao zahvaljujući bilješkama, osobito o fhasovoj krtici unutar policije, u područje za koje Janis Langwiser strahuje da bi moglo

povrijediti povjerljivost između odvjetnika i klijenta. Nakon što je nekoliko trenutaka o tome razmišljao, odlučio je da neće poći u sobu s ormarićima za spise i pitati je za mišljenje. Nastavio je pretraživati.

Okrenuo je stolicu prema pomoćnom stolu na kojem se nalazio kompjutor i laserski štampač. Aparati su bili isključeni. Taj je stol imao dvije malene ladice. U gornjoj se nalazila tipkovnica, a u donjoj uredski materijal i jedan žuti fascikl na vrhu. Bosch je izvadio fascikl i otvorio ga. Sadržavao je ispisa boji fotografije djelomično nage žene. Ispis je imao dvije crte, što je ukazivalo na činjenicu da je bio presavijen. Sama fotografija nije bila tehnički kvalitetna poput onih u časopisima na kioscima. Doimala se nekako amaterski, loše osvijetljena. Žena na fotografiji bila je bjelkinja, kratke, izrazito svijetle kose. Na sebi je imala kožnate čizme, visokih potpetica, do bedara i sićušnu krpicu umjesto gaćica, ništa više. Stajala je leđima okrenuta fotoaparatu, jednu nogu podigavši na Policu, a lice joj se gotovo uopće nije vidjelo. Nisko na sredini leđa imala je tetovažu vrpce i mašne. Bosch je u dnu fotografije također opazio rukom napisanu bilješku.

<http://www.girlawhirl.com/gina>

Bosch je malo znao o kompjutorima, ali ipak je shvatio da je to adresa na Internetu.

Kiz?dovikne.

Riderica je bila stručnjak za kompjutore u njegovoj ekipi. Prije nego što je došla u hollywoodsku postaju, radila je u jedinici za prijekare u postaji Pacific. Ondje je mnogo radila na kompjutorima. Ušla je iz suk sjedne prostorije, a Bosch ju je kretnjom ruke pozvao k stolu.

Kako napredujete ondje?

Pa, samo slažemo dosjee. Ne dopušta mi da bilo što pogledam prije nego što se javi specijalni vještak. Nadam se da će Chastain donijeti mnogo kutija jer imamo... što je to?

Gledala je otvoreni fascikl i fotografiju plavokose žene.

Bilo je u ladici. Pogledaj. Ima adresu.

Riderica zaobiđe stol i pogleda kompjutorski ispis.

To je web stranica.

Tako je. Dakle, kako možemo doći do nje i malo pogledati?

Pusti me da tu sj ednem.

Bosch je ustao, a Riderica je sjela ispred kompjutora. Bosch je stajao iza stolice i gledao kako uključuje kompjutor i čeka.

Pogledajmo preko koga ima Internet reče Riderica. Jesi li vidio neki memorandum ovdje?

Što?

Memorandum. Papire sa zaglavljem. Ljudi katkad onamo stavljaju svoje email adrese. Ako znamo Eliasovu email adresu, onda smo napola puta do rješenja.

Bosch je sad shvatio. Tijekom svojeg pretraživanja nije opazio ništa slično.

Čekaj malo.

Izišao je u prijamni ured i pitao Chastaina, koji je sjedio za tajničnim stolom, je li vidio papire sa zaglavljem. Chastain je otvorio ladicu i pokazao otvorenu kutiju takvih papira. Bosch je uzeo list s vrha. Riderica je imala pravo. Eliasova email adresa bila je otisnuta ispod njegove poštanske adrese, u sredini na vrhu stranice.

heli(a),lawyerlink.net

Bosch je uzeo list papira i odnio ga u Eliasov ured. Kad je stigao onamo, vidio je daje Riderica zatvorila fascikl u kojem se nalazila fotografija plavokose žene. Shvatio je da joj je zacijelo bilo neugodno.

Našao samreče.

Pogledala je list papira što ga je Bosch stavio na stol kraj kompjutera.

Dobro. To je korisničko ime. Sad nam samo treba njegova lozinka. Cijeli je kompjutor zaštićen lozinkom.

Sranje.

Pa rekla je kad je počela tipkati većina ljudi izabere nešto prilično jednostavno, tako da ni sami ne zaborave.

Prestala je tipkati i promatrala ekran. Kursor se pretvorio u pješčani sat dok je stroj radio. Na ekranu se tada pojavila poruka, upozoravajući Ridericu daje upotrijebila pogrešnu lozinku.

Što si koristila? upita Bosch.

Njegov datum rođenja. Ti si obavijestio obitelj, zar ne? Kako mu se zove žena? Millie.

Riderica je utipkala ime, a nekoliko sekundi kasnije pojavila se ista poruka.

A njegov sin? upita Bosch. On se zove Martin.

Riderica ništa nije utipkala.

Što je bilo?

U većini slučajeva dobiješ tri pokušaja. Ako ne pogodiš ni treći put, automatski se blokira.

Zauvijek?

Ne. Na onoliko vremena koliko je Elias odredio. Moglo bi biti petnaest minuta, sat vremena ili čak duže. Razmislimo malo o...

VSLAPD.

Riderica i Bosch su se okrenuli. Chastain je stajao navratima.

Što? upita Bosch.

To je lozinka. VSLAPD. Kao Elias protiv policije Los Angelesa.

Odakle to znaš?

Tajnica je zapisala s donje strane svojih papira. Valjda i ona mora koristiti kompjutor.

Bosch je trenutak proučavao Chastaina.

Harry? –reče Riderica. Da pokušam?

Pokušaj reče Bosch, još uvijek gledajući Chastaina.

Potom se okrenuo i gledao kako njegova partnerica unosi lozinku. Pojavio se pješčani Sat, a zatim se ekran promijenio i ikone su se počele pojavljivati na

podlozi od plavog neba i bijelih oblaka.

Ušli smo reče Riderica.

Bosch opet pogleda Chastaina.

Izvršno.

Opet se okrenuo prema ekranu i gledao kako Riderica tipka i manevrira ikonama, datotekama i programima, a sve je to malo značilo Boschu, podsjećajući ga daje zastario.

Doista bi ovo trebao naučiti, Harry reče Riderica, kao da mu je čitala misli.

Lakšejenego što izgleda.

Zašto bih kad imam tebe? Što zapravo radiš?

Samo malo razgledavam. Morat ćemo razgovarati s Janis o ovome. Ima mnogo naziva datoteka koje odgovaraju slučajevima. Ne znam smijemo li ih otvarati prije...

Ne opterećuj se time prekine je Bosch. Možeš li poći na Internet? Riderica je još malo radila mišem, a zatim je utipkala korisničko ime i lozinku u za to predviđene prostore na ekranu.

Pokušat ću otvoriti lawyerlink reče. Nadajmo se da će djelovati ista lozinka, pa ćemo moći doći do web stranice one nage dame.

Koje nage dame? upita Chastain.

Bosch podigne fascikl sa stola i neotvorenoga pruži Chastainu. On ga otvori, pogleda fotografiju i naceri se.

Bosch ponovo pogleda ekran. Riderica je otvorila lawyerlink, posluživši se Eliasovim korisničkim imenom.

Kako glasi ta adresa?

Chastain ju je pročitao dok je tipkala. Potom je pritisnula tipku enter i čekala.

To je zapravo samo jedna web stranica u sklopu veće web mreže reče. Sad ćemo doći na Gininu stranicu.

Želiš reći da j o j j e to ime? Gina? Čini se.

Kad je to rekla, na ekranu se pojavila fotografija s ispisa. Ispod toga bile su informacije o tome što žena s fotografije pruža i kako se može uspostaviti veza s njom.

Ja sam Regina. Gospodarica sam koja pruža vezivanje, ponižavanje, prisilnu feminizaciju i obučavanje robova. Druga su mučenja dostupna na zahtjev.

Zovite me sada.

Ispod informacija nalazio se telefonski broj, broj dojavljivača i email adresa.

Bosch je sve to zapisao u bilježnicu što ju je izvadio iz džepa. Zatim je opet pogledao ekran i opazio plavi gumb na kojem je pisalo slovo A. baš je kanio pitati Ridericu što to znači, kad je Chastain izustio nešto prezirno. Bosch se okrenuo i pogledao ga, a čovjek iz Unutrašnje kontrole odmahnuo je glavom.

Gad je vjerojatno svršavao na koljenima pred ovom ženskom reče Chastain.

Pitam se jesu li velečasni Tuggins i njegovi prijatelji dolje u SCCA znali za to.

Govorio je o organizaciji pod nazivom South Central Churches Association, udruženje što ga je vodio Tuggins, a činilo se da uvijek stoji Eliasu na

raspolaganju kad je medijima želio pokazati bijes South Centrala kao reakciju na navodne grubosti policije.

Još ne znamo je li ikad uopće upoznao tu ženu, Chastain reče Bosch.

O, upoznao ju je. Zašto bi inače to ovdje imao? Kažem ti, Bosch, ako se Elias bavio takvim grubostima, tko zna kamo ga je to moglo odvesti. To je opravdani put istrage i ti to znaš.

Ne brini, sve ćemo provjeriti.

Prokleta si u pravu da hoćemo.

Ovaj prekine ih Riderica. –Tu je audio gumb. Bosch pogleda ekran. Riderica je strelicu namjestila iznad plavoga gumba.

Kako to misliš? upita.

Mislim da možemo čuti gospodaricu Reginu.

Kliknula je strelicom na gumb. Kompjutor je tada skinuo audio program i počeo ga puštati. Dubok i težak glas začuo se iz zvučnika kompjutora.

Govori Gospodarica Regina. Ako dođeš k meni, naći ću tajnu tvoje. Zajedno ćemo otkriti istinsku podložnost kroz koju ćeš upoznati svoj pravi identitet i postići užitak kakav nigdje drugdje ne možeš naći. Oblikovat ću te prema sebi. Postat ćeš moje vlasništvo. Čekam te. Zovi me sada.

Dugi su trenutak šutjeli. Bosch pogleda Chastaina. Zvuči li poput nje? Koga? Žene koja je ostavila poruku na telefonskoj sekretarici u stanu. Chastain je odjednom shvatio tu mogućnost, te je šutio dok je o tome razmišljao.

Kakvu poruku? upita Riderica.

Možeš li to ponovo pustiti? upita Bosch.

Riderica opet klikne na audio gumb i još jednom upita za poruku. Bosch je čekao dok žena nije prestala govoriti.

Neka je žena ostavila poruku na telefonskoj sekretarici u Eliasovu stanu. To nije bila njegova žena. Ali mislim da to nije bio ni ovaj glas.

Opet je pogledao Chastaina.

Ne znam, reče Chastain. Mogao bi biti. Moći ćemo u laboratoriju napraviti usporedbu, ako bude potrebno.

Bosch je oklijevao, proučavajući Chastaina i tražeći neki znak da zna za brisanje telefonske poruke. Ništa nije zapazio.

Što? reče Chastain, osjećajući nelagodu zbog Boschova zurenja. Ništa odvrati Bosch.

Okrenuo se i pogledao kompjutorski ekran.

Rekla si daje ovo dio veće web stranicereče Riderici. Možemo li to pogledati?

Nije odgovorila. Samo je počela tipkati. Za nekoliko se trenutaka ekran promijenio i oni su ugledali sliku koja je prikazivala žensku nogu u čarapi, savijenu u koljenu, preko cijelog ekrana. Ispod slike je pisalo:

WELCOME TO GIRLA WHIRL

Popis intimnih, senzualnih i erotskih usluga u južnoj Kaliforniji i

Ispod toga nalazila se tablica u kojoj je korisnik mogao birati žene koje su nudile raznovrsne usluge, od senzualne masaže preko večernje pratnje do ženske

dominacije. Riderica je kliknula mišem na ovo posljednje i pojavio se novi ekran na kojem su bile ikone s imenima gospodarica, a iza njih pozivni broj za određeno područje.

To je prokleta javna kuća na Internetu reče Chastain.

Bosch i Riderica ništa nisu rekli. Riderica je pomaknula strelicu na ikonu s imenom Gospodarica Regina.

Ovo je vaš adresarekla je. Izaberete željenu stranicu i kliknete. Kliknula je mišem i ponovo se pojavila Reginina stranica.

On je izabrao nju reče Riderica.

Bijelu ženureče Chastain. U njegovu se glasu osjećalo likovanje. Usluge bijele žene. Kladam se da u južnom dijelu grada neće biti baš oduševljeni ovime.

Riderica se okrenula i oštro pogledala Chastaina. Baš je kanila nešto reći kad su joj se oči raširile i zagledale iza detektiva UK e. Bosch je to opazio i okrenuo se.

Na vratima ureda stajala je Janis Langwiser. Kraj nje se nalazila žena koju je Bosch prepoznao po fotografijama u novinama i pojavljivanjima na televiziji.

Privlačna žena glatke kože svjetlosmeđe boje, što je ukazivalo na miješanu rasu. Čekajte malo Bosch reče Langwiserici. Ovo je kriminalistička istraga. Ona ne može ući ovamo i...

Da, detektive Bosch, može reče Janis Langwiser. Sudac Houghton imenovao ju je za specijalnog vještaka u slučaju. Pregledat će dosjee prije nas.

Tada je žena koju je Bosch prepoznao ušla u sobu, nasmiješila se, ali bez topline, i pružila mu ruku.

Detektive Bosch rekla jedrago mi je da smo se upoznali. Nadam se da ćemo uspješno surađivati. Ja sam Carla Entrenkin.

Pričekala je trenutak, ali nitko nije odgovorio.

Dakle, najprije bih željela da vi i svi vaši ljudi odete odavde.

12.

Ispred ulaza u Bradbury detektivi su praznih ruku pošli prema svoj im automobilima. Bosch se još uvijek ljutio, ali je sad bio malo mirniji. Hodao je polako, puštajući Chastaina i Dellacrocea da prvi stignu do svojeg automobila. Dok je gledao kako voze natrag uz Bunker Hill prema California Plazi, otvorio je suvozačeva vrata Kizina kicoša, ali nije ušao. Sagnuo se i pogledao je dok je preko krila namještala sigurnosni pojas.

Samo ti pođi, Kiz. Naći ćemo se gore. –Ideš pješice?

Bosch kimne glavom i pogleda na sat. Bilo je osam i trideset. Poći ću uspinjačom. Trebala bi opet biti u pogonu. Kad stigneš gore, znaš što treba raditi. Počnite kucati na svačija vrata.

Dobro, vidimo se ondje. Hoćeš li se vratiti i opet razgovarati s njom?

S Carlom fentrenkin? Da, mislim da hoću. Jesu li Eliasovi ključevi još kod tebe?

Jesu. Izvadila ih je iz torbice i pružila ih Boschu. Postoji li nešto što bih trebala znati?

Bosch je trenutak zastao.

Još ne. Vidjet ćemo se gore.

Riderica upali motor. Opet gaje pogledala prije nego stoje ubacila u brzinu.

Harry, je li ti dobro?

Da, dobro mi je. Kirrmuo je glavom. Riječ je samo o ovom slučaju. Najprije smo dobili Chastaina; taj me klipao uvijek znao iznervirati. Sad smo dobili Carlu 'I'm thinkin'. Dovoljno je loše što smo znali da će pratiti slučaj. Sad je postala dio svega toga. Ne sviđa mi se politika, Kiz. Samo želim rješavati slučajeve.

Ne govorim o svemu tome. Kao da si na iglama još otkako smo se jutros našli u Hollywoodu. Želiš li razgovarati o tome? Zamalo je kimnuo glavom.

Možda kasnije, Kiz ipak reče. Trenutačno imamo posla.

Kako hoćeš, ali početi ću brinuti za tebe, Harry. Moraš biti neopterećen. Ako te nešto muči, onda muči i nas, pa ništa nećemo postići. To bi u većini slučajeva bilo prihvatljivo, ali kao što si i sam rekao, ovdje smo svi pod povećalom.

Boschponovo kimne glavom. Činjenica da je opazila njegovu osobnu muku svjedočila je o njezinoj detektivskoj vještini; čitanje ljudi uvijek je važnije od čitanja tragova.

Jasno mi je, Kiz. Pribrat ću se.

Vjerujem da hoćeš. Vidimo se gore.

Lagano je udario po krovu automobila i gledao za njom, svjestan da bi ovo bio trenutak kad bi obično stavio cigaretu u usta. Nije to učinio. Zagledao se u ključeve što ih je držao, razmišljajući o svojem sljedećem potezu i o tome kako mora biti veoma oprezan.

Bosch se vratio u Bradbury, a dok se sporim dizalom vozio natrag gore, poigravao se ključevima i razmišljao o tri zasebna pojavljivanja Carle Entrenkin u slučaju. Najprije kao neobičan unos u Eliasovu telefonskom imeniku koji je sad nestao, zatim u svojstvu glavne inspektorice, a sad kao specijalni vještak koji će odlučiti koje Eliasove dosjee istražitelji smiju vidjeti.

Bosch nije volio slučajnosti. Nije vjerovao u njih. Morao je znati što Carla Entrenkin radi. Vjerovao je da prilično dobro zna o čemu je riječ, a kanio je to potvrditi prije nego što pođe dalje sa slučajem.

Nakon što se iskrcao na željenom katu, Bosch je pritisnuo gumb da pošalje dizalo u predvorje. Vrata Eliasova ureda bila su zaključana i Bosch je glasno pokucao na mutno staklo, odmah ispod odvjetnikova imena. Za nekoliko je trenutaka vrata otvorila Janis Langwiser. Bosch je vidio da Carla Entrenkin stoji nekoliko koraka iza nje.

Jeste li nešto zaboravili, detektive Bosch? upita Janis Langwiser.

Ne. No je li ono vaš strani automobil dolje, na mjestu gdje je zabranjeno parkiranje? Onaj crveni? Upravo su ga kanili odvesti. Pokazao sam čovjeku značku i zamolio ga da mi ostavi pet minuta. Ali vratit će se.

O, sranje! Pogledala je Carlu Entrenkin i zaputila se prema vratima. Odmah ću se vratiti.

Dok je prolazila kraj njega, Bosch je ušao u ured i zatvorio vrata za sobom.

Potom ih je zaključao i okrenuo se prema Carli Entrenkin.

Zašto ste zaključali? pitala je. Molim vas, ostavite vrata otvorena.

Samo sam mislio da će možda biti bolje ako kažem ono što želim reći a da nas nitko ne prekida.

Carla Entrenkin je prekrižila ruke na prsima kao da se priprema za napad.

Proučavao je njezino lice i stekao isti dojam kao i ranije, kad im je rekla da moraju otići. Iz nje je zračio neki stoicizam, a to ju je držalo obzira na jasno

vidljivu bolu njezinoj nutrini. Podsjetila je Boscha na drugu ženu koju je poznao samo s televizije: profesoricu na pravnom fakultetu iz Oklahome koju su prije nekoliko godina napali političari iz

Washingtona, tijekom imenovanja u Vrhovni sud.

Gledajte, detektive Bosch, doista ne vidim kako bismo drukčije ovo mogli obaviti. Moramo biti oprezni. Moramo misliti na slučaj, ali i na zajednicu. Ljude treba uvjeriti da se čini sve što je moguće, da se ovo neće gurnuti pod tepih na način kao mnogo puta ranije. Želim...

Gluposti.

Kako, molim?

Vi ne biste smjeli raditi na ovom slučaju, i mi to oboje znamo.

To su gluposti. Ja uživam povjerenje ove zajednice. Mislite li da će vjerovati u nešto što vi kažete o ovom slučaju? Ili Irving, ili šef policije?

Ali vi ne uživate povjerenje policajaca. I tu postoji veliki sukob interesa, nije li tako, glavna inspektorice?

Što to govorite? Mislim daje bilo prilično mudro od strane suca Hoghtona što je mene izabrao za specijalnog vještaka. Kao glavna inspektorica već imam određeni stupanj civilnog nadziranja slučaja. Ovo samo olakšava situaciju, umjesto da se još jedna osoba ubacuje u mješavinu. On je nazvao mene, a ne ja njega.

Ne govorim o tome, i vi to znate. Govorim o sukobu interesa. O razlogu iz kojeg ne biste smjeli biti ni blizu ovog slučaja.

Carla Entrenkin odmahne glavom kao da ne razumije o čemu on govori, ali na licu joj se jasno vidjelo da se boji onoga što bi Bosch mogao znati.

Znate o čemu govorim reče Bosch. O vama i njemu. Eliasu. Bio Nam u njegovu stanu. Zasigurno malo prije no što ste vi stigli onamo. Šteta što smo se mimoišli. Mogli smo tada sve ovo riješiti.

Ne znam o čemu govorite, ali maločas me gospođica Langwiser uvjeravala da ste čekali naloge za pretres prije no što ste ušli u njegov stan i ured. Zar vi kažete da to nije točno?

Bosch je oklijevao, shvativši da je pogriješio. Sad bi mogla sve to okrenuti protiv njega.

Morali smo provjeriti da u stanu nema nikoga tko je ozlijeđen ili mu je potrebna pomoćreče.

Svakako. Jasno. Baš kao policajci koji su preskočili ogradu oko kuće O. J. Simpsona. Samo ste željeli provjeriti da je sve u redu. Opet je odmahnula

glavom.

Stalna arogancija ove policije neprestano me čudi. Prema onome što sam čula o vama, detektive Bosch, očekivala sam nešto više.

Želite razgovarati o aroganciji? Vi ste ušli onamo i uklonili dokazni materijal.

Glavna inspektorica policije, ona koja kontrolira policiju. Sad želite...

Kakav dokazni materijal? Nisam učinila ništa tome slično!

Obrisali ste svoju poruku s telefonske sekretarice i uzeli telefonski imenik u kojem se nalazi vaše ime i brojevi. Kladim se da ste imali vlastiti ključ i karticu za garažu. Ušli ste kroz garažu i nitko vas nije vidio. Odmah nakon stoje Irving nazvao i rekao vam da je Elias mrtav. Samo što Irving nije znao daje između vas i Eliasa nečega bilo.

Lijepa priča. Rado bih vidjela kako ćete bilo što od toga dokazati. Bosch podigne ruku. Na dlanu je držao Eliasove ključeve.

Eliasovi ključevi reče. Tu su dva koji ne odgovaraju njegovoj kući, ni stanu, ni uredu, ni automobilima. Pomislio sam da bih mogao nazvati Odjel za motorna vozila, zatražiti vašu adresu i pogledati odgovaraju li vašim vratima, inspektorice.

Brzo je skrenula pogled s ključeva. Okrenula se i vratila u Eliasov ured. Bosch ju je slijedio i gledao kako polako zaobilazi stol i spušta se na stolicu. Doimala se kao da bi mogla zaplakati. Bosch je znao da ju je slomio uz pomoć ključeva. Jeste li ga voljeli?

Što?

Jeste li voljeli...

Kako se usuđujete to pitati?

To mi je posao. Dogodilo se umorstvo. Vi ste upleteni. Okrenula se od njega i pogledala desno. Zurila je kroz prozor u sliku Anthonyja Quinna. Opet se činilo da jedva suzdržava suze.

Gledajte, inspektorice, možemo li nastojati misliti na jednu činjenicu? Howard Elias je mrtav. Vjerovali ili ne, ja želim uhvatiti osobu koja je za to odgovorna. U redu?

Nesigurno je kimnula glavom. Nastavio je, govoreći polako i smireno:

Kako bih došao do te osobe, morat ću znati sve stoje moguće o Eliasu. Ne samo ono što je poznato zahvaljujući televiziji, novinama i drugim policajcima. Ne samo po onome što se nalazi u njegovim dosjeima. Moram znati...

Vani je netko pokušao otvoriti zaključana vrata, a zatim je oštro pokucao na staklo. Carla Entrenkin je ustala i pošla prema vratima. Bosch je čekao u Eliasovom uredu. Slušao je kako žena otvara vrata i obraća se Langwiserici. Daj te nam nekoliko minuta, molim vas.

Zatvorila je vrata, ne čekajući odgovor, ponovo ih zaključala i vratila se u Eliasov ured, te opet sjela za pisaći stol. Bosch je govorio tihim glasom, tako da se ne može čuti izvan ureda.

Moram sve znati reče. Oboje znamo da vi možete pomoći. Dakle, c bismo li mogli sklopiti nekakvu nagodbu?

Prva se suza spustila niz njezin obraz, a zatim se na drugoj strani po.; vila još jedna. Nagnula se naprijed i počela otvarati ladice pisaćeg stola.

Na dnu lijevoreče Bosch, sjetivši se rasporeda stola.

Otvorila je ladicu i izvadila kutiju papirnatih rupčića. Stavila ju je u rilo, uzela rupčić, te obrisala lice i oči. Počela je govoriti:

Čudno j e kako se brzo stvari mogu promijeniti... Uslijedila je duga tišina.

Niz godina površno sam poznavala Howarda. Dok sam radila kao dvjetnica.

Naše je poznanstvo bilo strogo profesionalno, uglavnom pozdravi i ljubaznosti razmijenjene u hodnicima savezne zgrade. Kad su me imenovali glavnom inspektoricom, znala sam da je važno poznavati kritičare policije jednako dobro kao i samu policiju. Dogovorila sam sastanak s Howardom. Našli smo se baš ovdje, on je sjedio gdje ja sada sjedim... tako je počelo. Da, voljela sam ga...

To je priznanje izazvalo nove suze, te je uzela nekoliko papirnatih rupčića da bi ih obrisala.

Koliko dugo ste vas dvoje bili... zajedno? upita Bosch.

Oko šest mjeseci. Ali on je volio svoju ženu. Nije ju kanio ostaviti.

Lice joj je sad bilo suho. Vratila je kutiju u ladicu, te se činilo da su se izišli oblaci koji su prije nekoliko trenutaka zastirali njezino lice. Bosch : vidio da se promijenila. Nagnula se naprijed i pogledala ga. Ponašala se posve službeno. Sklopit ću nagodbu s vama, detektive Bosch. Ali samo s vama. Unatoč svemu... mislim da vam mogu vjerovati ako mi dadete svoju riječ.

Hvala vam. Kakva je vaša nagodba?

Razgovarat ću jedino s vama. Zauzvrat želim vašu zaštitu. Time mislim na to da izvor informacija zadržite u tajnosti. Ne morate se zabrinjavati, ionako ništa od onoga što vam budem ispričala neće biti priziva na sudu. Sve što vam budem rekla možete zadržati za sebe. Možda će vam pomoći, možda neće.

Bosch je trenutak razmislio o tome.

Trebao bih se prema vama odnositi kao prema osumnjičenoj osobi, a ne kao prema izvoru informacija.

Ali duboko u sebi znate da to nisam ja učinila. Kimnuo je glavom.

To nije bilo žensko umorstvo reče. Jasno ukazuje na muškog počinitelja.

Jasno ukazuje i na policajca, zar ne?

Možda. To ću otkriti, ako se uspijem baviti samo slučajem, bez opterećivanja zajednicom, politikom Parker centra i svim ostalim. Znači, dogovorili smo se? Prije nego što pristanem na takav dogovor, moram nešto znati. Elias je imao izvor u Parker centru. Nekoga kome je mnogo toga bilo dostupno Nekoga tko mu j e mogao nabaviti nepotvrđene dosjee UKe. Moram...

To nisam bila ja. Vjerujte mi, možda sam prešla granicu kad sam započela ljubavnu vezu s njim. Ali to je bilo moje srce, a ne glava. Ah nisam prešla granicu o kojoj vi govorite. Nikad to ne bih učinila. Suprotno onome što većina vaših kolega misli, moj je cilj očuvati i poboljšati policiju. Ne želim je uništiti.

Bosch ju je s nerazumijevanjem gledao. Ona je to shvatila kao nevjericu.

Kako bih mu ja mogla pribaviti dosjee? Ja sam neprijatelj broj jedan u policiji.

Kad bih pošla onamo da uzmem dosjee, ili čak samo dala zahtjev za to, glas o tome proširio bi se zgradom i među policajcima brže od vala potresa.

Bosch je proučavao njezino prkosno lice. Znao je da ima pravo. Ne bi bila osobito uspješan tajni izvor. Kimnuo je glavom.

Znači, nagodili smo se? pitala je. Da. Uz jedan uvjet.

A to je?

Ako mi samo jednom budete lagali i ja to otkrijem, nagodba prestaje vrijediti. To je za mene više nego prihvatljivo. Ali sad ne možemo razgovarati. Želim dovršiti pregled dosjea kako biste vi i vaši ljudi mogli nastaviti s poslom. Sad znate zašto želim da se ovaj slučaj riješi, ne samo radi dobrobiti grada, već i radi sebe. Što mislite o tome da se kasnije nađemo? Kad obavim posao ovdje.

Slažem se.

Kad je Bosch petnaest minuta kasnije prelazio Broadway, vidio je da su garažna vrata Grand Central Marketa podignuta. Prošle su godine otkako je zadnji put bio ondje, možda desetljeća. Odlučio je onuda proći do Ulice Hill i postaje Angels Flighta.

Tržnica je bila golemi konglomerat prodavaonica hrane, štandova s voćem i povrćem i mesnica. Prodavale su se jeftine sitnice i slatkiši iz Meksika. Premda su se vrata tek otvorila, a unutra je bilo više prodavača koji su se pripremali za radni dan nego kupaca, u zraku se već osjećao težak miris ulja i pržene hrane. Dok je onuda prolazio, Bosch je čuo djeliće razgovora na španjolskome. Vidio je kako jedan mesar pomno slaže kozje glave na led u rashladni prostor ispod pulta, kraj urednih redova narezanih govedih repova. Na udaljenom su kraju starci sjedili oko stolova za piknik, držeći šalice guste, crne kave i jedući meksičke specijalitete. Bosch se sjetio svojeg obećanja Edgaru da će donijeti uštipke prije nego što započnu s ispitivanjem ljudi u stambenoj zgradi. Osvrnuo se naokolo, ali nije našao uštipke, pa je kupio vrećicu churrosa, prženih štapića od tijesta sa šećerom i cimetom, stoje bila meksička alternativa.

Kad je izišao na drugoj strani tržnice, u Ulicu Hill, pogledao je desno i vidio čovjeka kako stoji na mjestu gdje su Baker i Chastain prije nekoliko sati našli opuške. Čovjek je oko struka imao krvlju zamrljanu pregaču. Nosio je mrežicu za kosu. Zavukao je ruku ispod pregače i izvadio kutiju cigareta.

To sam dobro procijenio glasno će Bosch.

Prešao je ulicu do Angels Flighta i čekao iza dvoje turista iz Azije. Kabine su se upravo mimoilazile na sredini tračnica. Pogledao je imena napisana iznad vrata kabina. Sinaj je išla gore, a Olivet se spuštala.

Minutu kasnije Bosch je slijedio turiste i ušao u Olivet. Gledao je kako se nesvjesni noćasnje drame, spuštaju na klupu na kojoj je Catalina Perez prije desetak sati umrla. Krv je očišćena, a drvo je bilo previše tamno i staro da bi se vidjele mrlje. Nije se potrudio ispričati im što se ondje nedavno dogodilo.

Ionako nije vjerovao da znaju njegov jezik.

Bosch je sjeo na mjesto gdje je i ranije sjedio. Zijevnuo je čim se »pustio na klupu. Kabina se trgnula i počela se penjati. Azijati su počeli fotografirati. Na

koncu su ga gestikuliranjem zamolili da uzme jedan od njihovih fotoaparata i fotografira ih. Bosch im je udovoljio, dajući svoj doprinos turizmu. Zatim su brzo uzeli fotoaparat natrag i preselili se na drugi kraj kabine.

Pitao se jesu li osjetili nešto u njemu. Opasnost, ili možda neku bolest. Znao je da neki ljudi imaju tu moć da mogu osjetiti takve stvari. Kad je riječ o njemu, to ne bi bilo teško. Prošla su dvadeset četiri sata otkako je spavao. Protrljao je rukom lice, a činilo mu se da trlja vlažnu žbuku. Nagnuo se naprijed, oslonivši se laktovima na koljena, i osjetio staru bol za koju se nadao daje više nikad neće osjetiti. Prošlo je mnogo vremena otkako se zadnji put osjećao tako samim, otkako se osjećao strancem u vlastitom gradu. Stezalo gaje u grlu i prsima, obavijao gaje osjećaj klaustrofobije, čak i na otvorenom.

Opet je izvadio mobitel. Provjerio je bateriju i vidio daje gotovo prazna. Bit će dovoljno za još jedan poziv, bude li imao sreće. Utipkao je broj svoje kuće i čekao.

Imao je jednu novu poruku. Bojeći se da baterija neće izdržati, brzo je je tipkao šifru za slušanje i ponovo prislonio aparat uz uho. Ali glas što ga je čuo nije pripadao Eleanor. Glas je bio iskrivljen jer je netko oko uređaja omotao celofan, a zatim ga probušio vilicom.

Ostavi ovo namiru, Bosch rekao je glas. Svaki čovjek koji ustane protiv policajaca običan je pas i zaslužuje umrijeti poput psa. Učini ono što treba.

Ostavi to namiru, Bosch. Samo sve ostavi na miru.

Bosch je stigao u Parker centar dvadeset pet minuta prije zakazanog sastanka sa zamjenikom šefa Irvingom kako bi ga upoznao s razvojem situacije. Bio je sam jer je preostalih šest članova ekipe ostavio da završe ispitivanje stanovnika zgrade kraj Angels Flighta, a zatim pođu obaviti sljedeće zadatke. Zaustavivši se na prijamnom pultu, čovjeku u odori pokazao je značku i rekao mu da očekuje anonimnu poruku koja će stići na prijamni pult u roku od pola sata. Zamolio gaje neka mu odmah prenese poruku u prostoriju za sastanke šefa Irvinga.

Bosch je tada dizalom pošao na drugi kat umjesto na peti, gdje se nalazio Irvingov ured. Zaputio se hodnikom do prostorije Odjela za pljačke i umorstva, a ondje su se nalazila samo četiri detektiva koje je ranije nazvao. To su bili Bates, O'Toole, Engersol i Rooker, četiri detektiva koji su primili prvi poziv i otišli na mjesto umorstva na Angels Flightu. Izgledali su pospano jer su pola noći proveli na nogama, prije nego stoje slučaj prepušten Boschu i njegovoj ekipi. Bosch ih je probudio u devet i dao im pola sata da dođu u Parker centar i sastanu se s njim. Bilo je lako navesti ih da tako brzo dođu. Bosch im je rekao da o tome ovise njihove karijere.

Nemam mnogo vremena počeo je Bosch, hodajući glavnim prolazom između nizova pisaćih stolova, pogledavši svakog posebno. Tri su detektiva stajala oko Rookera, a on je sjedio za svojim stolom. To je bio jasan pokazatelj. Bez obzira kakve su odluke donesene na mjestu zločina, dok su njih četvorica bili sami, Bosch je bio siguran da ih je donio Rooker. On je vođa čopora.

Bosch je ostao na nogama, zaustavivši se malo izvan njihove neformalne

skupine. Počeo je pričati priču, služeći se rukama pomalo ležerno, gotovo poput televizijskog izvjestitelja, kao da želi naglasiti da samo priča priču, a ne iznosi prijetnju što je zapravo činio.

Vas četvorica preuzeli ste poziv za mjesto zločina govorio je. Došli ste onamo, maknuli pozornike i napravili krug. Netko je provjerio, i gle čuda, vozačka dozvola kaže da je jedna od žrtava Howard EliTada ste...

Nije bilo nikakve vozačke dozvole, Bosch prekine ga Rooker. Zar ti kapetan to nije rekao?

Jest, rekao mi je. Ali sad ja pričam priču. Zato slušaj, Rooker, i umukniPokušavam spasiti tvoje dupe, a nemam baš mnogo vremena za to. Čekao je da vidi želi li još netko nešto reći.

Dakle, kao što sam rekao nastavio je, gledajući ravno u Rookera. Vozačka dozvola identificira Eliasa. Tada vas četvorica pametnjakovića malo vijećate i zaključite kako postoje dobri izgledi da je to učinio neki policajac. Smatrate da je Elias dobio ono što je zaslužio i divite se drotu koji je imao petlje tako nešto učiniti. Tu postajete glupi. Odlučili ste pomoći ubojici tako što ćete upriličiti pljačku. Skinuli ste...

Bosch, previše sereš...

Rekao sam da umukneš, Rooker! Nemam vremena za slušanje gomile gluposti, a dobro znaš da se dogodilo baš kako sam rekao. Skinuli ste čovjeku ručni sat i uzeli njegovu lisnicu. Samo ste zajebali stvar, Rooker. Ogrebli ste Eliasovo zapešće dok ste mu skidali sat. Rana je nastala poslije smrti. To će se otkriti tijekom obdukcije, a to znači da ćete vas četvorica najebati ako se nešto ne poduzme.

Zastao je, čekajući da vidi imali Rooker sad nešto za reći. Nije imao.

U redu, čini se da sam privukao vašu pozornost. Želi li mi netko reći gdje su sat i lisnica?

Još jedna stanka dok je Bosch gledao na sat. Bilo je petnaest do deset. Četvorica iz OPUa ništa nisu rekli.

Tako sam i mislio reče Bosch, gledajući od jednog do drugog lica. Dakle, evo što ćemo učiniti. Za petnaest minuta imam sastanak s Irvingom kako bih mu rekao što se događa. On će potom održati tiskovnu konferenciju. Ako na prijamni pult u prizemlju ne stigne poziv s informacijom o tome u kojem se jarku, kanti za smeće ili nečem sličnom te stvari nalaze, reći ću Irvingu da su pljačku namjestili ljudi koji su prvi došli na mjesto zločina, a tada će se situacija dalje razvijati. U tom slučaju, želim vam sreću.

Opet je proučavao njihova lica. Nije se vidjelo ništa osim ljutnje i prkosa. Bosch drugo nije ni očekivao.

Osobno ne bih imao ništa protiv da bude tako pa da vas snađe ono što ste zavrijedili. Ali to će zajebati slučaj, staviti dlaku u tortu, nepopravljivo je uništiti. Zato se ponašam sebično i dajem vam priliku od koje mi je mučno.

Bosch pogleda na sat.

Sad imate četrnaest minuta.

Tada se okrenuo i zaputio prema izlazu iz prostorije. Rooker je doviknuo za njim:

Tko si ti da sudiš, Bosch? Tip je bio pas. Zaslužio je da umre kao pasi, koga je briga? Trebao bi učiniti pravu stvar, Bosch. Ostavi to na miru.

Kao da mu je to cijelo vrijeme bila namjera, Bosch ležerno zaobiđe prazan pisaći stol i sporednim prolazom pođe natrag prema četvorici. Prepoznao je riječi što ih je Rooker upotrijebio. Svojim je držanjem prikrivao rastući bijes.

Kad je stigao do njih, razbio je njihov neformalni krug i nagnuo se nad Rookerov stol, oslonivši se dlanovima na njegovu površinu.

Slušaj me, Rooker. Ako još jednom nazoveš moj dom, bilo da mi prijetiš ili da mi samo kažeš kakvo je vrijeme, potražiti ću te. To sigurno ne bi želio.

Rooker trepne, ali tada podigne ruke u znak predaje.

Hej, čovječe, nemam pojma o čemu...

Čuvaj to za nekoga koga možeš uvjeriti. Barem si mogao biti čovjek i izostaviti celofan. To je kukavički, momče.

Bosch se nadao da će, po dolasku u Irvingovu prostoriju za sastanke, imati barem nekoliko minuta da pogleda bilješke i organizira misli. No Irving je već sjedio za okruglim stolom, laktovima naslonjen na poliranu površinu, spojivši vrhove prstiju tako da su mu šake činile toranj ispod brade.

Sjednite, detektive rekao je Boschu kad je otvorio vrata. Gdje su ostali?

Ovajreče Bosch, spustivši aktovku na stol. Još su na terenu. Šefe, samo sam kanio ostaviti aktovku i skoknuti dolje po kavu. Mogu li vama nešto donijeti?

Ne, i nemate vremena za kavu. Mediji su počeli zvati. Znaju daje riječ o Eliasu.

Netko je propjevao. Vjerojatno iz mrtvozornikova ureda. Znači, uskoro će početi ludnica. Želim čuti što se događa, odmah sada. Moram s time upoznati šefa policije, a on će voditi tiskovnu konferenciju zakazanu za jedanaest. Sjednite.

Bosch je sjeo nasuprot Irvingu. Već je jednom vodio slučaj iz prostorije za sastanke. Činilo se daje to bilo jako davno, ali se sjećao toga kao razdoblja kad je stekao Irvingovo poštovanje, a vjerojatno i onoliko povjerenj a koliko je zamjenik šefa bio voljan ukazati nekome drugome tko j e nosio značku.

Pogledom je prešao površinom stola i ugledao stari trag cigarete što ga je ondje ostavio tijekom istrage slučaja plavuše u betonu. To je bio zahtjevan slučaj, ali se doimao gotovo rutinskim u usporedbi s istragom na kojoj sad radi.

Kad će doći? upita Irving.

Još uvijek je držao prste spojene u obliku tornja. Bosch je u jednom priručniku o ispitivanju pročitao da takav govor tijela pokazuje osjećaj superiornosti.

Tko?

Članovi vaše ekipe, detektive. Rekao sam vam da ih želim ovdje radi informiranja, a zatim i tiskovne konferencije.

Pa, neće. Doći, mislim. Nastavljaju s istragom. Držao sam da nema smisla da svih sedam detektiva jednostavno prekine s poslom i dođe ovamo kad vas jedan od nas lako može upoznati sa situacijom.

Bosch je gledao kako se na Irvingovim obrazima pojavljuju crvene mrlje bijesa.

Čini se da ponovo imamo problema s komunikacijom, ili vama nije jasan zapovjedni lanac. Naglasio sam vam da vaši ljudi moraju biti ovdje.

Sigurno sam vas pogrešno shvatio, šefe lagao je Bosch. Mislio sam da je najvažnija istraga. Sjećam se da ste mi rekli kako želite da vas upoznam s razvojem situacije, ali ne da želite da svi budu ovdje. Zapravo, sumnjam da ovdje ima dovoljno mjesta za sve. Ja...

Bitno je da sam želio da budu ovdje. Imaju li vaši partneri mobitele? –Edgar i Riderica?

Tko drugi?

Imaju mobitele, ali su im baterije prazne. Cijelu noć radimo. Moja je baterija prazna.

Onda im se javite na dojavljivače. Neka dođu ovamo.

Bosch je polako ustao i zaputio se prema telefonu što se nalazio na dugačkom ormariću smještenom uz jedan zid prostorije. Nazvao je dojavljivače Riderice i Edgara, ali kad je utipkao povratni broj, dodao je sedmicu na kraju. To je bila stara šifra što su je koristili. Dodatna sedmica, kao u šifri sedam, radijskom pozivu za izvan službe, značila je da ne moraju žuriti s javljanjem, ako se uopće jave.

Dobro, šefereče Bosch. Nadajmo se da će se javiti. Što je s Charlainom i njegovim ljudima?

Oni nisu važni. Želim da vaša ekipa bude ovdje do jedanaest, radi tiskovne konferencije.

Bosch se vratio na svoje mjesto.

Kako to? upita, premda j e točno znao odgovor. Mislio sam da ste rekli da će šef policije...

Šef će voditi konferenciju. Ali želimo pokazati ozbiljne namjere. Želimo da javnost vidi da na slučaju rade vrhunski istražitelji.

Želite reći, vrhunski crni istražitelji, žarne? Bosch i Irving su se trenutak prodorno gledali u oči.

Vaš je posao, detektive, riješiti taj slučaj, i to što brže možete. Ne trebate se opterećivati drugim stvarima.

Pa, to je pomalo teško, šefe, kad povlačite moje ljude s terena. Ništa ne možemo brzo riješiti ako moraju biti ovdje na svakoj predstavi što je vi ljudi smislite.

Sad je dosta, detektive.

Oni jesu vrhunski istražitelj i. I za to ih želim koristiti. Ne kao topovsko meso za rasne odnose u policiji. Ni oni ne žele da ih se tako iskorištava. To je samo po sebi ras...

Dosta, rekoh! Nemam vremena za raspravu o rasizmu s vama, u policiji ili bilo gdje drugdje, detektive Bosch. Govorimo o percepciji javnosti. Dovoljno je reći da bi ovaj grad do ponoći opet mogao gorjeti ako pogrešno postupimo u ovom slučaju, ili ako javnost stekne pogrešan dojam.

Irving zastane i pogleda na sat.

Za dvadeset minuta imam sastanak sa šefom policije. Možete li me. molim vas,

početi upoznavati s tijekom istrage do ovoga trenutka?

Bosch ispruži ruku i otvori svoju aktovku. Prije nego stoje dospio izvaditi bilježnicu, zazvonio je telefon na ormariću. Ustao je i pošao do telefona. Zapamtite reče Irving želim da do jedanaest budu ovdje. Bosch kimne glavom i podigne slušalicu. Nisu zvali ni Edgar ni Riderica, a on to nije ni očekivao. Ovdje Cormier, iz predvorja. Je li to Bosch?

Da.

Upravo je ovamo stigla poruka za vas. Čovjek nije htio ostaviti ime. Samo je rekao neka vam kažem da se ono što želite nalazi u kanti za smeće u postaji Metro Link, raskrižje Prve i Hill. U žutoj kuverti. To je sve.

Dobro, hvala.

Spustio je slušalicu i pogledao Irvinga.

Bilo je nešto drugo.

Bosch je ponovo sjeo i iz aktovke izvadio bilježnicu, te podlogu za pisanje na koju su bili pričvršćeni izvještaji s mjesta zločina, skice i priznanice za preuzeti dokazni materijal. Ništa od toga nije mu trebalo za sažeto prikazivanje slučaja, ali je mislio da bi Irving mogao biti zadovoljan kad vidi koliko je papira već prikupljeno na slučaju.

Čekam, detektivereče zamjenik šefa, potičući ga.

Bosch podigne pogled s papira.

Zapravo se nalazimo na početku. Uglavnom znamo što se dogodilo. Nemamo određenih ideja o tome tko je to učinio, i zašto.

Što onda imamo, detektive?

Polazimo od pretpostavke daje Elias bio primarni cilj u nečemu što izgleda kao atentat.

Irving je sagnuo glavu tako da su mu spojene šake sakrile lice.

Znam da to nije ono što želite čuti, šefe, ali ako želite činjenice, to je ono na što ukazuju. Imamo...

Posljednje što mi je kapetan Garwood rekao bilo je da izgleda kao pljačka. Čovjek je nosio odijelo od tisuću dolara, hodao je središtem grada u jedanaest uvečer. Nestali su njegov sat i lisnica. Kako možete odbaciti mogućnost pljačke?

Bosch se nagnuo natrag i čekao. Znao je da Irving samo pušta paru. Boschove vijesti sigurno će Irvingu izazvati nove čireve na već postojeće a osobito kad mediji to saznaju i napadnu.

Sat i lisnica su pronađeni. Nisu ukradeni. Gdje?

Bosch je oklijevao, premda je očekivao to pitanje. Oklijevao je jer će pravo lagati pretpostavljenom, i to zbog četvorice ljudi koji nisu zavrijedili da za njih toliko riskira.

U ladici njegovog pisaćeg stola u uredu. Zacijelo ih je zaboravio kad s zaključao i zaputio se u stan. Ili ih je možda namjerno ostavio, za slučaj da ga netko pokuša opljačkati.

Boschu je bilo jasno da će morati smisliti nekakvo objašnjenje u svojim

izvještajima kad obdukcija razotkrije ogrebotine na Eliasovu zapešću, nastale nakon njegove smrti. Morat će navesti da su nastale dok su istražitelji pomicali tijelo.

Onda je možda naoružani pljačkaš ubio Eliasa jer mu nije dao lisnicu reče Irving, nesvjestan Boschove unutarnje muke. Možda je riječ o pljačkašu koji je najprije pucao, a zatim tražio dragocjenosti.

Slijed i način pucanja ukazuje na nešto drugo. Slijed ukazuje na osobnu vezu, bijes prenesen s neke osobe na Eliasa. Onaj tko je to učinio, poznavao je Eliasa. Irving je spustio ruke na stol i nagnuo se nekoliko centimetara prema sredini. Doimao se nestrpljivim dok je govorio.

Samo kažem dane možete posve odbaciti te druge moguće scenarije.

To je možda točno, ali mi ne istražujemo te druge mogućnosti. Vjerujem da bi to bio gubitak vremena, aja nemam dovoljno ljudi.

Rekao sam vam da želim temeljitu istragu. Treba zaviriti ispod svakog kamena. Pa, do tog ćemo kamenja doći kasnije. Gledajte, šefe, ako ste se usredotočili na to kako biste medijima mogli reći da se možda radi o pljački, onda dobro, recite im daje mogla biti pljačka. Svejedno mi je što ćete reći medijima. Samo vam pokušavam reći kakav je naš stav i gdje ćemo tražiti.

Dobro. Nastavite.

Odmahnuo je rukom.

Moramo proučiti njegove dosjee i sastaviti popis potencijalnih osumnjičenika. Policajaca koje je Elias tijekom godina dobro sredio na sudu ili ih je oklevetao u medijima. Ili oboje. Onih koji su imali nešto protiv njega. I policajaca koje bi pokušao srediti na suđenju koje je trebalo početi u ponedjeljak.

Irving nije pokazao nikakvu reakciju. Boschu se činilo da već razmišlja o sljedećem satu, kad će on i šef policije izići pred predstavnike medija i govoriti o tako opasnom slučaju.

Ometaju nas nastavi Bosch. Sudac koji je potpisao naloge za pretres imenovao je Carlu Entrenkin za specijalnog vještaka koji će nadzirati zaštitu Eliasovih klijenata. U ovom se trenutku nalazi u njegovom uredu i ne pušta nas unutra.

Niste li rekli da ste čovjekovu lisnicu i sat našli u uredu? Jesam. To je bilo prije nego što se Carla pojavila i izbacila nas. Kako je imenovana?

Rekla je da ju je sudac nazvao, smatrao ju je savršenom osobom za taj zadatak.

Ondje su ona i zamjenica okružnog tužitelja. Nadam se da ću danas poslijepodne dobiti prvu hrpu dosjea.

U redu, još nešto?

Ima nešto što biste trebali znati. Prije no što nas je Carla izbacila odande, naišli smo na dvije zanimljive stvari. Prva su neke bilješke što ih je Elias držao u pisaćem stolu. Pročitao sam ih i našao indikacije daje Elias ovdje imao izvor informacija. U Parker centru, želim reći. Dobar izvor, nekoga tko je očito znao kako naći i dočepati se starih dosjea, nepotvrđenih istraga UKe. Postoje indicije da je došlo do prepirke. Izvor ili nije mogao ili nije htio dati nešto što je Elias želio za slučaj Crnog ratnika.

Irving je trenutak šutio, zureći u Boscha, razmišljajući. Kad je ponovno progovorio, glas mu je bio još udaljeniji.

Je li taj izvor identificiran?

Ne po onome što sam ja vi dio, ali to nije bilo mnogo. Šifrirano je.

Što je Elias želio? Može li to imati veze s ubojstvima?

Ne znam. Ako želite da to bude prioritet istrage, u redu. Mislio sam da će druge stvari imati prioritet. Policajci koje je u prošlosti povlačio po sudovima, oni koje je kanio početi povlačiti u ponedjeljak. Isto tako, još smo nešto našli u uredu prije nego što smo odande izbačeni.

Što je to bilo?

Zapravo se grana u još dva smjera istraživanja.

Brzo je ispričao Irvingu o ispisu s fotografijom gospodarice Regine i pokazateljima da je Elias možda bio upleten u ono što je Chastain nazvao grubostima. Činilo se da se zamjenik šefa veoma zainteresirao za taj aspekt istrage, te je pitao Boscha kakvi su njegovi planovi u tom smislu.

Namjeravam pokušati pronaći i ispitati tu ženu, vidjeti je li Elias doista imao nekakav kontakt s njom. Nakon toga, vidjet ćemo kamo će nas to odvesti.

U koji drugi smjer vodi to otkriće?

Obitelj. Bez obzira je li imao veze s tom Reginom ili ne, izgleda da je Elias bio ženskar. U njegovom stanu u centru ima dovoljno indikacija koje na to ukazuju. Dakle, ako je supruga znala o svemu tome, onda tu imamo motiv. Naravno, zasad samo pričam. U ovom trenutku ništa nam ne govori daje uopće znala o tome, a kamoli da je organizirala ili izvela ubojstvo. To je također u suprotnosti s psihološkim dojmom ubojstava. –A to je?

Ne izgleda kao hladnokrvan čin plaćenog ubojice. U načinu ubijanja ima mnogo bijesa. Meni se čini daje ubojica poznao Eliasa i mrzio ga, barem u trenutku ubojstva. Također bih rekao da sve ukazuje a muškarca.

Kako to?

Pucanj u stražnjicu. To je osvetoljubivo. Poput silovanja. Muškarci siluju, a ne žene. Stoga mi nešto govori da to udovicu oslobađa sumnje. No predosjećaji su me znali prevariti. Ipak se moramo pozabaviti time. Tu je i sin. Kao što sam vam ranije rekao, prilično je burno reagirao kad smo ih obavijestili o događaju. No zapravo ne znamo kakav je bio njegov odnos s ocem. Znamo da momak poznaje oružje, vidjeli smo fotografiju u kući.

Irving uperi upozoravajući prst u Boscha.

Budite oprezni s obitelji reče. Veoma oprezni. To treba obaviti s mnogo finesa. Bit će.

Ne želim da nam to prasne u lice.

Neće.

Irving još jednom pogleda na sat.

Zašto se vaši ljudi nisu javili?

Ne znam, šefe. Baš sam se i ja to pitao.

Pa, ponovno ih nazovite. Moram se sastati sa šefom. Želim da vi i vaša ekipa u jedanaest budete u dvorani za tiskovne konferencije.

Radije bih se vratio poslu. Moram...

To je bila izravna naredba, detektive reče Irving i ustane. Nema "sprave. Nećete morati odgovarati na pitanja, ali želim da vaši ljudi budu pri ruci. Bosch uzme podlogu za papir i ubaci je natrag u otvorenu aktovku.

Bit ću ondje rekao je, premda je Irving već izišao.

Bosch je nekoliko trenutaka sjedio i razmišljao. Znao je da će Irving sada presložiti informacije što mu ih je dao i prenijeti ih šefu policije. Oni će potom vijećati i tada još jednom preoblikovati sve podatke prije nego što ih iznesu pred medij ima.

Pogledao je na sat. Imao je pola sata do tiskovne konferencije. Pitao se ima li dovoljno vremena da pođe do postaje MetroLink, nađe Eliasovu lisnicu i ručni sat, a zatim na vrijeme dođe natrag. Morao je svakako uzeti stvari mrtvog odvjetnika, osobito nakon stoje Irvingu rekao daje to već kod njega.

Konačno je zaključio da nema dovoljno vremena za to. Odlučio je vrijeme iskoristiti za telefonski poziv i odlazak po kavu. Opet je prišao ormariću i nazvao svoju kuću. Opet mu se javila telefonska sekretarica Bosch je spustio slušalicu nakon stoje čuo kako mu vlastiti glas govori da nikoga nema kod kuće.

14.

Bosch je zaključio da će biti previše nervozan bude li ondje čekao početak tiskovne konferencije, pa se ipak odvezao do postaje MetroLink na raskrižju Prve i Hill ulice. Bila je udaljena samo tri minute, te je bio prilično siguran da će stići na početak tiskovne konferencije u Parker centru. Protupropisno je parkirao uz pločnik ispred ulaza u postaju podzemne željeznice. To je bila jedna od malo dobrih stvari kad je riječ o vožnji kicošem; nije se trebalo opterećivati kaznama za parkiranje. Dok je izlazio iz vozila, uzeo je pendrek iz pretinca na vratima automobilima.

Sišao je eskalatorom i prvu kantu za smeće opazio kraj automatskih vrata na ulazu u postaju. Prema njegovu mišljenju, Rooker i njegov partner otišli su s mjesta zločina kod Angels Flighta s ukradenim stvarima i zaustavili se na prvom mjestu gdje su bili sigurni da će naći kantu za smeće. Jedan je* čekao gore u automobilu, dok je drugi potrčao niza stube da bi se riješio lisnice i sata. Stoga je Bosch bio uvjeren da će to biti prava kanta za smeće. Na velikom, bijelom spremniku s obje je strane bio nacrtan simbol MetroLinka. Na plavom su se poklopcu nalazila vratašca. Bosch ih je brzo podigao i pogledao unutra. Spremnik je bio pun, ali nije vidio nikakvu žutu kuvertu na vrhu.

Bosch je spustio poklopac na pod i pendrekom prekopavao po ostacima odbačenih novina, omota hamburgera i drugog smeća. Kanta je zaudarala kao da danima nije ispražnjena, a mjesecima nije oprana. Naišao je na praznu torbicu i staru cipelu. Dok je pendrekom kopao sve dublje, počeo se zabrinjavati da je

neki od beskućnika iz središta grada prvi stigao do kante, te našao sat i lisnicu. Pri dnu, trenutak prije nego što je odustao i pošao tražiti u nekoj drugoj kanti, ugledao je kuvertu zaprljanu kečapom, uhvatio je s dva prsta i izvukao. Otvorio ju je, pazeći da veći dio kečapa ode s otrgnutim dijelom pogledao unutra. Našao je kožnatu lisnicu i zlatni Carder sat.

Bosch se eskalatorom vratio gore, ali se ovoga puta samo vozio i proučavao sadržaj kuverte. Remen sata također je bio zlatan ili pozlaćen, od onih koji se navlače preko šake i zapešća. Malo je pomicao sat u kuverti, ne dirajući ga. Tražio je djeliće kože koji su možda zapeli u remenu. Ništa nije vidio.

Čim se vratio u automobil, navukao je rukavice, izvadio lisnicu i sat iz poderane kuverte, te bacio kuvertu na pod iza sjedala. Potom je otvorio lisnicu i zavirio u pregratke. Elias je nosio šest kreditnih kartica, te osobnu i zdravstvenu iskaznicu. Vidio je malene fotografije njegove žene i sina. snimljene kod fotografa. U prostoru za novčanice nalazila su se tri računa plaćena kreditnim karticama i prazan ček. Nije bilo gotovine.

Boschova se aktovka nalazila na sjedalu do njega. Otvorio ju je ; izvadio podlogu za papir, a zatim je potražio izvještaj o imovini žrtava Potanko je navedeno sve što je nađeno na objema žrtvama. U Eliasovim je džepovima nađeno samo četvrt dolara u trenutku kad ih je pretražio mrtvozornikov pomoćnik.

Klipani jedni glasno reče Bosch, shvativši daje onaj tko je uzeo lisnicu odlučio zadržati gotovinu koja se ondje nalazila. Nije bilo baš vjerojatno daje Elias otišao u svoj stan samo sa četvrt dolara, koliko će platiti za vožnju Flightom. Još se jednom pitao zastoje riskirao radi ljudi koji to nisu zaslužili Pokušao je odbaciti tu misao, svjestan daje sad ionako prekasno da učini nešto po tom pitanju, ali nije uspijevaao. Sad je postao zavjerenik. Bosch je odmahnuo glavom, gadeći se samome sebi, a zatim je sat i lisnicu stavio u zasebne vrećice za dokazni materijal, nakon što je na svaku zalijepio bijelu naljepnicu na koje je napisao broj slučaja, datum i sat, 6.45 ujutro Potom je napisao kratak opis oba predmeta i naveo ladicu Eliasova pisaćeg stola gdje ih je našao, stavio svoje inicijale u kut obje naljepnice i spremio vrećice u aktovku.

Pogledao je na sat prije no što je upalio motor. Imao je deset minuta vremena do početka tiskovne konferencije. Nema problema.

Na tiskovnu je konferenciju došlo tako mnogo predstavnika medija da ih je nekoliko stajalo ispred dvorane jer unutra nisu mogli naći mjesta Bosch se gurao, ispričavao i probijao između njih. Ušavši unutra, vidio je da su duž cijelog stražnjeg zida postavljene televizijske kamere na tronošcima, a iza njih su stajali snimatelji. Na brzinu je pobrojio dvanaest kamera i shvatio da će se priča uskoro proširiti cijelom zemljom. Bilo je osam televizijskih postaja koje su pokrivalo lokalne vijesti u Los Angelesu, uključujući onu na španjolskom jeziku. Ako na tiskovnoj konferenciji ili na mjestu zločina vidi više od osam kamera, svaki policajac zna da je riječ o nacionalnoj pozornosti. Zna da radi na nečemu golemom.

U sredini prostorije izvjestitelji su zauzeli sve stolice na sklapanje. Bilo ih je gotovo četrdeset, a ljudi s televizije jasno su se razlikovali po svojoj elegantnoj odjeći i šminki, dok su ljudi s radija i iz novina bili jednako prepoznatljivi po tome što su na sebi imali traperice i olabavljene kravate oko vrata.

Bosch je pogledao prema prednjem dijelu prostorije i vidio uzavrelu aktivnost oko govornice na kojoj se nalazila uvećana značka šefa PLAe. Ton majstori pričvršćivali su svoju opremu na sve širi niz mikrofona na govornici. Jedan je stajao točno iza govornice i provjeravao zvuk. Iza i sa strane govornice stajao je Irving, šaptom razgovarajući s dvojicom muškaraca u odorama, obojica s oznakama poručnika. Bosch je u jednome prepoznao O'Rourkea koji radi u uredu za odnose s javnošću. Drugoga nije prepoznao, ali je pretpostavio da je to Irvingov pobočnik, Michael Tulin, čiji je poziv prije samo nekoliko sati probudio Boscha. Četvrti je muškarac sam stajao s druge strane govornice. Na sebi je imao sivo odijelo, a Bosch nije i imao pojma tko je on. Nigdje nije bilo traga šefu policije. Još ne. Šef policije je čekao da se mediji pripreme. Mediji su čekali njega. Irving je opazio Boscha i kretnjom ga pozvao naprijed. Bosch se popeo uza tri stube, a Irving mu je položio ruku na rame kako bi ga uveo u prislan krug, da ih ostali ne čuju.

Gdje su vaši ljudi? Nisu mi se javili.

To nije prihvatljivo, detektive. Rekao sam vam da ih dovedete ovamo.

Samo mogu reći, šefe, da su zasigurno usred nekog osjetljivog razgovora, pa nisu željeli prekidati zamah situacije kako bi mi se javili. Ponovo ispituju Eliasovu ženu i njegova sina. Za to je potrebno mnogo finesa, osobito ti slučajju poput...

To me ne zanima. Želio sam ih ovdje, točka. Dovedite ih ovamo na sljedeću tiskovnu konferenciju ili ću razjuriti vašu ekipu i poslati vas u tri međusobno tako udaljene postaje da ćete morati uzeti slobodan dan kako biste zajedno ručali.

Bosch je trenutak proučavao Irvingovo lice.

Razumijem, šefe.

Dobro. Zapamtite to. Uskoro ćemo početi. O'Rourke će poći po šefa i dopratiti ga ovamo. Vi nećete odgovarati na pitanja. To vas ne treba zabrinjavati.

Zašto sam onda ovdje? Smijem li otići?

Irving je izgledao kao da će napokon opsovati, prvi put u svojoj karijeri, možda u životu. Lice mu je postalo crveno, a mišići njegove snažne čeljusti mahnito su se grčili.

Ovdje ste zato da biste odgovorili na svako pitanje što ga postavim ja ili šef policije. Smjet ćete otići kad vam ja to dopustim.

Bosch podigne ruke kao da se predaje i korakne unatrag do zida, čekajući početak predstave. Irving se odmakne od njega, kratko porazgovara sa svojim pobočnikom, a zatim pođe do muškarca u odijelu. Bosch pogleda okupljene novinare. Bilo je teško vidjeti ih jer su gorjela televizijska svjetla. No ipak je

uspio razaznati nekoliko lica koja je poznavao ili osobno, ili s televizije. Kad je njegov pogled pao na Keishu Russell, pokušao je skrenuti pogled prije nego ga izvjestiteljica Timesa ugleda, ali je zakasnio. Njihovi su se pogledi nakratko sreli i zadržali, a tada je ona jednom kinnula glavom, gotovo neprimjetno. Bosch joj nije uzvratio na isti način. Nije znao tko bi to mogao uočiti. Nikad nije pametno u javnosti pozdraviti nekog novinara. Stoga je samo još nekoliko trenutaka zurio u nju, a zatim je pogledom pošao dalje.

Otvorila su se vrata sa strane podija, pojavio se O'Rourke, a potom se okrenuo i pridržao vrata za šefa policije, koji je ušao u prostoriju odjeven u tamnosivo odijelo i krajnje ozbiljna izraza lica. O'Rourke je prišao govornici i nagnuo se prema mikrofonima. Bio je viši od šefa policije, za koga su mikrofoni namješteni.

Jesu li svi spremni?

Premda je nekoliko snimatelja iz stražnjeg dijela prostorije viknulo "ne" i "još ne", O'Rourke ih je ignorirao.

Šef policije ima kratku izjavu o današnjim događajima, a zatim će odgovoriti na nekoliko pitanja. No zasad ćete dobiti samo općenite informacije o slučaju jer je istraga u toku. Zamjenik šefa Irving također je ovdje da bi odgovarao na vaša pitanja. Neka bude malo reda, pa ćemo to obaviti brzo i jednostavno, a svi će dobiti ono što žele. Šefe?

O'Rourke korakne u stranu, a šef policije pride govornici. Bio je impresivan muškarac. Visok, crn i naočit, a trideset je godina proveo na poslu u gradu i bio je iskusan u saobraćaju s medijima. Međutim, tek je nedavno postao šef policije, izabran na to mjesto prošlog ljeta nakon što je njegov prethodnik, gojazni pridošlica koji je slabo poznavao zajednicu, a policiju L.A. a uopće nije poznavao, odbačen u korist čovjeka iznutra, dovoljno privlačnog da igra sebe u hollywoodskom filmu. Šef policije je trenutak bez riječi promatrao lica u prostoriji. Bosch je imao dojam da će za šefa policije ovaj slučaj i način na koji se s njim bude nosio biti prvi pravi test na poslu. Bio je siguran da je i on imao taj dojam.

Dobro jutro konačno reče šef policije. Danas vam moram iznijeti uznemirujuće vijesti. Kasno sinoć, ovdje, u centru grada, dvije su osobe lišene života. Catalina Perez i Howard Elias zasebno su se vozili uspinjačom Angels Flight kad je netko, malo prije jedanaest sati, pucao i oboje ih ubio. Većina ljudi u ovom gradu zna za Howarda Eliasa. Cijenjen ili ne, bio je čovjek koji je unatoč tome bio dio našega grada, koji je doprinosa oblikovanju naše kulture. S druge strane, Catalina Perez, kao mnogi među nama, nije bila slavna ili poznata osoba. Samo se mučila kako bi zaradila i život da bi njezina obitelj, muž i dvoje malene djece, mogli živjeti i napredovati. Radila je kao spremačica. Radila je po cijele dane i večeri. Vraćala se kući svojoj obitelji kad je ubijena. Jutros sam ovdje kako bih uvjerio stanovnike ovoga grada da ta dva umorstva neće biti nekažnjena i zaboravljena. Možete biti sigurni da ćemo neumorno raditi na ovoj istrazi. I dok ne postignemo pravdu za Catalinu Perez i Howarda Eliasa.

Bosch se morao diviti onome što je šef policije radio. Obje je žrtve pakirao zajedno, te se činilo da Elias nije bio jedina meta, a Catalina kroz samo nesretna putnica koja se našla u unakrsnoj vatri. Vješto ih je okušavao prikazati kao ravnopravne žrtve besmislenog i često nasumice izvedenog nasilja koje je bilo rakrana grada.

U ovom trenutku ne možemo razotkriti previše pojedinosti jer je istraga u toku. Ali može se reći da se slijede neki tragovi, a mi iskreno vjerujemo i nadamo se da će ubojica, ili ubojice, biti otkriveni i dovedeni pred lice pravde. U međuvremenu, molimo dobre građane Los Angelesa da ostanu mirni i dopuste nam da obavimo svoj posao. Ono čega se u ovom trenutku moramo čuvati je donošenje zaključaka naprečac. Ne želimo da itko strada. Policija će vas redovito obavještavati o napredovanju slučaja, bilo preko mene, ili preko zamjenika šefa Irvinga, ili ureda za odnose javnošću. Informacije će se davati kad god to bude moguće, bez da naškode istrazi ili eventualnom podizanju optužnice protiv osumnjičenika.

Šef policije koraknuo je unatrag od govornice i pogledao O'Rourkea, znak da je završio. O'Rourke je kanio poći prema govornici, ali prije nego je uspio podići nogu, začuli su se glasni povici izvjestitelja koji su vikali: "Šefe!" Jači od svega toga bio je duboko rezonantni glas jednog izvjestitelja, glas što ga je poznavao Bosch i svi koji su posjedovali televizor, a pripadao je Harveyju Buttonu s postaje Channel 4.

Je li policajac ubio Howarda Eliasa?

Pitanje je za trenutak izazvalo tišinu, a potom su se povici nastavili. Šef policije vratio se do govornice i podigao ruke, kao da pokušava smiriti čopor pasa. Dobro, pričekajte trenutak. Ne želim da svi istodobno viču. Jedan DO...

Je li to učinio neki policajac, šefe? Možete li odgovoriti na to pitanje?

To je opet bio Button. Ovoga su puta drugi izvjestitelji šutjeli, te su na taj način stali iza njega, a njihova je šutnja zahtijevala odgovor. Na kraju krajeva, to je bilo ključno pitanje. Cijela se tiskovna konferencija svela na jedno pitanje i jedan odgovor.

U ovom trenutku reče šef policije ne mogu odgovoriti na to pitanje. Slučaj se istražuje. Naravno, svi znamo kako je Howard Elias stajao u odnosu na ovu policiju. Ne bismo bili dobri policajci kad ne bismo pogledali sebe. To ćemo i učiniti. To i činimo. Ali u ovom trenutku...

Gospodine, kako policija može istraživati sebe, a ipak zadržat kredibilitet u zajednici?

Opet Button.

To ste dobro rekli, gospodine Button. Kao prvo, zajednica može biti sigurna da će ova istraga donijeti ploda, bez obzira kamo će nas odvesti. Prikazat će se pravo stanje stvari. Ako je odgovoran djelatnik policije, onda će on ili ona biti izvedeni pred lice pravde. Jamčim vam to. Drugo, policiji u ovoj istrazi pomaže glavna inspektorica Carla Entrenkin, koja je, kao što svi znate, civilni promatrač

koji odgovara izravno Policijskom povjerenstvu, Gradskom vijeću i gradonačelniku.

Šef policije podigne ruku kako bi presjekao još jedno Buttonovo pitanje. Nisam završio, gospodine Button. Kao što sam rekao, na koncu bih želio predstaviti specijalnog agenta Gilberta Spencera koji upravlja uredom FBIa u Los Angelesu. Opširno sam raspravljao s gospodinom Spencerom o ovom zločinu i o ovoj istrazi, a on je pristao na to da dovede ljude iz FBIa da nam pomognu. Već od sutra, agenti FBIa radit će rame uz rame s detektivima PLAe u zajedničkom nastojanju da brzo i uspješno riješimo slučaj.

Bosch je nastojao prikriti svoju reakciju dok je slušao kako šef policije najavljuje sudjelovanje FBIa. To ga nije šokiralo. Shvaćao je da je to dobar potez šefa policije, a također bi time mogao dobiti na vremenu u zajednici. To bi čak moglo pomoći da se slučaj riješi, premda je to vjerojatno bio tek drugi razlog za šefovu odluku. U prvom je redu nastojao ugasiti vatre prije nego što buknu. FBI je prilično dobro sredstvo za gašenje. Ali Boschu je smetalo što su ga zaobišli, pa je o suradnji s FBLeom saznao istodobno kad i Harvey Button i svi ostali. P o gledao je Irvinga, koji je to osjetio i uzvratio mu pogled. Zurili su jedan u drugoga sve dok Irving nije pogledao prema govornici gdje je Spencer stao iza mikrofona.

Još nemam mnogo toga za reći govorio je čovjek iz FBIa. Odredit ćemo ekipu za istragu. Ti će agenti surađivati s detektivima PL Ae, te smo uvjereni da ćemo zajedničkim snagama brzo riješiti ovaj slučaj.

Hoćete li istraživati o policajcima u slučaju Crnog ratnika? dovikne jedan izvjestitelj.

Sve ćemo istražiti, ali zasad nećemo razotkriti našu istražiteljsku strategiju. Od ovog trenutka, svim novinarskim pitanjima i izjavama za tisak bavit će se PLA. FBI će...

Po kojim ovlaštenjima FBI ulazi u slučaj? upita Button.

Po zakonima o građanskim pravima FBI ima ovlasti za otvaranje istrage u cilju utvrđivanja jesu li povrijeđena prava pojedinca pod kapom zakona.

Pod kapom zakona?

Od strane čuvara zakona. Sad ću riječ prepustiti...

Spencer se odmaknuo od govornice ne završivši rečenicu. Očito nije uživao pod svjetlima reflektora. Šef policije se vratio do mikrofona i predstavio Irvinga, a on je tada stao iza govornice i počeo čitati izjavu za tisak koja je sadržavala više pojedinosti o zločinu i istrazi. Još uvijek su to bile samo osnove, pa nitko iz toga neće moći mnogo izvući. U izjavi se također

rominjao Bosch, kao detektiv koji vodi istragu. Također je objasnio kako zbog potencijalnih problema s OPUom i manjka ljudi u Centralnoj postaji, trebalo dovesti ekipu iz hollywoodske postaje da vodi ovaj slučaj.

potom je rekao da može odgovoriti na nekoliko pitanja, ponovo

Osjetivši izvjestitelje da neće ugroziti istragu otkrivanjem vitalnih informacija.

Možete li nam nešto više reći o fokusu istrage? odmah vikne jedan izvjestitelj.

Fokus je veoma širokreče Irving. Istražujemo sve, od policajaca koji su možda imali nešto protiv Howarda Eliasa do mogućnosti da su ubojstva dio pljačke. Mi...

Dodatno pitanje vikne drugi izvjestitelj, svjestan da mora ubaciti koje pitanje prije nego što završi odgovor na prethodno, inače ga nitko neće čuti u kakofoniji koja će uslijediti. Je li nešto na mjestu zločina ukazivalo na pljačku? Nećemo razgovarati o pojedinostima s mjesta zločina.

Prema mojim informacijama, na tijelu nije bilo ručnog sata ni lisnice, Bosch pogleda izvjestitelja. Nije bio s televizije. To se vidjelo po čovjekovu zgužvanom odijelu. A činilo se da nije ni iz Timesa jer se u prostoriji već nalazila Keisha Russell. Bosch nije znao tko je on, ali očito je do njega procurila informacija o satu i lisnici.

Irving je zastao, kao da pokušava odlučiti koliko će podataka otkriti.

Vaše su informacije točne, ali nepotpune. Gospodin Elias je svoj ručni sat i lisnicu sinoć očito ostavio u pisaćem stolu u uredu. Obje su stvari danas ondje pronađene. Naravno, to ne isključuje pokušaj pljačke kao motiv ovog zločina, ali istraga je tek počela i mi znamo premalo da bismo zasad stvarali bilo kakve pretpostavke.

Keisha Russell, uvijek smirena, nije se uključila u povike radi privlačenja pozornosti. Mirno je sjedila uzdignute ruke, čekajući da ostalima ponestane pitanja i da joj Irving dade riječ. Nakon stoje Irving odgovorio na još nekoliko sličnih pitanja ljudi s televizija, konačno je prozvaao nju.

Rekli ste da su stvari gospodina Eliasa danas pronađene u njegovom uredu. Jeste li pretražili njegov ured i, ako jeste, čini li se nešto da bi se zaštitila povjerljivost podataka između odvjetnika i klijenta, od kojih svi ruže službu kojaje obavila pretres ureda.

Dobro pitanje odgovori Irving. Nismo obavili kompletan pretres ^reda baš iz razloga koji ste upravo spomenuli. Tu na red dolazi glavna inspektorica Entrenkin. Ona pregledava dosjee u žrtvinom uredu, a predat će ih istražiteljima nakon što izdvoji bilo kakve osjetljive informacije koje bi mogle narušiti tajnost podataka između odvjetnika i klijenta. Taj je postupak ranije jutros odredio sudac koji je izdao naloge za pretres ureda Howarda Eliasa. Koliko sam shvatio, ručni sat i lisnica nađeni su u ili rta žrtvinu pisaćem stolu, uglavnom kao da ih je sinoć jednostavno zaboravio ondje. Dakle, mislim da je to zasad dovoljno.

Moramo se usredotočiti i na istragu. Kad bude novih informacija, pozvat ćemo... Još samo jedno pitanje dovikne Russellica. – Zašto je policija prešla na rad u dvije smjene po dvanaest sati?

Irving je zaustio da će odgovoriti, ali je pogledao šefa policije koji j kimnuo glavom i vratio se do govornice.

Želimo biti spremni na svaku mogućnost reče. Rad u smjenama od dvanaest sati omogućuje da na ulicama u svakom trenutku bude više policajaca. Vjerujemo daće žitelji ovoga grada ostati mirni i dati nam vremena za provođenje istrage, ali kao mjeru predostrožnosti uveo sam plan spremnosti, što uključuje rad svih

policajaca u smjenama od dvanaest sati. do daljnega.

Je li to plan reakcije na građanske neredе, osmišljen nakon posljednjih pobuna? upita Russellica. Kad je policija uhvaćena na suhomjer nije imala nikakav plan? Riječjeoplanuosmišljenoml992,da.

Baš se kanio odmaknuti od govornice kad je Russellica dobacila jo* jednu nezgodnu loptu.

Znači da očekujete nasilje.

To je rečeno kao tvrdnja, a ne kao pitanje. Šef policije vratio se dc mikrofona.

Ne, gospođice, ovaj, Russell, ne očekujem. Kao što sam rekao, ovo je samo mjera predostrožnosti. Očekujem da će se građani ove zajednice ponašati mirno i odgovorno. Nadajmo se da će se mediji ponašati na isti način.

Čekao je hoće li Russellica opet nešto reći, ali ovoga je puta šutjela O'Rourke je pošao naprijed i nagnuo se ispred šefa policije kako bi došao do mikrofona.

U redu, to je sve. Za otprilike petnaest minuta u uredu za odnose » javnošću dobit ćete kopije izjave šefa Irvinga.

Dok su izvjestitelji polako izlazili iz prostorije, Bosch je promatrao čovjeka koji je postavio pitanje o ručnom satu i lisnici. Zanimalo gaje tko je on i za koga radi.

U gužvi na vratima, čovjek se našao rame uz rame s Buttonom, pa su počeli razgovarati. Boschu se to činilo neobičnim jer još nikad nije vidio da novinski izvjestitelj posvećuje pozornost televizijskom reporteru.

Detektive?

Bosch se okrene. Kraj njega je stajao šef policije i pružao mu ruku. Bosch ju je instinktivno prihvatio. U policiji je proveo gotovo dvadeset pet godina, a šef policije trideset, a ipak se njihovi putevi nikad nisu susretali tako da razgovaraju jedan s drugim, a kamoli da se rukuju.

Šefe.

Drago mi j e da sam vas upoznao. Želim da znate koliko računamo na vas i vašu ekipu. Ako vam bilo što zatreba, slobodno se obratite mojem uredu ili pođite preko zamjenika šefa Irvinga. Bilo što.

Pa, mislim da je zasad sve u redu. No zahvaljujem što ste me unaprijed obavijestili o FBIu.

Šef policije je samo trenutak oklijevao, očito Boschovu ironičnu primjedbu smatrajući nevažnom.

Tu nije bilo pomoći. Nisam bio siguran da će se FBI uključiti sve do prije tiskovne konferencije.

Šef policije se okrenuo i potražio čovjeka iz FBIa. Spencer je razgovarao s Irvingom. Šef ih je kretnjom pozvao k sebi, te je upoznao Boscha i Spencera.

Boschu se učinilo daje na Spencerovu licu opazio izraz omalovažavanja.

Tijekom godina povremene suradnje s FBIem, Bosch nije stekao pozitivan stav.

Nikad nije imao posla izravno sa Spencerom, ali ako eon specijalni agent koji vodi ured u L.A.u, vjerojatno je čuo o Boschu.

Kako ćemo to organizirati, gospodo? upita šef policije.

Okupit ću svoje ljude i dovesti ih ovamo sutra ujutro u osam, ako želite reče

Spencer.

Izvršno. Šefe Irving?

Da, to će biti u redu. Radit ćemo iz prostorije za sastanke kraj mojeg ureda. Naša će ekipa također biti ondje u osam. Možemo razmotriti ono što imamo i krenuti od toga.

Svi su kimnuli, osim Boscha. Znao je da po tom pitanju nema pravo glasa. Razdvojili su se i zaputili prema vratima kroz koja je šef policije ušao. Bosch se našao kraj O'Rourkea. Pitao gaje zna li tko je izvjestitelj koji je postavio pitanje o ručnom satu i lisnici.

Tom Chainey.

Boschu se učinilo da mu je to ime poznato, ali nije ga mogao nigdje smjestiti.

On je izvjestitelj ?

Zapravo nije. Prije dosta godina radio je za Times, ali sad je na televiziji. On je producent Harveyja Buttona. Nije dovoljno zgodan da bi stao pred kameru.

Stoga mu izvršno plaćaju da bi za Harveyja pronalazio senzacionalne vijesti i govorio mu što da kaže i pita. Da bi Harvey dobro ispao. On ima lice i glas.

Chainey ima mozak. Zašto pitate? Mogu li štogod učiniti za vas?

Ne. Samo sam se pitao.

Mislite na pitanje o lisnici i ručnom satu? Pa, kao što sam rekao. Chainey je već dugo na sceni. Ima izvore informacija. Više od većine.

Izišli su iz prostorije i Bosch je skrenuo lijevo, natrag prema Irvingovoj prostoriji za sastanke. Želio je otići iz zgrade, ali nije htio čekati dizalo s gomilom izvjestitelja.

Irving gaje čekao u prostoriji za sastanke. Sjedio je na istomu mjestu kao i ranije.

Žao mi je zbog onoga s FBIem reče. Nisam znao za to sve do malo prije konferencije. To je bila šefova ideja.

Čuo sam. Vjerojatno je to lukavo smislio. Trenutak je šutio, čekajući Irvingov sljedeći potez. Dakle, neka vaša ekipa obavi razgovore na kojima trenutačno radi, a zatim neka se noćas svi dobro naspavaju jer sutra sve počinje iznova.

Bosch se morao obuzdati da ne bi odmahnuo glavom.

Mislite, sve će čekati dok se ne pojavi FBI? Šefe, ovo je ubojstvo, dvostruko ubojstvo. Ne možemo ga jednostavno zatvoriti i sutra početi iznova.

Ne kažem da ćete bilo što zatvoriti. Rekao sam da dovršite ono što trenutačno radite. Sutra ćemo se pregrupirati i napraviti novi plan bitke. Želim da vaši ljudi budu svježi i spremni zarad.

Dobro. Svejedno.

Ali Boschu nije bilo ni nakraj pameti čekati FBI. Namjeravao je nastaviti istragu, tjerati je naprijed, a zatim poći onamo kamo ga odvede. Nije važno što Irving govori.

Mogu li dobiti ključ ove prostorije? upita Bosch. Uskoro bismo trebali dobiti prvu hrpu dosjea od Carle Entrenkin. Treba nam sigurno mjesto za njih.

Irving je promijenio položaj i posegnuo u džep. Izvadio je ključ koji nije bio na

privjesku i gurnuo ga preko stola. Bosch gaje uzeo i počeo ga stavljati na svoj privjesak.

Dakle, koliko ljudi ima ovaj ključ? upita. Tek toliko da znam.

Ne morate se zabrinjavati, detektive. U ovu prostoriju neće ući nitko tko nije član ekipe ili nema moje dopuštenje.

Bosch kimne glavom, premda Irving nije odgovorio na njegovo pitanje.

15.

Kad je izišao kroz staklena vrata Parker centra, Bosch je ugledao početke stvaranja i pakiranja medijskog događaja. Trgom se raširilo šest televizijskih ekipa i izvjestitelja spremnih za davanje izjave kao uvod u materijal snimljen na tiskovnoj konferenciji. Uz rub ceste nalazila se mikrovalna šuma: niz televizijskih kombija s visoko podignutim mikrovalnim odašiljačima. Bila je subota, inače dan s najmanje vijesti. Ali umorstvo Howarda Eliasa velika je vijest. Zajamčen prvi prilog, a zatim još ponešto. Ostvareni san urednika za subotnje jutro. Lokalne će televizijske postaje emitirati u podne. Tada će početi. Vijest o umorstvu Howarda Eliasa prohujat će gradom poput vrućeg vjetrova sa Santa Ane, dovodeći živce do ruba i možda pretvarajući tihe frustracije u glasne i zlokobne postupke. Policija, kao i grad, oslanjali su se na to kako će ti mladi i lijepi ljudi interpretirati i prenijeti informacije što su ih dobili. Svi se nadaju da njihovi izvještaji neće raspiniti već ionako tinjajuću napetost u zajednici. Nadaju se da će pokazati suzdržanost, poštenje i zdrav razum, da će jednostavno iznijeti poznate činjenice, bez ikakvih nagađanja ili uredničkog okretanja noža u rani. No Bosch je znao da te nade imaju otprilike jednake izgleda kao i Elias kad je prije malo više od dvanaest sati zakoračio u Angels Flight.

Bosch je skrenuo u prvu ulicu lijevo i zaputio se do parkirališta za djelatnike, pazeći da ne dospije na domet bilo koje kamere. Nije se želio pojaviti u vijestima, osim ako to ne bude nužno.

Uspješno je izbjegao sve novinare i sjeo u automobil. Deset minuta kasnije nepropisno je parkirao ispred Bradburyja, zaustavivši se iza još jednog televizijskog kombija. Kad je izišao iz automobila, osvrnuo se naokolo, ali nije vidio nikoga iz televizijske ekipe. Zaključio je da su pošli do Angels Flighta kako bi snimili materijal za emisiju.

Kad ga je staro dizalo dovelo do željenoga kata, Bosch je povukao unatrag vrata i izišao na hodnik gdje je naletio na Harveyja Buttona, njegovog producenta i snimatelja. Uslijedila je nelagodna tišina dok ih je pokušao zaobići. Tada se javio producent.

Ovaj, detektive Bosch? Ja sam Tom Chainey s postaje Channel 4.

Baš lijepo za vas.

Pitao sam se možemo li kratko razgovarati o... Ne, ne možemo razgovarati.

Želim vam ugodan dan.

Bosch ih je uspio zaobići i zaputiti se prema Eliasovom uredu. Chainey se

obratio njegovim leđima.

Sigurni ste? Dobivamo mnogo informacija i vjerojatno bi nam obojici koristilo ako bismo ih mogli potvrditi. Ne želimo vam stvarati probleme. Bilo bi bolje kad bismo mogli raditi kao ekipa, znate.

Bosch se zaustavio i pogledao ga.

Ne, ne znam reče. Ako želite u eter pustiti nepotvrđene informacije, to je vaša odluka. Ali ja ništa ne potvrđujem. I već imam ekipu.

Okrenuo se, ne čekajući odgovor, i pošao prema vratima na kojima se nalazilo ime Howarda Eliasa. Ni Chainey ni Button više ništa nisu rekli.

Kad je ušao u ured, našao je Janis Langwiser kako sjedi za tajničnim stolom i proučava neki dosje. Kraj pisaćeg stola nalazile su se tri kartonske kutije pune dosjea, kojih ranije ondje nije bilo. Janis Langwiser podigne glavu.

Detektive Bosch.

Hej, jesu li te kutije za mene?

Kimnula je glavom.

Prvi dio. I, čujte, ono što ste ranije učinili nije bilo baš lijepo.

Što?

Rekli ste mi da će mi odvući automobil. To je bila laž, nije li? Bosch je na to posve zaboravio.

Ovaj, ne, zapravo nije reče. Parkirali ste u zoni gdje radi pauk. Odvukli bi vas. Nasmiješio se, svjestan da ona zna da govori besmislice. Lice mu je počelo rumenjeti.

Gledajte, morao sam nasamo razgovarati s inspektoricom Entrenkin. Žao mi je. Prije nego što je uspjela nešto reći, Carla Entrenkin se pojavila na vratima susjedne prostorije. I ona je u ruci držala dosje. Bosch pokaže tri kutije na podu. Čini se da napredujete.

Nadam se. Možemo li načas razgovarati, ovdje unutra?

Svakako. Ali prvo, je li Channel 4 ulazio ovamo i pokušao razgovarati s vama? Pokušali su reče Langwiserica. 1 Channel 9 je ovdje bio prije njih.

Jeste li razgovarali s njima?

Langwiserica na trenutak pogleda Carlu Entrenkin, a zatim u pod. Ništa nije rekla.

Dala sam kratku izjavu reče Carla Entrenkin. Nešto nevažno, samo sam objasnila svoju ulogu. Možemo li unutra razgovarati?

Maknula se s vrata i Bosch uđe u prostoriju sa spisima. Na stolu se nalazila još jedna kartonska kutija, napola puna dosjea. Carla Entrenkin je zatvorila vrata nakon što je Bosch ušao. Potom je na stol bacila dosje što ga je držala, prekrižila ruke i zagledala se u njega, stroga izraza lica.

O čemu je riječ? upita Bosch.

Tom Chainey mi je maločas rekao daje na tiskovnoj konferenciji objavljeno daje How... ovaj, gospodin Elias ostavio lisnicu i ručni sat u svojem uredu, u pisaćem stolu. Mislila sam da je jutros, kad smo vas zamolili da odete odavde, bilo jasno...

Oprostite. Zaboravio sam.

Bosch spusti aktovku na stol i otvori je. Izvadio je vrećice za dokazni materijal u kojima su se nalazile lisnica i ručni sat.

Već sam ih spremio u vrećice i stavio u aktovku prije nego što ste vi jutros došli. Zaboravio sam na to i odnio ih sa sobom. Želite li da sve vratim onamo gdje sam našao?

Ne. Samo želim objašnjenje. Nisam sigurna da vjerujem u ovo što ste ga upravo dali.

Vladala je duga tišina dok su zurili jedno u drugo.

Jeste li samo o tome željeli razgovarati? na koncu upita Bosch.

Opet se okrenula prema pisaćem stolu i dosjeu što ga je pregledavala.

Mislila sam da će naš odnos biti bolji od ovoga.

Gledajte *reče Bosch i zatvori aktovku. Vi imate svoje tajne. Morate dopustiti da i ja imam svoje. Važno je znati da Howard Elias nije bio opljačkan. Možemo poći dalje. U redu?

Ako mi govorite da su u ovoj istrazi sudjelovali ljudi koji su pokušali namjestiti dokaze, onda... Ništa vam ne govorim. Vidio je bijes u njezinim očima. Ne bi smjeli biti dio ove policije. I vi to znate. –To je druga bitka, za neki drugi dan. Imam važnijih...

Znate da ima ljudi koji možda misle da nema ničeg važnijeg od policije u kojoj poštenje djelatnika neće biti upitno.

Zvuči kao da ste na tiskovnoj konferenciji, inspektorice. Sad ću uzeti one dosjee. Kasnije ću se vratiti po još. Okrenuo se prema prednjoj prostoriji.

Samo sam mislila da ste vi drukčiji, to je sverekla je. Opet se okrenuo prema njoj.

Ne znate jesam li drukčiji jer baš ništa ne znate o meni. Razgovarat ćemo kasnije.

Još nešto nedostaje. Bosch stane i pogleda je. Što?

Howard Elias je uvijek pisao bilješke. Cijelo je vrijeme držao spiralno uvezenu bilježnicu na pisaćem stolu ili uza se. Njegova posljednja bilježnica nedostaje.

Znate li gdje je?

Bosch se vratio do stola i ponovo otvorio svoju aktovku. Izvadio je bilježnicu i bacio je na stol.

Nećete mi vjerovati, ali to sam već stavio u aktovku kad ste vi došli i izbacili nas.

Zapravo, vjerujem vam. Jeste li je pročitali?

Neke dijelove. Također prije no što ste se vi pojavili.

Dugi gaje trenutak promatrala.

Pregledat ću je, te ako je u redu, dobit ćete je natrag već danas. Hvala što ste je vratili.

Nema na čemu.

Kad je Bosch stigao u Philippeov Original, ostali su već bili ondje i jeli. Zauzeli su jedan od dugih stolova u stražnjem dijelu prostorije, pa su bili sami. Odlučio

je pobrinuti se za posao prije nego što stane ujedan od redova za pultom kako bi naručio jelo.

Kako j e prošlo? pitala je Riderica kad je prekoračio klupu i sjeo kraj nje.

Pa, mislim da sam svakako bio previše blijed za Irvingov ukus.

Pa, neka se jebe reče Edgar. Nisam se dobrovoljno javio za ovo sranje.

Ni jareče Riderica.

O čemu to govorite? upita Chastain.

Rasnim odnosima reče Riderica. Tipično je da ti to ne možeš shvatiti.

Nije važno prekine ih Bosch. Razgovarajmo o slučaju, može? Ti prvi, Chastain.

Jeste li završili sa stambenom zgradom?

Da, završili smo. Ništa. . ,

Osim što smo saznali za ženureče Fuentes. O, da, točno. Koju ženu?

Druga žrtva. Catalina Perez. Čekaj malo.

Chastain je pružio ruku prema klupi kraj sebe i uzeo notes. Okrenuo je a drugu stranicu i pogledao bilješke.

Stan devetsto devet. Perez je ondje čistila. Dolazila je svaki petak uvečer. Znači, odande se vraćala.

Ali ona je išla gore reče Bosch. Nije radila do jedanaest?

Ne, ovako je bilo. Radi od šest do deset i trideset, zatim se Angels Flightom vozi do autobusne postaje, hvata autobus i vraća se kući. Samo to je tijekom vožnje Angels Flightom zacijelo pogledala u torbicu i opazila da nema njezine bilježnice, one u kojoj ima svoj raspored i telefonske brojeve. Sinoć ju je izvadila u stanu jer je njezin poslodavac, gospodin D. H. Reilly, promijenio telefonski broj i dao joj novi. Ali je bilježnicu ostala na stolu u njegovoj kuhinji. Morala se vratiti po nju. Ta žena...

Opet je ispružio ruku do klupe i uzeo bilježnicu. Nalazila se u plastičnoj vrećici za dokazni materijal.

... želim reći, pogledao sam raspored. Radila je kao konj. Imala je mzet svaki dan i mnoge večeri. Taj Reilly je rekao da je petak uvečer bio jedini termin kad ju je mogao dobiti. Dobro je obavljala svoj posao...

Znači, vraćala se po svoju bilježnicu i tada je ubijenareče Edgar. Čini se tako.

Stara NST Riderica reče pjevuckavim načinom u kojemu nije bilo ničeg veselog. Što? upita Chastain. Ništa.

Svi su dugi trenutak šutjeli. Bosch je razmišljao o tome kako je Catalina Perez životom platila zaboravljanje bilježnice. Znao je da se ono što j Kiz rekla odnosi na "nepravdu svega toga", izraz što gaje počela koristiti nakon stoje godinu dana provela u Odjelu za ubojstva, a njime je sažimala zlu kob, koincidencije i hirove sudbine zbog čega su ljudi često umirali.

U redu, dobro na koncu će Bosch. Sad znamo što su radili u onoj kabini. Ostatak zgrade bio je čist?

Nitko ništa nije čuo, nitko ništa nije vidio reče Chastain.

Jeste li sa svima razgovarali?

U četiri stana nije bilo odgovora. Ali svi su na drugoj strani, a odande se ne vidi

Angels Flight.

U redu, zasad zaboravite na njih. Kiz, jesi li ponovo razgovarala sa ženom i sinom?

Riderica je žvakala posljednji zalogaj svojeg sendviča, pa je podigla prst i držala ga u zraku dok nije progutala.

Da, zasebno i zajedno. Ništa mi nije upalo u oči. Oboje su prilično sigurni daje to učinio neki policajac. Nisam...

Naravno da jesuprekine je Chastain.

Pusti j e da govori reče Bosch.

Nisam stekla dojam da mnogo znaju o njegovim slučajevima ili mogućim prijetnjama. Čak nije imao ured u kući. Dotaknula sam se E*liasove vjernosti, a Millie je rekla kako vjeruje da je bio vjeran. Baš je tako rekla. Ona "vjeruje". Nešto mi u tome zvuči pogrešno. Ako nije bilo nikakve sumnje, mislim da bi rekla da "je bio" vjeran, a ne da ona "vjeruje" da je bio vjeran, razumiješ što želim reći?

Znači, misliš daje znala?

Moguće. No također mislim daje ona tip žene koja bi to podnosila, ako je znala. Biti žena Howarda Eliasa značilo je imati visok društveni položaj. Mnogo žena koje se nađu u toj situaciji donose određene odluke. U nekim stvarima gledaju na drugu stranu kako bi imidž ostao netaknut, kako bi njihov način života ostao netaknut.

Što je sa sinom?

Mislim da je oca smatrao bogom. Teško mu je.

Bosch kimne glavom. Cijenio je Rideričin način ispitivanja. Vidio ju je na djelu i znao da se može poistovjetiti sa sugovornicima. Također je znao da ju je iskoristio na način koji se ne razlikuje mnogo od načina na koji ju je Irving želio iskoristiti tijekom tiskovne konferencije. Poslao ju je da ponovo ispita ljude jer je znao da će to dobro obaviti. Ali i zato što je crkinja.

Jesi li im postavila pitanja o alibiju?

Jesam. Oboje su sinoć bili kod kuće. Nisu izlazili. Oni su alibi jedno drugome. Sjajno dometne Chastain.

Dobro, Kiz reče Bosch. Želi li j oš netko o nečemu raspraviti? Bosch se nagnuo naprijed na stol kako bi mogao vidjeti sva lica. Nitko ništa nije rekao. Opazio je da su svi već pojeli svoje sendviče.

Pa, ne znam jeste li čuli štogod o tiskovnoj konferenciji, ali šef policije pozvao j e konjicu. Sutra ujutro FBI ulazi u slučaj. Imamo sastanak u osam sati u

Irvingovoj prostoriji za sastanke.

Sranje izusti Chastain.

Što će, do vraga, oni učiniti, a mi ne možemo? upita Edgar.

Vjerojatno ništa reče Bosch. Ali činjenica da je to objavio na tiskovnoj konferenciji vjerojatno će uvelike doprinijeti očuvanju mira. Barem zasad. U svakom slučaju, o tome ćemo razmišljati sutra, kad budemo vidjeli kako će se situacija razvijati. Još uvijek nam ostaje ostatak današnjega dana. Irving mi je

neslužbeno rekao neka prekinemo i čekamo da se pojave agenti, ali to su gluposti. Ja kažem da treba nastaviti s poslom.

Da, ne bismo željeli da morski pas potone, je li? dobaci Chastain. Tako je, Chastain. Dakle, znam da nitko nije baš mnogo spavao. Mislio sam da bi neki od nas mogli nastaviti raditi i rano poći na spavanje, aneki će poći kući, malo odspavati i večeras se vratiti svježi. Hoće li to biti problem?

Opet nitko ništa nije rekao.

Uredu, evo kako ćemo se podijeliti. U prtljažniku automobila imam tri kutije dosjea iz Eliasova ureda. Ljudi iz UKe će ih uzeti i vratiti se u Irvingovu prostoriju za sastanke. Izvadit ćete dosjee, izvući imena policajaca i svih ostalih koje treba provjeriti. Napravite tablicu. Kada dobijemo provjerene alibije za te ljude, prekrizit ćemo imena u tablici i poći dalje. To bi trebalo biti spremno do trenutka kad se sutra pojavi FBI. Kad to obavite, možete poći na spavanje.

Što ćete vi raditi? upita Chastain.

Pronaći ćemo Eliasovu tajnicu i službenika. Nakon toga, ja ću poći kući i malo odspavati. Nadam se. Večeras ćemo razgovarati s Harrisom i pozabaviti se onim na Internetu. Želim znati o čemu je tu riječ, prije nego što se uplete FBI.

Bolje da budete oprezni s Harrisom.

Bit ćemo. Zato to i ostavljamo za večeras. Budemo li sve dobro izveli, mediji neće ni znati da smo razgovarali s čovjekom.

Chastain kimne glavom.

Što je s tim dosjeima koje nam daješ, jesu li stari ili novi?

Stari. Carla Entrenkin počela je sa zaključenim slučajevima.

Kad ćemo vidjeti dosje Crnog ratnika? To je pravi. Ostalo je gubitak vremena. Nadam se da ću to dobiti kasnije tijekom dana. Ali ostalo nije gubitak vremena. Moramo proći svaki prokleti dosje iz onog ureda. Jer onaj što ga preskočimo najvjerojatnije će biti onaj što će nam ga neki odvjetnik tijekom suđenja gurnuti pod nos. Je li ti to jasno? Ništa nemojte preskakati.

Jasno mi je.

Osim toga, zašto ti je toliko stalo do dosjea Crnog ratnika? Oslobodio si one ljude sumnje po tom pitanju, nije li tako?

Da, pa što?

Pa, što ćeš naći u dosjeu osim onoga što već znaš? Misliš li da ti je nešto promaknulo, Chastain?

Ne, ali... Ali što? –To je slučaj sadašnjeg trenutka. Mislim da tu mora nečega biti.

Pa, vidjet ćemo. Sve u svoje vrijeme. Zasad se držite starih dosjea i nemojte ništa preskakati.

Rekao sam ti, nećemo. Samo što mi je muka kad znam da gubimo vrijeme. Dobro došao u Odjel za ubojstva. Da, da.

Bosch je posegnuo u džep i izvadio malenu smeđu vrećicu. Unutra je bilo nekoliko kopija ključa što mu gaje Irving dao, a dao ih je izraditi u Chinatownu, putem do restorana. Iskrenuo je vrećicu na sredini stola i ključevi su ispali.

Svi uzmite ključ. Otvara vrata Irvingove prostorije za sastanke. Kada dosjei budu unutra, vrata stalno moraju biti zaključana.

Svi su ispružili ruke prema sredini stola i uzeli ključeve, osim Boscha. Original je već stavio na svoj privjesak za ključeve. Ustao je i pogledao Chastaina. Idemo izvaditi dosjee iz mog automobila.

16.

Razgovori s tajnicom i službenikom bili su tako nevažni daje Bosch požalio što svoje detektive nije poslao na spavanje. Tyla Quimby, tajnica, cijeli je protekli tjedan imala gripu i nije izlazila iz svojeg doma u okrugu Crenshaw. Ništa nije znala o aktivnostima Howarda Eliasa u danima prije njegove smrti. Osim stoje Boscha, Edgara i Ridericu mogla zaraziti gripom, dala im je veoma malo.

Objasnila je daje Elias svoju strategiju i druge aspekte posla uglavnom držao za sebe. Njezin je zadatak u prvom redu bio otvaranje pošte, javljanje na telefonske pozive, dočekivanje posjetitelja i klijenata, te plaćanje uredskih troškova preko malenog poslovnog računa na koji je Elias svakog mjeseca uplaćivao novac. Što se tiče telefonskog prometa, rekla je da je Elias imao izravnu telefonsku liniju u svojem uredu, a taj je broj tijekom godina postao na široko poznat među njegovim prijateljima i suradnicima, pa čak i među nekim izvjestiteljima i Eliasovim neprijateljima. Stoga im nije mogla pomoći utvrditi je li mu netko posebno prijeto u tjednima prije umorstva. Istražitelji su joj zahvalili i otišli iz njezina doma, nadajući se da neće postati žrtve njezine bolesti.

Službenik, John Babineux, bio je podjednako razočaranje. Potvrdio je da su on i Michael Harris radili s Eliasom do kasna u petak uvečer. Ali Babineux je rekao da su Harris i Elias veći dio večeri proveli iza zatvorenih vrata. Pokazalo se daje Babineux tri mjeseca ranije diplomirao pravo, te je uvečer učio za pravosudni ispit, a danju radio za Eliasa. Uvečer je učio u Eliasovim uredima jer su mu ondje bile dostupne stručne knjige, potrebne za proučavanje parničnog i kaznenog zakona. To je očito bilo bolje okruženje za učenje nego pretrpani stan blizu fakulteta, što gaje dijelio s još dva studenta prava. Malo prije jedanaest izišao je s Eliasom i Harrisom jer mu se činilo daje za tu večer dosta učio. Rekao je da su on i Harris pošli

prema svojim automobilima na obližnjem parkiralištu, a Elias se sam pješice zaputio Trećom ulicom prema Ulici Hill i Angels Flightu.

Jednako kao tajnica Quimby, Babineux je Eliasa opisao kao tajnovitog kad je riječ o njegovim slučajevima i pripremama za suđenje. Službenik je rekao da je njegova dužnost u posljednjem radnom tjednu uglavnom bila pripremanje prijepisa mnogih iskaza danih pod prisegom u slučaju Crnog ratnika. Njegov je posao bio pohraniti prijepise i s tim povezani materijal na laptop, što ga je potom trebalo odnijeti na sud gdje bi Elias imao pristup određenim dokazima i svjedočenjima.

Babineux detektivima nije mogao dati informacije o posebnim prijetnjama upućenima Eliasu, barem ne takvim što ih je odvjetnik ozbiljno shvaćao. Opisao je Eliasu kao veoma dobro raspoloženog u posljednje vrijeme. Rekao je daje Elias svim srcem vjerovao da će pobijediti u slučaju Crnog ratnika.

Rekao je da će to biti čista trica Babineux je rekao trima detektivima.

Dok se Bosch vozio Woodrow Wilson Driveom prema kući, razmišljao je o dva razgovora i pitao se zašto je Elias bio tako tajnovit u vezi slučaja što gaje dovodio pred sud. To se nije uklapalo u njegov prijašnji način rada, kad je dopuštao da mnogo toga procuri do novinara, a katkad je održavao velike tiskovne konferencije kao dio svoje primarne strategije Elias je bio neuobičajeno tih, a ipak je čvrsto vjerovao u uspjeh, toliko da ga proglasi čistom tricom. Bosch se nadao da će objašnjenje za to dobiti kad mu Carla Entrenkin preda dosje Crnog ratnika, možda već za nekoliko sati. Odlučio je da o tome do tada neće razmišljati.

Odmah mu je na pamet pala Eleanor. Pomislio je na ormar u spavaćoj sobi.

Ranije ga namjerno nije otvarao jer nije bio siguran kako bi reagirao kad bi vidio da je uzela odjeću. Zaključio je da to sad mora učiniti, kako bi to skinuo s dnevnog reda. Ovo će biti pravi trenutak za tako nešto. Previše je umoran da učini bilo što drugo osim da se sruši na svoj krevet, bez obzira što će naći u ormaru.

No kad je izišao iz posljednjeg zavoja, ugledao je Eleanorin automobil, stari taurus, parkiran uz rub ceste ispred njihove kuće. Ostavila je otvorena vrata natkrivenog parkirališta. Osjetio je kako se počinju opuštati mišići njegova vrata i ramena. Stezanje u prsima počelo se ublažavati Došla je kući.

Kad je ušao, u kući je vladala tišina. Spustio je aktovku na jednu od stolica u blagovaonici i počeo skidati kravatu dok je ulazio u dnevni boravak. Zatim je prešao kratak hodnik i pogledao u spavaću sobu. Zavjese su bile navučene i soba je bila mračna, osim slabašnog svjetla stoje dopiralo kroz prozor. Vidio je Eleanorino nepomično tijelo na krevetu ispod pokrivača. Njezina se smeđa kosa rasula po jastuku.

Ušao je u sobu i tiho se razodjenuo, prebacivši odjeću preko stolice. Potom se hodnikom vratio do kupaonice za goste, kako bi se istuširao a da je ne probudi. Deset minuta kasnije zavukao se u krevet kraj nje. Ležao je na leđima, zagledavši se kroz tminu prema stropu. Osluškiavao je njezino disanje. Nije čuo sporo, odmjereno disanje u snu, na koje je navikao.

Budna si?šapne.

Mmmhmm.

Čekao je dugi trenutak.

Gdje si bila, Eleanor?

Hollywood Park.

Bosch ništa nije rekao. Nije ju želio optužiti da laže. Možda ju Jardine, čovjek iz osiguranja, jednostavno nije vidio dok je pretraživao video ekrane. Zurio je u strop, pitajući se što bi dalje mogao reći.

Znam da si zvao onamo, tražeći me reče Eleanor. Poznavala sam Toma Jardinea u Las Vegasu. Nekoć je radio u Flamingu. Lagao je kad si nazvao. Najprije se meni obratio.

Bosch je zatvorio oči i šutio.

Žao mi je, Harry, jednostavno se tada nisam željela baviti tobom.

Baviti se sa mnom?

Znaš na što mislim.

Zapravo ne znam, Eleanor. Zašto nisi odgovorila na moju poruku kad si stigla kući?

Kakvu poruku?

Bosch se sjetio da je ranije sam poslušao poruku. Lampica na telefonu je bljeskala. Očito nije čula poruku.

Nije važno. Kad si stigla kući?

Podigla je glavu s jastuka i pogledala osvijetljene brojke sata na noćnom ormariću.

Prije dva sata.

Kako si prošla?

Zapravo mu j e bilo svejedno. Samo je želio da mu ona nešto govori.

Dobro. Bila sam u maloj prednosti, ali sam uprskala stvar. Propustila sam veliki dobitak.

Što se dogodilo?

Riskirala sam, a trebala sam igrati na sigurno.

Kako to misliš?

Dobila sam par asova, ali sam također imala četiri trefa: asa, trojku, četvorku i peticu. Razbila sam par asova. Odbacila sam asa herca i nadala Ne dvojci; dvojka trefa dala bi mi skalu u boji. Imaju progresivni bonus za skalu u boji. To je bilo otprilike tri tisuće dolara. To mi je bio cilj.

Pa, što je bilo?

Nisam dobila dvojku. Nisam dobila čak ni trefa za boju. Dobila sam asa pika. Prokletstvo.

Da, odbacila sam asa, a zatim sam dobila još jednoga. Ostala sam u igri s time, ali se nisam ni približila. Tri desetke su dobile; ulog je bio oko tristo dolara.

Dakle, da sam zadržala asa herca, imala bih tri asa i pobijedila. Uprskala sam. Tada sam otišla.

Bosch ništa nije rekao. Razmišljao je o priči, pitajući se pokušava li reći nešto drugo. Odbacivanje asa herca, ciljanje na veći dobitak, neuspjeh.

Nakon nekoliko minuta tišine, Eleanor j e opet progovorila:

Jesi li radio na nekom slučaju?Nisi koristio krevet. Vidjelo se.

Da,pozvali su me.

Mislila sam da nije red na tvojoj ekipi.

To je duga priča i ja nisam raspoložen pričati o tome. Želim razgovarati o nama. Reci mi što se događa, Eleanor. Ne možemo... ovo nije u redu. Ima noći kad ne znam gdje si, ni jesi li dobro. Nešto ne valja ili nedostaje, a ja ne znam što je to.

Okrenula se i pomaknula ispod pokrivača sve dok nije došla do njega. Stavila mu je glavu na prsa, podigla ruku i pomilovala ožiljak na njegovu ramenu.

Harry...

Čekao je, ali ništa nije rekla. Popela se na njega i počela lagano njihati bokovima.

Eleanor, moramo razgovarati o tome.

Osjetio je njezin prst na svoj im usnama, govoreći mu neka šuti.

Polako su vodili ljubav, a Boschov je um bio zbrka konfliktnih misli. Volio ju je, više no što je ikad ikoga volio. Znao je da i ona njega na neki način voli. Otkako je postala dio njegova života, osjećao se potpunim. Ah nekako je shvaćao da Eleanor nema taj osjećaj. Za nju nešto nedostaje, a spoznaja da su na zasebnim razinama izazivala je u Boschu golemu potištenost.

Brak se našao pod prijetećim oblakom. Tijekom ljeta zapao gaje niz zahtjevnih istraga, uključujući i slučaj zbog kojeg je morao na tjedan dana oputovati u New York. Dok je on bio odsutan, Eleanor je prvi put otišla u Hollywood Park. To je učinila iz dosade jer je ostala sama, kao i od frustriranosti jer u Los Angelesu nije mogla naći prihvatljivi posao. Vratila se kartanju, radeći ono stoje radila kad ju je Bosch našao, a za tim je plavim filcem pokrivenim stolovima našla ono što joj je nedostajalo.

Eleanorrekao je kad je ljubavni čin završio, zagrlivši je oko vrata. Volim te. Ne želim te izgubiti.

Zatvorila mu je usta dugim poljupcem, a zatim je šapnula:

Spavaj, dragi. Spavaj.

Ostani uz menerekao je. Nemoj se odmaknuti sve dok ne zaspim.

Neću.

Čvršće ga je zagrlila, a on je pokušao na sve zaboraviti. Samo na kratko, odlučio je. Kasnije će o svemu tome razgovarati. No sad će spavati.

Za nekoliko je minuta duboko utonuo u san u kojem se vozio Angels Flightom prema vrhu brda. Kad se kabina mimoišla s drugom, pogledao je kroz prozore i vidio Eleanor koja je sjedila sama. Nije ga gledala.

Bosch se probudio za malo više od sat vremena. U sobi je bilo mračnije jer sunce više nije izravno obasjavalo prozore. Osvrnuo se naokolo i vidio da Eleanor nije u krevetu. Sjeo je i zazvao je, a vlastiti ga je glas podsjetio na način na koji se tog jutra javio na telefonski poziv.

Ovdje samdoknula je iz dnevnog boravka.

Bosch je navukao odjeću i izišao iz spavaće sobe. Eleanor je sjedila na kauču, a na sebi je imala ogrtač od frotira što joj ga je kupio u hotelu na Havajima gdje su boravili nakon što su se vjenčali u Las Vegasu.

Hej reče Bosch. Mislio sam... ne znam. Pričao si u snu. Zato sam došla ovamo. Što sam rekao?

Moje ime, nekoliko drugih stvari koje nisu imale smisla. Nešto o tučnjavi. O anđelima koji se tuku.

Nasmiješio se, kimnuo i sjeo u naslonjač s druge strane stolića za kavu.

Flight, a ne fight. Jesi li se ikad vozila Angels Flightom u centru grada?
Nisam.

To su zapravo dvije kabine. Kad se jedna uspinje, druga se spušta. Mimoslaze se na sredini. Sanjao sam da se ja uspinjem, a ti si bila u kabini koja se spuštala. Mimosli smo se na sredini, ali nisi me htjela pogledati... što misliš, što to znači, da idemo u suprotnim smjerovima?

Žalosno se osmjehnula.

Zacijelo znači da si ti anđeo. Ti si išao gore.

On se nije nasmijao.

Moram se vratiti na posao reče. Ovaj će me slučaj neko vrijeme posve zaokupljati. Mislim.

Želiš li razgovarati o tome? Zašto su te pozvali?

Za otprilike deset minuta prepričao joj je što se dogodilo. Uvijek joj je volio pričati o svojim slučajevima. Znao je da je to oblik udovoljavanja vlastitom egu, ali katkad je dala neki prijedlog koji je pomogao, ili primjedbu koja bi ga navela da vidi nešto što mu je promaknulo. Prošlo je j mnogo godina otkako je bila agentica FBIa. Taj je dio života bio daleka uspomena. No još uvijek je cijenio njezinu istražiteljsku logiku i sposobnosti.

O, Harry rekla je kad je završio s pričom. Zašto to uvijek moraš biti ti?

Nisam uvijek ja.

Čini se da jesi. Što ćeš učiniti?

Isto kao i uvijek. Radit ću na slučaju. Svi ćemo raditi. Tu imamo mnogo materijala; samo nam moraju dati vremena. Ovo neće biti riješeno.

Poznajem te, bacat će pred tebe sve moguće zapreke. Nikome ne može koristiti ako se nekoga osumnjiči za ovo i privede. Ali ti ćeš to učiniti. Privest ćeš nekoga, bez obzira hoće li to navesti sve policajce da u preziru.

Svaki je slučaj važan, Eleanor. Svaka osoba. Prezirem ljude popu' Eliasa. Bio je pijavica, zarađivao je za život zahvaljujući besmislenim optužbama protiv policajaca koji su samo nastojali obaviti svoj posao. Uglavnom je bilo tako. S vremena na vrijeme postojali su razlozi za podizanje optužnice, valjda. Ali stvar je u tome da se nitko ne bi smio nekažnjeno izvući s onim što je učinio. Čak i ako je to učinio policajac. To n. bi bilo pravedno.

Znam, Harry.

Pogledala je u stranu, kroz staklena vrata i preko trijema. Nebo je postajalo crveno. U gradu su se palila svjetla.

Koliko si cigareta popušila? pitao je, tek toliko da nešto kaže.

Dvije. A ti?

Još uvijek nijednu.

Ranije je osjetio miris cigareta u njezinoj kosi. Bilo mu je drago da nije lagala. Što j e bilo u tvrtki Stocks & Bonds ?

Oklijevao je s postavljanjem toga pitanja. Znao je da ju je ono što se dogodilo tijekom razgovora navelo da pođe u kockarnicu. Isto kao i u drugima. Nazvat će me ako nešto iskrсне.

Poći ću onamo i razgovarati s Charliejem kad sljedeći put budem u postaji. Stocks & Bonds je agencija za jamčevinu preko puta hollywoodske postaje u Aveniji Wilcox. Bosch je čuo da traže tragača bjegunaca, pa mogućnosti ženu, jer dobar dio onih koji pobjegnu nakon uplate jamčevine u hollywoodskoj postaji i čine prostitutke, te bi žena imala više izgleda da im uđe u trag. Pošao je onamo i o tome razgovarao s vlasnikom, Charliejem Scottom, a on je pristao razmotriti Eleanorinu molbu za posao. Bosch je rekao istinu o njezinoj prošlosti, i dobroj i lošoj. Pozitivna je strana bila činjenica da je riječ o bivšoj agentici FBIa, a negativna to što je odslužila zatvorsku kaznu. Scott je rekao kako ne vjeruje da će zatvorska kazna biti problem; za taj posao nije potrebna državna dozvola za privatnog istražitelja, koju Eleanor nije mogla dobiti. Problem je bio u tome što je želio da njegovi tragači budu naoružani, osobito žena, kad pođu u potragu za bjeguncima. Bosch nije dijelio njegovu zabrinutost. Znao je da većina tragača nema dozvolu za nošenje oružja, ali ga ipak nosi. Međutim, prava umjetnost zanimanja bila je u tome da se nikad ne približiš svojem plijenu toliko da bi postalo važno nosiš li oružje ili ne. Najbolji tragači otkrivali su boravište svojeg plijena iz sigurne udaljenosti, a zatim bi pozvali policajce da pokupe bjegunca. Nemoj razgovarati s njim, Harry. Mislim da ti je samo pokušavao učiniti uslugu, ali shvatio je što je obećao između trenutka kad je tebi rekao dame pošalješ onamo i trenutka mojeg dolaska. Zaboravi.

Ali ti bi bila dobra u tome. To nije važno.

Bosch ustane.

Moram se pripremiti.

Otišao je u spavaću sobu, razodjenuo se, još se jednom istuširao i odjenuo čisto odijelo. Kad se vratio u dnevni boravak, Eleanor se nalazila u istom položaju na kauču.

Ne znam kad ću se vratiti reče, ne gledajući je. Moramo mnogo toga obaviti.

Osim toga, sutra se uključuje FBI.

FBI?

Građanska prava. Odluku je donio šef policije.

Misli da će tako zadržati mir u južnom dijelu grada. –Nada se.

Znaš li imena onih koji dolaze?

Ne znam. Jutros je na tiskovnoj konferenciji bio specijalni agent koji vodi ured u gradu. Kako se zove?

Gilbert Spencer. Ali ne vjerujem da će on raditi na slučaju. Eleanor odmahne glavom.

On je došao nakon mojeg vremena. Vjerojatno se samo pojavio radi predstave.

Da. Navodno će sutra ujutro poslati ekipu.

Sretno.

Pogledao ju je i kimnuo glavom.

Još nemam telefonski broj. Ako me trebaš, samo se javi na dojavljivač.

Dobro, Harry.

Nekoliko je trenutaka ondje stajao prije nego što je konačno postavio pitanje koje

ga je cijelo vrijeme mučilo. Hoćeš li se vratiti onamo?

Opet se zagledala van.

Ne znam. Možda. Eleanor...

Harry, ti imaš svoju ovisnost. Ja imam svoju. Što ti to znači?

Znaš onaj osjećaj koji te obuzme kada dobiješ novi slučaj? Ono uzbuđenje da si opet u lovu? Znaš o čemu govorim. Pa, ja to više nemam. Najbliže tome je trenutak kad podignem onih pet karata s filca i vidim što imam. To je teško objasniti, a još teže razumjeti, ali tada se osjećam kao da sam ponovno živa, Harry. Svi smo mi ovisnici. Samo stoje droga drukčija. Voljela bih da imam tvoju ovisnost, ali nemam.

Bosch je trenutak samo zurio u nju. Nije bio siguran može li nešto reći a da ga glas ne izda. Pošao je prema vratima, pogledavši je kad ih je otvorio. Izišao je, ali se potom vratio.

To boli, Eleanor. Uvijek sam se nadao da bi zbog mene mogla osjećati da si ponovo živa.

Eleanor je zatvorila oči. Izgledala je kao da bi mogla zaplakati. Silno mi je žao, Harryšapnula je. Nisam to smjela reći. Bosch je bez riječi izišao i zatvorio vrata za sobom.

17.

Bosch se još uvijek osjećao emocionalno povrijeđenim kad je pola sata kasnije stigao u ured Howarda Eliasa. Vrata su bila zaključana, pa je pokucao. Baš ih je kanio otključati, kad je iza mutnog stakla vidio pokret. Carla Entrenkin je otvorila vrata i pustila ga unutra. Po načinu na koji gaje odmjerila, znao je da je opazila da na sebi ima drugo odijelo.

Morao sam se malo odmoriti rekao je. Mislim da ćemo raditi dobar dio noći. Gdje je gospođica Langwiser?

Završile smo, pa sam je poslala kući. Rekla sam da ću vas ja pričekati. Otišla je prije samo nekoliko minuta.

Povela gaje u Eliasov ured i sjela za golemi pisaći stol. Bosch je kroz prozor vidio Anthonyja Quinna, premda se vani spuštao mrak. Također je vidio da se na podu ispred stola nalazi šest kutija s dosjeima.

Žao mi je što ste čekali reče. Mislio sam da ćete se javiti na moj dojavljivač kad završite.

Namjeravala sam. Samo sam ovdje sjedila i razmišljala...

Bosch pogleda kutije.

Ovo je ostatak?

Tako je. U ovih šest kutija nalaze se zaključeni slučajevi. Ove otraga su slučajevi na kojima je trenutačno radio.

Odgurnula je stolicu unatrag i pokazala pod iza stola. Bosch pođe onamo i pogleda dolje. Ondje su se nalazile još dvije pune kutije.

Ovo je uglavnom o Michaelu Harrisu. Veći dio su policijski dosjei i prijepisi

iskaza. Također ima dosjea o parnicama koje nisu napredovale dalje od početnih tvrdnji. Postoji dosje koji sadrži općenite prijetnje i pisma nekih umobolnika; odnosno ono što nije izričito povezano sa slučajem Harris. Uglavnom gluposti što ih šalju rasističke kukavice.

U redu. Što mi niste dali?

Zadržala sam samo jedan dosje. To je bio njegov radni dosje. Sadrži bilješke o strategiji u slučaju Harris. Mislim da to ne biste trebali dobiti. Vjerujem da se može svrstati izravno u zajamčenu povjerljivost između odvjetnika i klijenta. Strategiji?

U osnovi, to je plan suđenja. Howard je volio skicirati svoja suđenja. Jednom mi je rekao daje on poput nogometnog trenera koji, prije početka utakmice, osmišljava taktike i redosljed kojim će ih primijeniti. Howard je tijekom suđenja uvijek točno znao što želi. Plan suđenja pokazuje njegovu strategiju, kad će koji svjedok svjedočiti, kad će se uvesti neki dokaz, takve stvari. Već je napisao prvih nekoliko pitanja za svakog svjedoka. Također je sastavio sažetak svoje uvodne riječi.

Dobro.

Ne mogu vam to dati. Riječ je o suštini slučaja, a mislim da će odvjetnik koji ga zamijeni htjeti postupati prema planu. Briljantan je. Zato ga PLA ne bi smjela vidjeti.

Mislite da bi pobijedio?

Sigurno. Vi ne mislite?

Bosch je sjeo na jednu od stolica ispred pisaćeg stola. Iako je malo odspavao, još uvijek je bio umoran, a tako se i osjećao.

Nisu mi poznate pojedinosti slučaja reče. Poznajem samo Frankieja Sheehana. Harris ga optužuje za neke od tih stvari, znate, s plastičnom vrećicom. A ja znam da to nije Frankie.

Kako možete biti sigurni?

Ne mogu, valjda. Ali mi se dugo poznajemo. Sheehan i ja neko smo vrijeme bili partneri. To je bilo davno, ali ipak upoznaš ljude. Ja poznajem njega. Ne mogu zamisliti da bi činio takve stvari. Ne mogu zamisliti niti da bi to dopustio nekome drugome.

Ljudi se mijenjaju.

Bosch kimne glavom.

Istina. Ali obično ne ubiti.

Ubiti?

Dopustite mi da vam nešto ispričam. Jednom smo prilikom Frankie i ja pri veli jednog momka. Kradljivca automobila. Radio je tako da bi najprije ukrao neki automobil, bilo kakvu kantu na ulici, a zatim bi se vozio naokolo i tražio nešto lijepo, nešto za što bi mogao dobiti pristojan novac. Kad bi opazio ono što je tražio, vozio bi iza tog automobila i udario ga na semaforu. Znate, samo u odbojnik, ne dovoljno da počini veliku štetu. Vlasnik mercedesa ili porschea ili nečeg sličnog, izišao bi provjeriti štetu. Momak bi izišao iz automobila, uskočio

u svoj plijen i odvezao se. Vlasnik i ukradena krtija ostali bi na semaforu.

Sjećam se kad je krađa automobila bila veoma popularna.

Da, prava moda. Taj se momak time bavio oko tri mjeseca, i prilično je dobro zarađivao. Jednom je previše jako udario u stražnji dio jaguara XJ6. Malena starija dama koja gaje vozila nije bila vezana. Imala je oko četrdeset pet kilograma i udarac ju je bacio na volan. Snažno je udarila. Nije bilo zračnog jastuka. Jedno joj je plućno krilo bilo smrskano, a rebro joj je probilo drugo. Sjedila je ondje, punila se krvlju i umirala kad je taj klippan došao, otvorio vrata i samo je izvukao iz automobila. Ostavio ju je da leži na cesti i odvezao se jaguarom.

Sjećam se tog slučaja. Kad je to bilo, prije deset godina? Mediji su pomahnitali.

Da. Kradljivac automobila počinio je ubojstvo, stoje bio jedan od prvih takvih slučajeva. Tada na scenu stupamo Frankie i ja. Slučaj je bio razvikan i mi smo bili pod pritiskom. Konačno smo momku ušli u trag preko radionice u kojoj su se automobili sređivali za daljnju prodaju, a otkrio i u je Odjel za provale i krađe automobila u Valleyju. Taj je momak živio u Veniceu, a kad smo pošli po njega, vidio nas je da dolazimo. Pucao je kroz vrata nakon što je Frankie pokucao. Promašio ga je za dva centimetra. Frankie je tada imao dužu kosu. Metak je zapravo prošao kroz njegovu kosu. Momak je pobjegao na stražnja vrata, pa smo ga onuda lovili i zvali pojačanje dok smo trčali. Pozivi preko radija doveli su medije, helikoptere, izvjestitelje, sve i svašta.

Uhvatili ste ga, žarne? Sjećam se.

Lovili smo ga gotovo kroz cijeli Oakwood. Konačno smo ga sustigli u jednoj napuštenoj kući, mjestu gdje su se narkomani fiksali. Ovisnici su se razbježali, a on je ostao unutra. Znali smo daje naoružan i već je pucao u nas. Mogli smo ući unutra i raznijeti ga, ali tko ne bi postavljao pitanja. Ali Frankie je ušao prvi i nagovarao momka da izađe. Ondje smo bili samo on, ja i taj mali. Nitko ne bi znao ni pitao što se dogodilo. Ali Frankie, on nije tako razmišljao. Rekao je momku kako zna daje ono sa ženom u automobilu bio nesretan slučaj, da nije namjeravao nikoga ubiti. Rekao mu je da još uvijek ima šansu u životu. Mali je prije petnaest minuta pokušao ubiti Frankieja, a sad mu je Frankie pokušavao spasiti život.

Bosch je trenutak zastao, sjećajući se trenutaka u napuštenoj kući.

Momak je najzad izišao iz nekakvog ormara, uzdignutih ruku. Još uvijek je u ruci imao pištolj. Bilo bi tako lako... i tako pravedno. No Frankie je odlučivao. On je bio taj koji je gotovo dobio metak u glavu. Ali on je samo pošao k njemu, uzeo pištolj i stavio mu lisičine. Kraj priče.

Carla Entrenkin je dugi trenutak razmišljala o priči prije no što je odgovorila.

Znači, vi tvrdite da zato što je poštedio život jednog crnca, kojeg je lako mogao ubiti i nekažnjeno se izvući, ne bi deset godina kasnije pokušao ugušiti drugog crnca.

Bosch odmahne glavom i namršti se.

Ne, ne tvrdim to. Kažem daje to bila samo jedna prigoda kad sam vidio kakav je

Frankie Sheehan u biti. Tada sam znao kakav je on čovjek. I zato znam daje ono o Harrisu glupost. On nikad ne bi nekome podmetnuo dokaze, nikad mu ne bi navukao vrećicu preko glave.

Čekao je da ona nešto kaže, ali ništa nije rekla.

I uopće nisam rekao daje kradljivac automobila bio crnac. To nije imalo nikakve veze. To ste vi sami ubacili u priču.

Mislim daje to bio očiti dio što ste ga izostavili. Možda ne biste ni razmišljali o tome što biste nekažnjeno mogli učiniti daje momak u toj napuštenoj kući bio bijelac.

Bosch je dugi trenutak zurio u nju.

Ne, ne bih rekao.

Pa, ne isplati se prepirati oko toga. Još ste nešto izostavili iz priče, zar ne?

Što?

Nekoliko godina kasnije, vaš prijatelj Sheehan ipak je upotrijebio pištolj.

Napunio je mecima crnca po imenu Wilbert Dobbs. Sjećam se i toga slučaja.

To je bila druga priča i opravdano pucanje. Dobbs je bio ubojica koji se okomio na Sheehana. Sumnje su ga oslobodili policija, okružni tužitelj, svi.

Ali ne i porota. Toj je bio jedan od Howardovih slučajeva. Tužio je vašeg prijatelja i pobijedio.

To su bile besmislice. Slučaj je dospio na sud nekoliko mjeseci nakon onoga s Rodneyjem Kingom. Tada se nikako nije moglo dogoditi da bijeli policajac koji je pucao u crnca bude oslobođen u ovom gradu.

Pazite, detektive, previše se razotkrivate.

Gledajte, istina je ono što sam rekao. Duboko u sebi, i vi znate da je to istina.

Kako to da ljudi podižu rasnu karticu čim istina može biti neugodna?

Najbolje da prekinemo, detektive Bosch. Vi vjerujete u svojeg prijatelja i ja to cijenim. Vjerojatno ćemo vidjeti što će se događati kad odvjetnik koji će naslijediti slučaj od Howarda dođe na sud.

Bosch kimne glavom, zahvalan na primirju. Osjećao se neugodno zbog optužujućih tonova rasprave.

Što ste još zadržali? –pitao je u nastojanju da pođu dalje.

To je uglavnom sve. Provela sam ovdje cijeli dan da bih zadržala samo jedan dosje.

Uzdahnula je i odjednom se doimala veoma umornom.

Je li vam dobro? pitao je.

Da. Mislim da mi je koristilo što sam imala posla. Nisam imala previše vremena za razmišljanje o onome što se dogodilo. Sigurna sam da ću večeras razmišljati.

Bosch kimne glavom. Je li dolazilo još izvjestitelja?

Dva. Dala sam im kratku izjavu, pa su zadovoljno otišli. Svi misle da je grad zbog ovoga izmaknuti kontroli. Što vi mislite?

Mislim, ako je to učinio neki policajac, ne može se znati što će se dogoditi. Ako policajac to nije učinio, bit će ljudi koji jednostavno neće vjerovati u to. Ali vi to već znate.

Bosch opet kimne.

Jedno biste trebali znati o planu suđenja. Stoto?

Unatoč onome što ste maločas govorili o Franku Sheehanu, Howard je kanio dokazati daje Harris nedužan.

Bosch slegne ramenima.

Mislio sam daje to već dokazano, na krivičnom suđenju.

Ne, pravorijek je glasio "nije kriv". Postoji razlika. Howard je kanio dokazati njegovu nedužnost time što bi dokazao tko je to učinio.

Bosch je dugi trenutak zurio u nju, pitajući se kako bi trebao nastaviti.

Piše li u tom planu suđenja tko je tobio?

Ne. Kao što sam rekla, ondje je samo sažetak uvodne riječi. Ali jasno je.

Namjeravao je poroti reći da će im isporučiti ubojicu. To su bile njegove riječi.

"Isporučiti vam ubojicu." Samo što nije napisao o kome je riječ. Da jest, to bi bila loša uvodna riječ. Time bi se odao pred obranom, a kad bi kasnije tijekom suđenja razotkrio tu osobu, ne bi postigao željeni učinak.

Bosch je šutio dok je razmišljao o tome. Nije znao koliko je važno to što mu je rekla. Elias je imao smisla za efektne nastupe, u sudnici i izvan nje.

Razotkrivanje ubojice u sudnici podsjećalo je na Perryja Masona. To se gotovo nikad ne događa.

Žao mi je, ali vjerojatno vam to nisam trebala reći reče Carla Entrenkin.

Zašto ste mi rekli?

Jer ako su drugi znali daje to njegova strategija, možda se tu krije motiv.

Mislite, došao je pravi ubojica one djevojčice i ubio Eliasa.

To je mogućnost.

Bosch kimne glavom.

Jeste li pročitali iskaze? upita.

Ne, nisam imala dovoljno vremena. Sve ću zaprisegnute iskaze dati vama jer branitelj, u ovom slučaju ured gradskog pravobranitelja, sigurno ima kopije.

Stoga vam ne dajem nešto čemu i inače ne biste imali pristup.

Stoje s kompjutorom?

Veoma sam ga brzo pregledala. Čini se da su ondje iskazi i drugi podaci dostupni javnosti. Ništa povjerljivo.

Dobro.

Bosch ustane. Razmišljao je o tome koliko će puta morati sići do automobila da bi prenio sve kutije.

Oh, samo još nešto.

Posegnula je u kutiju na podu i izvadila žuti fascikl. Otvorila gaje na stolu, te su se pojavile dvije kuverte. Bosch se nagnuo preko stola da bi vidio o čemu je riječ.

Ovo je bilo među stvarima o Harrisu. Ne znam što znači.

Obje su kuverte bile adresirane na Eliasov ured. Nije bilo adresa pošiljatelja.

Obje su imale poštanski žig Hollywooda, jedna od prije pet tjedana, a druga od prije tri tjedna.

U svakoj se nalazi samo jedan list papira s nekoliko riječi. Meni to nema nikakvog smisla.

Počela je otvarati jednu kuvertu.

Ovaj...započne Bosch.

Stala je, držeći kuvertu u ruci.

Što?

Ne znam. Mislio sam na otiske prstiju.

Već sam ih imala u rukama. Žao mi je.

Dobro, nastavite, valjda.

Otvorila je kuvertu, razmotala list papira na stolu i okrenula ga tako da ga

Bosch može pročitati. Na vrhu stranice bilo je otipkano nekoliko riječi

stavi točku na i Humbert Humbert

Humbert humbert... reče Bosch.

To je ime lika u književnosti, ili onome što neki ljudi smatraju književnošćureče

Carla Entrenkin. –Nabokovljeva Lolita.

Tako je.

Bosch je opazio da je olovkom nešto zapisano u dnu stranice.

#23/12

To je vjerojatno Howard označio reče Carla Entrenkin. Ili netko iz njegova ureda.

Otvorila je drugu kuvertu, onu poslanu kasnije, te je razmotala list papira. Bosch se opet nagnuo naprijed.

registracijske tablice dokazuju njegovu nevinost

Meni se čini daje obje poslala ista osoba reče Carla Entrenkin. Isto tako, vidite daje riječ registracijske pogrešno napisana.

Tako je.

U dnu stranice također se nalazila bilješka napisana olovkom.

#34/5

Bosch je povukao aktovku u krilo i otvorio je. Izvadio je vrećicu za dokazni materijal u kojoj se nalazilo pismo što gaje Elias nosio u unutrašnjem džepu odijela kad je ubijen.

Elias je ovo imao uza se kad je... kad se ukrcao u kabinu Angels Flighta.

Zaboravio sam da su mi ga dali ljudi za obradu mjesta zločina. Možda bi bilo dobro da gledate dok ga otvaram. Ima isti poštanski žig kao i ta dva pisma.

Poslano je u srijedu. Ovo želim sačuvati radi uzimanja otisaka.

Izvadio je par gumenih rukavica iz kartonske kutije u svojoj aktovci i navukao ih na ruke. Potom je oprezno izvadio pismo i otvorio ga. Razmotao je list papira sličan onima što su ih već gledali. Opet je na stranici bilo otipkano samo nekoliko riječi.

on zna da ti znaš

Dok je Bosch zurio u stranicu, osjetio je lagano treperenje u srcu, svjestan da ga izaziva nalet adrenalina.

Detektive Bosch, što to znači?

Ne znam. No sigurno mi je žao što ga ranije nisam otvorio.

Na dnu treće stranice nije bilo bilješke unesene olovkom. Elias to očito nije stigao učiniti.

Izgleda da nam jedno nedostaje reče Bosch. Ova su obilježena kao drugo i treće, a ovo je stiglo kasnije, znači da bi bilo četvrto.

Znam. Ali nisam našla ništa što bi bilo broj jedan. Ništa u dosjeima. Možda ga je bacio jer nije shvatio da nešto znači, sve dok nije stiglo drugo.

Možda.

Trenutak je razmišljao o pismima. Uglavnom se oslanjao na instinkt i predosjećaj, ali je i dalje osjećao adrenalin u krvi. Osjećao je daje našao fokus.

To gaje yshicivalo, ali se istodobno osjećao pomalo glupo jer je već dvanaest sati u svojoj aktovci nosio možda ključni dokaz, a toga nije bio svjestan.

Je li Howard ikad razgovarao s vama o ovom slučaju? upita.

Ne, nikad nismo razgovarali o svojim poslovima odvrati Carla Entrenkin. Imali smo pravilo. Vidite, znali smo daje ono što činimo bilo... nešto što ljudi ne bi razumjeli; glavna inspektorica s jednim od najglasnijih i najpoznatijih kritičara policije.

Da i ne spominjemo činjenicu da je bio oženjen i sve to. Na licu joj se pojavio tvrd izraz.

Slušajte, što je vama? U jednom se trenutku dobro slažemo i možda pomalo napredujemo, a u drugom se ponašate tako neprijateljski.

Želio bih da te priče o tome kako ste znali da činite nešto pogrešno čuvate za nekoga drugoga. Teško mi je vjerovati da vas dvoje niste razgovarali o PLAi kad ste bili sami u onom stanu.

Bosch je u njezinim očima vidio vatru bijesa.

Pa, živo mi se fućka stoje vama teško vjerovati, detektive.

Gledajte, sklopili smo nagodbu. Nikome neću reći. Ako ja vama budem stvarao neprilike, vi ih možete stvarati meni. Kad bih ipak rekao svojim partnerima, znate li što bi rekli? Rekli bi da sam lud jer se prema vama ne odnosim kao prema osumnjičenoj. Tako bih se trebao ponašati, ali to ne činim. Djelujem samo na temelju instinkta, a to može biti zastrašujuće. Kako bih to nadoknadio, tražim svaki trag ili djelić sreće do kojeg mogu doći.

Trenutak je šutjela prije nego stoje odgovorila.

Cijenim to što činite za mene, detektive. Ali ne lažem vam. Howard i ja nikad nismo potanko raspravljali o njegovim slučajevima ili mojem radu u policiji. Nikad potanko, Jedino čega se sjećam daje rekao o slučaju Harris bilo je tako neodređeno da se ne može protumačiti. Ali ako morate znati stoje to bilo, reći ću vam. Rekao mi je neka se pripreim jer će ovim slučaj em raznijeti policiju i nekoliko velikih faca u gradu. Nisam ga pitala što time misli.

Kad je to bilo?

U utorak uvečer.

Hvala vam, inspektorice.

Bosch je ustao i malo šetkao naokolo. Zastao je kraj prozora i zagledao se u

sliku Anthonyja Quinna, sad već u sjenama. Pogledao je na sat i vidio daje gotovo šest. U sedam bi se trebao naći s Edgarom i Ridericom u hollywoodskoj postaji.

Znate što to znači, zar ne? upita, a da se nije okrenuo prema njoj.

Što znači?

Ako je Elias nešto otkrio i bio blizu razotkrivanja ubojice, pravog ubojice, onda ga nije ubio policajac.

Trenutak je razmislila i rekla:

Gledate na to samo sjedne strane.

Koja je druga?

Recimo daje na suđenju namjeravao izvući iz šešira pravog ubojicu. Nepobitno. To bi dokazalo da je policija lagala, ne bi li? Dakle, ako dokaže daje Harris nedužan, istodobno bi dokazao da mu je policija namjestila. Ako je pravi ubojica znao da mu je Elias na tragu, da, mogao ga je ubiti. No recimo daje neki policajac znao da će Howard dokazati daje taj policajac podmetnuo dokaze Harrisu, on ga je također mogao ubiti.

Bosch odmahne glavom.

Uvijek mislite daje riječ o policajcima. Možda je netko drugi podmetnuo dokaze prije nego što su se policajci uopće pojavili. Opet je odmahnuo glavom, naglašenije, kao da tjera neku misao. Ne znam što govorim. Nije bilo podmetanja dokaza. To je previše nevjerovatno.

Carla Entrenkin ga je trenutak promatrala.

Kako god kažete, detektive. Samo nikad nemojte reći da vas nisam upozorila.

Bosch je ignorirao njezine riječi. Pogledao je kutije na podu. Prvi je put opazio kolica na dva kotačića naslonjena na zid pokraj vrata. Carla Entrenkin je slijedila njegov pogled.

Nazvala sam čuvara i rekla mu da moramo preseliti neke kutije. Dovezao je kolica.

Bosch kimne.

Bolje da te stvari odnesem do automobila. Je li nalog za pretres još uvijek kod vas ili ga je uzela gospođica Langwiser? Moram ispuniti priznanicu.

Imam ga, i već sam katalogizirala dosjee. Vi samo morate potpisati. Bosch je kimnuo glavom i pošao do kolica. Sjetio se nečega i opet se okrenuo prema njoj. Stoje s onim dosjeom što smo ga pregledavali kad ste jutros došli ovamo? U kojem je ona fotografija?

Što s time? Nalazi se u jednoj od ovih kutija.

Pa, želim reći... ovaj... što mislite?

Ne znam što bih mislila o tome. Ako me pitate vjerujem li daje Howard imao posla s onom ženom, rekla bih da nije.

Danas smo njegovu ženu pitali je li moguće da je imao ljubavnu vezu, a ona je rekla da to nije moguće.

Shvaćam što želite reći. Ali ipak mislim daje nemoguće. Howard je bio dobro poznat čovjek u ovome gradu. Kao prvo, teško da bi morao plaćati za seks. I

drugo, bio je dovoljno pametan da bi znao kako bi se izložio iznuđivanju od strane tih ljudi kad bi ga prepoznali.

Što je to onda radilo na njegovu pisaćem stolu?

Kao što sam rekla, ne znam. Zasigurno je dio slučaja, ali ne znam kojega. Danas sam pregledala sve dosjee u uredu, ali nisam našla nikakvu vezu s tim.

Bosch samo kimne. Njegove su misli već skrenule s fotografije na zagonetna pisma, osobito na zadnje. Smatrao ga je upozorenjem Eliasu. Netko je otkrio da odvjetnik posjeduje opasne podatke. Bosch je bio sve sigurniji da bi se istraga, prava istraga, trebala usredotočiti na tu poruku.

Imate li nešto protiv da sad uključim televizor? upita Carla

Šest je sati. Htjela bih pogledati vijesti.

Bosch se trgnuo iz razmišljanja.

Jasno. Uključite ga.

Prišla je velikom hrastovom ormaru uza zid, nasuprot pisaćem stolu, i otvorila vrata. U ormaru su se nalazile dvije police i na svakoj televizor. Elias je očito volio gledati dva televizijska programa istodobno. Vjerojatno zato, nagađao je Bosch, da bi imao više izgleda vidjeti svako svoje pojavljivanje u vijestima.

Carla Entrenkin uključí oba televizora. Kad se slika na gornjem televizoru izoštrila, Bosch je vidio izvjestitelja koji je stajao ispred trgovačkog centra gdje su gorjele tri ili četiri prodavaonice. Nekoliko metara iza izvjestitelja vatrogasci su nastojali kontrolirati požar, ali Boschu se činilo da zgradama nema spasa.

Događa sereče.

Ne opetereče Carla Entrenkin, a glas joj je zvučao poput prestrašene molbe.

18.

Dok je vozio prema Hollywoodu, Bosch je na radiju namjestio postaju KFWB. Vijesti na radiju bile su škrtije od onih na televiziji u šest sati. Razlog tome bila je činjenica da radijski izvještaj sadrži samo riječi, bez slika.

Osnovna vijest bila je daje izbio požar u trgovačkom centru u Normandie, samo nekoliko blokova dalje od raskrižja Florence, mjesta gdje je bilo središte nereda 1992. U tom je trenutku to bio jedini požar u južnom L. A.u, a još nitko nije potvrdio da je podmetnut i povezan s protestima ili bijesom zbog umorstva Howarda Eliasa. No svi programi što su ih Bosch i Carla Entrenkin pogledali u uredu emitirali su vijesti iz trgovačkog centra. Plamen je ispunjavao ekrane i poruka je bila jasna: Los Angeles ponovo gori.

Jebena televizij a reče. Oprostite na izrazu. Zašto televizija?

Pitanje je postavila Carla Entrenkin. Uspjela gaje nagovoriti daje povede na razgovor s Harrisom. Bosch se nije previše bunio. Znao je da će se Harris bolje osjećati ako je ona ondje, ako zna tko je ona. Bosch je znao daje važno pridobiti Harrisa da bude voljan razgovarati s njima. Možda je on jedini kojemu je Howard Elias povjerio identitet ubojice Stacey Kincaid.

Pretjeruju, kao i obično reče Bosch. Jedan požar i svi su ondje, pokazuju

plamen. Znete li stoje posljedica toga? To je kao da dolijevate ulje na vatru. Sad će se proširiti. Ljudi će to vidjeti u svojim domovima, pa će izići kako bi vidjeli što se događa. Formirat će se grupe, reći će se neke stvari, a ljudi se neće moći povući od svojega gnjeva. Jedno će izazvati drugo, a mi ćemo imati neredu što su ih medij i proizveli.

Ja imam malo više povjerenja u ljudereče Carla Entrenkin. Znam da televiziji ne treba vjerovati. Građanski nemiri počinju kad osjećaji sv opće nemoći obuzmu kritičnu masu. To nema nikakve veze s televizijom. Ima veze s društvom koje se ne obazire na osnovne potrebe za "hemaren ljudi.

Bosch je opazio da je to nazvala građanskim nemirima umjesto neredima. Pitao se je li nered postala politički nepoželjna riječ.

Radi se o nadi, detektivenastavila je. Većina ljudi u zajednicama su manjina i u Los Angelesu nema moći, nema novca, nema glasa. Drži ih nada da će to jednoga dana imati. A Howard Elias predstavljao je nadu za mnoge od njih. Simbol nadanja u budućnost kad će svi biti ravnopravni, kad će se čuti i njihov glas. U budućnost u kojoj se neće morati bojati policajaca u svojoj zajednici. Kad nekome oduzmete nadu, ostaj e praznina. Neki je ljudi ispunjavaju bijesom i nasiljem. Pogrešno je jednostavno okrivljavan medij a za to. Problem je mnogo dublji.

Bosch kinine glavom.

Razumijemreče. Barem mislim da razumijem. Ali samo kaže da medij i nimalo ne pomažu time što pretjeruju u svoj im izvještajima.

Carla Entrenkin kinine, složivši se s time. Netko je jednom medije nazvao trgovcima kaosa. Da, pa, to je dobro rečeno.

Toj e rekao Spiro Agnew. Malo prije podnošenja ostavke. Bosch na to nije imao odgovora, pa je odlučio prekinuti razgovor.

Uzeo j e mobitel s mjesta gdje se punio između sjedala i nazvao svoju kuću.

Nije bilo odgovora, osim telefonske sekretarice, te je ostavio poruku, zamolivši Eleanor da ga nazove. Nastojao je ne pokazati da je uzrujan. Nazvao je informacije i ponovo zatražio broj prostorije za poker u Hollywood Parku.

Utipkao je broj, zatražio Jardinea, čovjeka iz osiguranja, te su spojili.

Govori Jardine.

Ovdje detektiv Bosch od noćas. Ja...

Nije se pojavila, prijatelju. Barem ne dok sam ja...

Poštedit me, prijatelju. Rekla mi je da se vas dvoje poznajete još iz Flaminga.

Razumijem što ste učinili i to je u redu. Ali znam da je sad ondje i želim da joj prenesete poruku. Recite joj neka me nazove na mobitel čim uzme pauzu. Recite joj da je hitno. Jeste li shvatili, gospodine Jardine?

Bosch je naglasio riječ gospodine, pa će Jardine možda shvatiti da griješi ako se zajebava s PLA.

Dareče Jardine. Shvatio sam.

Dobro.

Bosch j e prekinuo vezu.

Znate li čega se najbolje sjećam iz devedeset druge? reče Carla Etrenkin. Jednog prizora. Fotografije objavljene u Timesu. Potpis ispod fotografije glasio je otprilike "Otac i sin pljačkaju", a na fotografiji je neki čovjek vodio svojeg sina, starog četiri ili pet godina, iz prodavaonice ili tako nekako, čija su vrata bila razbijena. Znate li što su obojica nosili, što su ukrali? Što?

Obojica su uzeli jednu od onih ThighMaster naprava. Znate, one smiješne naprave za vježbanje što ih je na televiziji reklamirala neka zvijezda iz osamdesetih, kasno uvečer.

Bosch je odmahnuo glavom na tričavost toga prizora.

Vidjeli su to na televiziji, pa su mislili daje vrijedno reče. Kao Howard Elias. Nije odgovorila, pa je shvatio daje pretjerao, čak i ako je vjerovao da njegove riječi imaju opravdanja. Oprostite...

Nekoliko su se minuta vozili u tišini prije nego što je Bosch opet progovorio. Znate li što se meni usjeklo u pamćenje iz devedeset druge? Što?

Bio sam raspoređen na Hollywood Boulevardu. Kao što znate, nismo trebali ništa učiniti, osim ako ne bismo vidjeli da nekome prijete fizička opasnost. U biti, to je značilo da nismo trebali zaustavljati pljačkaše ako su mirno krali. To nije imalo... u svakom slučaju, bio sam ondje. Sjećam se mnogih čudnih stvari. Ljudi su stajali oko svojih zgrada, praktički rame uz rame, držeći metle u rukama, spremni oduprijeti se, bude li potrebno. Čovjek koji je imao prodavaonicu vojne opreme blizu Highlanda odjenuo je bojnu maskirnu odoru i nosio snajper preko ramena. Marširao je amotamo ispred svojeg dućana, kao da je na ulazu u Benoingu... Ljudi polude, oni dobri i oni loši. To je dan skakavaca. Dakle, vi ste doista načitan, detektive Bosch.

Ne baš. Jednom sam živio sa ženom koja je predavala književnost u srednjoj školi Grant u Valleyju. To je bila jedna od knjiga o kojoj je predavala. Tada sam je pročitao. U svakom slučaju, ono što mi se najviše usjeklo u pamćenje iz devedeset druge bio Frederick's u Hollywoodu. Prodavaonica donjeg rublja? Bosch kimne glavom.

Zaustavio sam se ondje i vidio da unutra sve vrvi od ljudi. Različite rase, različite dobi, ljudi koji su jednostavno izgubili pamet. Počistili su to tijesto za otprilike petnaest minuta. Mislim, baš sve. Kad su završili, ušao sam onamo i vidio da ništa nije ostalo. Ukrali su čak i lutke. Nije bilo ničega, osim vješalica ostavljenih po podu i policama od kroma... a stvar je u tome, to je bilo samo donje rublje. Četiri policajca premlate Rodneyja Kinga na mrtvo ime na videosnimci, a ljudi reagiraju tako da polude i krađu donje rublje. Bilo je tako nadnaravno da mi baš to pada na pamet kad netko spomene nered. Sjećam se kako sam hodao tom praznom prodavaonicom.

Nije im bilo važno što uzimaju. Oslobađali su se frustracija. Baš kao i ThighMaster. Onom ocu i sinu bilo je svejedno što uzimaju. Važno je bilo da su nešto uzeli, da su na neki način nešto dokazali. Te im stvari ničemu nisu koristile, ali kad su ih uzeli, pokazivali su Čovjeka. To je lekcija što ju je otac davao sinu.

To još uvijek nema...

Zazvonio je Boschov mobitel, pa gaje otvorio. Zvala je Eleanor.

Dobivaš? pitao je.

Rekao je to vedrim tonom i odmah shvatio da je to učinio kako njegova suputnica ne bi shvatila što se događa s njegovim brakom. Odjednom se osjetio posramljenim i krivim jer je uopće dopustio da se ono što Carla Entrenkin misli ili zaključi umiješa u njegov odnos s Eleanor.

Još ne. Tek sam stigla ovamo. Eleanor, htio bih da pođeš kući. Harry, nećemo sad razgovarati o tome. Ja...

Ne, ne govorim o svemu tome. Mislim da je grad... jesi li gledala vijesti?

Nisam. Vozila sam se ovamo.

Pa, ne izgleda dobro. Mediji raspiruju vatru, Eleanor. Ako se nešto dogodi i grad pomahnita, nisi baš na dobromu mjestu.

Bosch je krišom pogledao Carlu Entrenkin. Znao je da pred njom izgleda kao paranoični bijelac. Hollywood Park se nalazi u Inglewoodu, uglavnom crnačkoj zajednici. Želio je da se Eleanor vrati kući, u brda, gdje je sigurno.

Harry, mislim da se ponašaš paranoično. Bit ću dobro.

Eleanor, zašto riski...

Harry, moram poći. Čuvaju stolicu za mene. Nazvat ću te kasnije. Spustila je slušalicu, a Bosch je pozdravio slobodnu liniju. Spustio je mobitel u krilo.

Ako vam to nešto znači reče Carla mislim da se ponašate paranoično.

To je i ona rekla.

Mogu vam odmah reći da ima jednako mnogo crnaca kao i bijelaca, možda čak i više, koji ne žele da se to ponovi. Imajte malo povjerenja u ljude, detektive.

Čini se da nemam drugog izbora.

Hollywoodska postaja činila se pustom kad su Bosch i Carla Entrenkin stigli onamo. Na stražnjem parkiralištu nije bilo patrolnih kola. Kad su ušli na stražnja vrata, hodnik je bio prazan, a inače je ondje sve vrvjelo od aktivnosti. Bosch je zavirio u ured dežurnog i za stolom ugledao samo jednog narednika. Televizor, montiran na zidu, bio je uključen. Na ekranu nije bilo vatre. Vidio se spiker koji je čitao vijesti u studiju. Slika iza njegova ramena prikazivala je Howarda Eliasa. Ton je bio previše tih da bi Bosch čuo što čovjek govori.

Kako nam ide? Bosch upita narednika. Držimo se. Zasad.

Bosch je dvaput pokucao na vrata i zaputio se hodnikom prema detektivskom uredu, a Carla Entrenkin ga je slijedila. Riderica i Edgar su već bili ondje.

Dovukli su televizor iz poručničina ureda i gledali iste vijesti. Ugledali su Boscha i Carlu Entrenkin, te im se na licima pojavilo iznenađenje.

Bosch ju je upoznao s Edgarom, koji tog jutra nije bio u Eliasovom uredu. Zatim je pitao koje su najnovije vijesti.

Grad se dobro drži, izgleda reče Edgar. Nekoliko požara i to je sve. U međuvremenu, Eliasa uglavnom pretvaraju u Svetog Howarda. Ne govore baš mnogo o tome kakav je oportunistički magarac bio.

Bosch pogleda Carlu Entrenkin. Na njoj se ništa nije vidjelo.

Pa, ugasi ga reče. Moramo razgovarati. c Bosch ih je upoznao s najnovijim razvojem događaja i pokazao im tri anonimna pisma što ih je Elias primio. Objasnio je nazočnost Carle Entrenkin i rekao da želi Harrisu pokušati navesti na suradnju i istodobno ga osloboditi sumnje za ubojstvo.

Znamo li uopće gdje se Harris nalazi? upita Edgar. Koliko sam ja vidio, nije se pojavio na televiziji. Možda uopće ne zna za Eliasa.

Pa, saznat ćemo. Njegova sadašnja adresa i telefonski broj bili su u Eliasovim dosjeima. Izgleda da se Elias skrbio za njega, vjerojatno gaje nastojao držati podalje od nevolja prije suđenja. U blizini je, ako je kod kuće.

Bosch je izvadio svoju bilježnicu i našao telefonski broj. Pošao je do svojeg stola i nazvao ga. Javio se neki muškarac.

Mogu li razgovarati s Harryjem? vedrim tonom upita Bosch.

Ovdje nema nikakvog Harryja, čovječe. Veza se prekinula.

Pa, netko je kod kuće Bosch reče ostalima. Idemo.

Uzeli su jedan automobil. Harris je trenutačno živio u stanu na Beverly Boulevardu, blizu CBS kompleksa. Elias ga je smjestio u veliku stambenu zgradu koja nije luksuzna, ali je više nego ugodna za život. U središtu grada stizalo se ravno Beverly Boulevardom.

Vrata su bila zaključana, ali Harrisovo ime nije se nalazilo na popisu stanara kraj parafona. Bosch je imao broj stana, ali to ništa nije značilo. Šifre za parafon iza imena stanara nisu odgovarale brojevima stanova, iz sigurnosnih razloga. Bosch je utipkao šifru za upravitelja zgrade, ali nije bilo odgovora.

Gledaj ovoreče Riderica.

Pokazala je ime E. Howard. Bosch je slegnuo ramenima, kao da želi reći da vrijedi pokušati, i utipkao broj. Javio se muški glas, a Boschu se učinilo daje isti kao i onaj koji se javio na njegov raniji poziv iz postaje.

Michael Harris?

Tko je?

PLA. Moramo vam postaviti nekoliko pitanja. Ja...

Nema šanse. Ne ako ovdje nema mojeg odvjetnika, nećete.

Prekinuo je vezu. Bosch je odmah ponovo nazvao.

Što želite, jebi ga?

Za slučaj da to još ne znate, vaš je odvjetnik mrtav. Zato smo ovdje Dakle, slušajte i nemojte prekidati vezu. Sa mnom je glavna inspektorica. Carla Entrenkin.

Znate li tko je ona? Pobrinut će se da se s vama dobro postupa. Samo moramo...

Ona je pas čuvar koji bi trebao reći kad PLA postupa grubo? –To je ona. Čekajte malo.

Bosch korakne u stranu i pruži slušalicu Carli Entrenkin.

Recite mu da nema razloga za strah.

Uzela je slušalicu, uputivši Boschu pogled koji je govorio da je tek sad shvatila zašto joj je dopustio da pođe s njim. Govorila je u slušalicu dok je gledala njega. Michael, ovdje Carla Entrenkin. Ne morate brinuti. Nitko vam neće nauditi.

Želimo vas pitati o Howardu Eliasu, to je sve.

Ako joj je Harris nešto rekao, Bosch to nije čuo. Začulo se zujanje u bravi na vratima i Edgar ih je otvorio. Carla Entrenkin je spustila slušalicu i svi su ušli. Tip je kriminalac reče Edgar. Ne znam zašto se prema njemu ponašamo kao daj e svetac.

Carla Entrenkin mu je tada uputila svoj pogled. Znae, detektive Edgar. Edgar se prikladno pokunjuo zbog njezina tona. Kad je Harris otvorio vrata svojeg stana na trećem katu, u ruci, spuštenuj niz tijelo, držao je pištolj.

U redu, ovo je moj dom ustvrdio je. Ne želim nikom prijetit, ali ovo mi treba za osobnu sigurnost i zaštitu. Inače nećete ući ovamo, razumijete me?

Bosch je pogledao ostale, ništa nije vidio u izrazima njihovih lica, te se opet okrenuo Harrisu. Nastojao je obuzdati svoj bijes. Bez obzira na ono što mu je Carla Entrenkin ranije rekla, još uvijek je vjerovao daje Harris ubio djevojčicu. No znao je da je u ovom trenutku važna istraga na kojoj sad rade. Morao je gurnuti u stranu svoju antipatiju spram čovjeka kako bi iz njega izvukao sve moguće informacije.

U redu reče. Ali držite to oružje okrenuto prema dolje. Uperite li ga ujedno od nas, imat ćemo veliki problem. Razumijemo li se?

O, razmerno se.

Harris se odmaknuo od vrata i pustio ih unutra, uperivši pištolj prema dnevnom boravku.

Zapamtite, okrenite ga prema dolje strogo će Bosch.

Harris je spustio pištolj uz bok, te su svi ušli. Stanje bio namješten unajmljenim stvarima, veliki kauč i odgovarajući naslonjači svijetloplave boje, jeftini stol i police od imitacije drva. Reprodukcijske pastoralnih slika na zidovima. U jednom se ormariću nalazio televizor. Bio je uključen na vijesti.

Izvol'te sjesti, dame i gospodo.

Harris je sjeo ujedan od naslonjača, spustivši se tako nisko da mu se naslon uzdizao iznad glave, stvarajući dojam da sjedi na prijestolju. Bosch je prišao televizoru i ugasio ga, a zatim je sve njih predstavio i pokazao svoju značku. Jasno da će bijelac bit glavni reče Harris. Bosch je to ignorirao.

Zacijelo znate da je Howard Elias sinoć ubijen? upita.

Jasno da znam. Sjedit i buljim u to cijeli prokleti dan.

Zašto ste onda rekli da nećete razgovarati s nama bez svojeg odmetnika, ako ste znali daje vaš odvjetnik mrtav?

Imam više od jednog odvjetnika, glupane. Imam i krivičnog odvjetnika, i jednoga za zabavu. Imam ja odvjetnike, bez brige. I još ću jednog uzet, da zamijeni Howieja. Trebat će mi, čovječe, osobito kad počne cirkus u South Centralu. Mogo bi imat vlastite neredne, ko Rodney. To će me stavit na vrh. Bosch je jedva uspijevao slijediti Harrisov način razmišljanja, ali je razumio dovoljno da bi shvatio kako Harris likuje na račun vlastite zajednice.

Pa, razgovarajmo o vašem pokojnom odvjetniku, Howardu Eliasu. Kad ste ga posljednji put vidjeli?

Sinoć, ali vi to već znate, je li, Chet? –Do kada?

Dok nismo izišli kroz ona jebena vrata. Bacaš li se na mene, čovječe?

Što?

Ispituješ me, čovječe?

Pokušavam otkriti tko je ubio Eliasa.

Vi ste to učinili. Vi, drotovi, vi ste ga sredili.

Pa, to je jedna mogućnost. To pokušavamo otkriti.

Harris se nasmijao, kao da je ono što je Bosch rekao apsurdno.

Da, znate ono što kažu o loncima koji se rugaju jedan drugome, to je to.

No, vidjet ćemo. Kad ste se vas dvojica rastali? Vi i Howard Elias.

Kad je on otiš'o u svoj stan, a ja sam poš'o kući.

Kad je to bilo?

Ne znam, Chet. Petnaes' do jedanaes', jedanaes' sati. Ne nosim sat. Ljudi mi

kažu kol'ko je sati kad me to zanima. U vijestima kažu da su ga ukokali u

jedanaes', znači da smo se rastali petnaes' minuta ranije.

Je li spominjao nekakve prijetnje? Je li se nekoga bojao?

Ničeg se ni boj o. Ali znao je da je mrtav čovjek.

Kako to mislite?

Mislim na vas, drotove. Kužio je da ćete ga jednog dana upucat. Neko je to ipak

učinio. Vjerojatno će i mene pokušat, jednog dana. Zato odlazim odavde čim

dobijem lov. Vi se svi možete slikat. I to je sve što imam reć, Chet.

Zašto me tako zovete?

Jer ste baš to. Vi ste Chet, Chet.

Harrisov je smiješak bio izazov. Bosch ga je trenutak gledao u oči, a potom se okrenuo Carli Entrenkin i kimnuo glavom. Onaj je nastavila:

Michael, znate li tko sam ja?

Jasno, gledo sam vas na TVu. Baš kao i gospodina Eliasa. Poznam vas.

Onda znate da ja nisam policajka. Moj je zadatak pobrinuti se da policajci u ovom gradu budu pošteni i svoj posao obavljaju onako kako ga treba obavljati.

Harris se smijuljio.

Imat ćete puno posla, gospojo.

Znam to, Michael. Ali ovdje sam da bih vam rekla kako mislim da ovo troje detektiva žele posao obaviti kako valja. Žele naći osobu koja je ubila Howarda Eliasa, bez obzira je li riječ o policajcu ili ne. A ja im želim pomoći. I vi biste im trebali pomoći. Toliko dugujete Howardu. Dakle, hoćete li odgovoriti na još nekoliko pitanja, molim vas?

Harris je pogledao naokolo, a zatim pištolj u svojoj ruci. Devetmilimetarski Smith & Wesson sa satenskom drškom. Bosch se pitao bi li Harris mahao tim pištoljem pred njima da je znao da je Howard ubijen devetmilimetarskim pištoljem. Harris je gurnuo oružje u pukotinu između jastuka na sjedalu i naslona za ruke.

Dobro, valjda. Ali ne Chetu. Neću razgovarat s bijelim drotovima ili njima sličnima. Vi me pitajte.

Carla Entrenkin opet pogleda Boscha, a zatim se ponovo okrene Harrisu. Michael, htjela bih da detektivi postavljaju pitanja, oni su u tome bolji od mene. Ali mislim da je u redu ako im odgovarate.

Harris odmahne glavom.

Ne razmete, gospojo. Zašto bi pomogo tim klipanima? Ti su me ljudi mučili bez ikakvog jebenog razloga. Popušio sam četrdeset posto sluha zbog PLA. Neću surađivat s njima. Dakle, ako vi imate neko pitanje, onda ga vi postavite.

Dobro, Michael, to je u redu reče Carla Entrenkin. Pričajte mi o onome sinoć. Na čemu ste vi i Howard radili?

Radili smo na mojem svjedočenju. Samo znate kako to drotovi zovu svjedkočenje jer nikad ne kažu istinu kad se radi o braći? Pa, ja to zovem moje svjednovčenje jer će PLA dobro platiti za podmetanje dokaza i maltretiranje. Prokleta pošteno.

Bosch je nastavio ispitivanje, kao da Harris uopće nije rekao da neće s nj im razgovarati.

Je li vam to Howard rekao?

Jasno, gosn Chet.

Je li rekao da može dokazati da je riječ o podmetanju dokaza?

Je, jer je znao ko je ukoko onu djevojčicu, a zatim je stavio na gradilište kraj mog stana. A to nis' bio ja. U ponedjeljak je trebo ić na sud, oslobodit me svake sumnje i pribavit lovu, moj čovjek Howard.

Bosch je trenutak čekao. Sljedeće će pitanje i odgovor biti od goleme važnosti. Tko?

Tko što?

Tko je doista ubio djevojčicu? Je li vam rekao?

Nije. Reko je da ja to ne moram znat. Reko je da je opasno znat takva sranja. Ali kladim se da to piše u njegovim dosjeima. Neće se ponovo izvuć.

Bosch pogleda Carlu Entrenkin.

Michael, cijeli sam dan pregledavala dosjee. Da, postoje pokazatelj i da je Howard znao tko je ubio Stacey Kincaid, ali nigdje nije zapisano nikakvo ime. Jeste li sigurni da vam nikad nije rekao ime, ili na neki način ukazao na to tko bi mogla biti ta osoba?

Harris se zbunio. Očito je shvatio da je njegov slučaj izgubio na jačini ako je Elias umro a nije nikome povjerio ime ubojice. Uvijek će nositi stigmu da je ubojica koji se izvukao jer je vješti branitelj znao postupati s porotom.

Prokletstvo procjedi.

Bosch se premjestio i sjeo na kut stolića za kavu, kako bi bio što bliže Harrisu. Dobro razmislite reče. Provodili ste mnogo vremena s njim. Tko bi to mogao biti?

Ne znam defenzivno će Harris. Zašto o tome ne pitate Pelfryja, čovječe?

Tko je Pelfry?

Pelfry je njegovo potrčkalo. Njegov istražitelj.

Znate li njegovo puno ime?

Mislim da je nešto ko Jenks ili tako nekako. Jenks?

Je, Jenks. Tako ga je Howard zvao.

Bosch je osjetio kako ga netko bocka prstom po ramenu, pa se okrenuo i vidio da ga Carla Entrenkin značajno gleda. Znala je tko je Pelfry. Mogao je prestati s pitanjima o njemu. Bosch ustane i zagleda se u Harrisa.

Nakon što ste se sinoć rastali s Eliasom, vratili ste se ovamo?

Jasno. Zašto?

Je li netko bio s vama? Jeste li nekoga nazvali?

Što je ovo, jebi ga? Okomili ste se na mene, čovječe. –To je rutina. Opustite se. Svakoga pitamo gdje je bio. Gdje ste vi bili? Bio sam tu, čovječe. Bio sam premoren. Došao sam kući i otišao ravno u krevet. Niko nije bio s menom.

Dobro. Imate li nešto protiv da malo pogledam vaš pištolj?

Isuse Kriste, trebao sam znati davi ljudi niste poštteni. Prokletstvo. Izvukao je pištolj iz pukotine naslonjača i pružio ga Boschu. Bosch nije skidao pogleda s Harrisa sve dok se pištolj nije našao u njegovoj ruci. Zatim je proučio oružje i pomirisao cijev. Nije osjećao miris ulja ih baruta. Izbacio je spremnik i palcem izvukao metak na vrhu. Bio je Federal, posve metalna košuljica. Veoma popularna marka streljiva, znao je, a ista je korištena u umorstvima na AngelsFlightu. Opet je pogledao Harrisa.

Vi ste osuđivani kriminalac, gospodine Harris. Jasno vam je da je zločin to što imate ovo oružje?

Ne u mojoj kući, čovječe. Treba mi zaštita. Bilo gdje, bojim se. Zbog ovoga biste opet mogli završiti u zatvoru. Harris mu se nasmiješio. Bosch je vidio da je jedan od njegovih sjekutića zlatan, s ugraviranom zvjezdicom. Onda me odvedite, čovječe. Podigao je ruke, ponudivši zapešća za lisičine.

Odvedite me i gledajte kako će ovo jebeno mjesto gorjeti, dušo, gorjeti.

Ne. Zapravo, odlučio sam vam progledati kroz prste, s obzirom na to kako ste večeras bili susretljivi. Ali morat ću zadržati oružje. Počinio bih zločin ako bih pištolj ostavio kod vas.

Samo izvolte, Chet. Uvijek mogu nabavit ono što mi treba iz vozila. Razmete što mislim?

Izgovorio je Chet onako kako neki bijelci izgovaraju riječ crnčuga. Svakako.

Znam što mislite.

U tišini su čekali dizalo. Kad su ušli i počeli se spuštati, Carla Entrenkin progovori.

Odgovara li taj pištolj?

Iste je vrste. Streljivo je isto. Dat ćemo u laboratorij na provjeru, ali nekako sumnjam da bi ga zadržao dajenjime ubio Eliasa. Nije toliko glup.

Što je s njegovim automobilom? Rekao je da sve može nabaviti iz svojeg vozila. Nije mislio na vozilo automobil. Mislio je na svoju ekipu. Svoje ljude. Zajedno su vozilo, i svi se skupa nekamo voze. To je izreka koja dolazi iz okružnog pritvora. Osam ljudi po ćeliji. Zovu ih vozilima. Što je s Pelfryjem? Poznajete ga?

Jenkins Pelfry. On je privatni detektiv. Neovisan. Mislim da ima ured u Centru pravnog sindikata, u gradu. Njegove usluge koristi mnogo odvjetnika specijaliziranih za građanska prava. Howard ga je angažirao na ovom slučaju. Znači, moramo razgovarati s njim. Hvala što ste nam to rekli. U Boschovu se glasu osjećala razdraženost. Pogledao je na sat. Zaključio je da je prekasno za pokušaj stupanja u kontakt s Pelfryjem.

Gledajte, to piše u dosjeima što sam vam ih dala pobuni se Carla Entrenkin.

Niste me pitali o tome. Kako sam mogla znati što vam trebam reći.

Imate pravo. Ni ste znali.

Ako želite, mogu nazvati...

Ne, u redu je. Nastavit ćemo sami, inspektorice. Hvala vam na pomoći s Harrisom. Vjerojatno ne bismo uspjeli doći do njega da nije bilo vas.

Mislite li da ima neke veze s umorstvima?

Još ništa ne mislim.

Iskreno sumnjam da je upleten u to.

Bosch ju je samo pogledao, nadajući se da joj njegove oči govore kako vjeruje daje zašla u područje za koje nije osposobljena niti ima pravo tu biti.

Odvest ćemo vas natrag reče. Vaš je automobil ispred Bradburyja?

Kimnula je glavom. Hodali su predvorjem prema vratima.

Detektive, želim da me redovito izvještavate o slučaju i bilo kakvim značajnim pomacima.

Dobro. Ujutro ću razgovarati sa šefom Irvingom i vidjeti kako on želi da se to čini. Možda će vas radije sam obavještavati.

Ne želim izbijeljenu verziju. Želim sve čuti od vas.

Izbijeljenu? Mislite da ono što vam ja kažem neće biti izbijeljeno' Polaskan sam, inspektorice.

Loš izbor riječi. No htjela sam reći da bih radije sve čula od vas nego nakon što uprava sve dotjera.

Bosch ju je gledao dok joj je pridržavao vrata.

Imat ću to na umu.

19.

Kiz Rider je provjerila telefonski broj s web stranice Gospodarice Regine na kompjutoru detektivskog ureda u telefonskom imeniku na CDu. Telefon je bio prijavljen na adresi na North Kings Roadu u West Hollywoodu. Međutim, to nije značilo da će ženu naći na toj adresi. Većina prostitutki, noćnih maserki i takozvanih egzotičnih zabavljačica koristi složene sustave upućivanja poziva kako bi ih službe zakona i reda teže našle.

Bosch, Riderica i Edgar zaustavili su se uz pločnik na raskrižju ulica Melrose i Kings, te je Bosch sa svojeg mobitela nazvao broj. Ženski se glas javio nakon stoje telefon četiri puta zazvonio. Bosch je započeo svoju priču.

Gospodarica Regina? Da,tko je to?

Zovem se Harry. Pitao sam se jeste li večeras slobodni?

Jesmo li se kada ranije sastali?

Ne. Vidio sam vašu web stranicu i mislio...

Što ste mislili?

Mislio sam da bih mogao pokušati.

Koliko ste napredovali? Ne razum...

Na što se palite?

Još nisam siguran. Želio bih iskušati neke stvari. Znae da nema seksa, je li?

Nikakvog fizičkog kontakta. Ja s ljudima igram igre uma. Ništa ilegalno.

Razumijem. Imate li neki sigurni broj telefona na koji vas mogu nazvati?

Kako to mislite, sigurni?

Mislim, bez javnih telefonskih govornica! oštro j e rekla. Morate mi dati pravi broj.

Bosch joj je dao broj svojeg mobitela. Dobro. Nazvat ću vas za minutu. Budite ondje. Bit ću.

Zatražit ću trišestsedam. To ste vi. Vi za mene niste osoba. Nemate ime. Vi ste jednostavno broj.

Trišestsedam. Razumijem.

Zatvorio je mobitel i pogledao svoje partnere.

Za otprilike jednu minutu znat ćemo j e li upalilo.

Zvučao si fin i podložan, Harry reče Riderica. Hvala. Trudim se.

Meni si zvučao poput policajcareče Edgar.

Vidjet ćemo.

Bosch je upalio motor, tek toliko da nešto radi. Riderica je zijevnula, a onda je i on morao. Zatim im se i Edgar pridružio.

Mobitel je zazvonio. Zvala je Gospodarica Regina. Zatražila je broj što mu ga je ranije rekla.

Možete doći k meni za jedan sat. Tražim donaciju od dvjesto dolara za sat vremena. Samo gotovina, unaprijed. Je li to jasno?

Da.

Da, što?

Ovaj, da, Gospodarice Regina.

To je veoma dobro.

Bosch je pogledao Ridericu, koja je sjedila na mjestu suvozača, i namignuo. Nasmiješila mu se.

Regina mu je dala adresu i broj stana. Bosch je upalio svjetlo u automobilu i pogledao Rideričine bilješke. Adresa što ju je upravo dobio bila je jednaka onoj što ju je Riderica zapisala, ali je broj stana bio drukčiji. Rekao je Regini da će doći i završio razgovor.

Dogovoreno. Ali tek za sat vremena. Koristi drugi stan u istoj zgradi.

Zar ćemo čekati? upita Edgar. Nećemo. Želim poći kući imalo odspavati.

Bosch je skrenuo u Kings Road i polako vozio duž pola bloka dok nisu našli adresu. Odnosila se na malenu stambenu zgradu izgrađenu od drva i žbuke.

Nigdje nije bilo parkirališta, pa je stao na zabranjeno mjesto, ispred hidranta, te su izišli. Bilo mu je svejedno ima li Regina stan s ove strane i hoće li vidjeti kicoša. Nisu je došli uhititi. Samo su željeli informacije.

Stanovi šest i sedam ionako su se nalazili u stražnjem dijelu zgrade. Bili su vrata do vrata. Bosch je pretpostavio da žena koja sebe naziva Gospodaricom Reginom živi u jednom stanu, a radi u drugom. Pokucali su na vrata radnog stana.

Nije bilo odgovora.

Edgar je ponovno udario po vratima, jače, a sad ih je još i dvaput šutnuo.

Napokon se začuo glas s druge strane.

Što je?

Otvorite. Policija.

Ništa.

Hajde, Regina, moramo vam postaviti nekoliko pitanja. To je sve. Otvorite vrata ili ćemo ih morati razvaliti. Dakle, što će biti?

To je bila neosnovana prijetnja. Bosch je znao da po zakonu ne može ništa učiniti ako ona ne želi otvoriti vrata.

No tada su ipak čuli okretanje ključa u bravi, a vrata su se otvorila. Ugledali su ljutito lice žene koju je Bosch prepoznao po fotografiji što ju je našao u uredu Howarda Eliasa.

Što želite? Pokažite mi iskaznice. Bosch joj je pokazao svoju značku. Smijemo li ući?

Vi ste PLA? Ovo je West Hollywood, gospodine. Niste na svojem području.

Pokušala je zatvoriti vrata, ali Edgar je ispružio snažnu ruku i zaustavio ih.

Gurnuo ih je tako da su se sasvim otvorila i ušao, opaka izraza lica.

Da mi niste zatvarali vrata pred nosom, Gospodarice Regina. Edgar je njezino ime izgovorio tonom koji je jasno pokazivao da on nikome nije podložan.

Regina je koraknula unatrag kako bi imao više prostora. Bosch i Riderica ušli su za njim. Našli su se na slabo osvjetljenom odmorištu od kojeg su stube išle gore i dolje. Bosch je pogledao niza stube sa svoje lijeve strane i vidio da nestaju u mrklomu mraku. Stube prema zore vodile su u osvjetljenu prostoriju. Pošao je prema njima i krenuo _ore.

Hej, ne možete samo tako upasti ovamo rekla je Regina, ali glas joj više nije bio onako ratoboran. Treba vam nalog.

Ništa nam ne treba, Gospodarice Regina, pozvali ste nas unutra. Ja sam Harry ili, bolje rečeno, trišestsedam. Upravo smo razgovarali preko telefona, sjećate se?

Slijedila ih je uza stube. Bosch se okrenuo i prvi je put dobro pogledao. Na sebi je imala prozirni crni ogrtač iznad kožnatog korzeta i crnosrebrnog donjeg rublja. Nosila je crne čarape i cipele s tankim visokim potpeticama. Njezina se šminka sastojala od tamnog tuša oko očiju i jarko crvenog ruža. Žalosna karikatura depresivne muške maštarije.

Mnogo je vremena prošlo od Noći vješticareče Bosch. Tko biste vi trebali biti?

Regina je ignorirala pitanje.

Što radite ovdje?

Imamo nekoliko pitanja. Sjednite. Želim vam pokazati jednu sliku. Bosch je pokazao kauč presvučen crnom kožom, a žena je nevoljko pošla onamo i sjela. Spustio je aktovku na stolić za kavu i otvorio je. Lagano je kimnuo Edgaru i počeo tražiti Edgarovu fotografiju.

Hej, kamo on ide? uzvikne Regina.

Edgar je prišao još jednom stubištu što je vodilo u potkrovlje.

Pazi na našu sigurnost provjeravajući imate li nekoga skrivenog ormarureče Bosch. Molim vas, pogledajte ovu fotografiju.

Gurnuo je fotografiju preko stolića, a ona ju je pogledala

Poznajete ga?

Što je ovo?

Prepoznajete li ga?

Naravno.

–On je klijent?

Gledajte, ne moram vam reći niti jednu jebenu stvar o...

JE LI ON KLIJENT? vikne Bosch, ušutkavši je. Edgar je sišao iz potkrovlja i zaputio se preko dnevnog boravka. Zavirio je u malenu kuhinju, nije vidio ništa zanimljivo i sišao stubama do odmorišta. Bosch je potom čuo njegove korake na donjem stubištu dok je silazio dolje, u mrak.

Ne, on nije klijent, u redu? Hoćete li sada, molim vas, otići?

Ako nije klijent, odakle ga onda poznajete?

O čemu to govorite? Zar danas niste gledali televiziju?

Tko je on?

To je onaj tip, onaj kojega su ubili na...

Harry?

Zvao ga je Edgar odozdo.

Što je?

Mislim da bi trebao na trenutak sići ovamo.

Bosch se okrenuo Riderici i kimnuo glavom.

Preuzmi, Kiz. Razgovaraj s njom.

Bosch je sišao stubama i skrenuo na odmorištu. Iz donje je prostorije sada dopirala crvenkasta svjetlost. Dok je silazio, Bosch je vidio da Edgar zaprepašteno nešto gleda.

Što je bilo?

Pogledaj ovo.

Dok su prelazili prostoriju, Bosch je vidio da je to spavaća soba. Jedan je zid bio posve pokriven zrcalima. Uza suprotni zid nalazio se uzdignu krevet, sličan bolničkome, a činilo se da se na njemu nalaze plastične plahte i remenje za vezivanje. Kraj kreveta je bila stolica i stajajuća lampa s crvenom žaruljom.

Edgar gaje poveo u zidni ormar. Još je jedna crvena žarulja svjetlila sa stropa.

Ništa nije visjelo na vješalicama za odjeću, složenim s obje strane ormara. Ali

goli je muškarac stajao raširenih nogu na jednoj strani, uzdignutih ruku i zapešća lisičinama vezanih za šipku. Lisičine su bile pozlaćene i bogato ukrašene.

Čovjek je na očima imao povez, a u ustima crvenu krpu. Na njegovim prsima vidjeli su se crveni tragovi izazvani noktima. Između nogu mu je visjela puna boca kole od jedne litre, obješena na kožnati remen vezan oko glavića njegova penisa.

Isuse šapne Bosch.

Pitao sam ga treba li mu pomoć, a on je odmahnuo glavom. Mislim da je on njezina mušterija.

Izvadi mu tu krpu iz usta.

Bosch je podigao povez za oči na čovjekovo čelo dok mu je Edgar vadio krpu iz usta. Čovjek je odmah trgnuo licem udesno i pokušao se okrenuti. Pomaknuo je ruku i njome nastojao sakriti lice, ali lisičine su ga u tome spriječile. Mogao je biti srednjih tridesetih godina, dobro građen. Činilo se da se bez problema mogao obraniti od žene u gornjoj sobi. Ako je to želio.

Molim vas rekao je očajničkim glasom. Ostavite me na miru. Dobro mi je. Samo me ostavite na miru.

Mi smo iz policijereče Bosch. Sigurni ste?

Naravno, siguran sam. Zar mislite da ne bih tražio pomoć da mi je potrebna?

Niste mi potrebni ovdje. Ovo je posve suglasno i nije seksualne naravi. Samo nas ostavite na miru.

Harry reče Edgar mislim da bismo trebali izići odavde i zaboraviti da smo ikad vidjeli ovog tipa.

Bosch kimne glavom, te su izišli iz garderobnog ormara. Osvrnuo se po sobi i vidio da je preko stolice prebačena odjeća. Pošao je onamo i pregledao džepove hlača. Izvadio je lisnicu i prišao stajaćoj lampi. Ondje ju je otvorio i pogledao vozačku dozvolu. Osjetio je kako mu se Edgar približio i pogledao preko njegova ramena.

Je li ti ime poznato? Ne, a tebi?

Bosch odmahne glavom i zatvori lisnicu. Potom ju je vratio u džep hlača.

Riderica i Regina su šutjele kad su se vratili stubama gore. Bosch je proučavao Reginu, te mu se učinilo da na njezinu licu primjećuje izraz ponosa i lagani osmijeh. Znala je da ih je šokiralo ono što su dolje vidjeli. Pogledao je Ridericu i vidio daje i ona opazila izraze njihovih lica.

Je li sve u redu? pitala je. –Sve je u redu reče Bosch.

Što je bilo?

Bosch je ignorirao pitanje i pogledao drugu ženu.

Gdje su ključevi?

Malo je napućila usne i posegnula u svoj grudnjak. U njezinoj se ruci pojavio sićušan ključ za lisičine, te mu ga je pružila. Bosch ga je uzeo i dao Edgaru.

Pođi dolje i oslobodi ga. Ako nakon toga želi ostati, to je njegova stvar.

Harry, rekao je da... ,

Nije me briga što je rekao. Kažem da ga oslobodiš. Nećemo otići odavde dok je

neki tip dolje u lancima.

Edgar je sišao stubama, a Bosch je zurio u Reginu.

Za to dobivate dvjesto dolara na sat?

Vjerujte mi, isplati im se. I znate, uvijek se vraćaju po još. Hmm, pitam se što je to s muškarcima? Možda biste me jednom trebali iskušati, detektive. Moglo bi biti zabavno.

Bosch je dugo zurio u nju prije nego što je pogledao Ridericu.

Što imaš, Kiz?

Pravo ime joj je Virginia Lampley. Kaže da Eliasa poznaje s televizije, a ne kao klijenta. Ali također kaže da je Eliasov istražitelj prije nekoliko tjedana bio ovdje i postavljao pitanja, baš kao i mi.

Pelfry? Što je pitao?

Hrpu besmislica Regina je rekla prije nego što je Riderica dospjela odgovoriti. Želio je znati znam li nešto o onoj djevojčici koja je ubijena prošle godine. Kći automobilskog cara s televizije. Rekla sam mu da nemam pojma zašto me ispituje o tome. Što bih ja mogla o tome znati? Pokušao je biti grub, ali sam mu vratila istom mjerom. Ne dopuštam da se muškarci zajebavaju sa mnom. Otišao je. Mislim da vas je netko poslao na krivi trag, baš kao i njega.

Možda reče Bosch.

Trenutak je vladala tišina. Boscha je ometalo ono što je vidio u ormaru. Nije se mogao sjetiti još nekog pitanja.

Ostat će.

To je rekao Edgar. Vratio se gore i ključić od lisičina dao Regini. Uzela ga je i napravila cijelu predstavu od toga kako ga je vratila u grudnjak, cijelo vrijeme gledajući Boscha.

U redu, idemoreče Bosch.

Jeste li sigurni da ne želite ostati na kolu, detektive? upita Virginia Lampley, izazovno se smiješeći.

Odlazimoreče Bosch.

Bez riječi su sišli stubama do vrata, a Bosch je išao zadnji. Na odmorištu je zastao i pogledao dolje u mračnu prostoriju. Još uvijek se vidio odsjaj crvene svjetiljke i Bosch je vidio obrise čovjeka koji je sjedio na stolici u kutu sobe. Lice mu je bilo u mraku, ali je Bosch osjećao da gleda u njega.

Ne brinite, detektivereče Regina iza njega. Dobro ću se pobrinuti za njega.

Bosch se okrenuo i pogledao je s vrata. Opet se onako izazovno smiješila.

20.

Dok su se vraćali u postaju, Riderica je neprestano pitala što su točno vidjeli u donjoj prostoriji, ali ni Bosch ni Edgar nisu joj rekli ništa više osim osnovne činjenice da je jedan od klijenata Gospodarice Regine bk lisičinama vezan u ormaru. Riderica je znala da u tome ima još nečega, pa je i dalje vršila pritisak, ali ništa nije postigla.

Čovjek ondje dolje nije važanna koncu reče Bosch, nadajući se da će time označiti kraj razgovora o toj temi. Još uvijek ne znamo zašto je Elias imao njezinu fotografiju i web adresu. Ili, kad smo već kod toga, zašto je k njoj poslao Pelfryja.

Mislim da je lagalareče Edgar. Zna cijelu priču.

Moždadometne Bosch. Ali ako zna cijelu priču, zašto bi je držala u tajnosti sad kad je Elias mrtav?

Pelfry je ključ reče Riderica. Trebali bismo ga odmah potražiti.

Ne reče Bosch ne večeras. Kasno je, a ja ne želim razgovarati s Pelfryjem prije nego što pregledamo Eliasove dosjee i saznamo što je u njima. Proučit ćemo dosjee, a zatim ćemo Pelfryja ispitati o Gospodarici Regini i svemu ostalome.

Odmah sutra ujutro.

Što ćemo s FBIem? upita Riderica.

S FBIem se sastajemo u osam. Dotad ću nešto smisliti.

Ostatak puta vozili su se u tišini. Bosch ih je iskrcao kraj njihovih automobila na parkiralištu hollywoodske postaje i podsjetio ih da ujutro u osam budu u Parker centra. Zatim je parkirao službeno vozilo, ali nije predao ključ jer su se u prtljažniku još uvijek nalazile kutije s dosjeima. Za ključao je vozilo i zaputio se prema vlastitom automobilu.

Pogledao je na sat kad je izašao na Wilcox i vidio daje deset i trideset. Znao je daje kasno, ali je odlučio obaviti još jedan posjet prije nego što pođe kući. Dok je vozio Laurel Canyonom u Valley, neprestano je razmišljao o čovjeku u zidnom ormaru, te kako je okretao lice od njih, ne želeći da ga vide. Budući daje već dugi niz godina radio na ubojstvima, Boscha više nisu mogli iznenaditi užasi što su ih ljudi činili jedni drugima. Ali užasi što su ih ljudi čuvali za sebe druga su priča.

Krenuo je na zapad Ventura Boulevardom, do Sherman Oaksa. Subotom uvečer sve je vrvjelo od aktivnosti, s druge strane brda grad može biti bure baruta puno napetosti, ali činilo se da su u glavnoj ulici Valleyja barovi i kafići puni. Bosch je vidio kako mladići u crvenim jaknama trče kako bi dovezli automobile ispred Pinot Bistroa i drugih otmjenih restorana duž bulevara. Vidio je tinejdžere kako se polako voze naokolo, u automobilima sa spuštenim krovovima. Nitko nije bio svjestan uzavrele mržnje i bijesa u drugim dijelovima grada ispod površine, poput neotkrivene napukline koja čeka da se raširi i proguta sve koji se gore nalaze.

Skrenuo je prema sjeveru i zatim u područje tipiziranih kuća smještenih između bulevara i Ventura autoceste. Kuće su bile malene i ni po čemu se nisu isticale. Stalno se čula buka s autoceste. Kuće su bile namijenjene policajcima, ali im se cijena kretala između četiristo i petsto tisuća dolara, pa si ih je malo policajaca moglo priuštiti. Boschov nekadašnji partner, Frankie Sheehan, kupio je rano i dobro je prošao. Sad ima četvrt milijuna dolara u dionicama. Njegov mirovinski fond, ako dočeka mirovinu.

Bosch je zaustavio automobil uz pločnik ispred Sheehanove kuće i ostavio

motor upaljen. Izvadio je mobitel, potražio Sheehanov broj i nazvao ga. Javio se nakon stoje telefon dvaput zazvonio, svjež glas. Bio je budan.

Frankie, Harry je.

Moj čovjek.

Nalazim se ispred tvoje kuće. Zašto ne izideš, pa da se malo provozimo.

Kamo?

Nije važno.

Tišina.

Frankie?

Dobro, daj mi dvije minute.

Bosch je spremio telefon i posegnuo u džep sakoa, tražeći cigarete kojih nije bilo.

Dovragareče.

Dok je čekao, razmišljao je o događaju kad su on i Sheehan tražili dilera droge osumnjičenog daje uništio suparnika tako stoje ušao u kuću gdje je radio, s puškom uzi, i pobio sve unutra, šest ljudi, mušterija i dilera.

Uporno su lupali po vratima osumnjičeničeva stana, ali nitko nije otvorio.

Razmišljali su što im je činiti kad je Sheehan iznutra začuo piskutavi glas kako govori: "Uđite, uđite." Još su jednom pokucali i doviknuli da su iz policije.

Čekali su i slušali. Glas se ponovo javio: "Uđite, uđite."

Bosch je pritisnuo kvaku i vrata su se otvorila. Uopće nisu bila zaključana.

Zauzevši borbeni položaj, ušli su u stan i shvatili daje prazan, osim što se u kavezu u dnevnom boravku nalazila velika zelena papiga. Na kuhinjskom je stolu, svima na vidjelu, ležala automatska puška uzi, rastavljena i spremna za čišćenje. Bosch je prišao vratima i opet pokucao. Papiga je rekla: "Uđite, uđite."

Kad se osumnjičenik nekoliko minuta kasnije vratio iz prodavaonice s uljem potrebnim za čišćenje puške, uhitili su ga. Balističari su potvrdili da su ubojstva počinjena tom puškom, a čovjek je osuđen nakon što je sudac odbio odbaciti plodove pretresa. Premda je branitelj tvrdio da je bilo protuzakonito ući u stan bez dopuštenja, sudac je presudio da su Bosch i Sheehan djelovali u dobroj vjeri kad su ušli na poziv papige. Slučaj se još uvijek mota po prizivnim sudovima države, ali ubojica sjedi u zatvoru.

Otvorila su se suvozačeva vrata džipa i Sheehan je ušao u automobil.

Kad si nabavio ova kolica? upita.

Kad su me natjerali da vozim kicoša. O, da, zaboravio sam na to.

Da, vi velike zvjerke iz OPUa nemate takvih usranih briga.

Dakle, što ima? Našao si se u nebranom grožđu s ovim slučajem, je li?

Da, tako nekako. Kako su Margaret i cure?

Svi su dobro. Što ćemo sada? Voziti se, razgovarati, što? Ne znam. Je li ono irsko mjesto još uvijek u Van Nuysu?

Ne, to je prošlost. Ovako ćemo, vozi za Oxnard i skreni desno. Ondje se nalazi maleni sportski bar.

Bosch je pokrenuo automobil i počeo slijediti njegove upute. Baš sam razmišljao

o slučaju Pollyželi«zz'reče. Sheehan se nasmijao.

Taj me slučaj još uvijek nasmijava. Ne mogu vjerovati daje dotle stigao. Čuo sam daje irigatoru preostao još jedan pokušaj, Vrhovni sud.

Uspjet će. Čudno da ga još nisu oslobodili.

Pa, koliko je prošlo, osam godina? Isplatilo se, čak i ako ga puste na slobodu.

Da, šest umorstava, osam godina. Zvuči pošteno. –Šest irigatora.

Još uvijek voliš govoriti irigator, je li?

Da, priraslo mi je srcu. Dakle, nisi došao na drugu stranu brda da bismo razgovarali o papigama, irigatorima i starim vremenima, je li? Ne, Frankie.

Želim te pitati o slučaju Kincaid. Zašto mene?

Što misliš? Ti si bio glavni detektiv.

Sve što znam nalazi se u dosjeima. Sigurno ćeš ih moći dobiti. Ti si glavni u slučaju Elias.

Dobio sam ih. Ali nije uvijek sve u dosjeima. Sheehan je pokazao crveni neonski natpis i Bosch je skrenuo onamo. Našao je parkirno mjesto uz pločnik, odmah ispred ulaza u bar.

Ovdje nikad nema gužve reče Sheehan. Čak ni subotom uvečer. Ne znam kako čovjek preživljava. Sigurno se sa strane bavi klađenjem ili prodaje travu.

Frankie reče Bosch među nama rečeno, moram znati o otiscima prstiju. Ne bih želio tratiti vrijeme. Želim reći, nemam razloga sumnjati u tebe. Ali želim znati jesi li štogod čuo, znaš na što mislim?

Sheehan je bez riječi izišao iz cherokeeja i zaputio se prema ulazu u nar. Bosch je gledao za njim, a potom je i sam ušao. Unutra gotovo nikoga Mnje bilo. Sheehan je sjedio za šankom. Barmen je za njega pripremao to. eno pivo. Bosch je zauzeo stolac kraj svojeg bivšeg partnera i rekao:

Još jedno.

Izvadio je novčanicu od dvadeset dolara i stavio je na šank. Sheehan ga još uvijek nije pogledao nakon što je postavio pitanje.

Barmen je krigle stavio na salvete koje su reklamirale Superbowl zabavu od prije gotovo tri mjeseca. Uzeo je Boschovu novčanicu i pošao do blagajne.

Bosch i Sheehan su istodobno potegnuli iz svojih krigli.

Još od O.J. areče Sheehan.

Što kažeš?

Znaš o čemu govorim. Otad više ništa nije čvrsto. Nikakvi dokazi, niti jedan policajac, ništa. U sudnicu možeš odnijeti što god želiš, a ipak će te naći netko tko to može uništiti, baciti na pod i pišati po tome. Svi sumnjaju u sve. Čak i policajci. Čak i partneri.

Bosch je popio još malo piva prije nego je nešto rekao.

Žao mi je, Frankie. Nemam razloga sumnjati u tebe ili u otiske. Samo, dok sam pregledavao Eliasove stvari, čini se da je sljedeći tjedan namjeravao poći na sud s nekakvom zamisli da će dokazati tko je ubio djevojčicu. I nije govorio o Harrisu. Netko...

Tko?

Ne znam. Ali pokušavam na to gledati s njegova stajališta. Ako je Tiao nekoga osim Harrisa, onda kako su se, dovraga, oni otisci našli na...

Elias je bio jebena budala. Čim ga strpaju pod zemlju, jedne ću noći poći onamo i na njegovom grobu otplesati djedov irski jig. Onda ću se popišati na njega i više nikad neću pomisliti na Eliasa. Samo mogu reći da je jebena šteta što Harris nije bio s njim u onoj kabini. Prokleti ubojica. To bi bio pravi pogodak, istodobno ih obojicu srediti.

Sheehan podigne čašu, nazdravljajući Eliasovom ubojici, a zatim popije veliki gutljaj. Bosch je gotovo mogao osjetiti mržnju stoje zračila iz njega.

Znači, nitko se nije zajebavao s mjestom događaja reče Bosch. Otisci su pravi. Prvoklasni. Patrola je zapečatila sobu. Nitko nije ulazio sve dok ja nisam stigao onamo. Tada sam sve nadzirao; imali smo posla s obitelji Kincaid, a znao sam što to znači. Automobilski car koji daje velike doprinose lokalnim političarima. U svemu sam bio veoma oprezan. Otisci su bili na njezinom udžbeniku, iz zemljopisa. Odjel za istraživanje našao je četiri prsta na jednoj strani i palac na drugoj, kao daje podigao knjigu za hrbat. Otisci su bili savršeni. Tip se morao znojiti poput svinje kad ih je ostavio, jer su bili prvoklasni.

Iskapio je pivo i podigao čašu kako bi barmen vidio daje treba iznova napuniti. Ne mogu vjerovati da više ne smiješ pušiti u jebenom baru u ovom gradu reče Sheehan. Jebeni irigatori.

Da.

U svakom slučaju, provjerili smo ih i pojavilo se Harrisovo ime. Bivši kažnjenik, služio kaznu za napad, provalu. Ima otprilike toliko opravdanih razloga da njegovi otisci budu u njezinoj sobi koliko ja imam izgleda dobiti glavni zgoditak na lutriji, a uopće ne igram. Dakle, pogodak, našli smo tipa. Pošli smo ga uhititi. Sjećaš se, tada se još nije bilo pojavilo tijelo djevojčice. Djelovali smo u nadi daje možda još uvijek negdje živa. Nismo imali pravo, ali tada to nismo znali. Tako smo pošli po njega, doveli ga u postaju i smjestili u prostoriju za ispitivanje. Samo što nam taj klippan nije htio reći ni koliko je sati. Tri dana, a mi ništa nismo dobili. Nismo ga čak ni noću vodili u ćeliju. Bio je u toj prostoriji puna sedamdeset dva sata. Radili smo u timovima i u smjenama, ali ga nismo uspjeli slomiti. Ništa nam nije dao. Znaš, rado bih ubio tu gnjidu, ali moram mu odati priznanje zato. Bio je najbolji od svih s kojima sam se ikad suočio.

Sheehan je popio dva velika gutljaja novog piva. Bosch je još uvijek bio tek na pola prve čaše. Pustio je Sheehana da priča vlastitim tempom, ne prekidajući ga pitanjima.

Posljednjega dana neki su momci malo izgubili kompas. Učinili su neke stvari. Bosch je zatvorio oči. Pogriješio je u vezi Sheehana.

I ja, Harry.

Rekao je to sasvim normalnim tonom, kao da mu je drago što to može konačno glasno izgovoriti. Popio je još malo piva, okrenuo se na stolcu i pogledao po baru kao da ga prvi put vidi. U kutu se nalazio televizor. Bio je uključen

n&ESPN.

Govorimo neslužbenome li, Harry?

Naravno.

Sheehan se okrenuo natrag i na neki se zavjerenički način nagnuo prema Boschu.

Ono što Harris tvrdi da se dogodilo... doista se dogodilo. Ali to ne opravdava ono što je učinio. Silovao je i zadavio onu djevojčicu; mi smo mu zabili olovku u uho. Jebeno strašno. On je oslobođen, a ja sam novi Mark Fuhrman, rasistički drot koji je podmetnuo dokaze. Samo bih želio da mi netko kaže kako sam mogao podmetnuti one otiske, jebi ga.

Postao je glasan. Srećom, to je opazio samo barmen. Znamreče Bosch. Žao mi je, čovječe. Nisam trebao pitati. Sheehan je nastavio kao da ga nije čuo.

Valjda sam uvijek uza se nosio komplet otisaka koji pripadaju irigatoru kojeg sam želio strpati u zatvor. Onda sam ih stavio na knjigu, ne pitaj kako, i voila, imamo našeg irigatora. Samo, zašto bih izabrao baš Harrisa? Nikad nisam upoznao tu gnjidu, niti sam imao posla s njim. Nitko na svijetu ne može dokazati da jesam, jer se to jednostavno ne može dokazati.

Imaš pravo.

Sheehan odmahne glavom i zagleda se u svoje pivo.

Više me nije bilo briga za sva ta sranja kad se ona porota vratila i rekla da nije kriv. Kad su rekli da sam ja kriv... kad su povjerovali onom tipu, a ne nama.

Bosch je šutio. Znao je da Sheehan mora reći svoje.

Gubimo bitku, čovječe. To mi je sad jasno. Sve je to igra. Ti jebeni odvjetnici, što ti mogu učiniti. Što mogu učiniti s dokazima. Odustajem, Harry. Doista. Već sam odlučio. Dvadeset pet godina, i ja idem. Još mi je ostalo osam mjeseci i sad brojim dane. Pozdravit ću se, preseliti u Blue Heaven i ostaviti ovaj zahod svim onim irigatorima.

Mislim da je to dobra ideja, Frankietihó će Bosch.

Ništa drugo nije mu padalo na pamet. Osjećao se povrijeđenim i zaprepaštenim nad prijateljevim stanjem posvemašnje mržnje i cinizma. Razumio je to, ali gaje čudilo do kojih je granica stigao. Također se razočarao u sebi i bio je posramljen pri pomisli kako je zdušno branio Sheehana pred Carlom Entrenkin.

Sjećam se da sam onog posljednjeg dana reče Sheehan ja bio ondje s njim. U prostoriji za ispitivanje. Tako sam se jebeno razbjesnio, da sam jedino želio izvaditi pištolj i raznijeti ga. Ali znao sam da ne mogu. Jer je on znao gdje je ona. On je imao djevojčicu!

Bosch samo kimne glavom.

Sve smo pokušali, a ništa nismo dobili. On je slomio nas prije nego što smo mi uspjeli slomiti njega. Došlo je do toga da sam ga preklinjao neka nam kaže. Bilo je sramotno, Harry.

Što je on učinio?

Samo je zurio u mene kao da me nema. Ništa nije rekao. Ništa nije učinio. A tada... tada me preplavio bijes kao... kao... ne znam što. Kao da mi je kost zapela

u grlu. Kao nikad ranije. U kutu prostorije bio je koš za smeće. Pošao sam onamo, izvadio vrećicu i navukao mu je na onu jebenu glavu. Stisnuo sam mu je oko vrata i držao i držao i...

Sheehan je počeo plakati, nastojeći završiti priču.

...i oni... morali sume odvući od njega.

Stavio je laktove na šank i dlanovima pokrio oči. Dugo se nije pomaknuo. Bosch je vidio kako kap pada s njegove brade u pivo. Ispružio je ruku i spustio je na rame bivšeg partnera.

U redu je, Frankie.

Ne pomaknuvši ruke s lica, Sheehan je progovorio:

Vidiš, Harry, postao sam ono što sam sve ove godine nastojao maknuti sulica.

Želio sam ga ubiti, ondje i tada. Učinio bih to daše nisu pojavih moji ljudi.

Nikad to neću moći zaboraviti.

U redu je, čovječe.

Sheehan je popio malo piva i malo se pribrao.

Nakon što sam to učinio, otvorila su se vrata. Ostali, oni su učinili ono s olovkom, probili su mu jebeni bubnjić. Svi smo postali čudovišta. Kao u Vijetnamu, divljanje po selima. Vjerojatno bismo ga ubili, ali znaš li što ga je spasilo? Djevojčica. Stacey Kincaid ga je spasila.

Kako to misliš?

Našli su tijelo. Primili smo vijest i pošli na mjesto događaja. Harrisa smo ostavili u ćeliji. Živoga. Imao je sreće što je baš tada stigla vijest.

Zastao je i popio još gutljaj piva.

Otišao sam onamo, samo blok dalje od Harrisova stana. Tijelo se već prilično raspalo; mladi brzo idu. Ali sjećam se kako je izgledala. Poput malenog anđela, raširenih ruku kao da leti...

Bosch se sjećao fotografija iz novina. Stacey Kincaidjebila lijepa djevojčica.

Harry, ostavi me sad samogtiho će Sheehan. Vratit ću se pješice. Ne, odvest ćute. Ne, hvala. Prošetat ću.

Siguran si da ti je dobro?

Dobro mi je. Samo sam malo uzrujan. To je sve. Ovo će ostati među nama, zar ne?

Do kraja, čovječe.

Sheehan se pokušao slabašno osmjehnuti. Ali još uvijek nije gledao Boscha.

Učini mi uslugu, Hieronymus.

Bosch se sjetio vremena kad su bili tim. Koristili su samo svoja puna imena, Hieronymus i Francis, kad su govorili ozbiljno i iz srca.

Svakako, Francis. Što?

Kad uhvatite onoga koji je sredio Eliasa, svejedno je li policajac ili ne, stisni mu ruku umjesto mene. Reci mu da je on moj junak. Ali reci mu da je propustio dobru priliku. Reci mu da je trebao srediti i Harrisa.

Polu sata kasnije Bosch je otvorio vrata svoje kuće. Njegov je krevet bio prazan. Ali ovoga je puta bio previše umoran da bi budan čekao Eleanor. Počeo se

razodijevati i razmišljati o planovima za idući dan. Potom je sjeo na krevet i pružio ruku prema noćnoj lampi. Čim se našao u mraku, zazvonio je telefon. Opet je upalio svjetlo i podigao slušalicu.

Gade jedan.

Ženski glas, poznat, ali nije ga znao smjestiti.

Tko je to?

Carla Entrenkin, što mislite tko je? Zar ste doista mislili da neću saznati što ste učinili?

Nemam pojma o čemu govorite. Što se dogodilo?

Upravo sam gledala Channel 4. Vaseg prijatelja Harveyja Buttona.

Što je pokazao?

O, doista je napravio priču. Da vidimo hoću li ga uspjeti točno citirati. "U Eliasovu je uredu otkrivena veza između njega i organizirane prostitucije na Internetu, kaže izvor blizak istrazi. Taj izvor vjeruje da je Elias mogao imati vezu barem s jednom od žena koje na web stranici nude usluge dominacije."

Mislim da je to ono glavno. Nadam se da ste zadovoljni.

Nisam...

Ne trudite se.

Prekinula je vezu. Bosch je dugo sjedio i razmišljao o onome što je rekla.

Chastain, klipane jedanglasno je rekao.

Opet je ugasio svjetlo i legao. Uskoro je zaspao i ponovo sanjao isti san. Vozio se Angels Flightom, prema gore. Samo što je sada preko puta njemu sjedila plavokosa djevojčica. Promatrala ga je žalosnim i praznim očima.

21.

Boscha je čekalo iznenađenje kad je gurnuo kolica nakrcana kutijama s dosjeima u prostoriju za sastanke zamjenika šefa Irvinga. Bilo je petnaest do osam u nedjelju ujutro. Ondje se već nalazilo šest agenata FBIa. Iznenađenje je bio šef agenata koji je prišao Boschu, ispruživši ruku i nasmiješivši se.

Harry Bosch reče čovjek.

Roy Lindell odgovori Bosch.

Bosch gurne kolica do stola i prihvati čovjekovu ruku.

Ti radiš na ovome? Što se dogodilo s organiziranim kriminalom?

Postalo je dosadno. Osobito nakon slučaja Tonyja Alisa. Teško bi moglo biti bolje od toga, ne misliš li?

Da.

Prije dvije godine zajedno su radili na Alisovom umorstvu, slučaj "mafijaške svirke", prema lokalnim medij ima. Bosch i Lindell počeli su kao neprijatelji, ali do trenutka kad je slučaj zaključen u Las Vegasu među njima je zavlдалo poštovanje kakvog zasigurno nije bilo među dvama službama koje su radili. Bosch je zaduživanje Lindella za slučaj Elias odmah protumačio kao dobar znak.

Slušaj reče Lindell mislim da imamo nekoliko minuta. Jesi li za kavu i malo razgovora?

Dobro zvuči.

Dok su hodali hodnikom prema dizalu, sreli su Chastaina, koji se zaputio prema prostoriji za sastanke. Bosch ga je upoznao s Lindellom.

Idete na kavu? Idem s vama.

Ne, bolje nemoj reče Bosch. Moramo razgovarati o nekim stvarima... a ne bih želio da o njima kasnije priča Harvey Button, u vijestima. Znaš što želim reći? Ne znamo čemu govoriš, Bosch.

Bosch ništa nije rekao. Chastain je pogledao Lindella, a potom opet Boscha. Nije važno reče. Ionako mi ne trebaju umjetni stimulansi.

Kad su bili sami ispred dizala, Bosch je Lindella upozorio na Chastaina.

Odaje informacijereče. Jesi li sinoć gledao Channel 4?

Ono o prostitutkama na Internetu?

Da. Šest je ljudi znalo za to. Ja, moja dva partnera, Chastain, Carla Entrenkin i zamjenik šefa Irving. Mogu jamčiti za svoje partnere, a sumnjam da bi Carla Entrenkin dopustila da procuri bilo što negativno o Eliasu. Dakle, s Harveyjem Buttonom razgovarali su Irving ili Chastain. Ja bih se kladio na Chastaina.

Irving od samoga početka pokušava sve to držati u tajnosti.

Pa, je li priča bila besmislica ili ne?

Čini se da jest. Ne možemo pronaći vezu. Onaj tko je to pustio da procuri, želio je ocrniti Eliasa, uspostaviti malo ravnoteže.

Pazit ću na nj ega. Ali znaš, katkad ne procuri iz očitog izvora.

Dizalo se otvorilo i Lindell je ušao, a Bosch je ostao vani stajati, razmišljajući o Irvingu i pitajući se je li moguće daje on dopustio da vijest procuri.

Ideš li? upita Lindell.

Bosch uđe u dizalo i pritisne gumb za drugi kat.

Jesi li jutros slušao vijesti? upita Lindell. Kako ide ondje vani?

Zasad, dobro. Sinoć su izbila dva požara, ali to je uglavnom sve. Nema pljačkanja, sad je prilično mirno. Sutra bi trebala padati kiša. Možda će to pomoći.

Ušli su u restoran sa samoposluživanjem i odnijeli kavu do stola. Bosch je pogledao na sat i vidio daje pet do osam. Pogledao je Lindella. Dakle?

Lindell se nasmijao.

Dakle, jebi ga. Hoćemo li ovo podijeliti ili što? Da. Imam prijedlog za tebe, Roy. Dobar prijedlog. Da čujem.

Možeš ga dobiti. Povući ću se i dopustiti tebi da vodiš predstavu. Želim samo jedno. Htio bih da se moja ekipa pozabavi prvim slučajem. Stacey Kincaid. Uzet ćemo prvu knjigu umorstva i iznova provjeriti sve što je OPU napravio na slučaju. Zatim ćemo uzeti sve što je Elias učinio i krenuti odatle.

Lindell je stisnuo oči dok se pitao što to znači. Bosch je nastavio:

Čini se da je Elias kanio poći na sud ovaj tjedan i pokušati dokazati da Michael Harris nije ubio djevojčicu. Namjeravao je iznijeti ime njezina ubojice i...

Tko je to?

To je pitanje za milijun dolara. Ne znamo. Čuvao ga je u glavi umjesto u dosjeima. Ali zato želim taj slučaj. Jer ako je imao nekakve dokaze protiv nekoga, taj netko je prilično dobar osumnjičenik za umorstva na Angels Flightu, Lindell se zagledao u svoju vruću kavu i dugi trenutak ništa nije rekao.

Meni to zvuči poput odvjjetničkih besmislica. Velika predstava. Kako bi on mogao naći ubojicu ako policiji to nije uspjelo? To jest, ako ubojica nije bio Michael Harris, kako vjeruje svaki policajac i svi bijelci u ovom gradu.

Bosch slegne ramenima.

Caki ako nije imao pravo, čak i ako je nečije ime kanio navesti samo da bi zavarao ljude, to ga je moglo učiniti metom.

Namjerno nije sve rekao Lindellu, osobito ono o zagonetnim pismima. Želio je da agent FBIa misli da će Boschova ekipa loviti maglu dok će on voditi pravu istragu.

Znači, ti ćeš se baviti time, a ja ću loviti pokvarene policajce, je li to prijedlog? Uglavnom. Chastain bi vam trebao biti od koristi. Kao prvo, on najbolje poznaje slučaj Crnog ratnika. Vodio je istragu Kontrole o tome. I...

Da, ali svi su oslobođeni sumnje.

Možda je uprskao stvar. Ili mu je možda rečeno da sve oslobodi sumnje.

Lindell kimne glavom, pokazujući da je shvatio o čemu je riječ.

Isto tako, njegovi su ljudi jučer trebali pregledati Eliasove dosjee i napraviti popis. Upravo sam donio još pet kutija dosjea. Iz svega toga dobit ćete popis ljudi s kojima treba razgovarati. Mislim da sve dobro napreduje.

Ako sve tako dobro napreduje, zašto meni prepuštaš taj dio istrage?

Jer sam ja dobar čovjek. Bosch, nešto mi tajiš.

Samo imam predosjećaj, to je sve.

O čemu, da je Harrisu doista podmetnuto?

Ne znam. Ali nešto nije bilo uredi sa slučajem. Želim otkriti o čemu je riječ.

A u međuvremenu, meni ostaju Chastain i njegova ekipa. Da. To je prijedlog.

Pa, što ću ja s njima? Maločas si mi rekao da Chastain odaje informacije.

Pošalji ih na kavu, a zatim pobjegni i sakrij se. Lindell se nasmijao.

Evo što bih ja učinio ozbiljnijim tonom doda Bosch. Stavio bih dvojicu na Eliasa i dvojicu na Catalinu Perez. Znaš, papirologija, sređivanje dokaznog materijala, obdukcije, koje će vjerojatno biti danas obavljene. Tako će imati posla i neće ti smetati. Bez obzira hoće li to biti oni ili ne, moraš barem jednu osobu zadužiti za Catalinu Perez. Smatramo je usputnom žrtvom, što ona očito jest. Ali treba temeljito obaviti posao, inače te to može tresnuti o glavu ako ikad dođeš do suda i neki te odvjjetnik pita zašto se istraga nije bavila mogućnošću da je ona bila primarna meta.

Dobro, dobro. Moramo sve pokriti.

Tako je.

Lindell je kimnuo glavom, ali više ništa nije rekao.

Dakle, hajde, jesmo li se dogovorili? –upita Bosch.

Da. To mi zvuči kao plan. Ali želim znati što ti i tvoji ljudi radite. Ostani u vezi. Vrijedi. O, i usput rečeno, jedan od ljudi iz UKe govori španjolski. Fuentes. Njega stavi na Catalinu Perez.

Lindell kimne i odgurne se od stola. Ostavio je svoju šalicu s kavom, netaknutu. Boschje svoju ponio sa sobom.

Dok je prolazio kroz sobu ispred Irvingove prostorije za sastanke, Bosch je opazio da pobočnik zamjenika šefa nije za svojim stolom. Na podmetaču je opazio notes za telefonske poruke, te je ispružio ruku i zgrabio ga dok je onuda prolazio. Stavio gaje u džep i ušao u prostoriju za sastanke.

Sad su se ondje već nalazili Boschovi partneri i ljudi iz UKe. Irving je također bio ondje. Vladala je velika gužva. Nakon kratkih upoznavanja, riječ je prepuštena Boschu, a on je agente FBIa i Irvinga upoznao s tokom istrage do toga trenutka. Izostavio je pojedinosti o odlasku u stan Regine Lampley, stvorivši dojam da je taj dio istrage bio slijepa ulica. Isto tako, uopće nije spomenuo svoj razgovor s Frankiejem Sheehanom za šankom. Kad je završio, glavom je kimnuo Irvingu koji je tada preuzeo riječ. Bosch je pošao do zida i naslonio se kraj oglasne ploče što ju je Irving očito dao postaviti radi istrage. Irving je počeo govoriti o političkim napetostima povezanim sa slučajem.

Spomenuo je da su za taj dan najavljeni protestni marševi ispred tri policijske postaje u južnom dijelu grada i ispred Parker centra. Rekao je da će gradski vijećnik Royal Sparks i velečasni Preston Tuggins tog jutra gostovati u lokalnoj televizijskoj emisiji pod nazivom Razgovori o L.A.u. Rekao je da se šef policije prethodne večeri sastao s Tugginsom i drugim vjerskim vođama South Centrala, kako bi ih zamolio neka tijekom jutarnjih misa sa svojih propovjedaonica zatraže smirenost i suzdržanost.

Sjedimo na bačvi baruta, ljudi govorio je Irving. Način da se to obuzda je rješavanje ovog slučaja, na ovaj ili onaj način... brzo.

Dok je on govorio, Bosch je izvadio notes za telefonske poruke i nešto zapisao. Potom je provjerio jesu li svi pogledi uprti u Irvinga, te je tiho istrgnuo gornji list. Ispružio je ruku i pričvrstio ga na oglasnu ploču, a zatim se nonšalantno, centimetar po centimetar, pomicao duž zida, dalje od oglasne ploče. Na listu papira što gaje stavio na ploču nalazilo se Chastainovo ime. Poruka je glasila: "Nazvao je Harvey Button, zahvaljuje na informaciji. Nazvat će kasnije."

Irving je svoje komentare završio spominjanjem vijesti na Channel 4. Netko iz ove prostorije jučer je dao neke informacije televizijskom izvjestitelju. Upozoravam vas da to nećemo tolerirati. Ta jedna priča bit će zanemarena. Ako procure još neke informacije, onda ćete vi biti pod istragom.

Pogledao je naokolo kako bi bio siguran da su svi shvatili poruku.

U redu, to je svereče na koncu. Prepuštam vas vašem poslu. Detektive Bosch, agente Lindell? Želio bih da me u podne obavijestite kako napreduje istraga. Nema problema, šefe Lindell je rekao prije no što je Bosch dospio odgovoriti. Ja ću s vama tada razgovarati.

Bosch je petnaest minuta kasnije ponovo hodao prema dizalima. Edgar i

Riderica išli su za njim.

Harry, kamo idemo? upita Edgar.

Radit ćemo iz hollywoodske postaje.

Što? Što ćemo raditi? Tko će voditi istragu?

Lindell. Dogovorili smo se. On je glavni. Mi ćemo raditi nešto drugo.

Meni odgovara reče Edgar. Ovdje ionako ima previše agenata i previše činova.

Bosch je stigao do dizala i pritisnuo gumb.

Što ćemo mi točno raditi, Harry? upita Riderica. Okrenuo se i pogledao ih.

Početi iz početkareče.

22.

Detektivski je ured bio posve prazan, što je bilo neobično, čak i za nedjelju.

Prema planu pripravnosti, svi detektivi koji ne rade na istragama povezanim s vremenskim rokovima, moraju biti u odorama i na ulici. Posljednji je put takav raspored rada uveden nakon jakog potresa 1994. Umorstvo Eliasova je prije društvena nego geološka kataklizma, ali magnituda je podjednako velika.

Bosch je kutiju u kojoj su se nalazili Eliasovi dosjei o slučaju Crnog ratnika odnio do onoga što su zvali stolom za ubojstva, nekoliko pisacih stolova gurnutih zajedno tako da se dobio ogroman stol sličan onima u dvoranama za konferencije. Dio koji je pripadao ekipi jedan, Boschovoj ekipi, nalazio se na kraju, pokraj udubljenja s ormarićima za spise. Stavio je kutiju na sredinu, gdje su se spajala njihova tri pisaca stola.

Navalitereče.

Harry... javi se Riderica, ne baš zadovoljna pomanjkanjem uputa.

Dobro, slušajte, evo što želim. Kiz, ti ćeš čuvati kuću. Jerry i ja ćemo raditi na terenu.

Riderica zastenje. Čuvati kuću značilo je da će ona prikupljati činjenice. Morat će upoznati sve aspekte dosjea, pamtiti sve pojedinosti istrage. Budući da kreću s cijelom kutijom dosjea, to će biti mnogo posla. To je također značilo da neće mnogo raditi u smislu istrage na terenu, ako uopće bude radila na tome. Aniti jedan detektiv ne želi cijeli dan provesti u praznom uredu bez prozora.

Znam reče Bosch. Ali mislim da si ti najbolja u tome. Ovdje imamo tonu materijala, a tvoj um i tvoj kompjutor najbolje će ga sortirati.

Sljedeći put ja dobivam terenski rad.

Možda neće biti sljedećeg puta ako ovoga puta nešto ne učinim. Pogledajmo što imamo.

Sljedećih devedeset minuta proveli su proučavajući Eliasove dosjee o slučaju Harris, ukazujući jedno drugome na neki podatak ako su mislili da zaslužuje pozornost, ili vraćajući dosjee natrag u kutiju kad bi zaključili da u njima nema ničeg važnog.

Bosch se pozabavio istražiteljskim dosjeima što ih je Elias sudskim nalogom zatražio od PLAe. Imao je kopiju cijele knjige umorstva OPUa. Čitajući

svakodnevnne sažetke što su ih predavali Sheehan i drugi detektivi. Bosch je opazio da se u početku činilo da slučaju nedostaje fokus. Stacev Kincaid je noću odvedena iz sobe, njezin je otmičar odvijačem razvalio bravu na prozoru spavaće sobe i zgrabio djevojčicu dok je spavala. U početku se sumnjalo na nekoga iznutra, te su detektivi ispitali vrtlare, čovjeka koji je čistio bazen, onoga koji je radio na održavanju, vodoinstalatera koji je dva tjedna ranije bio u kući, kao i poštanske djelatnike koji su dostavljali poštu u kuću obitelji Kincaid u Brentwoodu. Ispitani su učitelji, domari, pa čak i učenici iz privatne škole što ju je Stacev pohađala l West Hollywoodu. No široka je mreža što su je Sheehan i njegovi kolege bacili povučena kad su iz laboratorija stigli podaci o otiscima prstiju na udžbeniku nestale djevojčice i Michaelu Harrisu. Svi su se tada usredotočili na pronalaženje Harrisa, priveli su ga i zatim pokušali natjerati da prizna što je učinio s djevojčicom.

Drugi dio dosjea također se bavio istragom na mjestu zločina i nastojanjima da se Harrisa poveže s tijelom uz pomoć znanstvenih analiza : tehnologije. To se pokazalo slijepom ulicom. Tijelo djevojčice na praznom su gradilištu našla dva beskućnika. Tijelo je bilo golo i, nakon četiri dana, u uznapređovalom stanju raspadanja. Očito j e nakon smrti bilo op rano, te stoga nije bilo važnijih mikroskopskih dokaza koji bi se mogh analizirati i povezati s Harrisovim stanom ili automobilom. Premda se činilo da je djevojčica silovana, nisu nađene nikakve tjelesne tekućine njezina napadača. Odjeća djevojčice također nikad nije pronađena. Ubojica je odrezao uzicu kojom ju je zadavio, a ni to nikad nije nađeno. Na koncu su jedini dokaz koji je Harrisa povezivao sa zločinom bili otisci njegovih prstiju na udžbeniku u Staceynoj spavaćoj sobi, te pronalaženje tijela na praznom gradilištu, manje od dva bloka udaljenom od njegova stana. Bosch je znao da je to obično bilo više nego dovoljno za pobjedu na sudu. Radio je na slučajevima u kojima su ljudi osuđeni na temelju manje dokaza. Ali to je bilo prije O. J. Simpsona, prije nego što su porote policiju Los Angelesa počele gledati sumnjičavim i nepovjerljivim očima.

Bosch je sastavljao popis onoga što treba učiniti i ljudi s kojima treba razgovarati kad j e Edgar uzviknuo.

Juhu!

Bosch i Riderica su ga pogledali, čekajući objašnjenje.

Sjećate se zagonetnih pisama? reče Edgar. U drugom ili trećem piše da registracijska tablica dokazuje njegovu nevinost?

Čekaj maloreče Bosch.

Otvorio je aktovku i izvadio košuljicu u kojoj su se nalazila pisma.

Treće. "Registracijske tablice dokazuju njegovu nevinost." Stiglo je petog travnja. Registracijske je pogrešno napisano.

U redu, ovdje je Eliasov dosje o sudskim naložima. Jedan ima datum petnaesti travnja, za Hollywood Wax and Shine. Ondje je Harris radio prije nego što su ga uhitali. Traži, citiram: "kopije svih zapisa i računa izdanih mušterijama, a koji sadrže registracijske brojeve spomenutih mušterija između prvog travnja i

petnaestog lipnja prošle godine." Ona poruka sigurno govori o tome.

Bosch se nagnuo u stolici i razmislio.

To je povratnica sudskog naloga, zar ne? Odobreno je.

Točno.

Pa, od prvog travnja do petnaestog lipnja, to je sedamdeset pet dana. To...

Sedamdeset šest danaispravi ga Riderica.

Sedamdeset šest dana. To će biti mnogo računa. Ovdje nema ni jednog, a nisam ih vidio ni u uredu. Trebale bi postojati kutije računa.

Možda ih je vratio reče Edgar.

Rekao si daje tražio kopije. Edgar slegne ramenima. –Još nešto,zašto baš za te dane?upita Bosch.Djevojčica je ubijena

dvanaestog srpnja. Zašto nije zatražio račune sve do toga dana?

Jer je znao što traži reče Riderica. Ili je znao da je unutar tog razdoblja.

Što je znao?

Utonuli su u tišinu. Boschov je um na sve strane okretao zagonetku, ali ni do čega nije došao. Registracijska tablica i dalje je ostala zagonetka,kao : ono povezano s Gospodaricom Reginom. Tada je spojio dvije zagonetke . nešto mu je palo na pamet.

Opet Pelfry reče. Moramo razgovarati s njim. Ustao je.

Jerry, uzmi telefon. Pogledaj možeš li ući u trag Pelfryju i dogovori razgovor što je moguće prije. Izići ću na nekoliko minuta.

Kad je Bosch ranije svojim partnerima znao reći da će izići na nekoliko minuta, to je značilo da ide popušiti cigaretu. Dok je hodao prema stražnjim vratima, Riderica je doviknula za njim.

Harry, nemoj to učiniti. Mahnuo je, ali se nije okrenuo. Ne brini, neću.

Vani na parkiralištu, Bosch je stao i osvrnuo se naokolo. Znao je da je često najbolje analitički razmišljao dok je stajao vani i pušio. Nadao se da će i sada doći do nekih zaključaka, bez pomoći cigarete. Pogledao je u ćup s pijeskom što su ga koristili pušači postaje i opazio dopola popušenu cigaretu kako strši iz pijeska. Na njoj je bilo ruža za usne. Zaključio je da ipak nije toliko očajan. Razmišljao je o zagonetnim pismima. Zahvaljujući poštanskim žigovima i Eliasovim bilješkama, znao je da imaju drugo, treće i četvrto pismo. ali nema prvoga. Značenje četvrtog pisma, upozorenja što gaje Elias nosio uza se, bilo je očito. Sad imaju vezu i s trećim pismom, zahvaljujući povratnici sudskog naloga na koju je Edgar naišao. Ali druga poruka, "stavi točku na i humberthumbert", još uvijek se Boschu činila besmislenom

Ponovo je pogledao cigaretu što je stršila iz pijeska, ali je opet odustao. Sjetio se da ionako nema šibica ni upaljača.

Odjednom mu je palo na pamet kako se čini da još jedan djelić slagalice nema nikakvog smisla, barem za sad, a to je veza s Gospodaricom Reginom, kakva god ona bila.

Bosch se okrenuo i hitrim koracima zaputio natrag u postaju. Edgar i Riderica sjedili su za stolom i bavili se papirima. Bosch je odmah počeo prekopavati po

hrpi dosjea.

Tko ima dosje Gospodarice Regine?

Ovdje jereče Edgar.

Pružio mu je dosje, a Bosch gaje otvorio i izvadio kompjutorski dobivenu sliku. Zatim ju je stavio kraj zagonetnih poruka i pokušao usporediti tiskana slova na porukama i ona ispod fotografije, adresu web stranice. Bilo je nemoguće odrediti je li to napisala ista osoba. On nije bio stručnjak za to, a nije vidio nikakve očite anomalije koje bi olakšale usporedbu.

Kad je Bosch maknuo ruku s kompjutorskog ispisa, gornji i donji rubovi stranice uzdigli su se oko dva centimetra od stola, što je značilo da je list papira jednom bio savijen na tri dijela, kao da je bio u kuverti.

Mislim da je ovo prva poruka reče.

Boschu se često činilo da je stvaranje logičkog zaključka slično čišćenju začepljene cijevi nekog odvoda. Cijev je postala prohodna i uskoro će doći do novih otkrića. To se sada dogodilo. Shvatio je ono što je mogao, i možda trebao, odmah shvatiti.

Jerry, nazovi Eliasovu tajnicu. Odmah. Pitaj je postoji li u njegovom uredu printer u boji. Trebali smo to shvatiti. Ja sam trebao shvatiti.

Što shvatiti?

Samo nazovi.

Edgar je u bilježnici počeo tražiti telefonski broj. Riderica je ustala i prišla Boschu. Pogledala je ispis. Sad ju je nosio Boschov val. Shvatila je kamo smjera.

Ovo je bilo prvo pismoreče Bosch. Samo što nije zadržao kuvertu jer je vjerojatno mislio da je riječ o nekom luđaku.

Ali vjerojatno je takoreče Edgar, držeći slušalicu uz uho. Bili smo ondje, žena ga nije poznavala i nije znala kojeg vruga mi...

Prekinuo se i slušao kad je na drugoj strani netko podigao slušalicu.

Gospođo Quimby? Ovdje detektiv Edgar od jučer. Imam jedno kratko pitanje za vas. Zna li postoj i li printer u boj i u uredu? Printer koji može napraviti ispis s kompjutora. U boji.

Čekao je i slušao, promatrajući Boscha i Ridericu.

Hvala vam, gospođo Quimby. Spustio je slušalicu.

Nema printera u boji.

Bosch kimne glavom i zagleda se u fotografiju na stolu.

To smo jučer trebali otkritireče Riderica.

Bosch opet kimne i upita Edgara je li kontaktirao Pelfryja, privatnog istražitelja, kad se oglasio njegov dojavljivač. Prekinuo ga je i skinuo s pojasa. Vidio je broj svoje kuće. Eleanor.

Da, razgovarao sam s njim reče Edgar. Naći će se s nama u podne u svojem uredu. Nisam spominjao račune, ili tu Reginu. Samo sam rekao da moramo razgovarati s njim.

Dobro.

Bosch podigne slušalicu i nazove svoj kućni broj. Eleanor se javila nakon što je telefon tri puta zazvonio. Zvučala je ili pospano ili žalosno. Eleanor.

Harry.

Je li sve u redu?

Spustio se na svoju stolicu, a Riderica se vratila do svoje. Dobro sam... samo...

Kad si stigla kući? Maloprije. Jesi li dobivala?

Zapravo, nisam igrala. Nakon što si me sinoć onamo nazvao... otišla sam.

Bosch se nagnuo naprijed i oslonio laktom na stol, dlanom prekrivši čelo.

Pa... kamo si otišla?

U hotel... Harry, vratila sam se samo po nešto odjeće i neke stvari. Ja...

Eleanor?

Zavladala je duga tišina. Bosch je čuo kako Edgar govori da ide po kavu u ured dežurnoga. Riderica je rekla da će poći s njim, premda je Bosch znao da ona ne pije kavu. U ladici pisaćeg stola držala je zbirku biljnih čajeva.

Harry, to nije u redu reče Eleanor.

O čemu govoriš, Eleanor?

Prošao je još jedan dugi trenutak tišine prije no što je odgovorila.

Razmišljala sam o onom filmu što smo ga prošle godine gledali. Titanic.

Sjećam se.

Ona djevojka u filmu. Zaljubila se u onog momka kojega je upoznala na brodu. I bilo je... želim reći, tako ga je silno voljela. Tako silno da na kraju nije htjela otići. Nije ušla u čamac za spašavanje, kako bi bila s njim.

Sjećam se, Eleanor.

Sjećao se da je plakala na sjedalu kraj njega, a on se smiješio i nije mogao razumjeti kako jedan film može tako djelovati na nju.

Plakala si.

Da. Zato jer svi žele takvu ljubav. I, Harry, ti zavređuješ to od mene. Ja...

Ne, Eleanor, ono što mi daješ više je nego...

Skočila je sa čamca za spašavanje natrag na Titanic, Harry. Malo se nasmijala.

Ali to je Boschu zvučalo tužno. Valjda nitko ne može učiniti više od toga.

Imaš pravo. Nitko to ne može. Zato je to bio film. Slušaj...ti si sve što sam ikad želio, Eleanor. Ništa ne moraš učiniti za mene.

Da, moram. Moram... volim te, Harry. Ali ne dovoljno. Zavređuješ bolje.

Eleanor, ne... molim te. Ja...

Otići ću na neko vrijeme. Razmisliti o svemu.

Hoćeš li me pričekati ondje? Doći ću kući za petnaest minuta. Možemo razgovarati o...

Ne, ne. Zato sam ti se javila na dojavljivač. Ne mogu to učiniti licem ulice.

Znao je da plače. Pa, dolazim onamo.

Neću biti ovdje rekla je. Sve sam stavila u automobil prije nego što sam ti se javila. Zнала sam da ćeš pokušati doći.

Bosch je rukom pokrio oči. Želio je biti u mraku.

Gdje ćeš biti?

Nisam sigurna.

Hoćeš li nazvati? Da, nazvat ću. Jesi li dobro? Ja...bit ću dobro.

Eleanor, volim te. Znam da ti to nisam dovoljno često govorio, ali ja...

Ššššapnula je u slušalicu i on je prestao.

Volim te, Harry, ali moram ovo učiniti.

Nakon dugog trenutka, tijekom kojega mu se činilo da se duboko u njemu nešto ruši, on reče:

Dobro, Eleanor.

Tišina koja je uslijedila bila je mračna poput unutrašnjosti lijesa. Njegovog lijesa.

Zbogom, Harry rekla je najzad. Vidjet ćemo se.

Spustila je slušalicu. Bosch je maknuo ruku s lica i slušalicu od uha. U mislima je vidio bazen za plivanje, a površina vode bila je glatka poput plahte na krevetu. Sjetio se davne prošlosti, kad su mu rekli daje njegova majka mrtva i da je ostao sam na svijetu. Potrčao je prema tom bazenu i zaronio ispod mirne površine, u toplu vodu. Na dnu je vriskao sve dok nije ostao bez zraka i prsa ga zaboljela. Sve dok nije morao birati hoće li ostati ondje i umrijeti, ili će izići na površinu i živjeti.

Bosch je sad čeznuo za tim bazenom i njegovom toplom vodom. Želio je vriskati sve dok mu se pluća na rasprsnu.

Je li sve u redu?

Podigao je glavu. Došli su Riderica i Edgar. Edgar je nosio šalicu vrele kave.

Riderica je na licu imala izraz koji je govorio da je zabrinuta, ili možda čak prestrašena onim što vidi na Boschovu licu.

Sve je u redu reče Bosch. Sve je dobro.

23.

Do sastanka s Pelfryjem ostalo im je devedeset minuta. Bosch je rekao Edgaru neka vozi do autopraonice Hollywood Wax & Shine, na Sunsetu nedaleko od postaje. Edgar je zaustavio automobil uz pločnik, pasu sjedili i promatrali. Bilo je malo posla. Većina ljudi u narančastim kombinezonima, koji su brisali i polirali automobile za minimalnu plaću i napojnice, sjedili su naokolo i čekali, s krpama za brisanje prebačenima preko ramena. Mnogi su s antipatijom zurili u kicoša, kao da je policija za to kriva.

Valjda ljudi ne žele da im se automobili operu kad bi mogli završiti na krovu ili u plamenu primijeti Edgar.

Bosch nije odgovorio.

Kladim se da bi svi željeli biti na mjestu Michaela Harrisa nastavi Edgar, zureći u radnike. Dovraga, i ja bih pristao na tri dana u sobi za ispitivanje i olovke u ušima ako bih nakon toga postao milijunaš.

Znači, vjeruješ mureče Bosch.

Bosch mu nije ispričao o priznanju Frankieja Sheehana što ga je dobio za

šankom. Edgar je trenutak šutio, a potom kimne glavom.

Da, Harry, mislim da mu vjerujem.

Bosch se pitao kako je mogao biti toliko slijep da nije čak ni pomislio da bi mučenje osumnjičenika moglo biti istinito. Također se pitao što je Edgara navelo da prihvati osumnjičenicovu priču o policajcima, umjesto da vjeruje svojim kolegama. Je li razlog tome njegovo iskustvo kao policajca ili kao crnca? Bosch je zaključio da mora biti riječ o ovome drugome, a to gaje deprimiralo jer je Edgaru omogućavalo spoznaje do kakvih on nikad ne bi mogao doći. Idem unutra razgovarati s upraviteljem reče Bosch. Možda bi ti trebao ostati uz automobil.

Jebeš to. Neće ga taknuti. Izišli su i zaključali automobil.

Dok su hodali prema praonici, Bosch je razmišljao o narančastim kombinizonima i pitao se je li riječ o slučajnosti. Pretpostavljao je daje većina ljudi koji rade u autopraonici odslužila kaznu u nekom zatvoru ili su tek izišli iz okružnog pritvora, a u tim su ustanovama također morali nositi narančaste kombinezone.

Unutra je Bosch kupio šalicu kave i raspitao se o upravitelju. Blagajnica mu je pokazala otvorena vrata dalje u hodniku. Dok su hodali onamo, Edgar reče: Uzeo bih kolu, ali mislim da ne bih mogao piti kolu nakon onoga što sam sinoć vidio u ormaru one kučke.

U malenom uredu bez prozora za pisaćim je stolom sjedio muškarac, podigavši noge na jednu od otvorenih ladica. Pogledao je Boscha i Edgara te rekao:

Da, gospodo policajci, što mogu učiniti za vas?

Bosch se nasmiješio čovjekovu zaključku. Znao je da mora biti jednim dijelom poslovan čovjek, a drugim službenik za uvjetnu slobodu. Ako su radnici bivši kažnjenici, to je jedini posao što ga mogu dobiti. To znači daje upravitelj često imao posla s policajcima, pa ih je znao prepoznati. Ili to ili j e vidio da su došli u kicošu.

Radimo najednom slučaju započne Bosch. Slučaju Howarda Eliasa.

Upravitelj zazviždi.

Prije nekoliko tjedana sudskim je nalogom od vas tražio neke zapise. Račune na kojima su pisali brojevi registracijskih tablica. Znae li nešto o tome?

Upravitelj j e trenutak razmišljao.

Samo znam da sam ja bio taj koji je morao sve prekopati i kopirati za njegovog čovjeka.

Njegovog čovjeka? upita Edgar.

Jasno, što mislite, da čovjek poput Eliasa osobno dolazi po takve stvari? Poslao je nekoga. Ovdje imam njegovu posjetnicu.

Spustio je noge na pod i otvorio ladicu za pisaći pribor. Ondje se nalazila hrpa posjetnica učvršćenih gumicom. Skinuo je gumicu, potražio među posjetnicama i izabrao jednu. Pokazao ju je Boschu.

Pelfry? upita Edgar. Bosch kimne glavom.

Je li njegov čovjek točno rekao što traže u svemu tome? upita. –Ne znam. Morat

ćete pitati njih. Odnosno, pitajte Pelfryja.

Je li Pelfry već vratio te papire?

Ne. Ionako su to bile kopije. Želim reći, vratio se ovamo, ali ne da donese račune.

Zašto se onda vratio? upita Edgar.

Želio je vidjeti jednu od kartica s podacima o dolascima i odlascima Michaela Harrisa. Iz vremena dok je ovdje radio.

Koju? upita Edgar, a u glasu mu se osjećalo uzbuđenje.

Ne sjećam se, čovječe. Dao sam mu kopiju. Idite razgovarati s njim i možda će on...

Je li imao sudski nalog za karticu? –upita Bosch.

Nije, samo je pitao zato, znate. Rekao sam da nema problema i našao je za njega. Ali on mi je dao datum, a vi niste. Ne sjećam se. U svakom slučaju, gledajte, ako želite postavljati još pitanja o tome možda bi bilo bolje da nazovete našeg odvjetnika. Neću se uplitati nešto o čemu ne...

Zaboravite na to reče Bosch. Pričajte mi o Michaelu Harrisu.

Što se tu ima pričati? Nikad nisam imao problema s njim. Bio je u redu, a zatim su došli i rekli da je ubio onu djevojčicu. I svašta joj činio. To mi se nije činilo poput tipa kojeg sam poznao. Ali nije baš tako dugo ovdje radio. Možda pet mjeseci.

Znate li gdje je bio prije toga? –upita Edgar. Da. Gore, u Corcoranu.

Corcoran je bio državni zatvor blizu Bakersfielda. Bosch je zahvalio upravitelju, pa su otišli. Popio je nekoliko gutljaja kave, ali ju je putem do automobila bacio u kantu za smeće.

Dok je Bosch čekao da mu Edgar otvori suvozačeva vrata, on je zaobišao automobil. Stao je prije nego što je otvorio vrata.

Prokletstvo.

Što je?

Napisali su sranja na vrata.

Bosch je zaobišao vozilo i pogledao. Netko je koristio svijetloplavu kredu, onu kojom su se pisale upute za pranje na vjetrobranim automobila, te je prekrizio riječi Štitimo i služimo na prednjem odbojniku s vozačeve strane. Zatim je velikim slovima napisao riječi Ubijamo i sakatimo. Bosch kimne glavomu znak odobravanja.

To je prilično originalno.

Harry, idemo ih srediti.

Ne, Jerry, zaboravi. Ne želiš valjda započeti gužvu. Moglo bi potrajati tri dana da se situacija smiri. Kao prošli put. Kao Florence i Normandie.

Edgar je mrzovoljno otključao automobil i otvorio Boschova vrata.

Blizu smo postajerekao je Bosch nakon što je ušao. Možemo se vratiti i oprati to. Ili možemo koristiti moj automobil.

Ja bih rado natjerao nekoga od onih klipana da to poliže.

Nakon što su očistili automobil, još uvijek im je ostalo vremena za odlazak do

gradilišta na kojem je pronađeno tijelo Stacey Kincaid. Nalazilo se uz Ulicu Western i na putu do središta grada gdje će se sastati s Pelfryjem.

Edgar je cijelim putem šutio. Vandalizam nad patrolnim kolima shvatio je osobno. No Boschu nije smetala tišina. Vrijeme je iskoristio za razmišljanje o Eleanor. Osjećao se krivim jer je duboko u sebi, i usprkos svojoj ljubavi prema njoj, znao da osjeća olakšanje zbog činjenice daje njihova veza došla do razrješenja, na ovaj ili onaj način.

Tu smoreče Edgar.

Zaustavio je automobil uz rub ceste, pa su promatrali gradilište. Bilo je otprilike jedno jutro, a s obje su strane bile stambene zgrade i panoi na kojima su se nudili uvjeti za useljenje i financiranje. Zgrade se nisu doimale poput mjesta gdje bi ljudi željeli živjeti, osim ako nemaju drugog izbora. Cijelo je područje stvaralo dojam zapuštenosti i očajanja.

Bosch je opazio dva stara crnca koji su sjedili na sanducima u kutu gradilišta, ispod raširene krošnje eukaliptusa. Otvorio je fascikl što gaje ponio sa sobom i proučio kartu na kojoj je bilo označeno mjesto gdje je pronađeno tijelo.

Procijenio je da se nalazilo petnaestak metara od mjesta gdje ona dvojica sad sjede. Okretao je stranice dok nije našao izvještaj u kojem se spominju dva svjedoka koji su prijavili pronalazak tijela.

Izlazimreče. Idem razgovarati s onom dvojicom.

Izišao je, a Edgar je slijedio njegov primjer. Ležerno su hodali gradilištem uputivši se prema dvojici muškaraca. Kad su došli bliže, Bosch je ugedao vreće za spavanje i stari rešo. Uz deblo eukaliptusa nalazila su se dvojica kolica iz supermarketa, puna odjeće, vreća aluminijskih limenki i drugog smeća.

Jeste li vi Rufus Gundy i Andy Mercer?

Ovisi kopita.

Bosch je pokazao značku.

Želio bih vam postaviti nekoliko pitanja o tijelu koje ste vas dvojica ovdje našli prošle godine.

Je, što vam je tol'ko trebalo?

Jeste li vi gospodin Gundy ili gospodin Mercer? Ja sam Mercer. Bosch kimne glavom.

Zašto kažete da nam je toliko trebalo? Zar vas detektivi nisu ispitali kad ste našli tijelo?

Ispitali su nas, ali ne detektivi. Neki mulac iz patrole pito nas je šta znamo.

Bosch kimne. Pokazao je vreće za spavanje i reso.

Vas dvojica ovdje živite?

Imamo malo peha. Ovdje smo dok opet ne stanemo na noge.

A Bosch se nasmijao.

Što je s nekim drugim? Jeste li to ikad ispričali nekome tko bi mogao potvrditi da je to istinita priča?

Razmislili su o tome. Mercer je odmahivao glavom kad je Gundy kimnuo.

Jedini kome smo rekli bio je čovjek gospodina Eliasa.

Bosch pogleda Edgara, a zatim opet Gundyja.

Tko je to?

Njegov čovjek. Istražitelj. Rekli smo mu ovo što i vama. Reko je da će nas gospodin Elias jednoga dana pozvat na sud. Reko je da će se gospodin Elias pobrinut za nas.

Pelfry? upita Edgar. Je li se tako zvao?

Možda reče Gundy. Ne znam. Mercer ništa nije rekao.

Jeste li vas dvojica danas čitali novine? upita Bosch. Gledali televizijske vijesti?

Na koj em televizoru? upita Mercer.

Bosch samo kimne i uspravi se. Nisu čak ni znali daje Elias mrtav.

Koliko je vremena prošlo otkako je čovjek gospodina Eliasa razgovarao s vama?

Oko mjesec danareče Mercer. Tako nekako.

Bosch pogleda Edgara i kimne glavom, pokazujući mu daje gotov. Edgar odgovori na isti način.

Hvala vam na pomoći reče Bosch. Smijem li vas počastiti večerom?

Posegnuo je u džep i izvadio novac. Svakome je dao novčanicu od deset dolara.

Pristojno su mu zahvalili, pa se udaljio.

Dok su se vozili Ulicom Western prema sjeveru i Wilshire Boulevardu, Bosch je razmišljao o tome što znače informacije što su ih dobili od dvojice beskućnika.

Harris je čist uzbuđeno reče. Po tome je Elias znao. Jer je tijelo premješteno.

Baćeno je onamo tri dana nakon što je umrla. A Harris je bio u pritvoru kad je premješteno. Najbolji alibi na svijetu. Elias je onu dvojicu kanio dovesti na sud i dokazati da PLA laže.

Da, ali stani malo, Harry reče Edgar. To Harrisa posve ne oslobađa sumnje.

Moglo bi samo značiti da je imao sudionika. Znaš, nekoga tko je premjestio tijelo dok je on bio u pritvoru.

Da, a zašto bi ga onda ostavio tako blizu njegova stana i još ga više uvalio? Ne vjerujem daje postojao sudionik. Mislim daje to učinio pravi ubojica. Pročitao je

u novinama ili vidio na televiziji da su uhitili Harrisa kao osumnjičenika, pa je premjestio tijelo u njegovo susjedstvo, da bi bilo još jedan dokaz protiv njega.

Što je s otiscima prstiju? Kako su Harrisovi otisci dospjeli u ono lijepo zdanje u Brentwoodu? Zar se slažeš s tvrdnjom da su ih podmetnuli tvoj prijatelj Sheehan i njegovi ljudi?

Ne, ne slažem se. Postoji objašnjenje. Samo što ga mi još ne znamo To ćemo pitati Pel...

Začula se glasna eksplozija kad se stražnji prozor razbio, a komadu stakla razletjeli se kroz unutrašnjost automobila. Edgar je na trenutak izgubio kontrolu i automobil se zanio prema suprotnom traku ceste. Začulo se ljutito trubljenje kad je Bosch ispružio ruku i naglo okrenuo volan desno, vrativši automobil na pravi trak.

Koji vrag? vikne Edgar kad je napokon uspostavio kontrolu nad vozilom i zakočio.

Ne! vikne Bosch. Vozi, vozi!

Bosch je zgrabio radio s mjesta gdje je bio priključen na punjač i pritisnuo gumb za emitiranje.

Pucnjava, pucnjava! Western i Olympic.

Držao je gumb pritisnut dok je gledao preko stražnjeg sjedala i prtljažnika.

Pogledom je prelazio po krovovima i prozorima stambenih zgrada dva bloka iza njih. Ništa nije vidio.

Počinitelj nepoznat. Snajperska vatra na obilježeno detektivsko vozilo. Potrebna hitna podrška. Zračni nadzor nad krovovima istočno i zapadno od Ulice Western. Potreban krajnji oprez.

Pustio je gumb za emitiranje. Dok je telefonist na centrali drugim jedinicama ponavljao većinu onoga što je upravo čuo, rekao je Edgaru da su se dovoljno udaljili, te može zaustaviti automobil.

Mislim da je stiglo s istočne strane Bosch reče Edgaru. Ona zgrada ravnoga krova. Čini mi se da sam ga najprije čuo desnim uhom.

Edgar je glasno uzdahnuo. Tako je čvrsto stezao volan da su mu zglobovi prstiju postali bijeli poput Boschovih.

Znaš što ću ti reći? reče. Mislim da više nikad neću voziti jednu od ovih jebenih meta.

24.

Kasnite. Već sam razmišljao o odlasku kući.

Jenkins Pelfry bio je krupan muškarac, izbočenog prsnog koša i tako tamne puti da je bilo teško razaznati crte njegova lica. Sjedio je na malenom tajničnom pisaćem stolu u predsoblju svojeg ureda u Union Law centra. Na ormariću s njegove lijeve strane stajao je maleni televizor. Bio ; uključen na vijesti. Na ekranu se vidio prizor snimljen iz helikoptera negdje u gradu.

Bosch i Edgar zakasnili su četrdeset minuta na dogovoreni sastanak.

Oprostite, gospodine Pelfry reče Bosch. Imali smo mali problem na putu ovamo. Zahvalni smo što ste nas čekali.

Imate sreće jer sam zaboravio na vrijeme. Gledao sam televiziju. Situacija trenutačno nije baš sjajna. Malo je napeto ondje vani.

Svojom je krupnom rukom pokazao televizor. Bosch je opet pogledao ekran i shvatio da helikopter kruži iznad mjesta gdje su se on i Edgar maločas nalazili; u toku je potraga za snajperistom koji je pucao na njihov automobil. Bosch je vidio da su pločnici ondje sad puni ljudi koji su promatrali policajce kako idu od jedne do drage zgrade. Još je policajaca stizalo na mjesto događaja, a oni su nosili kacige što se stavljaju kad prijeti opasnost od nereda.

Ti bi ljudi jednostavno morali otići odande. Izazivaju gomilu. To nije dobro. Samo neka se povuku, dovraga. Da dozive još jedan dan.

To smo pokušali prošli putreče Edgar. Nije upalilo.

Sva su trojica još nekoliko trenutaka šutke gledali, a zatim je Pelfry ispružio raku i ugasio televizor. Pogledao je posjetitelje.

Što mogu učiniti za vas? Bosch je predstavio sebe i partnera.

Jeste li priveli Sheehana?

Da, ovdje je i razgovaramo s njim. Zasad je to isključivo na dobrovoljnoj bazi. Misli da će se pričanjem izvući. Imamo cijeli dan, i više. Vidjet ćemo hoće li uspjeti.

Zašto Sheehan? Zašto ste njega priveli?

Mislio sam da znaš. Jutros je bio na vrhu Chastainova popisa. Elias ga je već jednom tužio. Prije pet godina. Ubio je nekog klipana dok ga je pokušavao uhititi zbog umorstva. Ispalio je pet metaka u njega. Udovica je tužila i na koncu dobila sto tisuća, premda se to meni činilo opravdanom pucnjavom. Zapravo, tvoj prijatelj Chastain proveo je istragu i oslobodio ga sumnje.

Sjećam se tog slučaja. Bilo je opravdano. Ali poroti to nije bilo važno. Parnica se vodila malo nakon Rodneyja Kinga.

U redu, pa, prije no stoje došlo do suđenja, Sheehan je tijekom davanja iskaza udovice, pod prisegom prijetio Eliasu pred odvjetnicima i, stoje najvažnije, stenografkinjom. Zapisala je sve, od riječi do riječi, a iskaz se nalazi u dosjeu što su ga Chastain i njegovi ljudi jučer pročitali. Sheehan je rekao Eliasu da će mu jednoga dana, kada to najmanje bude očekivao, netko prići straga i ubiti ga kao psa. Nešto u tom smislu. Riječi koje prilično dobro opisuju ono što se dogodilo na Angels Flightu.

Ma daj. To je bilo prije pet godina. Sigurno se šališ.

Bosch je opazio da ga Edgar i Pelfry pažljivo gledaju.

Znam, Bosch. Ali sad imaš tu novu parnicu o Crnom ratniku, a tko je glavni optuženi? Detektiv Frank Sheehan. Povrh toga, on koristi devet milimetarski Smith & Wesson. I još nešto, uzeli smo njegov dosje. Jedanaest godina za redom vrhunski je strijelac na streljani. A znaš kakav je strijelac morao biti onaj na Angels Flightu. Ako sve to uzmeš u obzir, on dolazi na vrh popisa ljudi s kojima treba razgovarati. Zato razgovaramo s njim.

To o vrhunskom strijelcu je glupost. Na streljani gotovo svakoga proglašavaju vrhunskim strijelcem. Kladam se da sedam ili osam od svakih deset policajaca ima to odlikovanje. A osam od deset policajaca nosi isto oružje. U međuvremenu ga Irving, ili tko god bio onaj koji odaje informacije, baca vukovima. Žrtvuje ga medijima kako bi možda spriječio divljanje u gradu. Žrtva je jedino ako to nije učinio.

U Lindellovu se glasu osjećala cinična ležernost koja se Boschu nije sviđala.

Bolje da budeš oprezanreče Bosch. – Jer ja ti jamčim da Frankie to nije učinio.

Frankie? Vas dvojica ste prijatelji, zar ne?

Bili smo partneri. Prije mnogo vremena.

Pa, to je čudno. Čini se da ti njemu nisi baš previše drag. Moji sumi momci rekli da su njegove prve riječi, kad su mu pokucali na vrata, bile

"Jebeš Harryja Boscha". Misli da si ga cinkao, čovječe. Ne zna da imamo prijjetnju u iskazu. Ili se toga ne sjeća.

Bosch spusti slušalicu. Bio je omamljen. Frankie Sheehan vjeruje da je Bosch

njihov sinoćnji razgovor okrenuo protiv njega. Vjeruje da ga je Harry predao FBIu. To mu je padalo teže od spoznaje da njegov bivši partner i prijatelj sad sjedi u sobi za ispitivanje i bori se za svoj život.

Zvuči kao da se ne slažete s izvještajem na Channel 4 –reče Pelfry.

Tako je, ne slažem se.

Znate, možda ću sad reći glupost, ali čini mi se da to staklo u vašoj kosi znači da ste vas dvojica oni za koje su na televiziji rekli da su na njih pucali ulllici Western.

Da, pa što s time? upita Edgar.

Pa, to je nekoliko blokova od mjesta gdje su našli onu djevojčicu, Stacey Kincaid.

Da, pa?

Pa, ako odande dolazite, pitam se jeste li upoznali moja dva prijatelja, Rufusa i Andyja.

Jesmo, upoznali smo ih i znamo sve o tome da je tijelo ondje ostavljeno tri dana kasnije.

Znači, idete mojim stopama.

Nekima. Sinoć smo također posjetili Gospodaricu Reginu. Bosch se napokon trgnuo iz omamljenosti, ali se držao u pozadini i gledao kako Edgar napreduje s Pelfryjem.

Onda ono što ste rekli o tome tko je po vašemu mišljenju sredio Elija nisu čiste besmislice?

Ovdje smo, zar ne?

Dakle, što vas još zanima? Eli je uglavnom držao karte skrivene. Pomno ih je skrivao. Nikad nisam bio siguran na kojem dijelu slagalice ja radim, ako me razumijete.

Ispričajte nam o registracijskim tablicama reče Bosch, prekinuvši svoju šutnju. Znamo da ste tražili račune autopraonice Hollywood Wax za sedamdeset pet dana. Zašto?

Pelfry ih je dugi trenutak promatrao, kao da o nečemu odlučuje.

Dodite sa mnom konačno reče.

Poveo ih je u stražnji ured

Nisam vas želio uvesti ovamo izjavi. Ali sada...

Podigao je ruke pokazujući kutije na svim vodoravnim površinama u uredu.

Kutije u kojima se inače nalaze po četiri pakiranja od šest boca gaziranog pića.

U njima su se nalazili svežnjevi računa obilježeni datumima.

Tako je. Eli ih je sve kanio donijeti na sud kao dokaz. Držao sam ih ovdje dok mu ne zatrebaju.

Što je točno kanio dokazati?

Mislio sam da vas dvojica znate.

Malo zaostajemo za vama, gospodine Pelfry.

Jenkins. Ili Jenks. Većina me ljudi zove Jenks. Ne znam točno što znače svi ti računi, sjećate se kako sam rekao da mi Eli nije pokazivao sve svoje karte, ali

imam određenu ideju. Vidite, kad je sudskim nalogom zatražio sve ovo, na jednom mi je papiru dao popis registracijskih tablica. Rekao je neka pregledam sve ovo i vidim pojavljuje li se na računima neki od brojeva s popisa.

Jeste li to učinili?

Jesam, a trebalo mi je gotovo tjedan dana.

Jeste li našli neki broj s popisa?

Jedan.

Prišao je jednoj kutiji i zavukao prst u svežanj obilježen datumom 12. lipnja. Ovaj.

Pelfry je izvukao račun i odnio ga Boschu. Prišao im je Edgar i također pogledao. Račun je izdan za bijeli volvo karavan, a odnosio se na posebnu ponudu. Naveden je broj registracijske tablice i cijena: \$14.95 plus porez. Taj je broj bio na popisu što vam ga je Elias dao? upita Bosch.

Tako je.

Jedino što se poklapalo?

Tako sam rekao.

Znate li čijem automobilu pripada ovaj registracijski broj ?

Ne baš. Eli mi nije rekao da to provjerim. Ali pretpostavljam kome bi mogao pripadati. Obitelji Kincaid. Sad ste shvatili. Bosch pogleda Edgara. Po partnerovu je licu vidio da on nije shvatio.

Otisci prstiju. Ako je želio dokazati da je Harris izvan svake sumnje, morao je objasniti kako su se otisci prstiju njegova klijenta našli na žrtvinu udžbeniku. Ako nije postojao nikakav razlog ili logično objašnjenje zašto bi Harris bio u kući obitelji Kincaid i dotaknuo udžbenik, mogla su postojati dva druga objašnjenja. Prvo, otiske su podmetnuli policajci. Drugo, Harris je dotaknuo knjigu kad je bila negdje drugdje, izvan sobe djevojčice.

Edgar kimne glavom jer je razumio o čemu je riječ. Obitelj Kincaid dala je svoj automobil na pranje u Hollywood Wax & Shine, gdje je Harris radio. Račun to dokazuje.

Točno. Elias je samo morao dokazati da je udžbenik bio u automobilu.

Bosch se okrenuo prema kutijama na Pelfryjevu pisaćem stolu i prstom kucnuo po datumu.

Dvanaesti lipnjareče. Otprilike pri kraju školske godine. Djeca prazne svoje ormariće u školi. Udžbenike nose kući. Više nemaju domaćih zadaća, pa knjige možda ostaju na stražnjem sjedalu volva.

Volvo odlazi u autopraonicu Edgar. –Kladim se da posebna ponuda uključuje usisavanje unutrašnjosti automobila, možda premazivanje nekih površina.

Čovjek koji čisti automobil mogao je dotaknuti udžbenik dok je radio u unutrašnjosti voziladoda Bosch. Eto objašnjenja za otiske.

Čovjek koji je čistio bio je Harrisreče Edgar. Potom pogleda Pelfryja i pridoda; Upravitelj u autopraonici rekao je da ste se vratili i pogledali kartice o radnom vremenu.

Pelfry kimne glavom.

Jesam. Imam kopiju kartice koja pokazuje da je Harris radio u vrijeme kad je stigao bijeli volvo. Eli me zamolio da pođem u autopraonicu i pokušam dobiti taj podatak bez sudskog naloga. Mislim da je ta kartica bila njegov oslonac, pa nije želio da itko zna o tome.

Čak ni sudac koji je potpisivao sudske naloge za slučaj reče Bosch. Zacijelo nikome nije vjerovao.

Čini se da je imao dobre razloge za to potvrdi Pelfry.

Edgar je zatražio da mu Pelfry pokaže karticu radnog vremena, a Bosch se zamislio i pokušao donijeti nekakav zaključak o najnovijim informacijama. Sjetio se stoje Sheehan rekao prethodne večeri, da su otisci prstiju tako dobri jer se osoba koja ih je ostavila vjerojatno znojila. Sad je shvatio da razlog tome nije bila nervoza zbog počinjena zločina, već činjenica da je radio u autopraonici i usisavao automobil kad je ostavio otiske na udžbeniku. Michael Harris. Bio je nedužan. Boschu to nije vjerovao sve do ovoga trenutka. To ga je zaprepastilo. On nije bio sanjar. Znao je da policajci čine greške i nedužni ljudi odlaze u zatvor. Ali ova je pogreška bila kolosalna. Policajci su mučili nedužnog čovjeka dok su ga pokušavali natjerati da prizna nešto što očito nije učinio. Uvjereni da su našli pravog čovjeka, policajci su prekinuli istragu i dopustili pravom ubojici da se izvuče, sve dok ga istraživanje odvjetnika za građanska prava nije otkrilo, a to je otkriće dovelo do ubojstva odvjetnika. Lančana je reakcija pošla još dalje, još jednom gurnuvši grad do ruba samouništenja.

Dakle, gospodine Pelfryreče Boschtko je ubio Stacey Kincaid?

Zovite me Jenks. I ne znam. Znam da to nije učinio Michael Harris, u to nema nikakve sumnje. No Eli mi nije rekao drugi dio, ako je to znao prije nego što su ga sredili.

Oni? upita Bosch.

Svejedno.

Pričajte nam o Gospodarici Regini reče Edgar.

Što se tu ima pričati? Eli je dobio podatak i prenio ga meni. Provjerio sam žensku, ali nisam otkrio nikakvu vezu. Ona je samo nakaza, slijepa ulica. Ako ste bili ondje, znate što želim reći. Mislim da je Eli odustao od toga nakon što sam mu ispričao o njoj.

Bosch je trenutak razmislio i odmahnuo glavom.

Ne bih rekao. Tu ima nečega.

Pa, ako ima, nije mi rekao o čemu se radi.

Bosch je iz automobila nazvao Ridericu. Rekla je da je dovršila pregled dosjea, ali joj nije upalo u oči ništa što bi odmah trebalo provjeriti. Posjetit ćemo obitelj Kincaidreče Bosch.

Zašto tako brzo?

Pokazalo se da je netko od njih Harrisov alibi. Što?

Bosch je objasnio do kakvog su otkrića Pelfry i Elias došli u vezi s registracijskom tablicom.

Jedna od četiri reče Riderica. Kako to misliš?

Sad znamo što znači jedna od četiri zagonetne poruke. Da, valjda.

Razmišljala sam o prve dvije. Mislim da su povezane, a imam i jednu ideju o "stavi točku na i". Poći ću na mrežu i provjeriti. Znaš li što je hipertekst veza?

Ne govorim tim jezikom, Kiz. Još uvijek tipkam s dva prsta.

Znam. Objasnit ću ti kad se vratiš ovamo. Možda ću tada znati ima li u tome nečega.

Dobro. Sretno. Namjeravao je prekinuti vezu. O, Harry? Što?

Nazvala te Carla Entrenkin. Rekla je da mora razgovarati s tobom. Pomislila sam da bih joj mogla dati broj tvojeg dojavljivača, ali nisam bila sigurna hoće li se to tebi svidjeti. Mogla bi te nazivati za svaku besmislicu.

To je u redu. Je li ostavila broj?

Dala mu ga je, pa su prekinuli vezu.

Idemo do obitelji Kincaid? upita Edgar.

Da, upravo sam to odlučio. Javi se preko radija i saznaj registraciju bijelog volva. Vidi na čije se ime vodi. Moram obaviti jedan telefonski razgovor.

Ovdje Bosch. Detektive...

Tako je.

Kako napreduje istraga

Imamo dokaza da je to učinio netko drugi. Još

Sad moram poći, inspektorice, nazvati ću ako dođem do važnih spoznaja.

Hvala vam, detektive. –Nema na čemu.

25.

Automobilski car Los Angelesa i njegova žena sad su živjeli uz Mulholland Drive, u ekskluzivnom kompleksu pod nazivom The Summit. To je ograđeno i čuvano područje, gdje žive milijunaši u spektakularnim domovima iz kojih se pruža pogled dolje sa Santa Monica Mountains na sjever, preko San Fernando Valleyja. Obitelj Kincaidje, nakon umorstva kćeri, preselila iz Brentwooda u ova ograđena brda. Preseljenje u sigurnost, prekasno za djevojčicu.

Bosch i Edgar su se najavili, pa ih je netko dočekao u stražarskoj kućici na ulazu. Ondje su dobili upute kako će zavojitom cestom stići do golemog zdanja izgrađenog na prostoru kojim je zasigurno bio vrhunac The Summita. Vrata im je otvorila sluškinja latinskog podrijetla i povelala ih u dnevni boravak koji je bio veći od cijele Boschove kuće. Ondje su se nalazila dva kamina i tri zasebna kompleta namještaja. Bosch nije mogao dokučiti koja je svrha toga. Dugi sjeverni zid prostorije sastojao se gotovo isključivo od stakla. Pružao je fantastičan pogled na Valley. Bosch je također imao kuću na brdu, ali razliku u pogledima činila je visina od šesto metara i možda deset milijuna dolara vrijednosti. Sluškinja im je rekla da će bračni par Kincaid uskoro doći.

Bosch i Edgar su prišli prozoru, što se od njih i očekivalo. Bogataši te puštaju da čekaš kako bi se slobodno mogao diviti svemu što oni posjeduju.

Pogled iz mlažnjakareče Edgar.

Što?

Tako se kaže kad si ovako visoko. Pogled iz mlažnjaka.

Summitvrhunac

Bosch kimne glavom. Edgar je prije nekoliko godina dodatno radio na prodaji nekretnina, zajedno sa svojom ženom, sve dok mu to gotovo nije postao glavni posao, a rad u policiji dodatni.

Pred njima se pružao pogled preko Valleyja do Santa Susana Mount* ains.

Bosch je vidio Oat Mountain iznad Chatswortha. Sjećao se da je prije mnogo godina bio ondje na izletu, još dok je bio u sirotištu. Međutim, ne bi se moglo reći da je pogled što se pred njima pružao baš tako prekrasan. Gusti sloj smoga, osobito tijekom travnja, pružao se preko Valleyja. Ovdje su bili dovoljno visoko da budu iznad toga. Ili se barem tako činilo.

Znam što mislite. To je milijun dolara vrijedan pogled na smog. Bosch se okrenuo. U dnevni su boravak ušli nasmiješeni muškarac

Žena bezizražajna lica. Iza njih je stajao još jedan muškarac u tamnom odijelu.

Bosch je prvoga prepoznao s televizije. Sam Kincaid, automobilski car. Bio je niži no što je Bosch očekivao. Zbijeniji. Njegova je preplanulost bila prava, a ne od televizijske šminke, a i njegova posve crna kosa doimala se prirodnom. Na televiziji je uvijek izgledalo kao da nosi periku. Nosio je majicu za golf, poput onih što ih je uvijek nosio u televizijskim reklamama. Poput onih što ih je njegov otac nosio kad je on bio u reklamama, prije desetak godina.

Žena je bila nekoliko godina mlađa od Kincaida, mogla je imati oko četrdeset, ali je bila dobro njegovana zahvaljujući tjednim masažama i odlascima u kozmetičke salone u Rodeo Driveu. Zagledala se kraj Boscha i Edgara, prema van. Na licu je imala neodređen izraz, a Bosch je odmah shvatio da se Katherine Kincaid vjerojatno nije nimalo oporavila od gubitka kćeri.

No, znate što? nastavi Sam Kincaid, smiješeći se. Ne smeta mi gledati smog.

Moja obitelj već tri generacije prodaje automobile u ovom gradu. Od tisuću devetsto dvadeset osme. To je mnogo godina i mnogo automobila. Onaj smog vani podsjeća me na to.

Njegova je tvrdnja zvučala naučenom, kao da ju je koristio kao uvodu razgovoru sa svim svojim gostima. Koraknuo je naprijed i ispružio ruku.

Sam Kincaid. I moja žena Kate.

Bosch se rukovao s njim i predstavio Edgara. Način na koji je Kincaid proučavao Edgara, prije nego što se s njim rukovao, naveo je Boscha na pomisao daje njegov partner možda prvi crnac koji je nogom kročio u ovaj dnevni boravak, ako se ne računaju oni koji su posluživali zakusku i pića gostima.

Bosch je pogledao iza Kincaida prema čovjeku koji je još uvijek stajao ispod luka nad ulazom u prostoriju. Kincaid je to opazio i predstavio ga.

Ovo je D. C. Richter, moj šef osiguranja reče Kincaid. Zamolio sam ga da dođe gore i pridruži nam se, ako nemate ništa protiv.

Boscha je zbunjivala pojava zaštitara, ali ništa nije rekao. Kimnuo je glavom, a

Richter je uzvratilo na isti način. Bio je otprilike Boschovih godina, visok i mršav, a kratka prosijeda kosa stršila mu je od gela. Richter je također imao malenu naušnicu, tanki zlatni kolaut na lijevom uhu.

Što možemo učiniti za vas, gospodo? upita Kincaid. Moram reći da me ovaj posjet iznenadio. Očekivao bih da biste vas dvojica, s obzirom na sve što se događa, trebali biti negdje na ulici, nastojeći obuzdati životinje.

Usljedila je nelagodna tišina. Kate Kincaid je zurila u sag.

Istražujemo smrt Howarda Eliasareče Edgar. I smrt vaše kćeri.

Moje kćeri? Ne razumijem što želite reći.

Zašto ne bismo sjeli, gospodine Kincaid? predloži Bosch.

Svakako.

Kincaid ih je poveo do jednog kompleta namještaja. Dva kauča okrenuta jedan prema drugome, svaki s jedne strane staklenog stolića za kavu. S jedne se strane nalazio kamin u koji se gotovo moglo ući, a s druge se pružao pogled van.

Bračni par Kincaid sjeo je na jedan kauč, a Bosch i Edgar na drugi. Richter je stajao sa strane i iza kauča gdje su sjedili Kincaidi.

Dopustite da objasnim reče Bosch. Došli smo vas obavijestiti da ponovo otvaramo istragu o Staceynoj smrti. Moramo krenuti iznova.

Muš i žena zbunjeno su otvorili usta. Bosch je nastavio.

Tijekom istrage o ubojstvu Howarda Eliasa u petak uvečer došli smo do informacija za koje vjerujemo da Michaela Harrisa oslobađaju sumnje. Mi... Nemoguće drekne Sam Kincaid. Harris je ubojica. Njegovi su otisci prstiju pronađeni u kući, u staroj kući. Zar ćete mi reći da policija Los Angelesa sad vjeruje da su njezini vlastiti ljudi podmetnuli dokaze?

Ne, gospodine, neću. Govorim vam da sad imamo ono što držimo uvjerljivim objašnjenjem za taj dokaz.

Pa, rado bih ga čuo.

Bosch je iz džepa sakoa izvadio dva presavijena papira i otvorio ih. Jedan je bio fotokopija računa za pranje automobila što ga je Pelfry našao. Drugi je bio fotokopija Harrisove kartice radnog vremena, također dobivena od Pelfryja a. Gospodo Kincaid, vi vozite bijeli volvo karavan s registracijskom tablicom jedanbħestšestosam, točno?

Ne, nije točno Richter odgovori umjesto nje.

Bosch se trenutak zagledao u njega, a zatim opet pogleda ženu.

Jeste li prošlog ljeta vozili taj automobil?

Vozila sam bijeli volvo karavan, da rekla je. Ne sjećam se registracije.

Moja obitelj posjeduje jedanaest autokuća i dio drugih šest u ovom okrugu reče muž. Czevy, cadillac, mazda, i tako dalje. Imamo čak i prodavaonicu porschea. Ali nemamo koncesiju za volvo. Dakle, tko bi rekao, ona izabere baš tu marku automobila. Kaže da je sigurniji za Stacey, a ona na koncu... dobro.

Sam Kincaid podigne ruku do svojih usana kako bi se smirio. Bosch je trenutak pričekao prije nego što je nastavio.

Vjerujte mi na riječ što se tiče registracije. Automobil je bio registriran na vas,

gospođo Kincaid. Dvanaestog lipnja prošle godine volvo je opran u autopraonici Hollywood Wax & Shine na Sunset Boulevardu. Osoba koja je automobil odvezla onamo zatražila je posebnu ponudu, što je uključivalo usisavanje unutrašnjosti i poliranje. Ovdje je račun.

Nagnuo se naprijed i stavio ga na stolić za kavu ispred bračnoga para. Oboje su se nagnuli naprijed i pogledali ga. Richter se nagnuo preko naslona kauča da i on pogleda.

Sjećate li se tko je od vas to učinio?

Mi ne peremo naše automobilereče Sam Kincaid. I ne odlazimo u javne autopraonice. Ako želim da se automobil opere, odvezem ga u jednu od svojih autokuća. Ne moram plaćati za...

Sjećam sereče njegova žena, prekinuvši ga usred riječi. –Ja sam to učinila. Odvela sam Stacey u kino u El Capitan. Nešto se gradilo ondje gdje sam parkirala, stavlja se novi krov na zgradu kraj garaže. Kad smo izišle, nešto je bilo na automobilu. Poput malenih mrlja od čađe. Automobil je bio bijele boje, pa se to jako vidjelo. Dok sam plaćala čuvaru parkirališta, pitala sam ga gdje se nalazi najbliža autopraonica. Rekao mi je.

Kincaid je gledao svoju ženu kao da se upravo podrignula na dobrotvornom balu.

Znači, vi ste onamo odvezli automobil na pranjereče Bosch.

Da. Sad se sjećam.

Pogledala je muža, a potom opet Boscha.

Na računu piše daje to bilo dvanaestog lipnja dometne Bosch. Koliko dugo je to bilo nakon završetka nastave za vašu kći?

To je bilo idućega dana. Tako smo započele ljeto. Ručak i kino. Film je bio priča o onoj dvojici koji nisu mogli naći miša u svojoj kući. Bio je simpatičan... Miš ih je nadmudrio.

U mislima je vidjela tu uspomenu, i svoju kći. Zatim se njezin pogled opet usredotočio na Boscha.

Nastava je završila reče Bosch. Je li mogla udžbenike ostaviti u volvu, one koji su joj trebali posljednji dan u školi? Možda na stražnjem sjedalu?

Kate Kincaid polako kimne glavom.

Da. Sjećam se da sam joj tijekom ljeta rekla neka ih uzme iz automobila.

Neprestano su klizile naokolo dok sam vozila. Nije to učinila. Najzad sam ih ja izvadila i odnijela u njezinu sobu.

Bosch se opet nagnuo naprijed i pred njih stavio drugu fotokopiju.

Michael Harris je prošlog ljeta radio u autopraonici Hollywood Wax & Shine. Ovo je njegova kartica radnog vremena za tjedan koji uključuje dvanaesti lipnja. Radio je cijeli dan kad ste vi dovezli oprati volvo.

Sam Kincaid se ponovo nagnuo naprijed i proučavao fotokopiju.

Želite reći da smo cijelo to vrijeme... započne Kincaid, a potom stane. Kažete da je on, Harris, usisavao volvo i tada dotaknuo udžbenik moje pastorke? Podigao ga ili tako nešto, a zatim je knjiga dospjela u njezinu sobu. A nakon što je oteta...

Policija je našla otiske na udžbeniku dovrši Bosch. Da, to je ono što sad mislimo.

Zašto to nitko nije spomenuo na suđenju? Zašto...

Jer su drugi dokazi povezivali Harrisa s umorstvom odvratili Edgar. Djevojčica, ovaj, Stacey je nađena u blizini njegova stana. To je bio jak dokaz protiv njega. Njegov je odvjetnik zaključio da je najbolja strategija okomiti se na policajce. Baciti sumnju na otiske prstiju tako što će baciti sumnju na policajce. Uopće nije pokušao otkriti istinu.

Kao ni policajci reče Bosch. Imali su otiske prstiju, a kad je tijelo pronađeno u Harrisovu susjedstvu, to je zapečatilo slučaj. Sjećate se, istraga je od početka bila emocionalno nabijena. Promijenila se u trenutku kad je pronađeno tijelo i sve je ukazivalo na Harrisa. Potraga za djevojčicom postala je optuživanje određene osobe. U međuvremenu, nitko zapravo nije tražio istinu.

Činilo se daje Sam Kincaid u šoku.

Cijelo to vrijeme reče. Možete li zamisliti kakvu mržnju prema tom čovjeku nosim u sebi? Ta mržnja, taj čisti i potpuni prezir, to je jedina stvarna emocija što sam je imao posljednjih devet mjeseci...

Razumijem, gospodine reče Bosch. Ali sad moramo krenuti iz početka. Moramo istražiti slučaj. To je Howard Elias činio. Imamo razloga vjerovati daje znao ovo što smo vam upravo ispričali. Samo stoje on također znao, ili je čvrsto vjerovao da zna, tko je pravi ubojica. Mislimo da je zbog toga ubijen.

Sam Kincaid se doimao iznenađenim. Ali na televiziji su maloprije rekli...

Na televiziji su pogriješili, gospodine Kincaid. Oni griješe, a mi imamo pravo. Kincaid kimne glavom. Pogledom je prešao na prizor vani, na smog.

Što želite od nas? upita Kate Kincaid.

Vašu pomoć. Vašu suradnju. Znam da vas je ovo pogodilo kao grom iz vedra neba, pa ne očekujemo da ćete sad sve ostalo pustiti. Ali kao što možete vidjeti ako ste gledali televiziju, nemamo baš mnogo vremena.

Imat ćete našu punu suradnju reče Sam Kincaid. A D. C. može učiniti što god vam je potrebno.

Bosch je skrenuo pogled s Kincaida na zaštitara, a zatim ga vratio na Kincaida. Mislim da to neće biti potrebno. Zasad imamo samo još nekoliko pitanja, a sutra bismo se vratili i iznova započeli istragu.

Naravno. Koja su vaša pitanja?

Howard Elias je otkrio ovo što sam vam upravo ispričao zahvaljujući anonimnoj poruci što ju je dobio poštom. Zna li netko od vas tko je to mogao poslati? Tko je mogao znati da je volvo bio u autopraonici?

Dugo nitko nije odgovarao.

Samo jareče Kate Kincaid. Ne znam tko drugi. Ne sjećam se da sam nekome rekla da sam bila ondje. Zašto bih?

Jeste li vi poslali pismo Howardu Eliasu?

Ne. Naravno da nisam. Zašto bih ja pomagala Michaelu Harrisu. Mislila sam da je on bio taj koji je... koji je oteo moju kćer. Sad mi vi govorite da je nedužan, a

ja mislim da vam vjerujem. Ah ranije, ne, ne bih podigla ni mali prst da mu pomognem.

Bosch ju je proučavao dok je govorila. Njezine su oči prelazile sa stolića za kavu na stakleni zid, a zatim na ruke što ih je stiskala pred sobom. Nije gledala onoga koji je postavljao pitanja. Bosch je veći dio svojeg radnog vijeka procjenjivao ljude tijekom razgovora i ispitivanja. U tom je trenutku znao da je ona Eliasu poslala anonimnu poruku. Samo nije mogao shvatiti zašto je to učinila. Ponovo je kratko pogledao Richtera i vidio da zaštitar također pomno proučava ženu. Bosch se pitao je li on došao do istog zaključka. Odlučio je poći dalje.

Kuća u kojoj se zločin dogodio. Ona u Brentwoodu. Tko je sad vlasnik?

Još uvijek pripada namareče Sam Kincaid. Još nismo odlučili što ćemo s njom učiniti. S jedne strane, želimo je se riješiti i nikad više pomisliti na nju. Ali s druge... Stacey je bila ondje. Pola svojeg života proživjela je ondje...

Razumijem. Želio bih...

Oglasio se Boschov dojavljivač. Isključio ga je i nastavio:

Želio bih je pogledati, njezinu sobu. Sutra, ako je moguće. Dotad ćemo nabaviti nalog za pretres. Znam da ste vi zauzet čovjek, gospodine Kincaid. Možda biste me vi, gospođo Kincaid, mogli ondje dočekati, pokazati mi kuću. Pokazati mi Staceyinu sobu. Ako to neće biti previše teško za vas.

Kate Kincaid je izgledala kao da strepi od mogućnosti povratka u kuć u Brentwoodu. Ali je nekako odsutno kimnula glavom u znak pristanka.

Neka je D. C. odvezereče Sam Kincaid. Možete pretražiti što god želite. I ne treba vam nalog za pretres. Dajemo vam dopuštenje. Nemamo što skrivati.

Gospodine, nisam kanio sugerirati da imate. Nalog za pretres je potreban kako kasnije ne bi bilo nikakvih pitanja. To je više radi naše zaštite. Ako se u kući pronađe nešto novo i to nas odvede do pravog ubojice, ne želimo da ta osoba bude u mogućnosti osporiti dokaze zbog nekog našeg propusta.

Razumijem.

Cijenimo vašu ponudu da nam gospodin Richter pomogne, ali to neće biti potrebno. Bosch pogleda Kate Kincaid. Više bih volio da dođete samo vi, gospođo Kincaid. Koje bi vam vrijeme odgovaralo?

Dok je ona razmišljala, Bosch je pogledao svoj dojavljivač. Broj na ekranu pripadao je jednoj od linija u postaji. Ali nakon telefonskog broja dodano je 911. To je bila šifra Kiz Rider: smjesta nazovi.

Ovaj, ispričavam se reče Bosch. Čini se daje ovaj poziv važan. Mogu li se poslužiti nekim vašim telefonom? Imam mobitel u automobilu, ali nisam siguran da ću u ovim brdima imati...

Naravno reče Sam Kincaid. Možete zvati iz mogjeg ureda. Vratite se u predvorje i pođite lijevo. Druga vrata na lijevoj strani. Nitko vam neće smetati. Mi ćemo čekati ovdje, u društvu detektiva Edwardsa.

Bosch je ustao.

Ime je Edgar reče Edgar. Oprostite. Detektiva Edgara.

Kad se Bosch zaputio u predvorje, oglasio se drugi dojavljivač. Ovoga puta

Edgarov. Znao je da to Riderica šalje istu poruku. Edgar je pogledao svoj dojavljivač, a potom bračni par Kincaid.

Bolje da pođem s detektivom Boschom.

Zvuči kao nešto velikoreče Sam Kincaid. Nadam se da nisu započeli neredi.

I jareče Edgar.

Kincaidov kućni ured bio je dovoljno prostran da unutra stane cijeli Odjel za umorstva hollywoodske postaje. Golema prostorija visokog stropa s policama za knjige duž cijela dva zida, a police su dopirale sve do stropa. Nasred prostorije nalazio se pisaći stol uz koji bi se onaj Howarda Eliasa doimao patuljastim.

Izgledao je kao da bi se u tom stolu mogao urediti ured pristojne veličine.

Bosch ga je zaobišao i podigao telefonsku slušalicu. Edgar je ušao u ured za njim.

Javila ti se Kiz? upita Bosch.

Da. Nešto se događa.

Bosch je utipkao broj i čekao. Opazio je da se na stolu nalazi fotografija u zlatnom okviru, a prikazivala je Sama Kincaida koji u krilu drži svoju pastorku.

Djevojčica je doista bila prelijepa. Sjetio se onoga što je Frankie Sheehan rekao da je izgledala poput anđela, čak i u smrti. Skrenuo je pogled i opazio kompjutor na radnom stolu desno od pisaćega. Na ekranu se vidio screen saver. Sastojao se od različitih automobila koji su jurili ekranom. Edgar je to također opazio.

Automobilski caršapne Edgar. Više kao proizvođač smoga.

Riderica se javila prije nego što je telefon prvi put prestao zvoniti.

Bosch je.

Harry, jeste li već razgovarali s bračnim parom Kincaid?

Sad smo ovdje. Usred razgovora smo. Što se...

Jesi li im pročitao njihova prava?

Bosch je trenutak šutio. Kad je ponovo progovorio, glas mu je bio gotovo šapat.

Pročitao im prava? Ne. Zašto, Kiz?

Harry, izvucite se odande i dođite u postaju.

Bosch nikad nije čuo Ridericu da govori tako ozbiljnim tonom. Pogledao je Edgara, a on je samo uzdigao obrve. Ništa mu nije bilo jasno.

Dobro, Kiz, krećemo. Želiš li mi reći zašto?

Ne. Moram ti pokazati. Našla sam Stacey Kincaid u zagrobnom životu.

26.

Bosch nije mogao protumačiti izraz lica Kizmin Rider kad su se on i Edgar vratili u policijsku postaju. Sama je sjedila za stolom za umorstva, laptop pred njom, a odsjaj ekrana reflektirao se s njezina tamna lica. Izgledala je istodobno užasnuto i uzbuđeno. Bosch je poznavao taj izraz, ali ga nije znao izraziti riječima. Vidjela je nešto užasno, ali je istodobno znala da će po tom pitanju moći nešto učiniti.

Kizreče Bosch.

Sjednite. Nadam se da kod obitelji Kincaid niste ništa uprskali. Bosch izvuče svoju stolicu i sjedne. Edgar učini isto. Ono stoje Riderica rekla odnosilo se na bilo kakvu grešku koja bi mogla stvarati ustavne ili proceduralne probleme za slučaj. Ako osumnjičenik zatraži odvjetnika, ali tada prizna zločin prije no što odvjetnik stigne, to znači uprskati. Priznanje bi se moglo poništiti. Isto tako, ako osumnjičenika ne upoznaju s njegovim pravima prije ispitivanja, malo je vjerojatno da će se bilo što od onoga što kaže u tom razgovoru kasnije moći upotrijebiti na sudu.

Gledaj, nijedno od njih nije bilo osumnjičenik kad smo ušli onamo reče Bosch. Nismo imali razloga upoznati ih s njihovim pravima. Rekli smo im da je slučaj ponovo otvoren i postavili nekoliko osnovnih pitanja. Ionako nije iskrsnulo ništa značajno. Rekli smo im da je Harris oslobođen sumnje i to je sve. Što imaš, Kiz? Možda bi nam jednostavno trebala pokazati.

Dobro, donesite stolice ovamo. Poučit ću vas. Premjestili su svoje stolice kraj nje. Bosch je pogledao kompjutor i vidio da se na ekranu nalazi web stranica Gospodarice Regine.

Prvo, poznaje li netko od vas Lisu ili Stacey O'Connor u Odjelu za prijevare u Centru?

Bosch i Edgar odmahnu glavama.

Nisu sestre. Samo imaju isto prezime. Rade sa Sloane Inglert. Zi tko je ona, žarne?

Sad su kimnuli. Inglertica je bila pripadnica nove jedinice za kompjutorske prijevare koja radi u Parker centru. Ekipa, a osobito Sloane Inglen često se pojavljivala u medij ima ranije te godine kad su uhitili BrianaFieldera, hakera međunarodnog ugleda koji je vodio ekipu hakera poznatu kao "Veseli šaljivčine". U novinama se tjednima pisalo o Fielderovim pothvatima i Inglertičinu lovu na njega po Internetu, a sad će se o tome, snimati filmu Hollywoodu.

Uredureče Riderica.Pa, one su moje prijateljice iz vremena kad sam radila u Prijevarama. Nazvala sam ih, a one su rado pristale doći i raditi na ovome jer bi inače morale staviti odore i noćas raditi dvanaest sati

Došle su ovamo?upitaBosch.

Ne, u svoj ured u Parker centru. Gdje se nalaze pravi kompjutori. U svakom slučaju, razgovarale smo preko telefona kad su stigle. Rekla sam im što imamo, ovu web adresu za koju znamo da je važna, a istodobno nema nikakvog smisla. Ispričala sam im da smo bili u star Gospodarice Regine i čini mi se da im se to uglavnom zgadilo. No da nastavim, rekle su mi kako je sasvim moguće da ono što tražimo nema nikakve veze sa samom Reginom, nego samo s njezinom web stranicom. Rekle su da je netko mogao upasti na stranicu, te da bismo trebali tražiti skriveni hipertekst link negdje na slici.

Bosch je podigao ruke, ali prije nego što je uspio nešto reći, Ridenc.. je nastavila:

Znam, znam, moram govoriti običnim jezikom. Hoću. Samo sam vas željela

povesti korak po korak. Zna li netko od vas dvojice barem nešto o web stranicama? Razumijete bar donekle o čemu govorim?

Nereče Bosch. Ništa reče Edgar.

Dobro, onda ću nastojati pojednostavniti. Počinjemo s Internetom Internet je takozvani super autoput informacija, u redu? Tisuće i tisuće međusobno spojenih i povezanih kompjutorskih sustava. Rašireno diljem svijeta. Na tom se autoputu nalaze milijuni odvojaka, mjesta kamo se može poći. To su cijele kompjutorske mreže, web stranice itako dalje.

Pokazala je Gospodaricu Reginuna ekranu.

Ovo je individualna web stranica uz koju postoje još mnoge druge stranice. Na mojem kompjutoru vidite ovo, ali njezin dom, da tako kažem nalazi se na većoj web stranici. A web stranica potječe iz stvarnog, fizičkog komada opreme, kompjutora što ga zovemo web server. Pratite li me?

Bosch i Edgar kimnu.

Zasadreče Bosch. Mislim.

Dobro. Dakle, web server može imati veoma mnogo web stranica kojima upravlja i održava ih. Vidiš, kad bi želio web stranicu Harryja Boscha, obratio bi se web serveru i rekao neka tvoju stranicu uključi u jednu od svojih web mreža. Pitao bi imaju li neku koja se sastoji od mrzovoljnih detektiva koji nikad nikome ne pričaju baš mnogo.

To je izmamilo Boschov osmijeh.

Tako to ide. Često se na jednoj mreži nalaze slični poslovi ili interesi. Zato, kad pogledaš ovu stranicu, to je kao Sodoma i Gomora na Internetu. . jer istomišljenici traže iste stranice.

Dobroreče Bosch.

Jedna važna stvar što je web server treba pružati je sigurnost. Time mislim na sigurnost pred svakim tko bi se pokušao ubaciti na tvoju stranicu, mijenjati je ili srušiti. Problem je u tome što kod tih web servera nema baš mnogo sigurnosti. Ako netko može upasti u server, može preuzeti ulogu administratora mreže i oteti bilo koju stranicu.

Kako to misliš, oteti? upita Edgar.

Može poći na neku stranicu određene mreže i koristiti je kao paravan za svoje namjere. Zamislite to kao prizor na mojem ekranu. Netko može doći iza slike kakvu ovdje vidite i dodati sva moguća skrivena vrata i naredbe, što god želi. Zatim mogu stranicu koristiti kao prolaz do svega što im padne na pamet.

To su učinili s njezinom stranicom? upita Bosch.

Točno. Zamolila sam O'Connorice da mi pokušaju otkriti izvor. Zapravo su pratile ovu stranicu do web servera. Provjerile su ga. Doista postoji određena zaštita, sigurnosne blokade, ali default lozinke još uvijek vrijede. One zapravo poništavaju učinak zaštite.

Ne pratim te višereče Bosch.

Kad neki web server počinje s radom, postoje default lozinke potrebne da bi se u početku otvaralo stranice. Drugim riječima, standardne šifre i lozinke. Gost/gost,

na primjer. Ili administrator/administrator. Kad jednom server počne normalno funkcionirati, te bi lozinke trebalo izbaciti kako bi se spriječilo neovlašteno upadanje, ali to se često zaboravlja, pa to postaju stražnja vrata, načini za tajno ubacivanje na stranice. U ovom je slučaju to zaboravljeno. Lisa je upala koristeći lozinku administrator/administrator. Ako je njoj to uspjelo, onda je svaki malo bolji haker mogao upasti i oteti stranicu Gospodarice Regine. I netko je to učinio.

Što su učinili? upita Bosch.

Ubacili su skriveni hipertekst link. Vrući gumb. Kad se pronade i pritisne, odvest će korisnika na posve drugu web stranicu.

Govori jasnije reče Edgar. Riderica je trenutak razmislila.

Zamisli to kao neku visoku zgradu, Empire State Building. Ti se nalaziš na jednom katu. Na katu Gospodarice Regine. Tada nađeš skriveni gumb na zidu. Pritisneš ga i otvore se vrata dizala što ih ranije uopće nisi vidio. Ulaziš, dizalo te odvede na neki drugi kat i otvara se. Izlaziš. Nalaziš se na nekom posve novom mjestu. Ali onamo ne bi mogao: ako prije toga nisi bio na katu Gospodarice Regine i slučajno pronašao *V veni gumb.

Ili ti je netko rekao gdje se nalazireče Bosch.

Točnopotvrđi Riderica. Oni koji znaju mogu ući.

Bosch glavom pokaže prema njezinu kompjutoru.

Pokaži nam.

Pa, sjetite se, prva poruka Eliasu sastojala se od adrese web stranu Reginine slike. Druga je glasila "stavi točku na i humberthumbert", zagonetni pošiljatelj govorio je Eliasu što da radi s web stranicom.

Stavi točku na i u Regina? upita Edgar. Klikni mišem na točku To sam i ja pomislila, ali O'Connorice su rekle da vrući gumb mora biti skriven jedino iza slike. Nešto povezano s redefinicijom pixela, ali ne moramo ulaziti u to.

Znači, klikneš na oko? reče Bosch, pokazujući svoje oko. –Tako je. Okrenula se laptopu na koji je priključila miša. Sad ga je pomaknula. Bosch je gledao kako se strelica na ekranu primiče lijevom oku Gospodarice Regine. Riderica je brzo dvaput pritisnula tipku miša i ekran se ispraznio.

U redu, sad smo u dizalu.

Nakon nekoliko sekundi na ekranu se pojavilo plavo nebo i b . oblaci. Činilo se da na oblacima sjede sićušni anđeli s krilima i aureolom. Zatim se pojavio zahtjev za lozinku.

Humbert humbertreče Bosch.

Vidiš,Harry, sve ti je jasno. Samo se praviš da ne razumiješ.

Utipkala je riječ humberth na mjesta predviđena za korisnika i lozinku a ekran se ponovo ispraznio. Nekoliko sekundi kasnije pojavila se poruka dobrodošlice.

DOBRODOŠLI NA CHARLOTTEINU WEB STRANICU

Ispod poruke počela se formirati pokretna animirana slika. Pauk je gmizao po dnu stranice, a zatim je počeo plesti mrežu preko ekrana, krećući se naprijednatrag dok mreža nije bila gotova. U mreži su se zatim pojavile sićušne

slike djevojčica, kao da su ondje uhvaćene. Kad je put mreže i zarobljenih djevojčica bio dovršen, pauk se zaustavio na vrhu.

Ovo je bolesno primijeti Edgar. Obuzima me loš predosjećaj. –To je pedofilska mrežareče Riderica. Noktom je kucnula po ekranu ispod jedne fotografije u mreži. A ovo je Stacey Kincaid. Klikneš i fotografiju koja ti se sviđa i dobiješ cijeli niz fotografija i videosnimki. To su doista, doista užasne stvari. Siroti mali anđeo, možda je za nju bolje da je mrtva.

Riderica je pomaknula strelicu na fotografiju plavokose djevojčice. Bila je premalena da bi Bosch mogao prepoznati Stacey Kincaid. Poželio je samo vjerovati Riderici na riječ.

Jeste li spremni za ovo? upita Riderica. Na ovom laptopu ne mogu dobiti videosnimke, ali fotografije će vam biti dovoljne da shvatite o čemu je riječ. Nije čekala odgovor, a nije ga ni dobila. Dvapat je kliknula tipkom miša i pojavio se novi prizor. Na ekranu se pojavila fotografija. Djevojčica je stajala naga ispred živice. Smiješila se nekako na silu, na neprirodan način. Unatoč osmijehu, ipak je izgledala kao da je izgubljena u šumi. Ruke je držala na bokovima. Bosch je vidio da je to Stacey Kincaid. Pokušao je disati, ali mu se činilo da mu pluća otkazuju. Prekrižio je ruke na prsima. Riderica je pošla dalje i na ekranu se pojavio niz fotografija djevojčice u različitim pozama, a zatim s nekim muškarcem. Vidjelo se samo nago tijelo muškarca, nikad njegovo lice. Posljednje su fotografije prikazivale djevojčicu i muškarca u raznim seksualnim odnosima. Zatim su došli do posljednje fotografije. Prikazivala je Stacey Kincaid u bijeloj haljini s malenim ukrasima u boji. Mahala je fotoaparatu. Nekako se činilo da je ta fotografija najgora, premda je bila posve nedužna. U redu, pođi natrag ili naprijed, ili što god moraš učiniti da to makneš reče Bosch.

Gledao je kako Riderica pomiče kursor do gumba ispod posljednje fotografije, na kojem je pisalo HOME. Boschu se činilo žalosno ironičnim da je gumb HOME izlaz. Riderica je kliknula tipkom miša i na ekranu se opet pojavila paukova mreža. Bosch je povukao stolicu natrag na svoje mjesto i sjeo. Odjednom su ga obuzeli umor i depresija. Želio je poći kući, spavati i zaboraviti sve što zna.

Ljudi su najgore životinje reče Riderica. Sve će učiniti jedni drugima. Samo da udovolje svojim maštarijama.

Bosch ustane i pođe do obližnjeg pisaćeg stola. Pripadao je detektivu za provale po imenu McGrath. Otvarao je ladice i počeo tražiti po njima.

Harry reče Riderica što tražiš?

Cigaretu. Mislio sam da Paul drži cigarete u svojem stolu.

Običavao je. Rekla sam mu neka ih počne nositi kući. Bosch ju je pogledao, a ruka mu se još uvijek nalazila u ladici. Ti si mu to rekla?

Nisam željela da odustaneš, Harry.

Bosch zatvori ladicu i vrati se do svoje stolice.

Baš ti hvala, Kizmin. Spasila si me.

U tonu kojim je to rekao nije bilo ni trunke zahvalnosti.

Prebrodit ćeš to, Harry. Bosch je pogleda.

Vjerojatno u životu nisi popušila nijednu cigaretu, i ti ćeš mi pričati o prestanku i kako ću to prebroditi?

Oprosti. Samo pokušavam pomoći.

Kao što sam rekao, baš ti hvala.

Pogledao je njezin kompjutor i kimnuo glavom.

Što još? Kakvo je tvoje mišljenje? Kako to povezuje Sama i Kate Kincaid do te mjere da smo im trebali pročitati njihova prava?

Oni su morali znati za ovoreče Riderica, čudeći se da Boschne vidi ono što je ona shvatila. Muškarac na fotografijama, to mora biti Kincaid.

Opa! reče Edgar. Kako to možeš procijeniti? Nije se vidjelo čovjekovo lice.

Upravo smo razgovarali s njim, a on i njegova žena još uvijek su u komi zbog svega toga.

Bosch je tada shvatio. Kad je prvi put vidio fotografije na ekranu, pomislio je da ih je snimio otmičar djevojčice.

Želiš reći da su ove fotografije stare reče. Da je bila zlostavljan., prije nego je oteta.

Kažem da vjerojatno uopće nije bilo nikakve otmice. Stacey Kincaid bila je zlostavljano dijete. Moja je pretpostavka da ju je očuh silovao, zatim vjerojatno ubio. A to se ne može dogoditi bez prešutnog znanja, ako ne i odobrenja, majke. Bosch je šutio. Riderica je govorila s takvom žestinom, pa čak i bolom, da se morao zapitati govori li iz nekakvog osobnog iskustva.

Gledajte reče Riderica, očito osjetivši skepticizam svojih partnera. Jednom sam razmišljala o tome da se želim baviti seksualnim zločinima nad djecom. To je bilo prije nego što sam se prijavila za ubojstva. Pojavilo se slobodno radno mjesto u ekipi za ugroženu djecu Pacifičke postaje, a posao je mogao biti moj ako sam ga željela. Najprije su me poslali u Quantico na dvotjednu obuku o seksualnim zločinima nad djecom, što je FBI organizira jednom godišnje. Izdržala sam osam dana. Shvatila sam da to ne bih mogla podnijeti. Vratila sam se i prijavila za ovo radno mjesto.

Zastala je, ali ni Bosch ni Edgar ništa nisu rekli. Znali su da ima još.

Ali prije no što sam otišla nastavi Riderica naučila sam dovoljno da bih znala kako djecu najčešće seksualno zlostavljaju članovi obitelji, rođaci ili bliski prijatelji. Zastrašujuća čudovišta koja ulaze kroz prozor i otimaju djecu rijetka su pojava.

To još uvijek nije dokazu ovom slučaju, Kizblago će Bosch. Ovo bi ipak mogla biti rijetka iznimka. Nije Harris ušao kroz prozor, nego ova čovjek.

Pokazao je kompjutor, premda na ekranu više nije bilo muškarca bez glave koji je zlostavljao Stacey Kincaid, na svu sreću.

Nitko nije ušao kroz prozoruporno će Riderica.

Privukla je fascikl i otvorila ga. Bosch je vidio da sadrži protokol obdukcije Stacey Kincaid. Prelistala ga je i stigla do fotografija. Izabrala je onu što ju je

tražila i pružila je Boschu. Dok ju je on gledao, opet je listala stranice. Fotografija što ju je Bosch držao prikazivala je tijelo Stacey Kincaid u položaju i na mjestu gdje je pronađeno. Ruke su joj bile raširene. Sheehan je imao pravo. Tijelo joj je postalo tamno od unutarnjeg raspadanja i lice upalo, ali doimala se poput anđela. Srce ga je boljelo od gledanja fotografija njezina mučenja i sad smrti.

Pogledaj lijevo koljeno naredi Riderica.

Poslušao ju je. Vidio je okruglu tamnu mrlju koja je izgledala poput kraste.

Krasta?

Tako je. U izvještaju stoji da je nastala pet do šest dana prije smrti. To se dogodilo prije otmice. Znači da je tu krastu imala cijelo vrijeme što ga je provela s otmičarom, ako taj uopće postoji. Na fotografijama na web stranici nema nikakve kraste. Mogu je opet otvoriti i pokazati vam ako želite.

Vjerovat ću ti na riječreče Bosch.

Dadoda Edgar.—I ja.

Dakle, fotografije na web stranici snimljene su prije navodne otmice, mnogo prije umorstva.

Bosch kimne, a zatim odmahne glavom.

Što? upita Riderica.

Samo što... ne znam. Prije dvadeset četiri sata radili smo na slučaju Elias i mislili da možda tražimo policajca. Sad sve ovo...

To doista mijenja situaciju reče Edgar.

Čekaj malo, ako je na tim fotografijama s njom Sam Kincaid, zašto su, dovraga, još uvijek na web stranici? Posve je besmisleno da bi toliko riskirao.

Razmišljala sam o tome reče Riderica. Postoje dva moguća objašnjenja. Jedno je mogućnost da nema pristupa uređivanju web stranice. Drugim riječima, ne može maknuti te fotografije a da se ne obrati web administratoru, a time bi pobudio sumnje i razotkrio se. Drugo, možda se osjećao sigurnim, ali bi se moglo raditi o kombinaciji jednog i drugog. Harris je proglašen ubojicom, a bez obzira je li osuđen ili ne, nije bio kraj priče.

Ipak je riskantno ostaviti te fotografije ondje da ih svi mogu vidjeti primijeti Edgar.

Tko će ih vidjeti? upita Riderica. Tko će ga odati?

Glas joj je bio previše defenzivan. Shvatila je to i nastavila smirenijim tonom: Zar ne shvaćate? Ljudi koji imaju pristup ovoj stranici su pedofili, i kad bi netko prepoznao Stacey, što je malo vjerojatno, što bi učinio?

Nazvao policiju i rekao: "Ovaj, da, sviđa mi se ševiti djecu, ali ne slažem se s umorstvom. Možete li skinuti te fotografije s naše web stranice?" Ni slučajno.

Tko zna, možda je zadržavanje fotografija na stranici neki oblik hvalisanja. Mi uopće ne znamo što ovdje imamo. Možda su sve djevojčice s te stranice mrtve.

Glas joj je postajao oštriji dok ih je nastojala uvjeriti.

Dobro, dobroreče Bosch. Sve što govoriš ima smisla, Kiz. Zasad ostanimo na našem slučaju. Kako glasi tvoja teorija? Misliš li da je Elias to odavno shvatio i

zato je ubijen?

Apsolutno. Znamo da jest. Četvrta poruka. "On zna da vi znate." Elias je upao na tajnu web stranicu i netko ga je otkrio.

Kako bi znali da je upao onamo ako je imao lozinku? upita Edgar.

Dobro pitanje od govori Riderica. Isto sam pitanje postavila O'Connoricama. Malo su njuškale naokolo nakon što su stigle do servera. Na web stranici su našle staklenku s keksima. To znači da postoji program koji uzima podatke o svakom korisniku koji dolazi na stranicu. Potom analizira podatke kako bi utvrdio je li riječ o nekome tko ne bi trebao imati pristup web stranici. Čak i ako taj netko ima lozinku, njegov se upad ipak zabilježi i za njim ostaje trag pod nazivom Internet protokol adresa. To je poput otisaka prstiju. IP, ili keks, ostaje na web stranici na koju je osoba ušla. Program staklenke s keksima tada će analizirati IP adresu i usporediti je s popisom poznatih korisnika. Ako nikome ne odgovara, podiže se zastavica. Voditelj stranice vidi zastavicu i može ući u trag uljezu. Ili može postaviti programklopku koji čeka ponovni upad uljeza. Kad se to dogodi, program će postaviti tragača koji će otkriti email adresu uljeza. Kad se to dobije, uljez je otkriven. Može ga se identificirati. Ako se čini daje riječ o policajcu, zatvara se dizalo, stranica koju su oteli i koristili kao tajni prolaz, a zatim traže novu web stranicu koju mogu oteti. Ali u ovom slučaju to nije bio policajac. Bio je odvjetnik.

I oni nisu zatvorili dizalo reče Bosch. Poslali su nekoga da ga ubije.

Tako je.

Znači, misliš da je Elias ovako postupio reče Bosch. Poštom je dobio one poruke i slijedio tragove. Naišao je na tu web stranicu i pokrenuo alarm. Zastavicu.

Tada su ga ubili.

Da, to bi bila moja interpretacija onoga što smo dosad saznali, osobito na temelju četvrte poruke. »On zna da vi znate.«

Bosch je odmahnuo glavom, zbunjen vlastitim doživljajem priče.

Još uvijek ne shvaćam. Tko su "oni" o kojima ovdje govorimo? Koje sam upravo optužio za umorstvo.

Grupa. Korisnici web stranice. Administrator stranice, a to bi čak mogao biti Kincaid, otkrio je uljeza, shvatio da je riječ o Eliasu i poslan nekoga da riješi problem kako ne bi bio razotkriven. Nije važno je li se najprije o tome savjetovao s drugim članovima grupe. Svi su krivi jer je web stranica zločinački čin.

Bosch je podigao ruku kako bi je usporio.

Polako. Grupu i širi problem možemo prepustiti okružnom javnom tužitelju, neka se oni time bave. Usredotoči se na ubojicu i Kincaida. Pretpostavljamo daje bio upleten u sve to i netko je nekako saznao o tome, a zatim je odlučio obavijestiti Eliasa umjesto policije. Ima li to smisla?

Jasno da ima. Samo još ne znamo sve pojedinosti. Ali poruke govore same za sebe. Jasno ukazuju na činjenicu daje netko uputio Eliasa na web stranicu, a kasnije ga je upozorio da je otkriven.

Bosch kimne glavom i trenutak razmisli o tome.

Čekaj malo. Ako je on pokrenuo zastavicu, nisi li ti upravo učinila isto?

Ne. Zahvaljujući O'Connoricama. Dok su bile unutar servera, na popis prihvatljivih adresa dodale su svoju i svoju. Nema alarma. Operateri i korisnici stranice neće znati da smo bile ondje, osim ako pomno ne prouče popis i opaze da je promijenjen. Mislim da imamo vremena učiniti ono što je potrebno.

Bosch kimne. Poželio je pitati je li legalno ono što su O'Connorice učinile, ali je zaključio da je bolje ako ne zna.

Dakle, tko je Eliasu poslao poruke? upita.

Ženareče Edgar. Mislim da ju je obuzeo osjećaj krivnje, pa je željela pomoći Eliasu da sredi Sama, automobilskog cara. Ona je poslala poruke.

Uklapa se složi se Riderica. Osoba koja je poslala poruke znala je za dvije zasebne stvari: Charlotteinu web stranicu i račun iz praonice automobila.

Zapravo, i treću stvar: da je Elias pokrenuo alarm. Dakle, i ja glasujem za ženu.

Kakva je bila danas?

Bosch joj je idućih deset minuta pričao što su radili tijekom dana.

A to je samo naš rad na slučaju doda Edgar. Harry ti nije rekao čak ni to kako je netko pucao u stražnji prozor mojeg automobila.

Što?

Edgar joj je ispričao, a Riderica se doimala opčinjenom.

Jesu li uhvatili onoga tko je pucao?

Nisu, koliko je nama poznato. Nismo čekali da vidimo.

Znaš, na mene nikad nitko nije pucao reče Riderica. Sigurno je uzbudljivo.

Ne onako kako bi čovjek želio primijeti Bosch. Ja još uvijek imam pitanja o svim tim stvarima na Internetu.

Koja pitanja? upita Riderica. Ako ja ne budem znala odgovoriti, jedna od O'Connorica će znati.

Ne, ne tehnička pitanja. Logička pitanja. Još uvijek ne razumijem kako i zašto su te stvari dostupne tako da ih možemo vidjeti. Jasno mi je ono što si rekla o tome da su svi korisnici pedofili i o njihovom osjećaju sigurnosti, ali sad je Elias mrtav. Ako su ga oni ubili, zašto se, do vraga, barem nisu premjestili na drugi prolaz?

Možda upravo pokušavaju baš to učiniti. Elias je mrtav manje od četrdeset osam sati.

A što je s Kincaidom? Upravo smo mu rekli da ponovo otvaramo slučaj. Bez obzira je li mu prijetila opasnost od razotkrivanja ili ne, čini mi se da bi, ako je kriv, otišao do kompjutera odmah nakon našeg odlaska i uspostavio kontakt s administratorom stranice, ili pokušao sam srušiti stranicu i one fotografije.

Opet kažem, možda to upravo radi. Čak i ako je tako, sad je prekasno

O'Connorice se sve presnimile na Zip disketu. Mogu uništiti stranicu, ah mi je ipak imamo. Moći ćemo ući u trag svim IP adresama i uhititi sve te ljude, ako ih uopće možemo smatrati ljudima.

Žestina i gnjev u njezinu glasu ponovo su naveli Boscha na pitanje je li ju nešto

od onoga što je vidjela na web stranici osobno pogodilo, dotaknulo nešto duboko u njoj.

Dakle, što ćemo dalje? upita. Nalozi za pretres?

Da reče Riderica. I privest ćemo bračni par Kineaid. Jebeš njihovu rezidenciju na brdu. Već imamo dovoljno materijala da ih privedemo na ispitivanje radi zlostavljanja djeteta. Odvojit ćemo ih i natjerati da se ožnoje u sobama za ispitivanje. Pritisnut ćemo ženu i dobiti priznanje. Navesti je da se odrekne prava da ne svjedoči protiv muža kako bi nam ga predala, onog štakora.

Govoriš o veoma moćnoj obitelji, s jakim političkim vezama. Nemoj mi reći da se bojiš automobilske policije. Bosch ju je pogledao kako bi bio siguran da se šali. Boj im se da ne krenemo previše brzo i uprskamo stvar. Nemamo ničega što izravno povezuje nekoga od njih sa Stacey Kineaid ili Howardom Eliasom. Ako mamu dovedemo ovamo i ne uspijemo je slomiti, gledat ćemo kako automobilski car odlazi. Toga se bojim, u redu?

Riderica kimne glavom.

Ona jedva čeka da je slomimo reče Edgar. Zašto bi inače slala one poruke Eliasu?

Bosch se oslonio laktovima na stol i rukama pokrio lice, razmišljajući o situaciji. Morao je donijeti odluku.

Što je s Charlotteinom web stranicom? upita, još uvijek držeći ruke na licu. Što ćemo s time?

To ćemo prepustiti Ingleterci i O'Connoricama reče Riderica. Bacit će se na to. Kao što sam rekla, moći će ući u trag svim korisnicima preko popisa prihvatljivih. Identificirat će ih i srediti. Govorimo o mnogim uhićenjima skupine pedofila na Internetu. To je samo za početak. Možda će ih javni tužitelj sve željeti po vezati s ubojstvima.

Vjerojatno žive po cijeloj zemljoreči Edgar. Ne samo u L.A.u.

Mogu biti po cijelom svijetu, ali to ništa ne mijenja na stvari. Naši će ljudi na tome raditi s FBIem.

Usljedio je još tišine, a tada je Bosch napokon spustio ruke s lica. Donio je odluku.

U redu reče. Vas dvoje ostanite ovdje i pozabavite se nalogima za pretres. Htio bih da budu spremni za večeras, u slučaju da odlučimo krenuti. Želimo sve oružje, kompjutorsku opremu, znate što vam je činiti. Trebaju nam i nalozi za staru kuću, koja je još uvijek u njihovom vlasništvu, kao i za novu kuću, sve automobile i Kincaidov ured. Isto tako, Jerry, pogledaj što možeš otkriti o zaštitaru.

D.C. Richter, vrijedi. Što...

Zapravo, pribavi nalog za pretres i njegovog automobila.

Koji ćemo razlog navesti? upita Riderica.

Bosch je trenutak razmislio. Znao je što želi, ali mu je trebao zakonit način da dođe do toga.

Samo kažite kako vjerujemo da se njegovo vozilo koristilo u zločinima

povezanim sa Stacey Kincaid, budući daje on Kincaidov šef osiguranja.

To nije opravdani razlog, Harry.

Ubacit ćemo nalog s ostalima reče Bosch. Možda će sucu biti svejedno nakon što pročita njihov sadržaj. Zapravo, pogledajte popis sudaca. Najbolje da se obratimo ženi.

Riderica se nasmiješi i reče: Nismo li lukavi?

Što ćeš ti raditi, Harry? upita Edgar.

Idem u Centar, razgovarati s Irvingom i Lindellom. Reći ću im što imamo i vidjeti kako oni žele postupiti.

Bosch pogleda Ridericu i opazi njezino razočaranje.

Harry, to nije slično tebi reče ona. Znaš da će Irving izabrati konzervativni način. Neće nam dopustiti da nešto poduzmemo sve dok ne provjerimo svaku mogućnost.

Bosch kimne glavom i reče:

U normalnim okolnostima, bilo bi tako. Ali ovo nisu normalna vremena. On želi spriječiti požaru gradu. Brza reakcija u ovom slučaju mogla bi tome doprinijeti. Irving je dovoljno pametan da to shvati.

Imaš previše povjerenja u ljudsku narav reče Riderica. O čemu to govoriš?

Najbolji način da se ovaj grad smiri je uhićenje policajca. Irving je već ondje, ima Sheehana u pritvoru. Neće htjeti čuti o ovome, Harry.

Misliš da će ti svi vjerovati i smiriti se ako uhićiš automobilskog cara i kažeš daje on sredio Eliasadoda Edgar. Ne razumiješ. Ondje vani ima ljudi kojima je potrebno da to bude policajac i neće slušati ništa drugo Irving je dovoljno pametan da i to shvati.

Bosch je pomislio na Sheehana, zatvorenog u prostoriji za ispitivanje u Parker centru. Pripremaju ga za žrtveno janje policije.

Samo se vi pozabavite naložimareče. Ja ću brinuti o ostalome.

27.

Bosch je pogledao kroz prozor i vidio demonstrante koji su zauzeli pločnike ispred Parker centra i s druge strane Ulice Los Angeles. Kretali su se u redovima, noseći natpise na kojima je s jedne strane pisalo PRAVDA SADA, a s druge PRAVDA ZA HOWARDA ELIASA. Dvostruki natpis svjedočio je o pomnoj organizaciji demonstracije, a sve radi medija. Bosch je vidio da je velečasni Preston Tuggins među demonstrantima. Dok je hodao, izvjestitelji su hodali uz njega, gurajući mikrofone pred njega i snimajući ga. Bosch nije vidio nijedan natpis koji bi se odnosio na Catalinu Perez.

Detektive Bosch iza njega reče zamjenik šefa Irving. Sažmite to za nas. Ispričali ste nam koje ste informacije prikupili. Sad sve to stavite u perspektivu. Recite nam što mislite da sve to znači.

Bosch se okrenuo. Pogledao je Irvinga, a potom Lindella. Nalazili su se u Irvingovom uredu. Irving je bio za svojim pisaćim stolom. Sjedio je ravno kao

puška i na sebi je imao odoru, stoje značilo da će se kasnije pojaviti na tiskovnoj konferenciji. Lindell je sjedio na jednoj od stolica ispred pisaćeg stola. Bosch im je upravo prepričao što je Riderica otkrila, te im je rekao što je njegova ekipa dosad poduzela. Irving je sad želio njegovu interpretaciju svega toga.

Bosch je organizirao svoje misli dok se vraćao do stola i spuštao na stolicu kraj Lindella.

Mislím da je Sam Kincaid ubio svoju pastorku ili je imao nekakve veze s time. Uopće nije bilo otmice. Tu je priču on smislio. Zatim mu se posrećilo. Ukazala mu se velika prilika kad su oni otisci prstiju otkrili Harrisa. Kad se to dogodilo, on je bio na konju.

Počnite od početka.

Dobro. Počnimo s tim da je Kincaid pedofil. Oženio je Kate prije šest godina, vjerojatno kao paravan. I da bi došao do njezine kćeri. Tijelo djevojčice bilo je u previše lošem stanju da bi mrtvozornik mogao utvrditi ima li pokazatelja koji govore o dugotrajnom seksualnom zlostavljanju Ali ja kažem da ga je bilo. I... Majka je znala?

Ne znam. U jednom je trenutku saznala, ali pitanje je kad je to bilo.

Nastavite. Oprostite što sam vas prekinuo.

Nešto se dogodilo prošlog ljeta. Možda je djevojčica zaprijetila da će nekome reći, majci, ako još nije znala, ili bi se možda obratila policiji, ili je možda jednostavno dojadila Kincaidu. Pedofile zanimaju određene dobne skupine. Ne zanimaju ih djeca starija od ciljane skupine. Stacey Kincaid uskoro je trebala navršiti dvanaest godina. Možda je bila previše stara za očuhov... ukus. Ako mu više nije bila od koristi na taj način, za njega je predstavljala samo opasnost.

Od ovog mi se razgovora okreće želudac, detektive. Govorimo o jedanaestogodišnjoj djevojčici.

Što biste željeli da učinim, šefe? I moj se želudac okreće. Ja sam vidio fotografije.

Onda, molim vas, nastavite.

Dakle, nešto se dogodilo i on ju je ubio. Sakrio je tijelo i razbio bravu na prozoru. Zatim je pustio da se stvari odvijaju dalje. Ujutro je majka otkrila da je nestala i obavijestila policiju. Priča o otmici počinje se razvijati.

Tada mu se osmjehnula sreća reče Lindell.

Tako je. Doista je imao veliku sreću. Od svih otisaka uzetih u sobi djevojčice i ostatku kuće, kompjutor pronalazi one koji odgovaraju Michaelu Harrisu, bivšem kažnjeniku i poznatom nitkovu. OPU zatim kreće u akciju. Bilo je kao da nose naočnjake. Sve su odbacili, a Harris je postao jedini cilj. Pokupili su ga i obavili svoje s njim. Samo se dogodilo nešto čudno. Harris nije priznao i nikakvi drugi dokazi nisu potkrijepili otiske prstiju. U međuvremenu, do medija je procurilo Harrisovo ime. Pročulo se da policija ima osumnjičenika. Kincaid je saznao gdje Harris živi, možda od prijateljski raspoloženog policajca koji je obavještavao roditelje žrtve o razvoju događaja. Bez obzira kako se to dogodilo, znao je gdje je Harris živio. Otišao je do mjesta gdje je sakrio tijelo i premjestio

ga. Moja je pretpostavka da se cijelo vrijeme nalazilo u prtljažniku nekog automobila. Vjerojatno u jednom od njegovih skladišta automobila. U svakom slučaju, premjestio je tijelo u Harrisovo susjedstvo i bacio ga na prazno gradište, dva bloka udaljeno od stana osumnjičenika. Kad je idućeg jutra pronađeno, policija je napokon imala još jedan dokaz, bez obzira koliko indikativan, koji se slagao s otiscima. No Harris je bio samo žrtva.

Otiske prstiju ostavio je dok je prao automobil gospođe Kincaid reče Irving. Tako je.

Dakle, što je s Eliasom? upita Lindell. Kako je došlo do toga da on bude ubijen? Mislim da je gospođa Kincaid za to odgovorna. Nenamjerno. Nakon što je pokopala svoju kćer, mislim da je počela viđati duhove. Osjećala se krivom zbog svega što se dogodilo djevojčici i pokušala je to donekle popraviti. Znala je za što je sve sposoban njezin muž, možda joj je čak otvoreno prijetio, pa je to pokušala učiniti krišom. Počela je Eliasu slati anonimna pisma, da mu pomogne. Uspjelo je. Elias je uspio ući na tajnu web stranicu, Charlotteinu stranicu. Kad je vidio one fotografije djevojčice, znao je tko je najvjerojatnije pravi ubojica. Postupao je veoma tajnovito. Ali kanio je sudskim nalogom pozvati Kincaida za svjedoka i na sudu ga suočiti s optužbom. Samo što je pogriješio i pokazao što ima u ruci. Ostavio je trag na web stranici. Kincaid ili operateri stranice saznali su da su otkriveni.

Poslali su ubojicureče Lindell.

Ne vjerujem da je to učinio Kincaid osobno. Ali vjerojatno netko tko radi za njega. Ima zaštitara. Provjeravamo ga.

Dugi su trenutak sjedili u tišini. Irving je sklopio ruke na stolu pred sobom. Na njemu ničega nije bilo. Samo polirana drvena površina.

Morate pustiti Sheehanareče Bosch. On to nije učinio.

Ne opterećujte se Sheehanomdometne Irving. Ako je čist, ide kući. Želim znati kako ćemo nastaviti s Kincaidom. Čini se tako...

Bosch je ignorirao njegovo oklijevanje.

Nastavit ćemo onako kako smo počeli reče. Pobrinut ćemo se da nalozi za pretres budu potpisani i spremni. Sutra ujutro imam dogovoren sastanak s gospođom Kincaid u staroj kući. Poći ću onamo, pokušati je slomiti, pokušati dobiti priznanje. Mislim daje slaba, možda spremna da se slomi. Ovako ili onako, nastupamo s naložima za pretres. Svi ćemo poći i istodobno udariti na sva mjesta, kuće, automobile, urede. Vidjet ćemo što će nam to donijeti. Također moramo pregledati papire njegovih autokuća. Otkriti koje je automobile Kincaid koristio u srpnju. Richter, također.

Richter?

On je zaštitar.

Irving ustane i sad on pride prozoru.

Govorite o članu obitelji koja je doprinijela izgradnji ovoga grada reče. O sinu Jacka Kincaida.

Znam to odgovori Bosch. Čovjek potječe iz moćne obitelji. Čak svojata i smog.

Drži ga postignućem svoje obitelji. Ali to nije važno, šefe. Ne nakon onoga što je učinio.

Irving je spustio pogled, a Bosch je znao da gleda demonstracije. Grad se drži... Nije dovršio. Bosch je znao što misli. Oni ljudi dolje na pločnicima očekuju vijesti o tome da će se podići optužnica protiv policajca. Kako stojimo s detektivom Sheehanom? upita Irving. Lindell pogleda na sat.

Razgovaramo s njim već šest sati. Kad sam otišao, još uvijek nije rekao ni jednu jedinu riječ koja bi ga povezala s umorstvom Howarda Eliasa.

Ranije je prijetio žrtvi riječima koje opisuju način na koji je čovjek ubijen. To je bilo davno. Osim toga, rekao je to javno, pred svjedocima. Prema mojem iskustvu, ljudi koji izgovaraju takve prijetnje obično ne postupaju u skladu s njima. Najčešće se rješavaju bijesa na taj način.

Irving je kimnuo glavom, još uvijek gledajući kroz prozor.

Što je s balistikom? upita.

Još ništa. Obdukcija Eliasa trebala je započeti danas poslijepodne. Poslao sam onamo detektiva Chastaina. Izvadit će metke, a on će ih odnijeti vašim stručnjacima za vatreno oružje. Previše bi dugo trajalo da ih šaljemo mojima u Washington. Ali imajte naumu, šefe, Sheehan je san' predao svoj pištolj. Rekao je: "Obavite balistiku." Da, nosi devetku, ali nekako mislim da ne bi dao pištolj ako nije znao da neće odgovarati mecima.

A njegov dom?

Pretražili smo ga od vrha do dna, opet uz njegovo dopuštenje. Ništa. Nikakvog drugog oružja, nikakvih dokaza o njegovoj mržnji prema Eliasu, ničega.

Alibi?

Jedino što mu može nauditi. U petak uvečer bio je sam kod kuće.

Što je s njegovom ženom? upita Bosch. –Žena i djeca nalaze se u Bakersfieldu od vrata Lindell. Navodno su već dugo ondje.

To je bilo još jedno iznenađenje o Sheehanu. Bosch se pitao zašto Sheehan to nije spomenuo kad se raspitivao o njegovoj obitelji.

Irving je šutio, a Lindell nastavi.

Zapravo, kažem da ga možemo zadržati do sutra i čekati balistički izvještaj da ga oslobodimo sumnje. Ili možemo uskočiti u Harryjeva kola i sad ga pustiti na slobodu. No ako ga zadržimo preko noći, očekivanja na ulici postat će još veća...

A ako ga pustimo bez objašnjenja, mogli bismo pokrenuti neredu reče Irving.

Irving je nastavio zamišljeno zuriti kroz prozor. Lindell je ovoga puta čekao.

Oslobodite ga u šestnaest koncu će Irving. Na konferenciji upet sati reći ću da ćemo ga pustiti jer je daljnja istraga još u toku. Već čujem galamu Prestona Tugginsa i njegovih ljudi.

To nije dovoljno, šefe reče Bosch. Morate reći da je oslobođen sumnje. "Daljnja je istraga u toku"? Onda možete reći kako mislimo da je on to učinio, ali još nemamo dokaza za podizanje optužnice.

Irving se naglo okrenuo od prozora i pogledao Boscha.

Da se niste usudili govoriti mi stoje dovoljno, detektive. Vi radite svoj posao, aja

ću raditi svoj. Kad smo već kod toga, tiskovna je konferencija za sat vremena. Želim da vaši partneri budu ovdje. Neću ondje stajati usred gomile bijelih lica i reći da puštamo bijelog policajca jer je daljnja istraga u toku. Ovoga puta hoću da vaši ljudi budu ondje. Baš nikakva isprika neće biti prihvatljiva.

Bit će ondje.

Dobro. Sad možemo razgovarati o tome što ćemo reći medijima o smjeru ove istrage.

Tiskovna je konferencija bila kratka. Ovoga puta nije bilo šefa policije. Irvingu je prepušteno da objasni kako se istraga nastavlja i proširuje. Također je rekao da će policajac kojega su nekoliko sati ispitivali biti pušten na slobodu. To je odmah izazvalo povike i pitanja izvjestitelja. Irving je uzdigao ruke, kao da će time nekako kontrolirati mnoštvo. Nije uspio.

Nećemo ovo pretvoriti u nadglasavanje dreknuo je. Odgovorit ću na nekoliko pitanja i to je sve. Moramo se vratiti istrazi. Mi...

Kako to mislite, pustit ćete ga zbog daljnje istrage? dovikne Harvey Button. Želite li reći daje oslobođen sumnje, ili samo nemate dovoljno dokaza da ga zadržite u pritvoru?

Irving je trenutak promatrao Buttona prije no što je odgovorio.

Želim reći da se istraga sad prebacuje na druga područja. Znači daje detektiv Sheehan oslobođen sumnje, točno? Ne kanim imenovati ljude s kojima razgovaramo.

Šefe, svi znamo ime. Zašto ne možete odgovoriti na pitanje? Bosch je pomislio daje na neki ciničan način zabavno gledati ovaj sukob, jer ga je Lindell uvjerio da je Irving medijima otkrio ime Frankieja Sheehana. Sad se zamjenik šefa pokušavao praviti uvrijeđenim zbog činjenice da je ime svima poznato.

Samo kažem da je policajac s kojim smo razgovarali zasad dao zadovoljavajuće odgovore. On ide kući i to je sve što ću...

U kojim drugim smjerovima ide istraga? dovikne drugi izvjestitelj. Ne mogu zalaziti u pojedinosti reče Irving. Dovoljno je reći da ćemo zaviriti ispod svakog kamena.

Smijemo li postavljati pitanja agentu FBIa?

Irving je pogledao Lindella, koji je stajao na stražnjem dijelu podija, kraj Boscha, Edgara i Riderice. Potom se opet okrenuo prema mnoštvu izvjestitelja i kamera.

FBI i PLA zaključili su da je najbolje davati informacije preko nas. Ako imate neko pitanje, pitajte mene.

Ispituju li se još neki policajci? dovikne Button. Irving je ponovo morao razmisliti kako bi prave riječi izgovorio pravim redom.

Da, policajci se ispituju na rutinski način. U ovom trenutku niti jednog policajca ne možemo svrstati u osumnjičene.

Znači, kažete da Sheehan nije osumnjičen.

Button ga je sudio. Irving je to znao. Svojim se riječima doveo u kut. No izabrao je lakši, ako ne i podmukli izlaz. –Bez komentara.

Šefe nastavi Button, nadglasavši ostale izvjestitelje umorstva su se dogodila prije gotovo četrdeset osam sati. Zar tvrdite da u ovom trenutku nema osumnjičenih?

Nećemo ulaziti u to ima li ili nema osumnjičenika. Sljedeće pitanje.

Irving je brzo pokazao drugog izvjestitelja, kako bi skrenuo pozornost s Buttona. Pitanja su se nastavila još deset minuta. Bosch je u jednom trenutku pogledao Ridericu i u njezinim očima prepoznao pitanje: Što mi ovdje radimo ? A Bosch joj je pogledom odgovorio: Gubimo vrijeme.

Kad je tiskovna konferencija završila, Bosch se na podiju izdvojio s Edgarom i Ridericom. Stigli su iz hollywoodske postaje baš kad je tiskovna konferencija započela, pa nije stigao razgovarati s njima.

Dakle, kako stojimo s naložima za pretres? upita.

Još malo i gotovi sureče Edgar. –Nije nam baš od velike pomoći to što smo morali doći ovamo na izložbu pasa i mačaka.

Znam.

Harry, mislila sam da ćeš nas poštediti ovih stvari reče Riderica. Znam. To je bilo sebično. Frankie Sheehan mi je prijatelj. Ovo što su mu učinili, medijima otkrili njegovo ime, odvratio je. Nadao sam se da će vaše pojavljivanje ovdje pružiti malo vjerodostojnosti izjavi da ga puštaju.

Znači, iskoristio si nas onako kako je Irving želio učiniti jučer reče ona. Njemu to nisi dopustio, ali kad si ti u pitanju, onda može.

Bosch je proučavao njezino lice. Vidio je da je istinski gnjevna jer ju je tako iskoristio. Bosch je znao da je to izdaja. Neznatna po njegovu mišljenju, ali ipak izdaja.

Gledaj, Kiz, možemo kasnije o tome razgovarati. Ali kao što sam rekao, Frankie mi je prijatelj. Radi ovoga, sad je i tvoj prijatelj. A to se jednoga dana može pokazati dragocjenim.

Čekao je i gledao ju, a ona je na koncu lagano kimnula glavom. Problem je riješen, zasad.

Koliko vam još vremena treba? upita. –Možda jedan sat odgovori Edgar. Tada moramo naći suca. Zašto? upita Riderica. – Što je Irving rekao?

Irving sjedi na ogradi. Zato želim da sve bude spremno. Da možemo krenuti.

Sutra ujutro.

Sutra ujutro neće biti problem reče Edgar.

Dobro. Onda vas dvoje pođite natrag i dovršite posao. Večeras nađite suca. Sutra ćemo...

Detektive Bosch?

Bosch se okrene. Ondje su stajali Harvey Button i njegov producent, Tom Chainey.

Ne mogu razgovarati s vama reče Bosch.

Koliko smo shvatili, ponovo ste otvorili slučaj Stacey Kincaid reče Chainey.

Željeli bismo s vama razgovarati o...

Tko vam je to rekao? prasne Bosch, a na licu mu se vidjela ljutnja.

Imamo izvor koji...

Pa, recite svojem izvoru da sere. Bez komentara. Prišao je snimatelj i namjestio objektiv kamere preko Buttonova ramena. Button je podigao mikrofon.

Jeste li Michaela Harrisa oslobodili sumnje? izlane Button. Rekao sam, bez komentarareče Bosch. Maknite to odavde. Bosch ispruži ruku prema kameri i dlanom pokrije objektiv. Snimatelj krikne.

Ne dirajte kameru! To je privatna imovina.

Kao i moje lice. Mičite je od mene. Tiskovna je konferencija završila.

Bosch je spustio ruku na Buttonovo rame i silom ga odveo s podija. Snimatelj ih je slijedio. Kao i Chainey, ali na spor, miran način, kao da izaziva Boscha da i njega silom makne. Njihovi su se pogledi sreli.

Gledajte vijesti večeras, detektive reče Chainey. Mogle bi vam biti zanimljive. Sumnjamreče Bosch.

Bosch je dvadeset minuta kasnije sjedio na praznom pisaćem stolu na ulazu u hodnik stoje vodio u sobe za ispitivanje OPUa. Još uvijek je razmišljao o sukobu s Buttonom i Chaineyjem, te se pitao što imaju. Čuo je kako se neka vrata otvaraju i podigao glavu. Frankie Sheehan približavao se hodnikom zajedno s Lindellom. Boschov je bivši partner izgledao iscrpljeno. Lice mu je bilo mlohavo, kosa raščupana, a odjeća, ona ista što ju je nosio prethodne večeri u baru, bila je u neredu. Bosch je kliznuo sa stola: uspravio se, spreman obraniti se od fizičkog napada, bude li potrebno. No Sheehan je očito shvatio njegov govor tijela jer je uzdigao ruke, s dlanovima okrenutim prema naprijed. Iskrivljeno se osmjehnuo.

U redu je, Harry reče Sheehan, a glas mu je bio veoma umoran i promukao.

Agent Lindell mi je rekao o čemu se radi. Barem djelomično. Nisi ti bio taj koji... Ja sam kriv. Znaš, posve sam zaboravio da sam prijetio onom irigatoru.

Bosch kimne glavom.

Hajde, Frankiereče. Odvest ću te.

Ne razmišljajući previše o tome, Bosch ga je poveo do glavnih dizala, pa su se zaputili u predvorje u prizemlju. Stajali su jedan uz drugoga, obojica promatrajući osvijetljene brojeve iznad vrata.

Oprosti što sam posumnjao u tebe, prijatelju, kaže Sheehan. –Ne opterećuj se time, prijatelju. Sad smo kvit.

Da? Kako to?

Sinoć, kad sam te pitao za otiske. Još uvijek sumnjaš u njih? Ne. Nimalo.

U prizemlju su izišli na sporedna vrata prema parkiralištu djelatnika. Bili su otprilike na pola puta do automobila kad je Bosch začuo nekakvo komešanje, okrenuo se i ugledao nekoliko izvjestitelja i snimatelja koji su im se približavali. Ništa nemoj reći brzo će Bosch. Nemoj im reći niti jednu riječ.

Prvi je val izvjestitelja brzo stigao do njih i okružio ih. Bosch je vidio da ih još dolazi.

Bez komentarareče Bosch. Bez komentara.

Ali njih nije zanimao Bosch. Svoje su mikrofone i kamere gurali pred

Sheehanovo lice. Njegove su se oči, ranije tako umorne, sada doimale divljima, čak prestrašenima. Bosch ga je pokušao povući kroz mnoštvo do automobila. Izvjestitelj i su izvikivali svoja pitanja.

Detektive Sheehan, jeste li ubili Howarda Eliasa? pitala je jedna žena, glasnije od ostalih.

Nereče Sheehan. Nisam...ništa nisam učinio.

Jeste li ranije prijeli žrtvi?

Gledajte, bez komentara reče Bosch prije nego što je Sheehan dospio reagirati na pitanje. Čujete li? Bez komentara. Ostavite nas na...

Zašto su vas ispitivali?

Recite nam zašto su vas ispitivali, detektive.

Gotovo su uspjeli. Neki su izvjestitelj i odustali, shvativši da ništa neće dobiti.

Ali većina je kamera još uvijek bila uperena u njih. Uvijek mog koristiti snimke.

Sheehan se odjednom istrgnuo iz Boschova stiska i naglo se okrenuo prema izvjestiteljima.

Želite znati zašto su me ispitivali? Ispitivali su me jer policija mora nekoga žrtvovati. Da bi zadržala mir. Nije važno tko će to biti, glavno da odgovara potrebama. Tako sam ja upao u igru. Odgovarao sam...

Bosch je zgrabio Sheehana i povukao ga od mikrofona.

Hajde, Frankie, zaboravi na njih.

Zašavši između dva parkirana automobila, uspjeli su razbiti krug izvjestitelja i snimatelja. Bosch je brzo gurnuo Sheehana do svojeg kicoša i otvorio vrata. Kad su izvjestitelji jedan po jedan stigli do automobila, Sheehan je već bio unutra, siguran pred mikrofona. Bosch je zaobišao vozilo i sjeo za volan.

Vozili su se u tišini dok nisu stigli do Autoceste 101 i krenuli prema sjeveru.

Bosch je tada pogledao Sheehana. On je zurio ravno naprijed.

Nisi to smio reći, Frankie. Raspiruješ vatru.

Jebe mi se za vatru. Više me nije briga.

Opet je zavladao tišina. Vozili su se autocestom i promet je bio slab. Bosch je vidio dim što se uzdiže od nekog požara na jugozapadu. Pomislio je da bi mogao uključiti radio na KFWB, ali je zaključio da ne želi znati što znači taj dim.

Jesu li ti ondje unutra pružili priliku da nazoveš Margaret? pitao je nakon nekog vremena.

Ne. Nisu mi pružili priliku ni za što osim za priznanje. Doista mi je drago da si stigao i spasio me, Harry. Nisu mi rekli što si im ispričao, ali bez obzira o čemu je riječ, mene je sigurno spasilo.

Bosch je znao što Sheehan pita, ali još nije bio spreman odgovoriti mu.

Oni iz medija vjerojatno su otišli do tvoje kuće reče. Margaret je vjerojatno u panici.

Imam novosti za tebe, Harry. Margaret me napustila prije osam mjeseci. Uzela je djevojčice i preselila u Bakersfield. Kako bi bila bliže svojim roditeljima. U mojoj kući nema nikoga.

Žao mi je, Frankie.

Trebao sam ti reći sinoć kad si pitao za njih.

Bosch je neko vrijeme vozio, razmišljajući.

Zašto ne uzmeš neke stvari iz svoje kuće i neko vrijeme ostaneš kod mene?

Izvjestitelji te neće naći. Sve dok se ovo ne stiša.

Ne znam, Harry. Tvoja je kuća veličine kutije za kekse. Već me obuzima klaustrofobija jer sam cijeli dan proveo u onoj sobici. Osim toga, nikad nisam upoznao tvoju ženu, znaš? Neće joj biti drago da neki neznanac spava na kauču u njezinu domu.

Bosch je pogledao zgradu Capitol Recordsa dok su prolazili kraj nje. Trebala je sličiti hrpi ploča s gramofonskom iglom na vrhu. No kao što je slučaj s većim dijelom Hollywooda, vrijeme ju je pregazilo. Gramofonske se ploče više ne proizvode. Glazba dolazi na kompaktnim diskovima.

Ploče sad prodaju u prodavaonicama rabljene robe. Boschu se katkad činilo da je cijeli Hollywood prodavaonica rabljene robe.

Moja je kuća stradala u potresureče Bosch. Nanovo je izgrađena Imam čak i sobu za goste... i, Frankie, i mene je žena ostavila.

Čudno se osjećao kad je to glasno izgovorio. Kao da je to nekakva potvrda da je njegov brak propao.

O, sranje, Harry, pa vjenčali ste se tek prije godinu dana. Kad se to dogodilo?

Bosch ga je pogledao, a zatim se opet zagledao u cestu.

Nedavno.

Kad su dvadeset minuta kasnije stigli do Sheehanove kuće, ondje nije bilo izvjestitelja. Bosch je rekao da će čekati u automobilu i obaviti nekoliko telefonskih poziva dok Sheehan uzme stvari. Kad je ostao sam, nazvao je svoju kuću da vidi ima li poruka kako ih ne bi morao slušati pred Sheehanom kad stignu onamo. Ali nije ih bilo. Spremio je mobitel i samo sjedio ondje. Pitao se je li poziv Sheehanu da boravi u njegovoj kući podsvjesno nastojanje da izbjegne suočavanje s prazninom svojega doma Nakon kratkog razmišljanja zaključio je da nije. Veći dio života živio je sam. Navikao je na prazne stanove. Znao je da zapravo svatko u sebi nosi toplinu doma.

Bljesak svjetlosti u retrovizorima privukao je Boschovu pozornost Pogledao je u vanjski retrovizor i vidio svjetla automobila što gaje netko parkirao uz rub ceste blok ili dva dalje. Nije vjerovao da je riječ o nekom novinaru. Novinar bi se parkirao na Sheehanov kolni prilaz, ne bi se ni pokušao sakriti. Počeo je razmišljati o pitanjima što ih želi postaviti Sheehanu.

Njegov je bivši partner izišao nekoliko minuta kasnije, noseći torbu za tržnicu.

Otvorio je stražnja vrata i ubacio je unutra, a zatim je sjeo na suvozačevo mjesto. Smiješio se.

Margie je uzela sve kovčegereče. To sam tek večeras vidio.

Pošli su Beverly Glenom uzbrdo do Mulhollanda, a zatim na istok do Woodrow Wilsona. Bosch je obično volio noću voziti Mulhollandom. Zavojita cesta, svjetla grada koja se pojavljuju i nestaju s vidika. No putem su prošli kraj The Summita, a Bosch se zagledao u ulazna vrata i pomislio na bračni par Kincaid,

na sigurnom negdje iza ograde, u svojoj kući s pogledom iz mlažnjaka.

Frankie, moram te nešto pitati reče.

Pitaj.

Dok si radio na slučaju Kincaid, tijekom istrage, jesi li često razgovarao s Kincaidom? Sa Samom Kincaidom.

Da, svakako. S takvim se čovjekom oprezno postupa. S njim i njegovim starim. Moraš paziti, inače možeš dobiti po glavi.

Da. Znači, uglavnom si ga obavještavao o onome što se događa?

Da, uglavnom. Pa što s tim? Zvučiš poput onih iz FBIa koji su me cijeli dan ispitivali, Harry.

Oprosti, samo pitam. Je li on tebe često zvao, ili si ti zvao njega?

Oboje. Također je imao zaštitara koji je razgovarao s nama, održavao vezu.

D.C.Richter?

Da, to je on. Harry, hoćeš li mi reći što se događa?

Uskoro. Dopusti da te najprije nešto pitam. Koliko si rekao Kincaidu ili Richteru o Michaelu Harrisu, sjećaš li se?

Kako to misliš?

Gledaj, ne kažem da si nešto loše napravio. U takvom slučaju, uključuješ i obavještavaš rodbinu. Dakle, jeste li pošli k njima i rekli im da ste priveli Harrisana temelju otisaka prstiju i, znaš, da ga ispitujete?

Jasno da jesmo. Standardni postupak.

Tako je. Jesi li im rekao tko je Harris i odakle dolazi, takve stvari?

Valjda jesam.

Bosch je nakratko odustao. Skrenuo je u Woodrow Wilson i vozio zavojitom cestom dolje, prema kući. Zaustavio se na natkrivenom parkiralištu.

Hej, ovo lijepo izgledareče Sheehan.

Bosch je ugasio motor, ali nije odmah izišao.

Jesi li bračnom paru Kincaid ili Richteru rekao gdje Harris živi? upita.

Sheehan ga pogleda.

Što mi pokušavaš reći?

Pitam te. Jesi li nekome od njih rekao gdje Harris živi?

Možda jesam. Ne sjećam se.

Bosch je izišao i zaputio se prema kuhinjskim vratima. Sheehan je uzeo svoje stvari sa stražnjeg sjedala i pošao za njim.

Razgovaraj sa mnom, Hieronymus.

Bosch ga je poveo u sobu za goste i Sheehan je bacio torbu na krevet. Vani u hodniku, Bosch je pokazao prema kupaonici i zaputio se natrag u dnevni boravak. Sheehan je šutio, čekajući.

Vodokotlić je razbijenreče Bosch, ne gledajući ga. Cijelo vrijeme moraš držati ručicu dolje dok povlačiš vodu.

Sad je pogledao bivšeg partnera.

Možemo objasniti Harrisove otiske prstiju. Nije oteo ni ubio Stacey Kincaid.

Zapravo, mislimo da uopće nije bilo otmice. Kincaid je ubio svoju pastorku.

Zlostavljao ju je i ubio, a zatim je sve prikazao kao otmicu. Posrećilo mu se kad su otisci na udžbeniku ukazali na Harrisa. To je iskoristio. Mislimo da je on, ili njegov čovjek Richter, bacio tijelo u blizini Harrisova stana jer je znao gdje se nalazi. Zato razmisli, Francis. Ne zanima me možda. Moram znati jesi li Kincaidu ili njegovom zaštitaru rekao gdje Harris živi.

Sheehan se doimao zaprepaštenim. Spustio je pogled na pod.

Kažeš da smo pogriješili za Harrisa...

Kao da ste imali naočnjake, čovječe. Čim su se pojavili ti otisci, vidjeli ste jedino Harrisa.

Sheehan je nastavio zuriti u pod dok je polako kimao glavom.

Svi griješimo, Frankie. Sjedni i razmisli o onome što sam te pitao. Što si rekao Kincaidu i kada si mu to rekao? Odmah ću se vratiti.

Ostavio je Sheehana da razmišljao onome što je upravo čuo i vratio se hodnikom do svoje spavaće sobe. Ušao je i osvrnuo se naokolo. Sve je izgledalo isto.

Otvorio je vrata garderobnog ormara i upalio svjetlo. Eleanorina je odjeća nestala. Pogledao je na pod. Ni njezinih cipela nije bilo. Na sagu je opazio maleni svežanj od mrežice vezane plavom vrpcom. Mrežica je bila omotana oko šake riže. Sjetio se da je kapelica u Las Vegasu davala svežnjeve riže, kao dio vjenčanog kompleta, za bacanje na sretan par. Eleanor je zadržala jednu za uspomenu. Sad se Bosch pitao je li ju greškom ostavila, ili ju je jednostavno odbacila.

Spustio je svežanj u džep i ugasio svjetlo.

28.

Edgar i Riderica su dovukli televizor iz poručničina ureda i gledali vijesti kad je Bosch ušao, ostavivši Sheehana u svojoj kući. Jedva su podigli glave da ga pozdrave.

Što je? upita Bosch.

Čini se da se ljudima nije svidjelo to što smo Sheehana pustili na slobodu reče Edgar.

Sporadično pljačkanje i palež reče Riderica. Ni slično onome od prošlog puta. Mislim da ćemo uspjeti ako izdržimo još ovu noć. Ondje vani su pokretne čete koje se obaraju na sve što se miče.

Nema sranja kao zadnji put doda Edgar.

Bosch kimne glavom i na nekoliko se trenutaka zagleda u televizor. Na ekranu su se vidjeli vatrogasci koji su debela crijeva usmjeravali prema plamenu što je sukljao iz krova još jednog trgovačkog centra. Bilo je prekasno da ga se spasi. Gotovo se činilo kao da je to predstava za medije.

Urbano preuređivanje reče Edgar. Riješimo se svih trgovačkih centara.

Problem je u tome što su ih nedavno vratili primijeti Riderica.

Barem izgledaju bolje nego ranije reče Edgar. Pravi su problem prodavaonice alkoholnih pića. Te stvari uvijek počinju u tim prodavaonicama. Kad bismo

stavili jedinicu ispred svake prodavaonice alkoholnih pića, ne bi bilo nereda. Kako stojimo s nalozima? upita Bosch.

Gotovi sureče Riderica. Samo ih moramo odnijeti sutkinji.

Koga imaš u vidu?

Terry Baker. Već sam je nazvala i rekla je da će nas čekati. Dobro. Daj da pogledam.

Riderica je ustala i pošla do stola za umorstva, a Edgar je nastavio gledati televiziju. Uredno složeni na njezinom radnom mjestu bili su obrasci za naloge za pretres. Pružila ih je Boschu.

Stavili smo dvije kuće, sve automobile, sve urede, a za Richtera smo naveli automobil što gaje vozio u vrijeme ubojstva i njegov stan, to smo također ubacilirekla je. Mislim da smo sve uzeli u obzir.

Svaki se zahtjev sastojao od nekoliko spojenih stranica. Bosch je znao da su prve dvije stranice uvijek standardni pravni obrasci. Preskočio ih je i brzo pročitao navedene opravdane razloge za svaki komplet. Riderica : Edgar su dobro obavili zadatak, premda je Bosch znao da je to najvjerojatnije Rideričino djelo. Ona ima najbolji pravnički um u ekipi. Čak će razlozi navedeni za Richterov stan biti prihvaćeni. Koristeći promišljene riječi i izabrane činjenice iz istrage, u objašnjenju je stajalo da dokazi i. slučaju ukazuju na mogućnost da su dvojica osumnjičenika sudjelovala i. rješavanju tijela Stacey Kincaid. Zbog bliskog odnosa poslodavca i zaposlenika koji je u ono vrijeme postojao između Sama Kincaida i D. C. Richtera, potonjeg se može smatrati drugim osumnjičenim. Zahtjev je tražio dopuštenje za pretres svih vozila kojima su upravljali ili su bila dostupna dvojici muškaraca u vrijeme zločina. Tekst je bio pažljivo sročen Bosch je vjerovao da će upaliti. Zahtjev za pretres svih automobila "dostupnih" dvojici muškaraca sjajna je Rideričina ideja. Ako se to odobri imali bi pristup svim automobilima u svim autokućama u Kincaidovu vlasništvu, jer su njemu zasigurno dostupni svi ti automobili.

Dobro izgledarekao je Bosch kad je dovršio čitanje. Vratio je papire Riderici. Najbolje da večeras dobijemo potpis kako bismo sutra mogli krenuti kad god budemo željeli.

Nalog za pretres vrijedi dvadeset četiri sata nakon što ga sudac potpiše. U većini se slučajeva to moglo produžiti za još dvadeset četiri sata, samo na temelju telefonskog razgovora sa sucem.

Što je s onim Richterom? tada upita Bosch. Imamo li nešto o njemu?

Malo reče Edgar.

Napokon je ustao, stišao ton televizora i prišao stolu.

Čovjek je propao na policijskoj akademiji. To je bilo davno, jesen osamdeset prve. Zatim se upisao na jednu od onih bezveznih akademija za privatne istražitelje u Valleyju. Osamdeset četvrte je dobio državnu dozvolu. Očito je odmah nakon toga počeo raditi za obitelj Kincaid. Valjda s tada probio do vrha. Zašto je propao? Još ne znamo. Nedjelja je uvečer, Harry. Nikoga nema na akademiji. Sutra ćemo tražiti dosje. Bosch kimne glavom.

Jeste li provjerili u kompjutoru, smije li nositi oružje?

O, da, jesmo. Ima dozvolu za nošenje oružja.

Što ima? Reci mi da je devetka.

Žalim, Harry. I to je večeras zatvoreno. Podatak ćemo dobiti sutra. Sad samo znamo da ima dozvolu za nošenje skrivenog oružja.

Dobro, imajte to na umu. Sjetite se kako je dobro gađao na Angels Flightu. Riderica i Edgar kimnu.

Znači, misliš da Richter obavlja prljave poslove za Kincaida? upita Riderica.

Vjerojatno. Bogataši se neće time prljati. Oni odlučuju, a drugi izvršavaju.

Trenutačno mi se sviđa ideja da je to Richter.

Trenutak se zagledao u svoje partnere. Osjećao je da su veoma blizu rješenja.

Znat će u iduća dvadeset četiri sata. Nadao se da će grad toliko izdržati.

Što još? upita.

Jesi li smjestio Sheehana? upita Riderica.

Bosch je opazio ton njezina glasa.

Da, smjestio sam ga. I, ovaj, gledajte, ispričavam se zbog tiskovne konferencije.

Irving je želio da budete ondje, ali vjerojatno sam vas mogao izvući. Nisam to učinio. Znam da to nije bilo u redu. Ispričavam se.

Dobro, Harry reče Riderica.

Edgar kimne glavom.

Ima li j oš nešto prije nego što odemo? Edgar počne odmahivati glavom, ali tada reče:

O, da. Nazvali su ljudi iz Odjela za vatreno oružje. Jutros su pregledali pištolj Michaela Harrisa i čini se daje čist. Rekli su da vjerojatno mjesecima nije pucano iz njega, niti je očišćen, sudeći po prašini nakupljenoj u cijevi. Znači, on je čist.

Hoće li ga ipak balistički usporediti?

Zato su nazvali. Irving je tražio da obrade Sheehanov pištolj čim ujutro dobiju metke s obdukcije. Zanimalo ih je želiš li da obrade i Harrisovo oružje. Rekao sam im da ga obrade.

Dobro. Još nešto?

Edgar i Riderica odmahnu glavama.

U redu reče Bosch. Pođimo do sutkinje Baker, a tada će biti dosta za danas.

Imam osjećaj da će sutra biti dug dan.

29.

Počela je padati kiša. Bosch je skrenuo na svoje natkriveno parkiralište i ugasio motor. Kanio je popiti dva piva kako bi poništila učinak kofeina na njegove živce. Sutkinja Baker ih je poslužila kavom dok je čitala zahtjeve. Naloge za pretres pregledala je polako i temeljito, a Bosch je popio dvije pune šalice. Najzad je potpisala sve naloge, a Boschu nije trebao kofein da bi se osjećao uzbuđenim. Idućeg će jutro "loviti i konfrontirati", kako je rekla Kiz Rider; faza

istrage u kojoj će doći do velikog napretka ili do završetka, točka u kojoj teorije i slutnje kulminiraju u konkretnim dokazima i optužbama. Ili se raspadaju.

Bosch je ušao kroz kuhinjska vrata. Osim na pivo, već je mislio na Kate Kincaid i kako će idućega dana postupati s njom. Jedva je čekao taj susret, onako kako samouvjereni branič, koji je proučio sve snimke i upoznao strategije protivnika, jedva čeka sutrašnju utakmicu.

U kuhinji je već bilo upaljeno svjetlo. Bosch je spustio aktovku na pult i otvorio hladnjak. Nije bilo piva.

Sranjereče.

Znao je da je u hladnjaku ostalo najmanje pet boca piva. Okrenuo se i na pultu opazio pet čepova. Zaputio se dalje u kuću.

Hej, Frankie! vikne. Nemoj mi reći da si sve popio!

Nije bilo odgovora. Bosch je prošao kroz blagovaonicu, a zatim i dnevni boravak. Sve se doimalo jednakim kao i kad je ranije te večeri otišao, kao da Sheehan uopće nije bio ondje. Pogledao je stražnji trijem kroz staklo na vratima. Vani nije gorjelo svjetlo i on nigdje nije vidio svojeg bivšeg partnera. Zaputio se hodnikom i prislonio uho uz vrata sobe za goste. Ništa, nije čuo. Pogledao je na sat. Još nije bilo jedanaest sati.

Frankie? šapne.

Bez odgovora, samo zvuk kiše na krovu. Lagano je pokucao na vrata.

Frankie? reče glasnije.

Još uvijek ništa. Bosch uhvati kvaku i polako otvori vrata. U sobi su svjetla bila ugašena, ali svjetlost iz hodnika obasjala je krevet i Bosch je vidio da je prazan. Pritisnuo je prekidač na zidu, pa se upalila lampa na noćnom ormariću. Torba u kojoj je Sheehan donio svoje stvari prazna je ležala na podu. Njegova se odjeća u hrpi nalazila na krevetu.

Boschova se radoznalost pretvorila u laganu zabrinutost. Brzo se vratio hodnikom i na brzinu pretražio vlastitu spavaću sobu i kupaonice. Sheehanu nigdje nije bilo traga.

Vrativši se u dnevni boravak, Bosch je nekoliko trenutaka šetkao sobom, pitajući se što je Sheehan mogao učiniti. Nije imao automobil. Nije baš vjerojatno da bi pokušao pješice sići u grad, a kamo bi mogao poći? Bosch je podigao telefonsku slušalicu i pritisnuo tipku za ponovno biranje kako bi vidio nije li Sheehan možda pozvao taxi. Boschu se činilo da ima više od sedam tonova, ali biranje je bilo tako brzo da nije bio siguran. Nakon što je telefon jednom zazvonio, javio se pospani ženski glas.

Da?

Ovaj, tko je to, molim vas?

Tko je to?

Oprostite. Ovdje detektiv Harry Bosch iz PLAe. Pokušavam otkriti kamo je upućen poziv s...

Harry, ja sam Margie Sheehan.

O... Margie...

Shvatio je da je trebao pogoditi da je Sheehan nju nazvao.

Što se dogodilo, Harry?

Ništa, Margie, ništa. Pokušavam naći Frankieja, pa sam mislio da je možda pozvao taksi ili tako nešto. Žao mi je što sam...

Kako to misliš, naći ga?

Osjetio je zabrinutost u njezinu glasu.

Nema razloga za brigu, Margie. Večeras je ostao kod mene, a ja sam morao izići. Upravo sam stigao kući, a njega nema. Samo pokušavam otkriti kamo je otišao. Večeras je razgovarao s tobom?

Ranije.

Kako ti se činio, u redu?

Ispričao mi je što su mu učinili. Kako krivnju pokušavaju svaliti na njega.

Ne, više ne. Zato je ostao kod mene. Izvukli smo ga odande, pa će se nekoliko dana ovdje pritajiti dok se situacija ne smiri. Doista mi je žao što sam...

Rekao je da će se vratiti po njega.

Što?

Ne vjeruje da će ga ostaviti na miru. Nikome ne vjeruje, Harry. U policiji. Samo tebi. Zna da si mu ti prijatelj.

Bosch je šutio. Nije znao što bi mogao reći.

Harry, nađi ga, hoćeš li? Onda me opet nazovi. Nije važno u koje doba

Bosch je pogledao kroz ostakljena vrata prema trijemu, a iz ovog je kuta vidio nešto na ogradi. Prišao je zidu i upalio vanjsko svjetlo. Ugledao je pet boca piva složenih na ogradi.

Dobro, Margie. Daj mi svoj broj.

Zapisao je broj i baš je kanio spustiti slušalicu kad je ona opet progovorila.

Harry, rekao mi je da si se oženio i već razveo.

Pa, nisam razveden, ali... znaš.

Da, znam. Čuvaj se, Harry. Nađi Francisa, a tada neka me jedan od vas dvojice nazove.

Dobro.

Spustio je slušalicu, otvorio klizna vrata i izišao na trijem. Boce piva bile su prazne. Okrenuo se desno, i ondje, ispruženo na ležaljci, bilo je tijelo Francisa Sheehana. Kosa i krv bili su rašireni po jastuku iznad njegove glave i po zidu kraj vrata.

Isuseglasno šapne Bosch.

Prišao je bliže. Sheehanova su usta bila otvorena. U njima se nakupila krv i prelila se preko njegove donje usne. Na tjemenu se vidjela velika izlazna rana. Kiša je zalijepila kosu oko nje, time još više razotkrivši užasnu ranu. Bosch je koraknuo unatrag i pogledom prešao po drvenom podu trijema. Vidio je pištolj tik ispred prednje lijeve noge ležaljke.

Ponovo je koraknuo naprijed i zagledao se u prijateljevo tijelo. Ispustio je glasni životinjski zvuk.

Frankie šapnuo je.

Glavom mu je proletjelo pitanje, ali ga nije glasno izgovorio. Jesam li ja to učinio?

Bosch je gledao kako jedan od mrtvozornikovih ljudi zatvara vreću nad licem Frankieja Sheehana dok su druga dvojica držala kišobrane. Potom su odložili kišobrane i podigli tijelo na kolica, pokrili ga zelenim pokrivačem i gurnuli u kuću, a zatim prema glavnom ulazu. Morali su zamoliti Boscha da im se makne s puta. Dok je gledao kako se primiču ulaznim vratima, golema težina krivnje opet gaje obuzela. Pogledao je prema nebu i vidio da nema helikoptera, srećom. Obavještanje i pozivi obavljeni su običnim telefonom. Nije bilo nikakvih izvještaja preko radija,] mediji još nisu saznali za samoubojstvo Frankieja Sheehana. Bosch znao da bi helikopter, koji lebdi nad kućom i snima kako njegovo tijelo leži na trijemu, bio najveća uvreda njegovom bivšem partneru. Detektive Bosch?

Bosch se okrene. Zamjenik šefa Irving kretnjom ga je pozvao s otvorenih kliznih vrata. Bosch je ušao i slijedio Irvinga do stola u blagovaonici. Ondje je već stajao agent Roy Lindell.

Razgovarajmo o ovomereče Irving. –Patrola je vani sa ženom koja kaže daje vaša susjeda. Adrienne Tegreeny?

Da.

Da, što?

Živi u kući do moje.

Rekla je da je ranije večeras čula tri ili četiri pucnja iz kuće. Mislila je da ste to vi. Nije pozvala policiju.

Bosch samo kimne glavom.

Jeste li i ranije pucali u kući ili s trijema?

Bosch je oklijevao prije no što je odgovorio.

Šefe, ovdje nije riječ o meni. Stoga samo recimo da bi mogli postojati razlozi iz kojih je ona mislila da sam ja pucao.

Dobro. Želim reći, čini se da je detektiv Sheehan pio, mnogo, i pucao iz svojeg oružja. Kakva je vaša interpretacija onoga što se dogodilo?

Interpretacija? upita Bosch, tupo zureći u stol.

Slučajno ili namjerno. Oh.

Bosch se zamalo nasmijao, ali se uspio obuzdati.

Mislim da tu nema mnogo sumnjereče. Ubio se. Samoubojstvo.

Ali nema nikakve poruke.

Nema poruke, samo mnogo piva i pucnjevi prema nebu. To je bila njegova poruka. Time je rekao sve što je imao za reći. Policajci cijelo vrijeme tako odlaze.

Čovjek je pušten na slobodu. Zašto bi ovo učinio? Pa... mislim da je prilično jasno...

Onda pojasnite i nama, ako vam nije teško.

Večeras je nazvao svoju ženu. Kasnije sam i ja s njom razgovarao. Rekla je da on nije vjerovao da će ga ostaviti na slobodi.

Balistika? upita Irving.

Ne, ne vjerujem da je na to mislio. Mislim da je znao kako postoji potreba da se nekoga optuži za to. Policajca.

I zato se ubio? To ne zvuči baš uvjerljivo, detektive.

On nije ubio Eliasa. Ni onu ženu.

Trenutačno je to samo vaše mišljenje. Jedino što imamo je činjenica da se ovaj čovjek ubio večer uoči dobivanja balističkog izvještaja. A vi ste me, detektive, nagovorili da ga pustim na slobodu kako bi to mogao učiniti.

Bosch je skrenuo pogled s Irvinga, pokušavajući obuzdati gnjev što se u njemu nakupljao.

Oružje reče Irving. Stara Beretta dvadeset pet. Serijski broj uništen kiselinom. Ne može mu se ući u trag, ilegalno. Je li to bilo vaše oružje detektive Bosch?

Bosch odmahne glavom.

Jeste li sigurni, detektive? Želio bih to sada riješiti, bez potrebe unutrašnje istrage.

Bosch ga pogleda.

Što pokušavate reći? Ja sam mu dao pištolj da bi se mogao ubiti? Bio sam njegov prijatelj, jedini kojeg je danas imao. To nije moj pištolj, u redu? Svratili smo do njegove kuće kako bi uzeo neke stvari. Zacijelo ga je tada uzeo. Možda sam mu pomogao da to učini, ali nisam mu dao pištolj.

Bosch i Irving su se dugo gledali u oči.

Nešto zaboravljaš, Bosch reče Lindell, prekinuvši trenutak. Danas smo pretražili Sheehanovu kuću. Ondje nismo našli nikakvo oružje. Bosch se okrene od Irvinga i pogleda Lindella.

Onda je promaknulo tvojim ljudima reče. Došao je ovamo s tim pištoljem u torbi jer nije moj.

Bosch se odmaknuo od njih prije nego ga svladaju gnjev i frustriranost, pa bi mogao reći nešto čime bi izazvao disciplinske mjere protiv sebe. Sjeo je u jedan od naslonjača u dnevnom boravku. Bio je moker, ali ga nije bilo briga za namještaj. Prazno je zurio kroz staklo na vratima.

Irving mu je prišao, ali nije sjeo.

Što ste mislili kad ste rekli da ste mu pomogli? Bosch ga pogleda.

Sinoć smo zajedno popili piće. Ispričao mi je neke stvari. Rekao nije kako je izgubio kontrolu nad sobom s Harrisom, kako je ono što Harris tvrdi u parnici, ono što kaže da su mu policajci učinili, da je to istina. Sve je istina. Vidite, bio je uvjeren da je Harris ubio djevojčicu, uopće nije sumnjao u to. Ali mučilo ga je ono što je učinio. Rekao mi je da je pomahnitao tada u sobi s Harrisom. Rekao je da je postao baš ono protiv čega se svih tih godina borio. Čudovište. To ga je veoma mučilo. Vidio sam da ga to izjeda. Zatim sam ga sinoć odvezao kući...

Bosch je osjećao kako u njemu raste osjećaj krivnje, poput plime. Nije razmišljao. Nije vidio očito. Bio je previše zaokupljen slučajem, s Eleanor i svojom praznom kućom, s drugim stvarima, a ne Frankiejem Sheehanom.

I?potakne ga Irving.

A ja sam uništio jedino u što je sve te mjesece vjerovao, jedino što ga je držalo. Rekao sam mu da smo Michaela Harrisa oslobodili sumnje. Rekao sam mu da je pogriješio u vezi Harrisa, i da to možemo dokazati. Nisam razmišljao o tome kako će to na njega djelovati. Mislio sam samo na svoj slučaj.

Mislite da ga je to gurnulo preko rubareče Irving.

Nešto se s njim dogodilo u onoj prostoriji s Harrisom. Nešto loše. Nakon toga je izgubio obitelj, izgubio je slučaj... mislim da je jedina nit za koju se držao bilo njegovo uvjerenje da je imao pravog čovjeka. Kad je saznao da je pogriješio, kad sam ja uletio u njegov svijet i rekao mu da to ne igra, nit je pukla.

Gledaj, to su besmislice, Bosch reče Lindell. Želim reći, poštujem tebe i tvoje prijateljstvo s tim čovjekom, ali ne vidiš ono što ti je pred nosom. Ono očito. Taj se čovjek ubio jer je on počinitelj i znao je da ćemo se vratiti po njega.

Samoubojstvo je priznanje.

Irving je zurio u Boscha, čekajući da nešto kaže Lindellu. Ali Bosch je šutio.

Umorio se od borbe.

Mislim da se u tome slažem s agentom Lindellom na koncu će zamjenik šefa.

Bosch kimne glavom. To je i očekivao. Nisu poznavali Sheehana onako kako ga je Bosch poznao. Posljednjih godina nije bio blizak sa svojim bivšim partnerom, ali nekoć su bili dovoljno bliski da bi Bosch znao da Lindell i Irving nisu u pravu. Bilo bi mu lakše složiti se s njima. To bi ga oslobodilo velikog dijela osjećaja krivnje. Ali nije se mogao složiti.

Dajte mi jutro samo reče.

Što? upita Irving.

Zadržite ovo u tajnosti i podalje od medija pola dana. Držat ćemo se naloga za pretres i plana za ujutro. Dajte mi vremena da vidim što će iskrsnuti i što gospođa Kincaid ima za reći.

Ako bude progovorila.

Progovorit će. Jedva čeka da progovori. Dajte mi to jutro s njom. Vidjet ćemo kako će se stvari razvijati. Ako ne nađem vezu između Kincaida i Eliasa, onda učinite ono što smatrate potrebnim s Frankiejem Sheehanom. Recite svijetu što mislite da znate.

Irving je dugo razmišljao o tome, a zatim je kimnuo glavom.

Mislim da bi to bio najoprezniji način reče. Dotad bismo trebali dobiti i balistički izvještaj.

Bosch kinine u znak zahvalnosti. Opet se zagledao prema trijemu. Kiša je počela jače padati. Pogledao je na sat i vidio koliko je kasno. Znao je što još mora učiniti prije spavanja.

30.

Bosch je osjećao obvezu osobno poći k Margaret Sheehan i reći joj što je Frankie sebi učinio. Nije važno što su živjeli odvojeno. Ona i Frankie dugo su bili zajedno prije nego što se to dogodilo. Margie i njezine dvije kćeri zaslužuju

posjet prijatelja, umjesto telefonskog poziva nekog neznanca usred noći. Irving je predložio da zamole policiju Bakersfielda neka nekoga pošalju k njima kući, ali Bosch je znao da bi to bilo jednako nespretno i ružno kao i telefonski poziv. Rekao je da će se sam odvesti onamo.

Bosch se ipak obratio policiji u Bakersfieldu, ali samo da dobije adresu Margaret Sheehan. Mogao ju je nazvati i pitati upute, ali to bi bilo isto kao da joj kaže što se dogodilo. Stari policijski trik da bi se olakšao zadatak. To bi bilo kukavički. Autocesta Golden State u smjeru sjevera bila je gotovo pusta. Kiša i kasno doba noći rastjerali su sve osim onih koji nisu imali drugog izbora. Promet se uglavnom sastojao od kamiona koji su vozili teret na sjever, prema San Franciscu i dalje, ili su se prazni vraćali do poljoprivrednog područja po svježe namirnice. Uz Grapevine, strmi i zavojiti dio autoceste što vodi preko planina sjeverno od Los Angelesa, nalazilo se mnogo kamiona s prikolicama koji su kliznuli s ceste ili su vozači odlučili stati umjesto da riskiraju već ionako opasnu vožnju po sve jačoj kiši. Bosch je napokon mogao malo ubrzati i dobiti na vremenu nakon što je prošao taj dio ceste i spustio se s planina. Dok je vozio, gledao je kako se na purpurnom nebu prema istoku šire razgranate munje. Razmišljao je o svojem bivšem partneru. Pokušao je misliti o starim slučajevima i irskim salami, što ih je Sheehan običavao pričati. Sve samo dane razmišljao onome stoje Sheehan učinio, te o vlastitoj krivnji i odgovornosti.

Sa sobom je ponio kod kuće snimljenu kasetu, pa ju je sad slušao u automobilu. Sadržavala je snimke djela izvedenih na saksofonu što ih je Bosch osobito volio. Pritisnuo je tipku za brzo premotavanje i našao skladbu što ju je želio. Lullaby Franka Morgana. Boscha je podsjećala na slatku i žalosnu pogrebnu tužaljku; isprika i oprostaj od Frankieja Sheehana. Isprika i oprostaj od Eleanor. Dobro se slagala s kišom. Bosch ju je neprestano iznova slušao dok je vozio.

Do kuće u kojoj su živjele Margaret Sheehan i njezine dvije kćeri stigao je prije dva ujutro. Vani je još uvijek gorjelo svjetlo, a i kroz zavjese na prednjim prozorima vidjela se svjetlost. Bosch je pomislio da Margie ondje čeka njegov poziv, ili možda čeka da se pojavi. Oklijevao je na vratima, pitajući se koliko je puta obavio ovakav posjet, a zatim je konačno pokucao.

Kad je Margie otvorila vrata, Bosch je pomislio kako se ovakve situacije nikad ne mogu planirati. Trenutak je zurila u njega, a on je pomislio da ga nije prepoznala. Prošlo je dosta godina.

Margie ja sam...

Harry? Harry Bosch? Upravo smo...

Prekinula se i shvatila. Obično je tako bilo.

O, Harry, ne. O, ne. Ne Francis!

Podigla je obje ruke do lica. Usta su joj bila otvorena, pa je podsjećala na onu poznatu sliku na kojoj netko na mostu vrišti.

Žao mi je, Margie. Doista jest. Mislim da bih možda trebao ući.

Sve je stojički podnijela. Bosch joj je iznio pojedinosti, a potom mu je Margie Sheehan skuhalo kavu da ne bi zaspao tijekom vožnje natrag. Tako je razmišljala

žena policajca. Dok je ona kuhala kavu, Bosch se u kuhinji naslonio na ormarić. Nazvao te sinoć reče. Da, rekla sam ti.

Reci mi kakvim ti se činio.

Loše. Ispričao mi je što su mu učinili. Doimao se tako... izdanim? Je li to prava riječ? Želim reći, njegovi ljudi, kolege policajci, oni su ga priveli. Bio je veoma tužan, Harry.

Bosch kimne glavom.

Cijeli je svoj život dao policiji... a evo što su mu učinili. Bosch opet kimne.

Je li rekao nešto o... Nije dovršio.

O tome da će se ubiti? Ne, to nije rekao... Jednom sam čitala o samoubojstvima policajaca. Davno. Zapravo, onda kad ga je Elias prvi put tužio zbog onog čovjeka kojeg je ubio. Frankie je tada postao veoma deprimiran, a ja sam se uplašila. Čitala sam o tome. Pročitala sam da kad ti ljudi o tome govore ili kažu da će to učiniti, zapravo te mole da ih spriječiš.

Bosch kimne glavom.

Valjda Frankie nije htio da ga netko spriječi u namjerinastavila je Ništa mi o tome nije rekao.

Izvukla je stakleni vrč za kavu s aparata i napunila mu šalicu. Potom je otvorila ormarić i izvadila srebrnu termosbocu. Počela ju je puniti.

Ovo ti je za put kući. Ne bih željela da zaspiš na cesti.

Bosch joj je prišao i stavio joj ruku na rame. Odložila je vrč za kavu okrenula se prema njemu da je zagrli.

Tijekom prošle godine rekla je. Sve se... sve se odjednom promijenilo.

Znam. Rekao mi je.

Odmaknula se od njega i nastavila puniti termosbocu.

Margie, moram te nešto pitati prije nego što krenem natrag reče Bosch. Danas su mu uzeli pištolj da bi ga usporedili s mecima. Upotrijebio je drugi. Znaš li nešto o tom pištolju?

Ne. Imao je samo onaj što ga je nosio na poslu. Nismo imali drugog oružja. Ne uz dvije djevojčice u kući. Kad je Frankie dolazio kući, zaključavao je pištolj s posla u maleni sef na podu ormara. Samo je on imao ključ. Jednostavno nisam htjela da u kući bude više pištolja od onog što je nužno.

Bosch je shvatio da se pojavila rupa u teoriji ako je ona odredila da u kući ne smije biti više oružja, osim onoga što ga je Sheehan morao nositi. Mogao je unijeti oružje u kuću i sakriti ga pred njom, na mjestu tako dobro smišljenom da ga čak ni FBI nije našao dok su pretraživali njegovu kuću. Možda je pištolj bio zamotan u nečemu i zakopan u dvorištu. Sheehan je također mogao nabaviti oružje nakon što su ona i djevojčice preselile u Bakersfield. Tada ništa ne bi znala o tome.

U redu reče, odlučivši da neće dalje kopati.

Zašto, Harry, zar kažu da je to bio tvoj pištolj? Hoćeš li imati problema?

Bosch je trenutak razmislio prije no što je odgovorio.

Ne, Margie, neću imati problema. Ne zabrinjavaj se zbog mene.

31.

Kiša je nastavila padati i usporavala Boschovu vožnju, što ga je frustriralo. Nije padala obilna kiša, ali u Los Angelesu svaka kiša može paralizirati grad. To je bila jedna od zagonetki što ih Bosch nikad nije uspio shvatiti. Grad što ga uvelike određuju automobili, a ipak je pun vozača koji se ne znaju nositi s najobičnijom vremenskom nepogodom. Dok je vozio, slušao je postaju KFWB. Bilo je mnogo više vijesti o prometnim zastoјima nego o incidentima nasilja i nereda tijekom noći. Nažalost, očekivalo se da će se do podneva razvedriti. Dvadeset je minuta zakasnio na dogovoreni sastanak s Kate Kincaid. Kuća iz koje je navodno oteta Stacey Kincaid bila je široka bijela građevina s crnim žaluzinama i sivim krovom. Prostrana zelena tratina nalazila se sa stražnje strane, prema ulici, a kolni je prilaz vodio do prednjeg dijela i zatim do garaže sa strane kuće. Kad je Bosch skrenuo na kolni prilaz, ispred natkrivenog ulaza bio je parkiran srebrni mercedes benz. Ulazna vrata kuće bila su otvorena. Stigavši do praga, Bosch je doviknuo pozdrav i čuo glas Kate Kincaid koji mu je rekao neka uđe. Našao ju je u dnevnom boravku, sjedila je na kauču pokrivenom bijelom plahtom. Sav je namještaj bio tako pokriven. Soba se doimala poput skupa velikih, teških duhova. Opazila je da Bosch pogledom obuhvaća prostoriju.

Kad smo se preselili, nismo ponijeli niti jedan komad namještaja reče. Odlučili smo da ćemo početi iznova. Bez ikakvih podsjetnika.

Bosch je kimnuo glavom, a zatim ju je proučavao. Bila je odjevena posve u bijelo, a svilenu je bluzu zavukla u po mjeri sašivene lanene hlače. I sama se doimala poput duha. Velika torba od crne kože, na kauču kraj nje, bila je u oštrom kontrastu s njezinom odjećom i plahtama na namještaju.

Kako ste, gospođo Kincaid?

Molim vas, zovite me Kate. Onda, Kate.

Vrlo dobro, hvala na pitanju. Već se jako dugo nisam osjećala tako dobro. Kako ste vi?

Danas sam takotako, Kate. Imao sam tešku noć. I ne volim kad padkiša.

Žao mi je da to čujem. Doista izgledate kao da niste spavali.

Imate li nešto protiv da malo pogledam naokolo prije nego što počnemo razgovarati?

U aktovci je imao potpisani nalog za pretres, ali još ga nije želio pokazati.

Samo izvolitereče. Stacey na je soba niz hodnik lijevo. Prva vrata na lijevoj strani.

Bosch je ostavio aktovku na pločicama pokrivenom podu u predvorju i zaputio se prema sobi. Namještaj u sobi djevojčice nije bio pokriven. Bijele plahte kojima je sve bilo pokriveno nalazile su se na hrpi na podu. Izgledalo je kao daje netko, vjerojatno majka mrtve djevojčice, povremeno dolazio ovamo. Krevet nije bio namješten. Ružičasti pokrivač i odgovarajuće plahte bili su zgužvani na

hrpi; ne kao da je netko ondje spavao, već možda ležao na krevetu i posteljinu stisnuo na prsima. Bosch se loše osjećao kad je to vidio na taj način. Stao je u sredini sobe, držeći ruke u džepovima kišnog ogrtača. Proučavao je djevojčičine stvari. Bilo je plišanih životinja i lutaka, polica sa slikovnicama. Nikakvih postera iz filmova, nikakvih fotografija mladih televizijskih zvijezda ili pop pjevača. Činilo se gotovo kao da je soba pripadala mnogo mlađoj djevojčici. Bosch se pitao jesu li sobu uredili njezini roditelji ili ona sama, kao da je možda mislila da će nekako izbjeći užas sadašnjosti ako se bude držala stvari iz prošlosti. Od te se pomisli osjećao još gore nego kad je promatrao posteljinu.

Opazio je četku za kosu na komodi i vidio plave vlasi na njoj. Tada se osjetio malo bolje. Znao je da se vlasi s četke mogu upotrijebiti, ako ikada dođe do toga da se moraju povezati dokazi, možda iz prtljažnika nekoga automobila, s mrtvom djevojčicom.

Koraknuo je do prozora i pogledao van. Prozor je bio klizni, te je na okviru vidio crne mrlje od praška za uzimanje otisaka prstiju. Otključao je prozor i otvorio ga. Vidjeli su se tragovi iveraka na mjestu gdje je brava navodno obijena odvijačem ili nekim sličnim alatom.

Bosch se kroz kišu zagledao prema stražnjem dvorištu. Bazen u obliku graha bio je pokriven plastičnom ceradom. Na njoj se skupljala kišnica. Bosch je opet pomislio na djevojčicu. Pitao se je li ikad skočila u bazen kako bi pobjegla i zaronila do dna gdje je mogla vrištati.

Iza bazena vidio je živicu koja je okruživala stražnje dvorište. Bila je visoka tri metra i osiguravala je privatnost. Bosch je prepoznao živicu s prizora u kompjutoru što ih je vidio na Charlotteinoj web stranici.

Zatvorio je prozor. Kiša je u njemu uvijek izazivala tugu. Adanas se i bez nje osjećao potišteno. U glavi je već nosio duh Frankieja Sheehana, nije imao vremena razmišljati o braku koji se raspadao, a proganjale su ga misli o djevojčici koja se doimala izgubljenom u šumi.

Izvadio je ruku iz džepa da bi otvorio vrata ormara. Stacey na se odjeća još uvijek nalazila unutra. Haljine živopisnih boja na bijelim plastičnim vješalicama. Potražio je i našao bijelu haljinu s malenim zastavicama. I toga se sjećao s web stranice.

Vratio se u hodnik i pogledao druge sobe. Jedna se soba doimala poput sobe za goste, a Bosch je shvatio daje to ona s fotografija na web stranici. Tuje Stacey Kincaid bila zlostavljana i snimana. Bosch se ondje nije dugo zadržao. Dalje niz hodnik nalazila se kupaonica, glavna spavaća soba i još jedna prostorija, preuređena u knjižnicu i ured.

Vratio se u dnevni boravak. Činilo se da se Kate Kincaid uopće nije pomaknula. Uzeo je svoju aktovku i pridružio joj se.

Malo sam moker, gospođo Kincaid. Smijem li sjesti?

Naravno. I zovem se Kate.

Mislio sam da bih zasad radije bio formalan, ako nemate ništa protiv.

Kako god želite, detektive.

Bio je bijesan na nju, bijesan zbog onoga što se događalo u ovoj kući i načina na koji se to držalo u tajnosti. Dok je obilazio kuću, vidio je dovoljno da dobije potvrdu za ono u što je Kizmin Rider prethodne večeri tako zdušno vjerovala. Sjeo je ujedan od pokrivenih naslonjača nasuprot kauču i stavio aktovku na koljena. Otvorio ju je i počeo prekopavati po sadržaju, što ga Kate Kincaid sa svojeg mjesta nije mogla vidjeti.

Jeste li u Staceynoj sobi našli nešto zanimljivo?

Bosch je prekinuo ono što je radio i trenutak se zagledao u nju.

Zapravo, nisamreče. Samo sam želio stvoriti dojam o mjestu. Sigurno je ranije sve temeljito pretraženo, pa ondje nema ničega što bih mogao naći. Je li Stacey voljela bazen?

Nastavio je nešto tražiti po aktovci dok mu je ona pričala kako je njezina kći bila dobra plivačica. Bosch zapravo ništa nije radio. Samo se pridržavao postupka što ga je cijelo jutro u mislima uvježbavao.

Mogla je roniti tamo i natrag bez uzimanja zraka govorila je Kate Kincaid.

Bosch je zatvorio aktovku i pogledao je. Smiješila se uspomenama na svoju kćer. Bosch se također nasmiješio, ali bez imalo topline.

Gospođo Kincaid, kako se piše registracijske?

Molim?

Riječ. Registracijske. Kako se piše?

Je li tu riječ o Stacey? Ne razumijem. Zašto vi...

Udovoljite mi na trenutak. Molim vas. Recite kako se piše ta riječ.

Nisam baš dobra u pravopisu. Uvijek sam nosila rječnik u torbici za slučaj da me Stacey pita kako se piše neka riječ. Znae, jedan od onih malenih što...

Molim vas. Pokušajte.

Zastala je i razmislila. Na licu joj se jasno vidjela zbunjenost.

Registraciske.

Pogledala ga je i upitno uzdigla obrve. Bosch je odmahnuo glavom ponovo otvorio aktovku.

Zamaloreče. Ali nedostaje vam; ispred SA:e.

Dovraga. Rekla sam vam.

Nasmiješila mu se. Izvadio je nešto iz aktovke, zatvorio je i spustio na pod.

Ustao je i pošao do kauča. Pružio joj je prozirni fascikl. Unutra se nalazilo jedno od anonimnih pisama što ih je dobio Howard Elias.

Pogledajtereče. I ovdje ste tu riječ pogrešno napisali.

Dugo je zurila u pismo, a potom je duboko udahнула. Govorila je ne gledajući Boscha:

Valjda sam se trebala poslužiti mojim malenim rječnikom. Ali žurile mi se dok sam to pisala.

Bosch je osjetio kako ga preplavljuje olakšanje. Znao je da neće biti borbe, nikakvih poteškoća. Žena je čekala ovaj trenutak. Možda je znala da je blizu. Možda je zato rekla da se već jako dugo nije tako dobro osjećala.

Razumijem reče Bosch. Želite li sa mnom o tome razgovarati, gospođo Kincaid? O svemu?

Darekla je. Želim.

Bosch je u maleni kasetofon stavio novu bateriju, uključio ga i spust na stolić za kavu, namjestivši mikrofona tako da hvata glas Kate Kincaid ali i njegov.

Jeste li spremni? upita.

Jesam odgovori žena.

Potom se predstavio i rekao tko je ona, te dodao datum, vrijeme i mjesto razgovora. Pročitao joj je njezina ustavna prava s tiskanog obrasca što ga je izvadio iz aktovke.

Razumijete li svoja prava što sam vam ih upravo pročitao? Da, razumijem.

Želite li razgovarati sa mnom, gospođo Kincaid, ili želite odvjetnika?

Ne. Ne, što?

Ne želim odvjetnika. Odvjetnik mi ne može pomoći. Želim razgovarati.

Bosch je malo zastao. Razmišljao je o tome kako će izbjeći kasnije pravne probleme.

Pa, ja vam ne mogu davati pravne savjete. Ali kad kažete "Odvjetnik mi ne može pomoći", nisam siguran da to znači da se odričete odvjetnika. Razumijete što mislim? Jer uvijek je moguće da bi odvjetnik...

Detektive Bosch, ne želim odvjetnika. Posve razumijem svoja prava i ne želim odvjetnika.

Dobro, onda biste se trebali potpisati na dnu ovoga papira, a zatim opet ondje gdje piše da ne želite odvjetnika.

Spustio je obrazac na stolić za kavu i gledao kako se potpisuje. Zatim ga je uzeo natrag i provjerio je li napisala svoje ime. Tada se i sam potpisao, kao svjedok, i stavio ga u jedan od proreza svoje aktovke. Ponovo je sjeo u naslonjač i pogledao je. Trenutak je razmišljao o tome da je pita hoće li se odreći prava da ne svjedoči protiv svojega muža, ali je zaključio da to može čekati. Prepustit će uredu okružnog tužitelja da se time bavi, kad i ako dođe trenutak za to.

Onda, mislim da je to svereće. Želite li sami početi, gospođo Kincaid, ili želite da vam postavljam pitanja?

Namjerno je često koristio njezino ime; u slučaju da se kasetna traka ikad sluša pred porotom, neće biti nikakvog nesporazuma o tome kome glasovi pripadaju.

Moj je muž ubio moju kćer. Zacijelo to najprije želite znati. Zato ste ovdje.

Bosch se na trenutak ukočio, a potom je polako kimnuo glavom. Kako to znate?

Dugo sam vremena sumnjala... zatim sam počela vjerovati u to na temelju onoga što sam čula. Na koncu mi je čak rekao. Suočila sam ga sa svojim sumnjama i on je priznao.

Što vam je točno rekao?

Rekao je da se radilo o nesretnom slučaju, ali ljude ne možete slučajno zadaviti.

Rekao je da mu je prijateljica rekla da će svojim prijateljima ispričati što on...

što joj on i njegovi prijatelji čine. Rekao je da ju je pokušavao zaustaviti, nagovoriti da to ne učini. Rekao je da je situacija izmaknula kontroli.

Gdje se to dogodilo? Baš ovdje. U kući. Kada?

Navela je datum kad je prijavljena otmica njezine kćeri. Činilo se da razumije da Bosch mora postavljati pitanja koja imaju očite odgovore Stvarao je dokument. Vaš je muž seksualno zlostavljao Stacey?

Da.

Priznao vam je to? Da.

Tada je počela plakati, pa je otvorila torbicu i izvadila papirnati rupčić. Bosch ju je minutu ostavio na miru. Pitao se plače li od bola ili krivnje, ili možda od olakšanja jer napokon sve izlazi na vidjelo. Zaključio je da se vjerojatno radi o kombinaciji svega toga.

Koliko je dugo bila zlostavljana? –najzad upita.

Kate Kincaid spusti rupčić u krilo.

Ne znam. Vjenčali smo se pet godina prije. ..prije no što je umrla. Ne znam kad je to počelo.

Kad ste vi toga postali svjesni?

Radije ne bih odgovorila na to pitanje, ako nemate ništa protiv. Bosch ju je proučavao. Oborila je pogled. Pitanje je bilo temelj njezine krivnje.

Važno je, gospođo Kincaid.

Jednom je došla k meni. Iz torbice je uzela novi papirnati rupčić za novu provalu suza. Otprilike godinu dana prije... Rekla je da joj radi neke stvari za koje ona misli da nisu u redu... U početku joj nisam vjerovala. No ipak sam ga pitala o tome. Zanimjao je, naravno. I ja sam mu vjerovala Mislila sam da se radi o problemu prilagodavanja. Znae, na očuha. Mislila sam da je to njezin način na koji to pokazuje, ili tako nešto.

A kasnije?

Ništa nije rekla. Zurila je u svoje ruke. Povukla je torbicu u krilo i čvrsto je držala.

Gospođo Kincaid?

Kasnije je bilo stvari. Sitnica. Nikad nije željela da iziđem i ostavi je s njim, ali mi nikad nije htjela reći zašto. Dok sad razmišljam o tome, očito je. Tada nije bilo tako očito. Jednom se dugo zadržao u njezinoj sobi kad joj je pošao zaželjeti laku noć. Pošla sam pogledati zašto ga tako dugo nema, a vrata su bila zaključana.

Jeste li pokucali na vrata?

Dugi je trenutak ukočeno sjedila prije no što je odmahнула glavom Je li to ne?

Bosch je morao pitati radi kasete. Da, ne. Nisam pokucala.

Bosch je odlučio nastaviti. Znao je da majke žrtava incesta i zlostavljanja često ne vide očito, niti poduzimaju očite korake u cilju spašavanja svojih kćeri. Sada Kate Kincaid živi u osobnom paklu u kojem će se njezina odluka da svojeg muža, i sebe, izloži javnom ruglu i kaznenom postupku uvijek činiti kao nešto veoma malo i prekasno. Imala je pravo. Odvjetnik joj ne može pomoći. Nitko ne može.

Gospođo Kincaid, kad ste počeli sumnjati da je vaš muž upleten u ubojstvo vaše

kćeri?

Tijekom suđenja Michaelu Harrisu. Vidite, vjerovala sam da je on to učinio, Harris. Želim reći, jednostavno nisam vjerovala da bi policija podmetnula otiske prstiju. Čak me i tužitelj uvjeravao da nije vjerovatno da bi se to moglo učiniti. Zato sam vjerovala u slučaj. Željela sam vjerovati. Ali tada, tijekom suđenja, svjedočio je jedan od detektiva, mislim da je to bio Frank Sheehan, i rekao da su Michaela Harrisu uhitili na njegovom radnom mjestu.

U autopraonici.

Tako je. Dao je adresu i ime praonice. Tada sam shvatila. Sjetila sam se da sam bila baš u toj autopraonici kad je Stacey bila sa mnom. Sjetila sam se da su njezini udžbenici bili u automobilu. To sam ispričala mužu i rekla da bismo to trebali reći Jimu Campu. On je bio tužitelj. No Sam me nagovorio da to ne učinim. Rekao je da je policija sigurna, i da je on siguran, da je Michael Harris ubojica. Rekao je da će obrana saznati za to i podatak iskoristiti da sve okrene naopako. Kao u slučaju O. J.a, istina ništa nije značila. Izgubili bismo slučaj. Podsjetio me da je Stacey pronađena u blizini Harrisova stana... Rekao je da ju je vjerovatno onoga dana vidio u autopraonici sa mnom, a zatim je počeo vrebati na nas, na nju. Uvjerio me... i ja ništa nisam rekla. Još uvijek nisam bila sigurna da Harris nije počinitelj. Poslušala sam muža.

A Harris je oslobođen. Da.

Bosch je trenutak pričekao, vjerujući da je potreban odmor prije sljedećeg pitanja.

Što se promijenilo, gospođo Kincaid? konačno upita. Što vas je navelo da pošaljete one poruke Howardu Eliasu?

Moje sumnje se nikad nisu ugasile. Tada jednoga dana, prije nekoliko mjeseci, čula sam razgovor što ga je moj muž vodio s... sa svojim prijateljem.

Posljednju je riječ izgovorila kao da je to najgora uvreda koja se nekome može uputiti.

S Richterom?

Da. Mislili su da nisam kod kuće, a nisam ni trebala biti. Trebala sam biti na ručku s prijateljicama u klubu. Mountaingate. Samo, prestala sam odlaziti na ručkove s prijateljicama nakon što je Stacey... pa, znate, ručkovi i takve stvari više me nisu zanimali. Stoga bih mužu rekla da idem na ručak, a otišla bih posjetiti Stacey. Na groblju...

U redu. Razumijem.

Ne, mislim da ne možete razumjeti, detektive Bosch.

Bosch kimne glavom.

Oprostite. Vjerovatno imate pravo. Nastavite, gospođo Kincaid.

Tog je dana padala kiša. Baš kao i danas, uporno i tužno. Zato sam bila kod nje samo nekoliko minuta. Rano sam se vratila kući. Valjda me zbog kiše nisu čuli. Ali ja sam čula njih. Bili su u njegovom uredu i razgovarali.. . Mučile su me sumnje, pa sam prišla vratima. Bila sam veoma tiha. Stajala sam pred vratima i slušala.

Bosch se nagnuo naprijed. Ovo će biti odlučujuće. Uskoro će znat govori li mu istinu. Sumnjao je da bi dva muškarca upletena u ubojstvo djevojčice ondje sjedila i prisjećala se tog događaja. Ako Kate Kincau kaže da se baš to dogodilo, Bosch će morati zaključiti da laže.

Što su govorili?

Nisu govorili u rečenicama. Razumijete li? Samo su davali kratke primjedbe. Shvatila sam da govore o djevojčicama. Različitim djevojčicama; bilo je odvratno ono što su govorili. Nisam imala pojma koliko je sve to organizirano. Zavaravala sam se kad sam mislila da je to bila samo njegova slabost, ako se nešto dogodilo sa Stacey, nešto protiv čega se borio. Nisam imala pravo. Ti su ljudi bili organizirani grabežljivci.

Dakle, stajali ste pred vratima i slušali... reče Bosch, nastojeći je vratiti na glavnu temu.

Nisu razgovarali jedan s drugim. Bilo je kao da komentiraju. Po načinu na koji su govorili shvatila sam da nešto gledaju. I čula sam kompjutor, tipkovnicu i druge zvukove. Kasnije sam uspjela koristiti kompjutor i naći ono što su gledali. To su bile djevojčice, deset, jedanaest godina...

U redu, doći ćemo na kompjutor za nekoliko minuta. Ali vratimo se onome što ste čuli. Kako su vas ti... ti komentari doveli do zaključka o nečemu u vezi sa Stacey?

Jer su je spomenuli. Čula sam kako Richter kaže: "Evo je." A tada je moj muž izgovorio njezino ime. Način na koji je to učinio... gotovo čeznutljivo. Tim tonom ne bi govorio otac ili očuh. Tada su ušutjeli. Gledali su nju. Znala sam. Bosch je pomislio na ono što je prethodne večeri vidio na ekranu Rideričina kompjutera. Bilo mu je teško zamisliti Kincaida i Richtera kako zajedno sjede u uredu i gledaju te iste prizore, i to uz naglašeno drukčije reakciju na njih. Tada je Richter pitao mojeg muža je li mu se javio detektiv Sheehai. Moj je muž rekao: "Zbog čega?", a Richter je odgovorio radi isplate jer je Harrisove otiske stavio na Staceyn udžbenik. Moj se muž nasmijao. Rekao je da nema nikakve isplate. Zatim je Richteru ispričao ono što sam mu rekla tijekom suđenja, o tome da sam bila u autopraonici. Kad je završio, obojica su se nasmijala, a moj je muž rekao, posve se jasno sjećam, rekao je: "Cijeli život me tako prati sreća.. ."I tada sam znala. On je to učinio. Oni su to učinili.

Tada ste odlučili pomoći Howardu Eliasu. Da.

Zašto njemu? Zašto se niste obratili policiji?

Jer sam znala da ga nikad ne bi optužili. Obitelj Kincaid je moćna. Vjeruju da su iznad zakona, što i jesu. Otac mojeg muža trpao je novac u džepove svih političara u ovom gradu. Demokrati, republikanci, svejedno. Svi mu nešto duguju. A osim toga, to nije važno. Nazvala sam Jima Campa i pitala ga što bi se dogodilo ako bi ikad našli nekog drugog, osim Harrisa, za koga misle da je ubio Stacev. Rekao mi je da mu nikad ne bi mogli suditi, radi prvog suđenja. Obrana bi samo morala ukazati na prvo suđenje i reći da su prošle godine mislili da je

počinitelj netko drugi. To je dovoljno za opravdanu sumnju. Dakle, uopće ne bi podizali optužnicu.

Bosch kimne glavom. Znao je da ona ima pravo. Suđenje Harrisu zauvijek je uprskalo slučaj.

Možda bi sad bilo dobro odmoriti se nekoliko minutareče. Morao bih nekoga nazvati.

Bosch je isključio kaseto fon. Izvadio je mobitel iz aktovke i rekao Kate Kincaid da će pogledati drugu stranu kuće dok bude razgovarao.

Dok je hodao kroz blagovaonicu i zatim kuhinju, Bosch je nazvao Lindellov mobitel. Agent FBIa odmah se javio. Bosch je govorio tiho, nadajući se da se njegov glas ne može čuti u dnevnom boravku.

Ovdje Bosch. Krećemo. Imamo svjedoka spremnog na suradnju. Na kaseti?

Na kaseti. Kaže daje njezin muž ubio njezinu kćer.

Što je s Eliasom?

Još nismo došli do toga. Samo sam želio da vi krenete.

Obavijestit ću ekipu.

Jesu li već vidjeli nekoga?

Još ne. Izgleda da je muž još uvijek kod kuće.

Što je s Richterom? On je upleten. Daje mi podatke o njemu. Nismo sigurni gdje je on. Ako je kod kuće, još nije izišao. Ali naći ćemo ga.

Dobar lov.

Nakon što je prekinuo vezu, zastao je na kuhinjskim vratima i promatrao Kate Kincaid. Bila mu je okrenuta leđima i činilo se da zuri u mjesto gdje je on maločas sjedio. Nije se pomaknula.

U redureče Bosch i uđe u sobu. Mogu li vam nešto donijeti? Čašu vode?

Ne, hvala. Dobro mi je.

Uključio je kasetofon i ponovo predstavio sebe i sugovornicu. Također je rekao točno vrijeme i datum.

Upoznati ste sa svoj im pravima, zar ne, gospođo Kincaid?

Da jesam.

Želite li nastaviti razgovor?

Da.

Ranije ste spomenuli da ste odlučili pomoći Howardu Eliasu. Zašto?

Podigao je tužbu u ime Michaela Harris. Željela sam da Michael Harris bude posve oslobođen sumnje. I željela sam da moj muž i njegovi prijatelji budu razotkriveni. Zнала sam da policija i tužiteljstvo to vjerojatno neće učiniti. Ali također sam znala da Howard Elias nije dio vlasti. Njega nisu kontrolirali novac i moć. Samo istina.

Jeste li ikad izravno razgovarali s gospodinom Eliasom?

Ne. Mislila sam da moj muž možda motri na mene. Nakon onoga dana kad sam ih čula, kad sam znala da je on to učinio, bilo mi je nemoguće prikriti svoje posvemašnje gnušanje prema njemu. Mislim da je shvatio da sam došla do zaključka. Mislim da je Richteru rekao neka motri na mene. Richter ili ljudi koji

za njega rade.

Bosch je shvatio da bi Richter mogao biti u blizini, ako ju je slijedio do kuće. Lindell je rekao da se trenutačno ne zna gdje je čovjek iz osiguranja. Pogledao je ulazna vrata i shvatio da ih nije zaključao.

Tako ste Eliasu slali poruke.

Da, anonimne. Vjerojatno sam željela da razotkrije te ljude, ali da mene ne upliće... znam da je to bilo sebično. Bila sam užasna majka. Valjda sam nekako očekivala da će se loše muškarce razotkriti pred svijetom a da se to ne dogodi i lošoj ženi.

Bosch je u njezinim očima vidio mnogo bola dok je to govorila. Čekao je da opet poteku suze, ali se to nije dogodilo.

Zasad imam samo još nekoliko pitanja reče. Kako ste znali web adresu i način na koji ćete doći do tajne stranice?

Mislite Charlotteine stranice? Moj muž nije osobito pametan čovjek, detektive Bosch. Bogat je, a to uvijek stvara dojam intelekta. Zapisao je upute kako ih ne bi morao učiti napamet i sakrio ih u svojem pisaćem stolu. Našla sam ih. Znam koristiti kompjutor. Otvorila sam onu užasnu stranicu... i ondje vidjela Stacey. Opet nije bilo suza. Bosch je bio zbunjen. Glas Kate Kincaid postao je monoton. Činilo se da cijelu priču priča iz nekog osjećaja dužnosti. No sada se više nije moglo vidjeti kako je to djelovalo na nju, to je bilo skriverno negdje u njoj, maknuto s površine.

Mislite li da je u prizorima sa Stacey vaš muž?

Nije. Ne znam tko je to bio.

Kako možete biti sigurni?

Moj muž ima znamen od rođenja. Mrlja drukčije boje na leđima. Rekla sam da nije pametan, ali je bio barem toliko pametan da se ne pojavljuje na toj web stranici.

Bosch je razmislio o tome. Premda nije sumnjao u priču Kate Kincaid, znao je da će biti potrebni čvrsti dokazi za podizanje optužnice protiv Kincaida. Iz istog razloga zbog kojeg je ona mislila da se sa svojom pričom ne može obratiti policiji, Bosch je trebao jake dokaze protiv Sama Kincaida da bi se mogao obratiti okružnom tužitelju. Trenutačno ima samo ženu koja govori ružne stvari o svojem mužu. Činjenica da Kincaid očito nije čovjek u prizorima s njegovom pastorkom na web stranici veliki je gubitak čvrstih dokaza. Pomislio je na pretrese. U ovom trenutku ekipe ulaze u Kincaidov dom i ured. Bosch se nadao da će naći dokaze koji će potvrditi priču njegove žene.

Vaša posljednja poruka Howardu Eliasu reče. Upozorili ste ga. Napisali ste da vaš muž zna. Jeste li time mislili da vaš muž zna da je Elias našao tajnu web stranicu?

U ono vrijeme, da.

Zašto?

Zbog načina na koji se ponašao, nervozno, sumnjičavo prema meni. Pitao me jesam li otvarala njegov kompjutor. To me navelo na pomisao da zasigurno

znaju da je netko njuškao. Poslala sam poruku, ali sad više nisam tako sigurna. Zašto? Howard Elias je mrtav.

Nisam sigurna da je on to učinio. Bio bi mi rekao.

Što?

Boscha je posve zbunjivala njezina logika.

Rekao bi mi. Rekao mi je za Stacey, zašto mi onda ne bi rekao i za Eliasa? I činjenica da vi znate za web stranicu. Ako su mislili da Elias zna, ne bi li je zatvorili ili sakrili negdje drugdje?

Ne ako su odlučili ubiti uljeza. Odmahnula je glavom. Nije to doživljavala kao Bosch. Još uvijek mislim da bi mi rekao. Još uvijek zbunjen, Bosch reče:

Čekajte malo. Govorite li o konfrontaciji što ste je spomenuli na početku ovog razgovora?

Oglasio se Boschov dojavljivač, ali ga je on ušutkao ne skidajući pogleda s Kate Kincaid.

Da.

Pa, kad je došlo do te konfrontacije?

Sinoć.

Sinoć?

Bosch se šokirao. Naprečac je zaključio da se to dogodilo prije nekoliko tjedana, ili čak mjeseci.

Da. Nakon što ste vi otišli. Po pitanjima što ste ih postavljali, znala sam da ste vjerojatno našli moje poruke Howardu Eliasu. Znala sam da ćete naći Charlotteinu stranicu. To je bilo samo pitanje vremena.

Bosch pogleda svoj dojavljivač. Broj je pripadao Lindellovu mobitelu. Iza broja nalazila se šifra 911, za hitnoće. Opet je pogledao Kate Kincaid.

Tako sam konačno skupila hrabrosti što je nisam imala svih tih mjeseci i godina. Suočila sam ga s tim. I on mi je rekao. I smijao mi se. Pitao me zašto mi je sada stalo kad mi nije bilo stalo dok je Stacey bila živa.

Sad je počeo zvoniti Boschov mobitel u aktovci. Kate Kincaid je polako ustala. Pustit ću vas da u miru razgovarate.

Kad je posegnuo prema aktovci, gledao je kako ona uzima svoju torbu i odlazi hodnikom prema sobi svoje kćeri. Bosch je imao poteškoća s otvaranjem aktovke, ali je napokon uspio i izvadio mobitel. Zvao je Lindell

Nalazim se u kući reče agent FBIa, glasa napeta od adrenalina i uzbuđenja.

Kincaid i Richter su ovdje. Nije baš lijepo.

Pričaj mi.

Mrtvi su. Izgleda da im nije bilo osobito ugodno. Obojici je pucano u koljena, zatim u muda... Jesi li još uvijek sa ženom?

Bosch pogleda u smjeru hodnika.

Da.

Baš kad je to rekao, čuo je tihi prasak iz smjera hodnika. Znao je o čemu je riječ. Bolje da je dovedeš ovamoreče Lindell.

Dobro.

Bosch je zatvorio telefon i vratio ga u aktovku, neprestano gledajući prema hodniku.

Gospođo Kincaid?

Nije bilo odgovora. Čuo je samo kišu.

32.

Kad je Bosch završio u Brentwoodu i stigao uzbrdo do The Summita, već su bila gotovo dva sata. Vozeći po kiši, putem je mogao razmišljati jedino o licu Kate Kincaid. U Staceyuu je sobu stigao za manje od deset sekundi nakon što je čuo pucanj, ali ona je već bila mrtva. Upotrijebila je pištolj kalibra dvadeset dva i stavila cijev u usta, ispalivši metak u mozak. Smrt je nastupila trenutačno. Trzaj pištolja izbacio ga je iz njezinih usta, pa je pao na pod. Nije bilo izlazne rane, što je često slučaj s takvim kalibrom. Doimala se kao da spava. Umotala se u ružičasti pokrivač što ga je koristila njezina kći. Kate Kincaid izgledala je kao da joj je smrt donijela spokoj. Nikakav ukopnik to ne bi mogao poboljšati. Ispred rezidencije obitelji Kincaid bilo je parkirano nekoliko automobila i kombija. Bosch je morao parkirati tako daleko daje bio posve moker kad je stigao do vrata. Ondje ga je čekao Lindell.

Pa, ovo je sigurno postalo jedno veliko sranje reče agent FBIa umjesto pozdrava. Da.

Jesmo li to trebali očekivati?

Ne znam. Nikad ne možeš predvidjeti što će ljudi učiniti.

Kako je ondje?

Mrtvozornik i tehničari su još uvijek ondje. Dvojica iz OPUa, oni rade na slučaju.

Lindell kimne glavom.

Vidio sam ono što sam trebao vidjeti. Pokaži mi što imaš ovdje. Ušli su u kuću i Lindell ga je poveo u golemi dnevni boravak gdje je Bosch prethodnog poslijepodneva sjedio s bračnim parom Kincaid. Ugledao je tijela. Sam Kincaid nalazio se na istomu mjestu na kauču gdje ga je Bosch zadnji put vidio. D. C. Richter bio je na podu ispod prozora s kojeg se pružao pogled na Valley. Sad nije bilo pogleda iz mlažnjaka. Sve je sivo. Richterovo se tijelo nalazilo u lokvi krvi. Kincaidovu je krv upio materijal kojim je bio presvučen kauč. Nekoliko je tehničara radilo u prostoriji, a naokolo su porazmjestili jaka svjetla. Bosch je vidio da su numerirane plastične oznake stavljene na mjesta gdje su nađene čahure metaka kalibra dvadeset dva, na podu i drugim dijelovima namještaja. Imaš dvadeset dva u Brentwoodu, zar ne?

Da, to je upotrijebila.

Nije ti palo napamet da je pretreseš prije razgovora, jeli? Bosch pogleda agenta FBIa i pomalo razdraženo odmahne glavom Šališ se? To je bilo dobrovoljno ispitivanje, čovječe. Možda ti to nikad nisi radio u FBIu, ali pravilo broj jedan glasi da ne smiješ u sugovornika izazvati osjećaj da je osumnjičenik prije nego

što uopće počneš. Nisam je pretražio i bilo bi pogrešno...

Znam, znam. Oprosti što sam pitao. Samo što... Nije završio, ali je Bosch znao na što cilja. Odlučio je promijeniti temu.

Je li se stari pojavio?

Jack Kincaid? Ne, poslali smo ljude k njemu. Čujem da to nije baš dobro primio. Naziva sve političare kojima je ikad dao novac. Valjda misli da će mu Gradsko vijeće ili gradonačelnik moći vratiti sina.

Znao je što je njegov sin bio. Vjerojatno je cijelo vrijeme znao. Zato naziva sve te ljude. Ne želi da se to pročuje.

Da, pa, vidjet ćemo. Već smo našli digitalne videokamere i opremu za uređivanje. Povezat ćemo ga sa Charlotteinom web stranicom. Uvjeren sam u to. To ništa neće značiti. Gdje je šef Irving?

Na putu ovamo.

Bosch kimne glavom. Približivši se kauču, oslonio se rukama na koma i sagnuo se kako bi izbliza pogledao mrtvog automobilskog cara. Oči otvorene a čeljust se ukočila u posljednjoj grimasi.

Lindell je imao pravo kad je rekao da im nije bilo osobito ugodno. Pomislio je na Kincaidov izraz lica u usporedbi s onim njegove žene u smrti. Nisu se mogli usporediti.

Što misliš, kako je to bilo? upita. Kako ih je uspjela obojicu srediti?

Nastavio je zuriti u tijelo dok je Lindell govorio. Pa, ako čovjeku pucaš u muda, bit će prilično pokoran. Prema količini krvi na njima, rekao bih da je to bio prvi pogodak. Nakon toga, mislim da je imala potpunu kontrolu nad situacijom.

Bosch kimne glavom. Richter nije bio naoružan?

Ne.

Je li netko već našao devetmilimetarski pištolj? Ne, još nije.

Lindell je Boschu uputio još jedan pogled. –Treba nam ta devetkareče Bosch.

Gospođa Kincaid natjerala ih je

da priznaju što su učinili djevojčici, ali ništa nisu rekli o Eliasu. Moramo naći tu devetku kako bismo ih povezali sa zločinom i okončali sve ovo. Pa, tražimo.

Ako netko nađe devetku, mi ćemo prvi saznati.

Poslao si ljude u Richterov stan, ured i automobil? Još uvijek bih se kladio da je on pucao.

Da, ondje su, ali nemoj previše očekivati s te strane.

Bosch je pokušao odgonetnuti agentov izraz lica, ali nije uspio. Znao je da mu nešto nije rekao.

Što?

Edgar je jutros dobio njegov dosje s policijske akademije.

Točno. Ondje je ispao. Zašto?

Pokazalo se da je čovjek slijep na jedno oko. Lijevo oko. Pokušavao se provući a da to nitko ne opazi. Dobro mu je išlo sve do obuke streljaštva. Ništa nije uspijevaao pogoditi na streljani. Tako su ga otkrili. Onda su ga izbacili.

Bosch kimne glavom. Pomislio je na izvrsno gađanje na Angels Flightu,

svjestan da ova nova informacija o Richteru sve mijenja. Znao je da Richter najvjerojatnije nije pucao.

Njegovo je razmišljanje prekinuo zvuk helikoptera. Pogledao je kroz prozor i ugledao helikopter Channel 4 kako se spušta i lebdi ispred kuće, udaljen oko četrdeset metara. Bosch je kroz kišu jedva razabrao snimatelja na otvorenim kliznim vratima.

Jebeni lešinari reče Lindell. Čovjek bi pomislio da će ih kiša zadržati u kući. Vratio se do vrata gdje se nalazio niz prekidača i drugih elektroničkih kontrola. Pritisnuo je okrugli gumb i zadržao prst na njemu. Bosch je čuo zujanje elektromotora i gledao kako se na prozore automatski spušta zaslon.

Na tlu se ne mogu ni približiti ovom mjestu reče Bosch. Zbog ograde i dvorišnih vrata. Zato im je snimanje iz zraka jedina opcija.

Baš me briga. Da vidimo što će sad dobiti.

Ni Boscha nije bilo briga. Opet je pogledao tijela. Sudeći po boji i neugodnom mirisu što se osjećao u prostoriji, zaključio je da su dva muškarca mrtva već nekoliko sati. Pitao se znači li to da je Kate Kincaid cijelo vrijeme bila u kući s tijelima, ili je otišla u Brentwood i provela noć u krevetu svoje kćeri.

Pretpostavio je da je riječ o ovom drugom.

Je li netko odredio vrijeme smrti? upita.

Da. Mrtvozornik kaže da su umrli sinoć, negdje između devet i ponoći. Rekao je da količina krvi ukazuje na činjenicu da su između prvog i posljednjeg metka mogli živjeti čak dva sata. Izgleda da je od njih željela neke informacije, ali ih oni nisu htjeli dati, barem u početku.

Njezin je muž govorio. Ne znam za Richtera; vjerojatno ju nije briga za njega. No njezin joj je muž ispričao sve o Stacey. Valjda gaje nakon toga dokrajčila. Obojicu ih je dokrajčila. U prizorima na web stranici s BH djevojčicom nije bio njezin muž. Trebali biste mrtvozorniku reći neka fotografira Richterov torzo i napravi usporedbu. Možda je to bio on.

Lindell pokaže prema tijelima.

Vrijedi. Dakle, što misliš? Učinila je to sinoć i zatim što, otišla gore u krevet?

Vjerojatno nije. Mislim da je noć provela u kući u Brentwoodu

Činilo mi se da je netko spavao u krevetu djevojčice. Morala se vidjeti sa mnom i ispričati mi priču prije nego što je mogla dovršiti svoj plan.

A završni dio njezina plana bilo je samoubojstvo.

Tako je.

To je strava, čovječe. Živjeti s duhom svoje kćeri, s onim što je dopustila da joj se dogodi. to je bila još veća strava. Samoubojstvo je lakši izlaz.

Nije, ako mene pitaš. Kao što neprestano razmišljam o Sheehanu. čovječe, i pitam se. Želim reći, koliko je za njega sve moralo biti mračno da to učini?

Samo se nadaj da nikad nećeš saznati. Gdje su moji ljudi?

Niz hodnik, u uredu. Oni su to preuzeli.

Bit ću ondje.

Bosch se udaljio od Lindella i pošao hodnikom prema uredu. Edgar i Riderica su

u tišini obavljali pretres. Ono što su željeli uzeti nalazilo se na hrpi na pisaćem stolu. Bosch ih je pozdravio kimnuvši glavom, a oni su učinili isto. Nad istragu se sad nadvila neka neodređena potištenost. Neće biti podizanja optužnice, neće biti suđenja. Oni će morati objasniti što se dogodilo. A svi su znali da će mediji biti skeptični, a javnost im možda neće vjerovati.

Bosch je prišao pisaćem stolu. Ondje je bilo mnogo kompjutorske opreme i kabela. Kutije debelih diskova za spremanje podataka. Malena videokamera i uređaj za montiranje.

Imamo mnogo, Harry reče Riderica. Sredili bismo Kincaida zbog pedofilske mreže. Ima zip drive sa svim slikama s tajne web stranice. Ima ovu kameru; mislimo da je njome snimao Stacey.

Riderica je na rukama imala rukavice, te je podigla kameru da mu je pokaže. Digitalna je. Uzmeš svoj film, uključiš kameru u ovaj priključak i skineš ono što želiš. Zatim to ubaciš u svoj kompjutor i pošalješ pedofilskoj mreži. Sve iz osame svojega doma. Doslovce je jednostavno kao...

Nije dovršila. Bosch se okrenuo da vidi što ju je omelo i ugledao zamjenika šefa Irvinga kako stoji na vratima ureda. Iza njega su stajali Lindell i Irvingov pobočnik, poručnik Tulin. Irving uđe u ured i pruži svoj mokar kišni ogrtač Tulinu. Rekao mu je neka ga uzme i čeka u drugoj prostoriji kuće.

U kojoj prostoriji, šefe?

Bilo kojoj.

Irving je zatvorio vrata kad je Tulin izišao. Tako su u uredu ostali on, Lindell i Boschova ekipa. Bosch je pretpostavio da zna što slijedi. Stigao je onaj koji sve sređuje. Istraga će sada ući u fazu u kojoj će se odluke i izjave za javnost stvarati na temelju onoga što je najbolje za policiju, a ne na istini. Bosch je prekrizio ruke i čekao.

Želim da se ovo sad završi reče Irving. Uzmite ono što ste našli i idite.

Šefe reče Riderica još uvijek je ostao veliki dio kuće.

Svejedno. Želim da se tijela maknu, a zatim se i policija treba maknuti.

Gospodine uporno će ona još uvijek nismo našli oružje. Treba nam to oružje da bismo...

Nećete ga naći.

Irving korakne prema sredini prostorije. Pogleda naokolo i njegove se oči na koncu zaustave na Boschovu licu.

Pogriješio sam kad sam vas poslušao. Nadam se da grad neće morati platiti za to.

Bosch je trenutak pričekao prije no što je odgovorio. Irving nije skidao pogledaš njega.

Šefe, znam što mislite u... političkom smislu. Ali moramo nastaviti pretres ove kuće i ostalih mjesta povezanih s obitelji Kincaid. Moramo naći oružje kako bismo dokazali da...

Upravo sam vam rekao, nećete naći oružje. Ne ovdje, kao ni na bilo kojem drugom mjestu povezanom s obitelji Kincaid. Sve je to bila, detektive, diverzija.

Diverzija koja je izazvala tri smrti.

Bosch nije znao što se događa, ali se osjećao defenzivno. Pokazao je prema opremi na pisaćem stolu.

Ovo ne bih nazvao diverzijom. Kincaid je bio upleten u veliki pedofilski lanac i mi...

Vaš je zadatak bio Angels Flight. Očito sam vam dao previše slobode, a pogledajte kamo nas je to dovelo.

Ovo jest Angels Flight. Zato nam je potrebno oružje. Ono će sve povezati...

33.

Plan je bio što prije održati tiskovnu konferenciju, dok kiša još uvijek pada i može se iskoristiti kao oruđe za zadržavanje ljudi, bijesnih ljudi, podalje od ulica. Cijela istražiteljska ekipa bila je okupljena i poredana uza zid na stražnjem dijelu podija. Šef policije i Gilbert Spencer iz FBIa trebali su dati uvodne izjave i odgovoriti na sva pitanja. To je bio uobičajeni postupak u krajnje osjetljivim situacijama. Šef i Spencer znali su tek malo više od onoga što je stajalo u izjavi. Stoga su na pitanja o pojedinostima istrage lako i iskreno mogli odgovoriti sa To mi nije poznato ili Kolikoj a znam, nije.

O'Rourke, iz službe za odnose s javnošću, započeo je tiskovnu konferenciju, rekavši gomili izvjestitelja neka se ponašaju odgovorno i da će konferencija biti kratka, a idućih će dana dobiti daljnje informacije. Potom je predstavio šefa policije koji je zauzeo mjesto iza mikrofona i pročitao pomno pripremljenu izjavu.

Tijekom mojeg kratkog mandata na mjestu šefa policije zapala me dužnost voditi sprovode policajaca koji su pali na dužnosti. Držao sam ruke majki koje su izgubile svoju djecu u besmislenom nasilju ovoga grada. No nikad mi nije bilo teže nego sada. Moram ljudima ovog velikog grada objaviti da znamo tko je ubio Howarda Eliasa i Catalinu Perez. S dubokim, dubokim žaljenjem moram reći daje to učinio pripadnik ove policije. Ranije tijekom današnjega dana balističkim je testiranjem i analizom utvrđeno da meci koji su ubili Howarda Eliasa i Catalinu Perez odgovaraju službenom oružju što ga je koristio detektiv Francis Sheehan iz Odjela zapljačke i umorstva.

Bosch je pogledao lica izvjestitelja i opazio šok na mnogima od njih. Vijest je čak i njih zaprepastila, jer su znali posljedice. Vijest je šibica, a oni su benzin. Kiša vjerojatno ne bi uspjela ugasiti taj požar.

Dodatno pitanje Button vikne kako bi nadglasao ostale. Zar kažete da mu je status policajca osigurao privilegiju puštanja na slobodu kako bi mogao otići kući i ubiti se?

Ne, gospodine Button, ne kažem to. Kažem da nismo bili sigurni da je on počinitelj sve dok nije bilo prekasno. Saznali smo danas. Pušten je na slobodu i ubio se sinoć.

Da je on bio običan građanin, recimo, crnac poput Michaela Harrisa, bi li mu

sinoć bilo dopušteno da ode kući?

Takvo pitanje ne zaslužuje odgovor.

Šef policije podigne ruke kako bi zaustavio povike drugih izvjestitelja.

Ovdje imam još neke izjave.

Izvjestitelji su nastavili izvikivati pitanja, te je O'Rourke koraknuo naprijed i viknuo glasnije, zaprijetivši da će prekinuti tiskovnu konferenciju i isprazniti prostoriju ako ne zavlada tišina. To je upalilo. Šef policije je nastavio:

Ovo što slijedi neizravno je povezano s događajima što sam ih upravo spomenuo. Imam mučnu dužnost izvijestiti vas o smrti Sama Kincaida, Kate Kincaid i Donalda Charlesa Richtera, stručnjaka za osiguranje koji je radio za obitelj Kincaid.

Nastavio je čitati s drugog lista papira, opisavši dvostruko umorstvo i samoubojstvo, prikazavši događaje kao djelo rastrojene Kate Kincaid koja je dopustila da je svlada sve jača bol zbog gubitka kćeri. Nije spomenuto da je njezin muž silovao njenu kćer, ni njegovo sudjelovanje u pedofilskom lancu ili na tajnoj web stranici koja se bavi tom perverzijom. Također nije spomenuta istraga o toj web stranici, koja je u tijeku, a provode je FBI i jedinica za kompjutorske prijevare PL Ae.

Bosch je znao da tu stari ima prste. Pravi automobilski car na djelu, povlači konce da bi spasio ugled svoje obitelji. Bosch je pretpostavio daje po cijelom gradu poslao račune na naplatu. Jackson Kincaid neće dopustiti da ugled njegova sina bude uništen, zajedno s njegovim. To bi moglo biti veoma loše za posao.

Kad je šef policije završio čitanje, uslijedio je niz pitanja.

Ako je bila rastrojena, zašto je ubila vlastitog muža? pitala je Keisha Russell iz Times a.

To nikad nećemo znati.

A što je s čovjekom iz osiguranja, Richterom? Zašto bi njega ubila ako se radilo o njezinoj kćeri?

Ni tu nismo sigurni. Razmatramo mogućnost da se slučajno nalazio u kući ili je onuda prošao kad je gospođa Kincaid izvadila pištolj i objavila da se kani ubiti. Sasvim je moguće da su oba muškarca ubijena dok su pokušavala gospođu Kincaid spriječiti u njezinoj namjeri. Potom je izišla iz kuće i vratila se u njihov bivši dom, ondje gdje je bračni par živio sa svojom kćeri. Ubila se na krevetu u kojem je spavala njezina kći. To je velika tragedija i svi mi suosjećamo s obitelji i prijateljima bračnog para Kincaid.

Boschuse sve to zgađilo. Gotovo je odmahnuo glavom, ali je znao da bi kamere i izvjestitelji opazili tu kretnju jer je stajao uza zid iza šefa policije.

Dakle, ako nema daljnjih pitanja, zamolio bih...

Šefe prekine ga Button. Glavna inspektorica Carla Entrenkm zakazala je tiskovnu konferenciju za sat vremena u uredu Howarda Eliasa. Zna li što će ona reći i imate li neki komentar o tome?

Ne. Inspektorica Entrenkin djeluje neovisno od ove policije. Nije odgovorna

meni i stoga nemam pojma što će govoriti.

Ali po tonu njegova glasa bilo je jasno da ne očekuje da će ono što će Carla Entrenkin reći biti pozitivno za policiju.

Sad bih želio završiti reče šef policije. Ali prije toga, želio bih zahvaliti FBIu i osobito specijalnom agentu Spenceru na pruženoj pomoći. Ako se u svemu ovome uopće može pronaći neka utjeha, onda je to činjenica da građani ove zajednice mogu biti sigurni da će policija odlučno iskorijeniti sve trule jabuke, bez obzira gdje se one nalaze. Ova je policija također voljna prihvatiti odgovornost za postupke svojih djelatnika, bez ikakvog zataškavanja, bez obzira koliko će to naškoditi našem ponosu i ugledu. Nadam se da će cijenjeni građani Los Angelesa to imati naumu i prihvatiti moje iskrene isprike. Nadam se da će dobri građani Los Angelesa mirno i odgovorno reagirati na ove izjave. Njegove je posljednje riječi zaglušilo struganje stolica i opreme kad su izvjestitelji počeli ustajati i zaputili se prema izlazu. Morali su objaviti članak i stići na još jednu tiskovnu konferenciju.

Detektive Bosch.

Bosch se okrene. Irving mu je prišao iza leđa.

Postoji li kakav problem u vezi s onim što je objavljeno? Neki problem za vas ili vašu ekipu?

Bosch je proučavao lice zamjenika šefa. Bilo je jasno što mu želi reći Bude li stvarao valove, njegov će brod biti preplavljen i potonuti; također će za sobom povući ostale. Šutimo i plivamo dalje. Moto kompanije. To bi trebalo pisati na policijskim automobilima. Zaboravi ono štitimo i služimo.

Bosch je polako odmahnuo glavom, a zapravo je želio stisnuti šake oko Irvingova vrata.

Ne, nema nikakvog problemareče kroza stisnute zube.

Irving je kimnuo i nagoniski shvatio kako je vrijeme da se odmakne.

Bosch je vidio da su izlazna vrata sad slobodna, pa se zaputio onamo, spuštene glave. Osjećao se kao da ništa ne zna. Njegova žena, njegov stan prijatelj, njegov grad. Sve i svi bili su mu strani. U tom osjećaju samoće pomislio je da počinje shvaćati kako su Kate Kincaid i Frankie Sheehan razmišljali na kraju puta.

34.

Bosch je otišao kući i sve gledao na televiziji. Na stolicu za kavu imao je maleni pisaći stroj, te se sagnuo nad njim i dvama prstima tipkao završne izvještaje o istrazi. Znao je da ih je mogao dati Riderici da ona to obavi na laptopu, za što bi potrošila deset puta manje vremena, ali želio je sam napisati sažetak slučaja. Odlučio je sve napisati točno onako kako se dogodilo, nikoga ne štiteći, ni obitelj Kincaid, pa čak ni sebe. Dovršeni sažetak predat će Irvingu, a ako ga zamjenik šefa želi preoblikovati, preurediti ili čak rasparati, to je njegova stvar. Bosch je osjećao da ipak postoji maleni stupanj poštenja ako sve ispriča onako

kako je bilo, i tako stavi na papir.

Prestao je tipkati i pogledao televiziju kad su prestali izvještaji o povremenim neredima i nasilju na ulicama da bi se rekapitulirali dnevni događaji. Bilo je nekoliko izvadaka s tiskovne konferencije; Bosch je vidio sebe kako stoji iza zid iza šefa policije, a na njegovu se licu vidjelo da je laž sve što je rečeno. Zatim je uslijedio izvještaj s tiskovne konferencije Carle Entrenkin u predvorju Bradburyja. Objavila je da će odmah podnijeti ostavku na položaj glavne inspektorice. Rekla je da je, nakon razgovora s udovicom Howarda Eliasa, dogovoreno i odlučeno da će ona preuzeti praksu ubijenog odvjetnika. Vjerujem da će mi ta nova uloga omogućiti stvaranje pozitivnog učinka na reformiranje policije ovoga grada i iskorjenjivanje korova rekla je. Nastavljanje rada Howarda Eliasabit će mi čast, ali i izazov.

Kad su je izvjestitelji pitali o slučaju Crnog ratnika, rekla je da kani nastaviti s njim, uz minimalnu odgodu. Ujutro će suca zamoliti da se početak suđenja odgodi za sljedeći ponedjeljak. Dotad će upoznati sve nijanse slučaja i strategiju što ju je Howard Elias pripremio. Kad je jedan izvjestitelj primijetio da će grad sve učiniti kako bi se nagodio, s obzirom na današnje događaje, Carla Entrenkin se nije složila.

Jednako kao Howard, ne želim se nagoditi rekla je, gledajući ravno u kameru. Ovaj slučaj zavređuje pozornost javnosti. Poći ćemo na sud.

Sjajno, pomislio je Bosch kad je televizijski izvještaj završio. Ako se sad izbjegnu veliki neredi, Carla će ih osigurati sljedeći tjedan

Uslijedio je izvještaj o reakcijama vođa zajednice na dnevne događaje i na izjavu šefa policije. Kad je Bosch vidio da se na ekranu pojavio velečasni Preston Tuggins, podigao je daljinski i promijenio program. Na druga dva programa vidio je izvještaje o mirnim bdjenjima uz svijeće, na trećem je bio vijećnik Royal Sparks, a zatim je konačno naišao na snimku iz helikoptera iznad raskrižja Florence i Normandie. Isto mjesto gdje su 1992. izbili najžešći neredi bilo je krcato demonstranata. Demonstracija, ako se tako mogla nazvati, bila je mirna, ali Bosch je znao daje to samo pitanje vremena. Kiša i sve slabija dnevna svjetlost neće suzbiti gnjev Pomislio je na ono što mu je Carla Entrenkin rekla u subotu uvečer, o tome kako bijes i nasilje ispunjavaju prazninu koja ostaje nakon što se ljudima oduzme nada. Razmišljao je o praznini u sebi i pitao se čime će je ispuniti

Smanjio je zvuk i vratio se svojem izvještaju. Kad ga je završio, izvukao je list papira iz pisaćeg stroja i stavio ga u fascikl. Odnijet će ga Irvingu sutra ujutro, kad mu se za to pruži prilika. Budući da je istraga završila, on i njegovi partneri morali su raditi u smjenama od dvanaest sati poput svih ostalih u policiji. Morali su odjenuti odore i javiti se u šest ujutro u zapovjedni centar Uprave jug. Idućih nekoliko dana provest će na ulicama, vozeći se ratnom zonom u patroli što je čine dva automobila i osam policajaca.

Bosch je odlučio provjeriti u kakvom je stanju njegova odora. Nije ju nosio pet godina, od potresa i posljednje primjene plana za posebne situacije. Dok je vadio

odoru iz plastičnog omotača, zazvonio je telefon i Bosch je požurio do aparata, nadajući se da je to Eleanor koja se odnekud javlja kako bi mu rekla daje na sigurnom i daje sve u redu. Zgrabio je telefon s noćnog ormarića i sjeo na krevet. Ali nije bila Eleanor. Zvala je Carla Entrenkin.

Imate moje dosjeereče.

Što?

Dosjei. Slučaj Crnog ratnika. Preuzimam slučaj. Potrebni su mi dosjei.

O, tako je. Da, upravo sam to vidio na televiziji.

Potom je uslijedila tišina od koje se Bosch osjetio nelagodno. U toj je ženi bilo nečega što se Boschu sviđalo, premda se činilo da mu smeta ono za što se zalaže.

Čini mi se da je to bio mudar potez reče na koncu. To da vi preuzmete njegove slučajeve. Dogovorili ste se s udovicom, je li?

Jesam. I ne, nisam joj rekla za Howarda i mene. Nisam mislio da je potrebno uništiti njezine uspomene. Ionako joj je dovoljno teško.

To j e bilo plemenito od vas. Detektive...

Što?

Ništa. Samo vas katkad ne razumijem.

Upišite se u klub.

Još malo tišine.

Imam dosjee kod sebe. Cijelu kutiju. Upravo sam tipkao završni izvještaj. Sve ću spakirati i nastojati vam sutra donijeti. Ali nemojte me držati za riječ; bit ću u patroli sve dok se situacija u South Sideune smiri.

Nema problema.

Hoćete li preuzeti i njegov ured? Trebali onamo sve donijeti?

Da. Takav je plan. To bi mi odgovaralo.

Bosch kimne glavom, premda j e znao da ona to ne može vidjeti.

Parečehvala vam na pomoći. Ne znam j e li vam Irving štogod rekao, ali trag koji je ukazao na Sheehana nađen je u dosjeima. U jednom od starih slučajeva. Zacijelo ste čuli o tome.

Zapravo... nisam. Ali nema na čemu, detektive Bosch. No, znatiželjna sam. Što se tiče Sheehana. On je nekoć bio vaš partner...

Da. Bio je.

Čini li vam se sve to vjerojatnim? Da bi najprije ubio Howarda, a potom i sebe? Onu ženu na uspinjači, također?

Da ste me to pitali jučer, rekao bih vam: ni slučajno. Ali danas se osjećam kao da ne poznajem ni sebe, a kamoli nekog drugog. Postoji jedna izreka kad ne možemo objasniti neke stvari. Dokazi govore sami za sebe... I na tome ostaje. Bosch se nagnuo unatrag na uzglavlje i zagledao u strop. Slušalicu je prislonio na uho. Prošao je dugi trenutak prije nego stoj e progovorila. No je li moguće da postoji drukčije tumačenje dokaza? Rekla je to polako, jasno. Ona je odvjetnica. Zna birati riječi.

Što želite reći, inspektorice?

Sad sam samo Carla.

Što želite reći, Carla? Što me pitate?

Morate razumjeti, moja je uloga sada drukčija. Obvezuje me etika između odvjetnika i klijenta. Michael Harris je sad moj klijent u parnici protiv vašeg poslodavca i nekoliko vaših kolega. Moram biti oprez...

Postoji li nešto što ga oslobađa sumnje? Sheehana? Nešto što ste u početku zadržali kod sebe?

Bosch je sjeo i nagnuo se naprijed. Širom otvorenih očiju zurio je u prazno. Bio je posve obuzet mislima, pokušavao se sjetiti nečega što mu je moglo promaknuti. Znao je da je Carla Entrenkin kod sebe zadržala dosje u kojem se nalazi razrađena strategija suđenja. Zasigurno ondje nečega ima.

Ne mogu odgovoriti na vaše...

Dosje za strategiju uzbuđeno je prekine Bosch. Nešto u njemu dokazuje da je ovo laž. To...

Prekinuo se. Ono što je ona sugerirala, ili ono što je on iščitavao iz njezinih riječi, to nema smisla. Sheehanovo je službeno oružje povezani, ubojstvima na Angels Flightu. Postoji balistička provjera. Tri metka iz tijela Howarda Eliasa, sva tri odgovaraju. Kraj razgovora, kraj slučaja. Dokazi govore sami za sebe. To je teška činjenica s kojom je suočen, a ipak mu je instinkt govorio da se Sheehan uopće ne uklapa u sve to, da on to ne bi učinio. Da, rado bi plesao na Eliasovu grobu, ali on ne bi odvjetnika poslao u taj grob. U tome je golema razlika. A Boschu su instinkti, koje je zanemario suočen s dokazima, govorili da je Frankie Sheehan, bez obzira što je učinio Michaelu Harrisu, još uvijek u suštini previše dobar čovjek da bi učinio ono drugo. Ubio je i ranije, ali on nije bio ubojica. Ne na taj način.

Gledajtereče. Ne znam što znate ili mislite da znate, ali morate mi pomoći. Ne mogu...

Ondje je reče Carla Entrenkin. Ako su dosjei kod vas, ondje ćete naći. Zadržala sam nešto kod sebe, ali to sam morala zadržati. No dio toga je u onim dosjeima. Ako budete tražili, naći ćete. Ne kažem da je vaš partner nedužan. Samo kažem da je tu bilo još nečega što je vjerojatno trebalo istražiti. To nije napravljeno.

I to je sve što ćete mi reći?

To je sve što vam mogu reći, a čak ni to nisam trebala.

Bosch je trenutak šutio. Nije znao treba li se ljutiti na nju jer mu nije točno rekla što zna, ili samo biti zadovoljan jer mu je dala trag i ukazala na smjer.

Uredureče na koncu. Ako je ondje, naći ću.

35.

Boschu su trebala gotovo dva sata da prijede sve dosjee iz slučaja Crnog ratnika. Mnoge je fascikle već ranije otvorao, ali neke su gledali Edgar i Riderica, ili su prepušteni ostalima iz ekipe što ju je Irving oformio za Angels Flight, prije manje od sedamdeset dva sata. Svaki je dosje proučio kao da ga nikad ranije nije

vidio, tražeći ono što im je prije promaknulo, izdajničku pojedinost, bumerang koji će promijeniti njegovu interpretaciju svega i poslati je u novom smjeru. U tome je najveći problem velikih istražiteljskih ekipa koje rade na slučaju. Niti jedan par očiju nije vidio sve dokaze, sve tragove ili čak svu papirologiju. Sve je podijeljeno. Premda je jedan detektiv zvanično bio glavni, rijetko se događalo da on drži sve konce u rukama. Sad se Bosch morao pobrinuti da se to dogodi. Našao je ono za što je vjerovao da traži, i što je Carla Entrenkin dala naslutiti, u dosjeu sa sudskim pozivima, u fasciklu gdje su bile pohranjene povratnice uručenih sudskih poziva. Te su povratnice stizale u ured Howarda Eliasa nakon što je subjektu uručen sudski poziv da se pojavi kako bi dao zaprisegnutu izjavu ili svjedočio na sudu. Fascikl je bio pun tankih bijelih obrazaca. Bili su poslagani kronološkim redom uručivanja. Prvu polovicu činili su sudski pozivi za davanje izjava pod prisegom, a bili su stari nekoliko mjeseci. Drugu su polovicu činili sudski pozivi upućeni svjedocima za suđenje koje je trebalo početi danas. To su bili pozivi upućeni policajcima protiv kojih se vodi parnica, ali i drugim svjedocima.

Bosch se sjetio da je ranije Edgar pregledao ovaj dosje; naišao je na sudski nalog kojim se traže računi iz autopraonice. Ali to mu je otkriće zacijelo skrenulo pozornost s drugih stvari u dosjeu. Dok je Bosch pregledavao sudske pozive, još mu je nešto zapelo za oko. Sudski poziv za detektiva Johna Chastaina iz Odjela za unutrašnju kontrolu. To ga je iznenadilo jer Chastain nikad nije spomenuo da ima bilo kakve veze s parnicom. Chastain je vodio internu istragu o navodima Michaela Harrisa, te je detektive OPUa oslobodio svake sumnje, pa činjenica da je bio pozvan uopće nije bila neobična. Bilo bi logično da ga pozovu kao svjedoka obrane detektiva optuženih od strane Michaela Harrisa. Ali neobično je što Chastain nikome nije rekao da je primio sudski poziv da svjedoči za tužitelja u toj parnici. Možda ne bi bio u ekipi koja je istraživala umorstva da se to ranije znalo, iz istog razloga iz kojih u istrazi nisu mogli sudjelovati detektivi OPUa. To je bio jasan sukob interesa. Sudski je nalog iziskivao objašnjenje. Boschovo se zanimanje još pojačalo kad je vidio da je datum uručivanja sudskog poziva bio četvrtak, dan prije umorstva Eliasa. Ali znatiželja se pretvorila u sumnju kad je Bosch vidio bilješku što ju je na dnu papira rukom zapisao službenik za uručivanje poziva.

Det. Chastain odbio primiti poziv kraj svojeg vozila. Poziv stavljen ispod brisača.

Poruka je jasno govorila o tome da Chastain nije želio imati nikakve veze sa slučajem. To je izoštrilo Boschovu pozornost. Grad je mogao gorjeti od Dodger stadiona do plaže, a on vjerojatno ne bi opazio tu vijest na televiziji.

Dok je zurio u sudski poziv, shvatio je da je subjekt, Chastain, dobio određeni datum i vrijeme kad se trebao pojaviti na sudu i svjedočiti. Prelistao je sudske pozive i shvatio da su složeni po redu uručivanja, a ne onako kako će se pozvani svjedoci pojavljivati na sudu. Tada je znao da će, ako ih složi po redu pojavljivanja na sudu, dobiti kronološki slijed Eliasova slučaja, pa će bolje

razumjeti kako je odvjetnik planirao parnicu.

Trebale su mu dvije minute da sudske pozive složi po redu. Kad je završio, pogledao je jedan po jedan obrazac, zamišljajući tok suđenja. Najprije bi svjedočio Michael Harris. Ispričao bi svoju priču. Potom bi na red došao kapetan John Garwood, šef OPUa. Garwood bi svjedočio o istrazi, dajući dotjeranu verziju. Sljedeći je sudski poziv bio upućen Chastainu. On bi svjedočio nakon Garwooda. Slijedio bi kapetana OPUa, nevoljko, jer je pokušao odbiti sudski poziv.

Zašto?

Bosch je zasad odlučio zanemariti to pitanje, te je nastavio pregledavati sudske pozive. Postalo mu je jasno da je Elias kanio primijeniti provjerenu i staru taktiku izmjenjivanja pozitivnih i negativnih svjedoka. Namjeravao je izmjenjivati svjedočenja ljudi iz OPUa, optuženih, sa svjedocima koji bi očito koristili Michaelu Harrisu. Tu je bio Harris, liječnik koji mu je liječio uho, Jenkins Pelfry, Harrisov šefu autopraonici, dva beskućnika koji su našli tijelo Stacey Kincaid, te na koncu Kate Kincaid i Sam Kincaid. Boschu je bilo jasno da je Elias kanio napasti slučaj OPUa, razotkriti mučenje Michaela Harrisa i dokazati da nije učinio ništa loše. Potom bi posve uništio OPU kad bi pozvao Kate Kincaid da govori o povezanosti s autopraonicom i time dao objašnjenje za otiske prstiju. Zatim bi na red najvjerojatnije došao Sam Kincaid. Elias bi ga iskoristio za razotkrivanje Charlotteine web stranice i užasa što ih je pretrpjela Stacey Kincaid. Jasno se vidjelo da je Elias poroti kanio prikazati slučaj slijedom kojim su Boschi njegova ekipa proveli istragu; dokazao bi da je Harris nedužan, da postoji objašnjenje za otiske prstiju, te da je Sam Kincaid ili netko povezan s njim i pedofilskom mrežom ubio njegovu pastorku.

Bosch je znao da je to dobra strategija. Vjerovao je da bi Elias dobio parnicu. Vratio se na početak sudskih poziva. Chastain je bio treći po redu, što ga je stavljalo na pozitivnu stranu izmjenične strategije; dolazio je iza Garwooda i prije optuženih detektiva OPUa. Trebao je biti pozitivan svjedok za Eliasa Harrisa, ali je pokušao izbjeći uručivanje poziva.

Bosch je na obrascu pročitao naziv službe za uručivanje poziva i nazvao informacije. Bilo je kasno, ali postupak uručivanja sudskih poziva i naloga zbivao se u svako doba dana. Nije se uvijek moglo uručiti pozive u radnom vremenu od devet do pet. Neki se muškarac javio na telefon, a Bosch je, čitajući sa sudskog poziva Chastainu, zatražio Stevea Vascika.

Večeras nije ovdje. Kod kuće je.

Bosch se predstavio i objasnio da provodi istragu o umorstvu i mora odmah razgovarati s Vascikom. Čovjek na drugoj strani linije nije želio dati Vascikov telefonski broj, ali je uzeo Boschov i obećao da će Vasciku prenijeti poruku. Nakon što je prekinuo vezu, Bosch je ustao i šetkao po kući. Nije bio siguran što ima. Ali osjećao je treperenje u želucu, što mu se često događalo kad je bio na rubu otkrivanja nečeg skrivenog. Djelovao je na temelju instinkta, a instinkt mu je govorio daje blizu nečega oko čega će uskoro moći obaviti ruke.

Telefon je zazvonio, a on ga je zgrabio s kauča i pritisnuo gumb.

Gospodin Vascik? Harry, ja sam.

Eleanor. Hej, kako si? Jesi li dobro?

Dobro sam. Ali ja se ne nalazim u gradu koji će uskoro gorjeti. Gledala sam vijesti.

Da. Loše izgleda.

Žao mi je stoje tako ispalo, Harry. Jednom si mi pričao o Sheehanu. Znam da ste vas dvojica bili bliski.

Bosch je shvatio da ona ne zna da je prijateljev dom u kojem se Sheehan ubio zapravo njihov. Odlučio je da ništa neće reći o tome. Također je poželio da ima uslugu stavljanja poziva na čekanje.

Eleanor, gdje si?

Opet sam u Vegasu. Neveselo se nasmijala. Automobil je jedva uspio prevaliti taj put.

U Flamingu? Ne... negdje drugdje.

Nijemu htjela reći gdje se nalazi, a to je boljelo. Postoji li neki broj na koji te mogu nazvati? –Nisam sigurna koliko ću dugo ovdje ostati. Samo sam željela nazvati i provjeriti je li s tobom sve u redu.

Sa mnom? Ne brini zbog mene. Jesi li ti dobro, Eleanor? Dobro sam.

Boscha više nije bilo briga za Vascika.

Trebaš li nešto? Što je s tvojim automobilom?

Ne. Dobro mi je. Sad kad sam ovdje, automobil me više ne zabrinjava.

Usljedio je dugi trenutak tišine. Bosch je čuo jedan od onih elektroničkih zvukova za koje je netko jednom rekao da su digitalni mjehurići.

Pareče konačno možemo li razgovarati o tome?

Mislim da ovo nije pravi trenutak. Razmislimo o svemu nekoliko dana, pa ćemo onda razgovarati. Nazvat ću te, Harry. Čuvaj se.

Obećavaš? Da ćeš nazvati? Obećavam.

Dobro, Eleanor. Čekat ću.

Čut ćemo se, Harry.

Spustila je slušalicu prije nego što ju je dospio pozdraviti. Bosch je dugo stajao kraj kauča, razmišljajući o njoj i onome što im se dogodilo. Telefon je zazvonio dok je slušalicu držao uruči. Da? Detektiv Bosch? Dobio sam poruku da vas nazovem.

Gospodin Vascik?

Da. Iz službe za uručivanje sudskih poziva. Moj šef Shelby kaže da vi...

Da, nazvao sam.

Bosch je sjeo na kauč i povukao bilježnicu na bedro. Izvadio je nalivpero iz džepa i na vrh stranice zapisao Vascikovo ime. Vascik mu je zvučao mlado i bijelo. U glasu mu se osjećao Srednji zapad.

Koliko vam je godina, Steve?

Dvadeset pet.

Dugo radite u toj službi? Nekoliko mjeseci.

U redu, prošli tjedan, u četvrtak, uručili ste sudski poziv detektivu PLAe po imenu John Chastain, sjećate li se toga?

Svakako. Nije želio primiti poziv. Većini policajaca kojima sam uručivao pozive zapravo je svejedno. Navikli su na to.

Točno. O tome sam vas želio pitati. Kad kažete da nije želio primiti poziv, što time točno mislite?

Pa, kad sam mu prvi put pokušao uručiti sudski poziv, odbio ga je preuzeti i udaljio se. Zatim kad...

Čekajte malo, vratite se natrag. Kad je bio prvi put? –U četvrtak ujutro. Otišao sam u predvorje Parker centra i zamolio policajca za prijammnim pultom da ga pozove i kaže mu neka dođe dolje. Nisam rekao zašto. Na papiru je pisalo da je on iz UKe, pa sam samo rekao da sam građanin koji ima nešto za njega. Sišao je, a kad sam rekao tko sam, samo se povukao unatrag i vratio do dizala.

Zapravo kažete da se činilo kao da zna da imate sudski poziv za njega, i čak o kojem je slučaju riječ?

Tako je. Točno tako.

Bosch je pomislio na ono stoje pročitao u Eliasovoj posljednjoj bilježnici. O njegovu sukobu s izvorom nazvanim "Parker". –U redu, što je bilo dalje?

Pa, tada sam otišao obaviti neke druge poslove, a onamo sam se vratio oko tri i trideset i promatrao parkiralište za zaposlenike Parker centra. Vidio sam ga kako izlazi da bi pošao kući, valjda, te sam se zaputio između automobila i prišao mu baš kad je otvarao vrata svojih kola. Izgovorio sam svo je i rekao mu da mu je poziv uručen, naveo broj slučaja i sve to. Još uvijek nije želio primiti poziv, ali to nije bilo važno jer prema kalifornijskom zakonu samo treba...

Tako je, znam. Čovjek ne može odbiti primiti sudski poziv nakon što mu je rečeno da je to zakonski, sudski dokument. Dakle, što je učinio?

Pa, najprije me dobro prestrašio. Zavukao je ruku ispod jakne, kao da će dohvatiti pištolj ili tako nešto.

Što zatim?

Zatim je nekako stao. Valjda je shvatio što čini. Malo se opustio, ali još uvijek nije htio primiti poziv. Rekao mi je neka Eliasu kažem da odjebe. Ušao je u svoj automobil i počeo kretati. Znao sam da mu je poziv uručen, pa sam papir jednostavno stavio ispod njegovog brisača. Tako se odvezao. Ne znam što se kasnije dogodilo s pozivom. Možda ga je odnio vjetar, ali to nije važno. Legalno mu je uručen.

Bosch je trenutak razmišljao dok je Vascik nastavio pričati o problemima uručivanja sudskih poziva. Na koncu ga je prekinuo.

Je li vam poznato da je Elias ubijen u petak uvečer?

Da, gospodine. Naravno. On je bio naš klijent. Radili smo na svim njegovim slučajevima.

Pa, je li vam uopće palo na pamet da nazovete policiju nakon što je ubijen i nekome ispričate o tom događaju s Chastainom?

Jesamdefenzivno će Vascik. Nazvao sam. Nazvali ste? Koga ste nazvali?

Nazvao sam Parker centar i rekao da imam neke informacije. Prebacili su me u neki ured, pa sam čovjeku koji se javio rekao tko sam i da imam neke informacije. Zapisao je moje ime i telefonski broj, rekavši mi da će me netko nazvati.

Nitko vas nije nazvao?

Jest, netko je nazvao za oko pet minuta. Možda manje. Odmah. Rekao sam mu. Kad je to bilo?

U nedjelju ujutro. U subotu sam cijeli dan planinario. Gore, u Vasquez Rocks. Nisam znao što se dogodilo gospodinu Eliasu sve dok u nedjelju ujutro nisam pročitao Times.

Sjećate li se imena policajca kojemu ste to rekli?

Mislim da se zvao Edgar, ali ne znam je li mu to ime ili prezime.

Što je s onim koji vam se prvi javio kad ste nazvali? Je li se on predstavio?

Mislim da je rekao kako se zove, ali sam zaboravio. No rekao je da je agent.

Možda je bio iz FBIa.

Steve, razmislite malo. U koje ste vrijeme nazvali i kad je Edgar nazvao vas?

Sjećate li se?

Vascik je neko vrijeme šutio, očito razmišljajući o tome.

Pa, ustao sam tek oko deset jer su me noge užasno boljale od penjanja. Onda sam malo ljenčario i pročitao novine. Bilo je na naslovnici, pa sam to vjerojatno pročitao odmah nakon sporta. I tada sam nazvao. Znači, možda oko jedanaest. Otprilike. Onaj čovjek, Edgar, prilično je brzo uzvratio poziv.

Hvala, Steve.

Bosch je prekinuo vezu. Znao je da u jedanaest sati u nedjelju ujutro Edgar nikako nije mogao primiti poziv u Parker centru. Edgar je cijelu nedjelju ujutro bio s Boschom, kao i veći dio ostatka dana. Bili su na terenu, a ne u Parker centru. Netko je upotrijebio ime njegova partnera. Neki policajac. Netko unutar istrage upotrijebio je Edgarovo ime.

Potražio je Lindellov broj telefona i nazvao ga. Lindell ga još nije isključio, pa se javio.

Bosch je. Sjećaš se da si u nedjelju ujutro, nakon što ste ti i tvoji ljudi počeli raditi na slučaju, veći dio jutra proveo u prostoriji za sastanke i bavio se dosjeima, točno?

Da, točno.

Tko se javljao na telefone? –Uglavnom ja. Nekolicina ostalih.

Jesi li ti primio poziv nekog momka koji je rekao da se bavi uručivanjem sudskih poziva?

Zvuči poznato. Ali tog smo jutra primili mnogo poziva. Zvali su izvjestitelji i ljudi koji su mislili da nešto znaju. Kao i ljudi koji su prijetili policajcima. Momak koji uručuje sudske pozive po imenu Vascik. Rekao je da ima neke informacije koje bi mogle biti važne.

Kao što sam rekao, zvuči mi poznato. Što je s tim, Bosch? Mislio sam da je ovaj slučaj zaključen.

Jest. Samo provjeravam neke sitnice. Kome si prepustio poziv?

Takve sam pozive, znaš, informacije s ulice, prepuštao ljudima iz UKe. Da ih zaposlim.

Kome si dao momka koji uručuje pozive?

Ne znam, vjerojatno Chastainu. On je vodio grupu. Možda se sam time pozabavio, ili je jednom od svojih ljudi rekao neka ga nazovu. Vidiš, Irving je onamo postavio neke bezvezne telefone. Nismo mogli prebacivati pozive s jednog na drugi uređaj, a želio sam da mi glavna linija ostane slobodna. Zato smo uzimali brojeve i davali ih dalje.

Uredu, hvala, čovječe. Lijepo spavaj.

Hej, što je...

Bosch je prekinuo vezu prije no što bi morao odgovoriti na neka pitanja.

Razmislio je o onome što mu je Lindell rekao. Vjerovao je da postoji velika mogućnost da je Chastain osobno preuzeo poziv i nazvao Vascika, vjerojatno iz vlastitog ureda kako bi to obavio nasamo, te se predstavio kao Edgar.

Bosch je morao obaviti još jedan telefonski poziv. Otvorio je svoj imenik i našao broj što ga dugi niz godina nije koristio. Nazvao je kapetana Johna Ganvooda, šefa Odjela za pljačke i umorstva, na njegov kućni broj. Znao je da je kasno, ali je sumnjao da noćas u Los Angelesu mnogo ljudi spava. Sjetio se što je Kiz Rider rekla za Ganvooda, da je podsjeća na Borisa Karloffa. I izlazi samo noću. Garwood se javio nakon što je telefon dvaput zazvonio.

Ovdje Harry Bosch. Moramo razgovarati. Večeras.

O čemu?

O Johnu Chastainu i slučaju Crnog ratnika. Ne želim razgovarati preko telefona. Dobro. Recite gdje ćemo se naći. Frank Sinatra?

Kada?

Dajte mi pola sata.

Bit ću ondje.

36.

Na duge staze, Franka Sinatru su prešli. Prije nekoliko desetljeća, kad je Hollywoodska trgovačka komora stavila njegovu zvijezdu na pločnik, smjestili su je u Vine Street umjesto u Hollywood Boulevard. Vjerojatno su očekivali da će Sinatrina zvijezda biti mamac, da će ljudi dolaziti s bulevara da bi je vidjeli, fotografirali. No ako je to bio plan, nije upalio. Frank se nalazio sam na mjestu gdje je zacijelo bilo više narkomana nego turista. Njegova je zvijezda smještena između dva parkirališta i kraj hotela za samce, gdje je čuvara najprije trebalo nagovoriti da otključa vrata predvorja ako je netko želio ući.

Kad je Bosch prije dosta godina radio u OPU, Sinatrina je zvijezda često bila mjesto sastanaka detektiva na terenu ili detektiva i njihovih doušnika. Bosch se nije iznenadio kad je Garwood predložio da se ondje nađu. Tako će se naći na neutralnom terenu.

Kad je Bosch stigao do zvijezde, Garwood je već bio ondje. Bosch je na parkiralištu ugledao njegov neobilježeni auto. Garwood mu je dao znak svjetlima. Bosch se zaustavio uz pločnik ispred hotela i izišao. Prešao je Vine Street do parkirališta i sjeo na mjesto suvozača. Garwood je na sebi imao odijelo, premda ga je nazvao kući. Bosch je shvatio da Garwooda nikad nije vidio odjevenog u nešto drugo, uvijek je imao odijelo i čvrsto stegnutu kravatu, nikad ne raskopčavši gornji gumb košulje. Bosch je opet pomislio na Rideričinu usporedbu s Borisom Karloffom.

Ti jebeni automobilireče Garwood, promatrajući Boschovo vozilo na drugoj strani ulice. Čuo sam da su pucali na vas.

Da. Nije bilo zabavno.

Dakle, što vas večeras dovodi ovamo, Harry? Kako to da još uvijek istražujete slučaj koji su šef policije i svi ostali već zaključili?

Jer imam loš osjećaj, kapetane. Ima neriješenih sitnica. U takvim situacijama može se svašta dogoditi.

Nikad niste mogli ostaviti stvari na miru. Sjećam se toga iz razdoblja dok ste radili za mene. Vi i vaše jebene neriješene sitnice.

Dakle, pričajte mi o Chastainu.

Garwood ništa nije rekao, već je samo zurio naprijed kroz vjetrobran, a Bosch je shvatio da je njegov nekadašnji kapetan nesiguran.

Ovdje govorimo neslužbeno, kapetane. Kao što ste rekli, slučaj je zaključen. No muči me nešto u vezi Chastaina i Frankieja Sheehana. Morate znati da mi je Frankie prije dvije večeri sve ispričao. O tome kako su on i još dvojica izgubili kompas, kakve su činili stvari Michaelu Harrisu. Rekao mi je da je sve ono iz slučaja Crnog ratnika istina. I tada sam ja napravio grešku. Rekao sam mu da sam Harrisu posve oslobodio sumnje. Da mogu dokazati da on nije oteo djevojčicu. A to je bio strašan udarac za Frankieja, pa je kasnije učinio ono što je učinio. I tako, kad su danas stigli oni balistički izvještaji i tvrdili da je sve ono Frankie učinio, uključujući Angels Flight, nisam postavljao pitanja. No sad više nisam siguran. Sad želim razjasniti sve neriješene sitnice, a Chastain je jedna od njih. Dobio je sudski poziv za svjedočenje u parnici. U tome nema ničeg neobičnog; on je vodio unutrašnju istragu na temelju Harrisove pritužbe. Ali njega je za svjedoka pozvao Elias, a on nam to nije rekao. Također je pokušao izbjeći primanje poziva. To situaciju čini još neobičnijom. To mi govori da se nije želio pojaviti u sudnici. Nije želio stajati na mjestu za svjedoke i dopustiti Eliasu da mu postavlja pitanja. Želim znati zašto. U Eliasovim dosjeima nema ničega, barem u onima koji su meni bili dostupni, što bi mi to razjasnilo. Ne mogu pitati Eliasa i ne želim pitati Chastaina. Stoga pitam vas.

Garwood je posegnuo u džep i izvadio kutiju cigareta. Uzeo je jednu i pripalio, a zatim je kutiju ponudio Boschu.

Ne, hvala, još uvijek ne pušim.

Zaključio sam da sam ja pušač, i gotovo. Netko mi je davno rekao da je to poput sudbine. Ili si pušač ili nisi, a to ničim ne možeš promijeniti. Zna li tko je to

bio?

Da ja.

Garwood je lagano otpuhnuo kroz nos i nasmiješio se. Povukao je nekoliko dubokih dimova i automobil se ispunio mirisom cigareta. To je u Boscha izazvalo poznatu želju. Sjećao se da je prije mnogo godina Garwoodu održao predavanje o pušenju kad se netko u jedinici bunio zbog oblaka dima. Spustio je staklo na prozoru za nekoliko centimetara.

Oprostite reče Garwood. Znam kako se osjećate. Svi puše, a vi ne smijete. Nema problema. Želite li pričati o Chastainu ili ne? Povukao je još jedan dim. Chastain je istražio pritužbu. To znate. Prije no što je Harris mogao tužiti, morao je podnijeti pritužbu. To je dobio Chastain. Koliko sam tada shvatio, potvrdio je čovjekove navode. Jebeni je Rooker imao olovku u stolu; vrh je bio slomljen i na njoj je bilo krvi. Zadržao ju je kao suvenir ili tako nešto. Chastain ju je uzeo na temelju naloga za pretres i kanio je napraviti usporedbu s Harrisovom krvlju. Bosch je odmahnuo glavom, čudeći se glupavosti i aroganciji Rookera. Cijele policije.

Dareče Garwood, kao da zna što Bosch misli. Dakle, posljednje što sam čuo bilo je da će Chastain pokrenuti disciplinski postupak protiv Sheehana, Rookera i još nekolicine, a zatim će se obratiti okružnom tužitelju radi kaznenih prijava. Kanio je ići do kraja jer su ona olovka i krv bili čvrsti dokazi. Barem je Rookera mogao srediti.

U redu, dakle, što se dogodilo?

Dogodilo se to da je sljedeća vijest bila da su svi oslobođeni sumnje. Chastain je u izvještaju napisao da je slučaj neutemeljen.

Bosch kimne glavom.

Netko je povukao konce.

Tako je.

Tko?

Irving, rekao bih. Ali možda i netko na višem položaju. Slučaj je bio previše zapaljiv. Ako bi se optužbe potvrdile i kad bi došlo do suspendiranja, otkaza, tužbi okružnog tužitelja, sve to, započeli bismo cijelu novu rundu "šutni PLA" u tisku i u južnom dijelu grada, na čelu s Tugginsom i Sparksom. Imajte na umu da je to bilo prije godinu dana. Novi je šef tek preuzeo položaj. To ne bi bio dobar početak. Zato je netko povukao konce. Irving je uvijek bio onaj koji je u policiji sređivao situacije. Vjerojatno je to bio on. Ali za nešto takvo, možda je dobio šefov pristanak. Tako Irving preživljava. Uključi šefa, a tada mu nitko ništa ne može jer posjeduje tajne. Kao J. Edgar Hoover i FBI.

Bosch kimne glavom.

Što mislite, što se dogodilo s onom olovkom na kojoj je bilo krvi? upita.

Tko zna? Irving je vjerojatno koristi za pisanje osobnih procjena. Premda sam siguran da je s nje isprao krv.

Trenutak su šutjeli dok su promatrali skupinu od desetak mladih ljudi kako hodaju prema bulevaru. Uglavnom su bili bijelci. Bosch je pod uličnom

rasvjetom razabrao tetovaže na njihovim rukama. Razbijači koji vjerojatno idu do prodavaonica na bulevaru kako bi ponovili 1992. U mislima je na trenutak vidio pljačku prodavaonice Frederick s u Hollywoodu.

Skupina je usporila dok je prolazila kraj Boschova automobila. Razmišljali su hoće li nešto učiniti, ali su odustali i pošli dalje.

Sreća da se nismo sastali u vašem automobilu reče Garwood. Bosch ništa nije rekao.

Ovo će se mjesto noćas raspasti nastavi Garwood. Osjećam to. Šteta što je kiša prestala.

Chastain reče Bosch, vrativši se na temu. Netko mu je zatvorio usta. Optužba neutemeljena. Zatim Elias pokreće svoju parnicu i na koncu sudskim putem poziva Chastaina za svjedoka. On ne želi svjedočiti. Zašto?

Možda ozbiljno shvaća prisegu. Nije želio lagati.

Mora biti nešto više od toga. –Pitajte njega.

Elias je imao izvor unutar Parker centra. Doušnika. Mislim da je to bio Chastain. I to ne samo u tom slučaju. Mislim da je dugo surađivao s njim, omogućio mu izravan pristup podacima, svemu. Mislim da je to bio Chastain.

Neobično. Policajac koji mrzi policajce.

Da.

No ako je on bio važan Eliasov suradnik, zašto bi ga Elias pozvao za svjedoka i tako razotkrio?

To je bilo glavno pitanje, a Bosch nije imao odgovora. Neko je vrijeme šutio, razmišljajući o tome. Najzad je složio početak slabašne teorije i glasno je izgovorio:

Elias ne bi znao da su Chastainu zatvorena usta ako mu to on osobno nije rekao, zar ne?

Tako je.

Dakle, samim pozivanjem Chastaina za svjedoka i postavljanjem pitanja o tome razotkrio bi ga kao svojeg doušnika.

Garwood kimne glavom. –To mi je jasnorečeDa.

Čak i kad bi Chastain ondje sjedio i niječno odgovarao na sva pitanja, Elias bi mogao postavljati pitanja na način da ipak postigne svoj cilj, a u ovom slučaju, da poroti otkrije istinu.

Time bi također poslao jasnu poruku Parker centru reče Garwood. –Chastain bi bio razotkriven. Pitanje je zašto bi Elias razotkrio svoj izvor? Nekoga tko mu je uvelike pomagao tijekom godina. Zašto bi se toga odrekao?

Jer je to bio Eliasov najveći slučaj. Onaj koji bi ga doveo na nacionalnu razinu. Dospio bi u Court TV, Sixty Minutes, Larry King i sve ostalo. To bi ga stvorilo. Bio bi spreman uništiti svoj izvor za to. Svaki bi odvjetnik bio spreman na to.

I to shvaćam. Da.

Sljedeći su dio ostavili neizgovoren. A to je pitanje što bi Chastain učinio kako bi spriječio da ga javno spale na mjestu za svjedoke. Boschu je odgovor bio očit. Ako bi bio razotkriven ne samo kao Eliasov izvor, već i kao istražitelj koji je

uprskao unutrašnju istragu o pritužbi Michaela Harrisa, postao bi negativac unutar i izvan policije. Ne bi imao kamo poći, a to bi bilo nepodnošljivo za čovjeka kakav je Chastain, za bilo kojeg čovjeka. Bosch je vjerovao da bi Chastain bio spreman ubiti kako bi to spriječio.

Hvala, kapetanereče. Moram poći.

Nije važno, znate.

Bosch ga pogleda.

Što?

Nije važno. Izjave za tisak su objavljene, tiskovne konferencije održane, priča je vani i grad je spreman za potpaljivanje. Zar mislite da je ljude u južnom dijelu briga koji je policajac ubio Eliasa? Fućka im se za to. Već imaju ono što su željeli. Chastain, Sheehan, njima je svejedno. Bitno je da je to učinio netko sa značkom. Budete li stvarali buku, samo ćete dolijevati ulje na vatru. Razotkrijete li Chastaina, razotkrit ćete zataškavanje. Mnogi bi ljudi mogli stradati, izgubiti posao, a sve samo zato jer su željeli obuzdati sve ovo. Bolje da razmislite o tome, Harry. Nikoga nije briga.

Bosch kimne glavom. Shvatio je poruku. Plivaj sa strujom.

Mene je brigareče.

Je li to dovoljan razlog?

Što će onda biti s Chastainom?

Garwood se žalosno smiješio. Bosch je to vidio kad je povukao dim cigarete pa mu je žar osvijetlio lice.

Mislim da Chastain zaslužuje sve što će ga snaći. A jednog će ga dana snaći.

Sad je to bila nova poruka, a Bosch je mislio da i nju razumije.

Što je s Frankiejem Sheehanom? Što je s njegovim ugledom?

To je problem reče Garwood i kimne. Frankie Sheehan je bio jedan od mojih ljudi... ali on je mrtav, a njegova obitelj više ne živi ovdje.

Bosch ništa nije rekao, ali taj odgovor nije bio prihvatljiv. Sheehan je bio njegov prijatelj i partner. Ako se njega ocrni, kao da se ocrni i Boscha osobno.

Znate li što me muči? upita Garwood. – A možda biste mi vi mogli pomoći, s obzirom na činjenicu da ste vi i Sheehan nekoć bili partneri.

Što? Što vas muči?

Pištolj što ga je Sheehan upotrijebio. Nije bio vaš, je li? Znam da su vas to pitali.

Ne, nije moj. Putem do moje kuće svratili smo k njemu. Kako bi uzeo odjeću i ostalo. Sigurno ga je tada uzeo. Agentima FBIa očito je promaknuo kad su pretraživali njegovu kuću.

Garwood kimne glavom.

Čuo sam da ste obavijestili njegovu ženu. Jeste li je pitali o tome? Znate, o pištolju.

Pitao sam. Rekla je da ništa ne zna o nekakvom pištolju, ali to ne...

Nije bilo serijskog broja prekine ga Garwood. Pištolj za jednokratnu uporabu, svi znaju da je o tome riječ.

Da.

1 to je ono što me muči. Poznavao sam Sheehana dugi niz godina. Dugo je radio za mene, a tako upoznaš ljude. Nikad nisam stekao dojam da bi on mogao posjedovati takav pištolj... pitao sam neke od ostalih, osobito one koji su mu bili partneri nakon što ste vi otišli u Hollywood. Ništa nisu znali o takvom pištolju. A vi, Harry? Vi ste najduže radili s njim. Je li ikad imao dodatni pištolj? Bosch je tada shvatio, kao da je dobio silovit udarac u prsa. Od onih nakon kojih moraš biti savršeno miran i tih, čekajući da ti se polako vrati dah. Frank Sheehan nikad na poslu nije nosio dodatni pištolj. Bio je previše dobar za tako nešto. A ako si previše dobar da ga nosiš na poslu, zašto bi ga imao skrivenog kod kuće? To pitanje i očit odgovor cijelo su mu vrijeme bili pred nosom. Ali nije ih vidio. Bosch se sjetio kako je sjedio u automobilu ispred Sheehanove kuće. Sjetio se farova što ih je opazio u retrovizoru i automobila koji se zaustavio uz pločnik blok niže. Chastain. On ih je slijedio. Za Chastaina je živi Sheehan bio jedini neriješeni problem.

Pomislio je na susjedinu priču o tri ili četiri ispaljena hica u njegovoj kući. Sad je samoubojstvo pijanog policajca tumačio kao proračunato umorstvo.

Kujin sinšapne Bosch.

Garwood kimne glavom. Uspješno je poveo Boscha putem što ga je on već očito prešao.

Shvaćate li sad kako se to moglo izvesti? upita.

Bosch je nastojao usporiti svoje misli kako bi mu sve točno sjelo. Na koncu je kimnuo glavom.

Da, sad shvaćam.

Dobro. Obavit ću jedan telefonski poziv. Onome tko je dežuran u podrumu reći ću neka vam dopusti da pogledate tko je uzimao stvari. Bez nepotrebnih pitanja. Tako ćete biti sigurni.

Bosch kimne. Ispružio je ruku i otvorio vrata. Izišao je bez riječi i zaputio se natrag prema svojem automobilu. Trčao je prije no što je stigao do njega. Nije znao zašto. Nikamo mu se nije žurilo. Kiša više nije padala. Samo je znao da se mora kretati kako ne bi počeo vrištati.

37.

Ispred Parker centra održavalo se bdjenje sa svijećama i sprovod. Ljudi su nosili dva lijesa od kartona, jedan na kojem je pisalo PRAVDA i drugi s natpisom NADA, dok su marširali amotamo preko trga. Drugi su nosili transparente na kojima je pisalo PRAVDA ZA LJUDE SVIH BOJA i PRAVDA ZA NEKE JE PRAVDA ZA NIKOGA. Odozgo su kružili helikopteri novinara, a na tlu je bilo najmanje šest ekipa vijesti, koliko je Bosch vidio. Bilo je gotovo jedanaest sati i svi su se pripremali za izvještavanje uživo s mjesta demonstracija.

Ispred ulaznih vrata stajala je jedinica policajaca u odorama i kacigama, spremna obraniti središnju policijsku zgradu ako se mirne demonstracije pretvore u nasilje. Godine 1992. mirna se demonstracija pretvorila u nasilnu, a rulja

je krenula središtem grada, uništavajući sve na svojem putu. Bosch je požurio prema ulazu, zaobišavši demonstrante i provukavši se između ljudskog obrambenog zida nakon stoje svoju značku podigao visoko u zrak.

Unutra je prošao kraj prijamnog pulta, za kojim su se nalazila četiri policajca, također s kacigama, zatim kraj dizala do stubišta. Sišao je u podrum, a zatim pošao hodnikom do spremišta dokaznog materijala. Kad je stigao do vrata spremišta, shvatio je da nakon prijamnog pulta nije sreo ni žive duše. Sve se doimalo pustim. Prema planu za hitne slučajeve, svi raspoloživi policajci A smjene bili su na ulicama.

Bosch je pogledao kroz prozorčić na kojem se nalazila žičana mreža, ali nije prepoznao dežurnog. Stari veteran s bijelim brkovima na licu na kojem su se vidjeli tragovi pića. Mnogo starih i slomljenih selili su u podrum. Čovjek je ustao sa stolca i prišao prozorčiću.

Dakle, kakvo je vrijeme vani? Ovdje nemam prozora.

Vrijeme? Djelomična naoblaka s mogućnošću nereda.

Tako sam i mislio. Tuggins još uvijek ima svoju gomilu vani?

Ondje su.

Da, budale. Pitam se kako bi im se sviđalo da uopće nema policajaca. Zanima me kako bi im se sviđao život u džungli.

To nije njihov cilj. Oni žele policiju. Samo ne žele policajce ubojice. Možete li im to zamjeriti?

Da, pa, neke ljude treba ubiti.

Bosch na to nije imao što reći. Nije čak znao ni zašto se prepucava sa starcem. Pogledao je njegovu pločicu s imenom. Pisalo je HOWDY1. Bosch se zamalo nasmijao. Kad je vidio tako neočekivano ime, nešto je razbilo napetost i gnjev koji ga je izjedao cijelu večer.

Jebi se. Tako se zovem.

Oprostite. Ne smijem se to... riječ je o nečem drugom.

Svakako.

Howdy je pokazao preko Boschova ramena prema malenom pultu gdje su se nalazili obrasci i olovke pričvršćene uzicama.

Ako nešto želite, morate ispuniti obrazac i unijeti broj slučaja. Ne znam broj slučaja.

Pa, ovdje ih sigurno imamo nekoliko milijuna. Pokušajte pogoditi.

Želim vidjeti tko je uzimao neke stvari. Čovjek kimne glavom.

Da. Vi ste onaj kojeg je Garwood poslao?

Tako je.

Zašto to niste odmah rekli?

Bosch nije odgovorio. Howdy je posegnuo nekamo dolje, ispod prozorčića.

Potom je podigao podlogu za papir i stavio je u prorez ispod žičane mreže.

Koliko unatrag želite vidjeti? upita.

Nisam siguran reče Bosch. Mislim da će biti dovoljna dva dana.

Tu imate podatke za tjedan dana. To su sve izlazni obrasci. Želite izlazne, a ne

ulazne, točno?

Točno.

Bosch je odnio podlogu s papirima do pulta s obrascima, kako bi ih mogao proučiti a da Howdy ne gleda što radi. Na prvoj je stranici našao ono što je tražio. Chastain je tog jutra u sedam uzeo kutiju s dokaznim materijalom. Bosch je uzeo jedan obrazac i olovku, te ga je počeo ispunjavati. Dok je pisao, opazio je da je olovka Black WarriorNo. 2, ona kakva se najčešće koristi u PLA. Podlogu za papir i obrazac odnio je natrag do prozorčića i gurnuo ih kroz prorez. dogodilo, nešto veliko. Uključio je radio, već namješten na KFWB, i uhvatio sredinu izvještaja izgovorenog napetim, drhtavim glasom.

... iz kamiona, a onda je počelo batinanje. Nekoliko je promatrača pokušalo zaustaviti napad, ali ih je u početku gnjevna rulja mladih u tome sprečavala. Vatrogasci su odvučeni u zasebne skupine napadača gdje su ih mlatili sve dok vod PLAovih jedinica nije stigao na raskrižje i spasio žrtve. Povukli su ih u patrolna kola i odvezli, zacijelo u obližnju bolnicu Daniel Freeman gdje će im biti ukazana liječnička pomoć. Vatrogasno vozilo, ostavljeno na mjestu događaja, zapaljeno je nakon što ga rulja nije uspjela prevrnuti. Policijaje brzo napravila kordon u tom području i smirila situaciju. Nekoliko je napadača uhićeno, a ostali su pobjegli u stambene četvrti oko Normandie Boul...

Zazvonio je Boschov mobitel. Ugasio je radio i otvorio telefon.

Bosch.

Chastain je, što hoćeš?

Bosch je čuo mnogo glasova i policijski radio u pozadini. Chastain nije kod kuće.

Gdje si? Moramo razgovarati.

Ne večeras. Dežuran sam. Dvanaest i dvanaest, sjećaš se?

Gdje si?

U predivnom južnom dijelu L. A.a.

Ti si A smjena? Mislio sam da su svi detektivi B smjena.

Svi osim UKe. Mi smo dobili sranje, noćnu smjenu. Slušaj, Bosch, rado bih razgovarao o rasporedu, ali...

Gdje si? Doći ću ja k tebi.

Bosch je upalio motor i počeo izlaziti s parkirnog mjesta.

Nalazim se u Sedamdeset sedmoj.

Dolazim. Naći ćemo se pred ulazom za petnaest minuta. Zaboravi, Bosch. Bit ću zauzet. Zadužen sam za uhićenja, a čujem da dovode dvanaest klipana koji su upravo napali vatrogasno vozilo, za Boga miloga. Ti su momci pokušavali ugasi požar u njihovom području, a te ih životinje napadaju. Kažem ti, to je jebeno nevjerojatno.

Nikad nije vjerojatno. Budi vani za petnaest minuta, Chastain.

Ne slušaš me, Bosch. Ovdje sve ide dovraga, a šefovi to kane zaustaviti .

Nemam vremena za razgovore. Moram se pripremiti za spremanje ljudi u zatvor.

Želiš da stojim pred ulazom kao meta za nekog idiota s pištoljem? O čemu je

riječ, Bosch?

O Franku Sheehanu.

Što je s njim?

Petnaest minuta. Budi ondje, Chastain, ili ću te doći potražiti. To ti se ne bi svidjelo.

Chastain se opet počeo buniti, ali je Bosch prekinuo vezu.

38.

Boschu je trebalo dvadeset pet minuta da stigne do Sedamdeset sedme postaje. Zadržao se jer je kalifornijska prometna policija zatvorila Autocestu 110 u svim smjerovima. Autocesta je vodila od centra grada do područja South Bay, ravno kroz južni L.A. Tijekom posljednjih nereda snajperisti su pucali na automobile što su onuda prolazili, a rulja je s pješačkih prijelaza iznad ceste bacala betonske blokove na vozila. Kalifornijska prometna policija nije željela riskirati.

Vozačima su savjetovali neka pođu zaobilaznim putem, Autocestom Santa Monica i Autocestom San Diego prema jugu. Vožnja će trajati dvostruko duže, ali je sigurnija od prolaza kroz očekivanu ratnu zonu.

Bosch je cijelim putem vozio gradskim ulicama. Gotovo su sve opustjele i nijednom nije stao na semaforu ili znaku stop. Kao da je vozio gradom duhova. Znao je da ima mjesta gdje se pljačka i pali, ali on onuda nije prošao. Pomislio je na sliku stoje stvaraju mediji u usporedbi s ovim što on vidi. Većina se ljudi nalazi u kućama, zaključani su i čekaju da ovo prođe. To su dobri ljudi koji čekaju da se situacija smiri, zure u televizijske ekrane i pitaju se je li to doista njihov grad što ga prikazuju kako gori.

Prostor ispred Sedamdeset sedme postaje također je bio neobično pust kad je Bosch napokon stigao onamo. Autobus policijske akademije stajao je ispred ulaza, kao zaštita od pucnjave iz vozila u prolazu i sličnih napada. No vani nije bilo demonstranata ni policajaca. Kad je Bosch zaustavio automobil na mjestu zabranjenom za parkiranje ispred postaje, Chastain se pojavio iza autobusa i prišao mu. Bio je u odori, a pištolj je nosio u futroli na boku. Prišao je prozoru automobila, a Bosch je spustio staklo.

Gdje si bio, Bosch, rekao si petnaest...

Znam što sam rekao Ulazi.

Ne, Bosch. Nikamo ne idem s tobom dok mi ne kažeš kojeg vruga ovdje radiš.

Na dužnosti sam, sjećaš se?

Želim razgovarati o Sheehanu i balističkim nalazima. O slučaju Wilberta Dobbsa.

Opazio je da je Chastain za mali korak uzmaknuo od automobila. Spominjanje Dobbsa bio je dobar udarac. Bosch je na Chastainovoj odori ispod značke opazio odličje dobiveno za streljaštvo.

Ne znam o čemu govoriš, ali slučaj Sheehan je zaključen. On je mrtav, Elias je mrtav. Svi su mrtvi. To je to. Sad imamo ovo, cijeli se grad ponovo raspada.

A tko je za to kriv?

Chastain je zurio u njega, pokušavajući otkriti što time misli.

Govoriš besmislice, Bosch. Trebao bi se malo naspavati. Svi bismo trebali.

Bosch je otvorio vrata automobila i izašao. Chastain se povukao još j edan korak unatrag i malo podigao desnu ruku tako da je zavukao palac za pojas pored pištolja. Postoje nepisana pravila sukoba. To je jedno od njih. Bosch se sada nalazio na opasnom terenu. To mu je bilo jasno. Bio je spreman.

Bosch se okrenuo i zatvorio vrata automobila. Dok je Chastain pogledom nesvjesno slijedio taj pokret, Bosch je hitro posegnuo ispod jakne i izvukao pištolj iz futrole. Uperio gaje u Chastainaprije no što se detektiv UKe uspio pomaknuti.

U redu, onda ćemo po tvoj em. Stavi ruke na krov automobila. Kojeg vraga ti... STAVI RUKU NA AUTOMOBIL! Chastain podigne ruke.

Dobro, dobro... polako, Bosch, polako.

Prišao je automobilu i raširio šake na krovu. Bosch mu je došao iza leđa i uzeo pištolj iz futrole. Koraknuo je unatrag i stavio ga u vlastitu futrolu.

Vjerojatno te ne moram pregledavati radi dodatnog pištolja. Već si ga upotrijebio za Frankieja Sheehana, točno?

Što? Nemam pojma o čemu govoriš.

–To je u redu. Desnom rukom pritisnuvši Chastainova leđa, Bosch je drugom rukom uzeo lisičine s njegova pojasa. Povukao je jednu Chastainovu ruku iza njegovih leđa i stavio mu lisičine. Potom je povukao i njegovu drugu ruku, te i na nju stavio lisičine.

Poveo gaje oko automobila i smjestio na stražnje sjedalo, iza suvozačeva mjesta. Zatim se vratio za volan. Izvadio je Chastainov pištolj iz futrole, spremio ga u aktovku i vratio vlastito oružje u futrolu. Namjestio je retrovizor tako da odmah može vidjeti Chastaina, a potom je pritisnuo gumb koji je onemogućavao da se iznutra otvore stražnja vrata.

Ostani tu gdje te mogu vidjeti. Cijelo vrijeme.

Jebi se! Što misliš, tko si ti i kojeg vraga radiš? Kamo me vodiš?

Bosch je ubacio u brzinu i počeo se udaljavati od policijske postaje. Vozio je na zapad kako bi mogao skrenuti na sjever, za Normandie. Prošlo je gotovo pet minuta prije no što je odgovorio na Chastainovo pitanje.

Idemo u Parker centar reče. Kad stignemo onamo, ispričat ćeš mi o ubojstvima HowardaEliasa, Cataline Perez... i Frankieja Sheehana.

Bosch je osjećao kako mu bijes i žuč ispunjavaju grlo. Pomislio je na jednu od neizgovorenih poruka što ju je dobio od Garwooda. On je želio uličnu pravdu, auovom juje trenutku želio i Bosch.

Dobro, idemo natrag reče Chastain. Ali ne znaš o čemu govoriš. Samo sereš!

Slučaj je ZAKLJUČEN, Bosch. Prihvatite.

Bosch je počeo izgovarati ustavna prava, a zatim je pitao Chastaina je li ih razumio.

Jebi se.

Bosch je nastavio, svakih nekoliko sekundi pogledavajući u retrovizor: To je u redu, ti si policajac. Nijedan sudac na svijetu ne bi rekao da nisi razumio svoja prava.

Pričekao je trenutak i još jednom pogledao svojeg uhićenika prije nego što je nastavio.

Ti si bio Eliasov izvor. Sve te godine, ti si bio čovjek koji mu je davao sve što mu je trebalo za bilo koji slučaj na kojem je radio. Ti...

Pogrešno.

... si izdao policiju. Ti si najniži od najnižih, Chastain. Nisi li tako rekao ranije? Najniži od najnižih? To si bio ti, čovječe, strvinar, ološ... govнар.

Bosch je vidio policijske barikade na drugoj strani ulice ispred njih. Oko dvjesto metara iza barikada vidio je rotirajuća plava svjetla i vatru. Shvatio je da se kreću prema mjestu gdje su napadnuti vatrogasci i gdje je zapaljeno njihovo vozilo.

Skrenuo je desno kraj blokade i na svakom raskrižju gledao prema sjeveru. Ovdje nije bio u svojem elementu. Nikad nije radio na nekom zadatku u odjelima South Centrala, pa nije dobro poznao područje. Znao je da bi se mogao izgubiti ako se previše udalji od Normandie. Ničim to nije pokazao kadje ponovo pogledao Chastaina u retrovizoru.

Želiš li razgovarati sa mnom, Chastain? Ili ćeš se pokušati izvući?

Nemamo o čemu razgovarati. Uživaj u svojim posljednjim dragocjenim trenutcima sa značkom. Ovo što činiš čisto je samoubojstvo. Kao tvoj prijatelj Sheehan. Ubijaš se, Bosch.

Bosch je naglo stisnuo kočnicu i automobil se zaustavio. Izvukao je pištolj, nagnuo se preko sjedala i uperio ga Chastainuu lice. Što si rekao?

Chastain se doimao istinski uplašenim. Očito je vjerovao da je Bosch na rubu živaca.

Ništa, Bosch, ništa. Samo vozi. Idemo u Parker pa ćemo sve to riješiti.

Bosch se polako vratio na svoje mjesto i ponovno pokrenuo automobil.

Nakon četiri bloka opet je skrenuo na sjever, nadajući se da će proći paralelno s opasnim područjem i vratiti se na Normandie kad se maknu iz ugroženoga dijela.

Upravo sam bio u podrumu Parker centra reče.

Pogledao je u retrovizor kako bi vidio je li se promijenio izraz Chastainova lica. Nije.

Uzeo sam kutiju slučaja Wilberta Dobbsa. Pogledao sam popis uzetih stvari. Ti si jutros bio ondje i uzeo metke. Uzeo si metke iz Sheehanove službene devetke, metke kojima je prije pet godina ubio Dobbsa, te si tri metka predao balističarima rekavši da su to meci s obdukcije Howarda Eliasa. Namjestio si mu. Ali sredio si sebe, Chastain.

Pogledao je u retrovizor. Chastainovo se lice promijenilo. Boschove su ga riječi pogodile poput udarca lopatom po licu. Bosch je zadao završni udarac.

Ti si ubio Eliasatiho je rekao, jedva odvojivši pogled s retrovizora natrag na

cestu. Namjeravao te dovesti na mjesto za svjedoke i razotkriti. Kanio te pitati o pravim nalazima istrage jer si mu ti rekao kakvi su bili. Samo što je slučaj podigao previše prašine. Znao je kako visoko može dospjeti, a ti si postao potrošna roba. Namjeravao te iskoristiti kako bi pobijedio u parnici... Ti si pomahnitao, valjda. Ili si to možda uvijek nosio u sebi. No u petak uvečer slijedio si ga kući, a kad se penjao u uspinjaču, izveo si svoj potez. Ubio si ga. Tada si podigao pogled i vidio da ondje sjedi žena. Sranje, to te zasigurno šokiralo. Želim reći, kabina uspinjače samo je stajala ondje. Trebala je biti prazna. Ali Catalina Perez je sjedila na onoj klupi, pa si morao i nju ubiti. Kako mi ide, Chastain? Jesam li dobro složio priču?

Chastain nije odgovorio. Bosch je stigao do raskrižja, usporio i pogledao lijevo. Vidio je do osvijetljenog područja za koje je znao daje Normandie. Nije vidio nikakve barikade, ni plava rotirajuća svjetla. Skrenuo je lijevo i zaputio se tim putem.

Imao si srećenastavio je. Slučaj Dobbs. Savršeno je odgovarao. Naišao si na Sheehanovu prijetnju u dosjeima i pošao dalje. Imao si svoje žrtveno janje. Malo manevriranja tu i tamo, i zapao te dio istrage povezan s obdukcijom. Tako si se dokopao metaka i morao si ih samo zamijeniti. Naravno, mrtvozornikove oznake na mecima bile bi drukčije, ali to bi se vidjelo jedino u slučaju da dođe do suđenja, kad bi sudili Sheehanu.

Bosch, umukni! Ne želim te više slušati. Neću...

Fučka mi se što ti želiš čuti! Slušat ćeš ovo, irigatoru jedan. Ovo ti govori Frankie Sheehan iz groba. Razumiješ li? Morao si to prišiti Sheehanu, ali ne bi ti uspjelo ako bi ikad došlo do suđenja. Jer bi mrtvozornik svjedočio i rekao: "Čekajte malo, ljudi, ovo nisu moje oznake na mecima. Došlo je do zamjene." Zato nisi imao izbora. Morao si ubiti i Sheehana. Slijedio si nas sinoć. Vidio sam tvoje farove. Slijedio si nas, a zatim si ubio Frankieja Sheehana. Prikazao si to kao pijano samoubojstvo, mnogo piva, mnogo hitaca. No ja znam što si učinio. Pucao si u njega, a zatim si ispalio još nekoliko hitaca, tako da je njegova ruka držala pištolj. Pobrinuo si se da se sve uklapa, Chastain. Ali sad se tvoj plan raspada.

Bosch je osjećao kako ga svladava bijes. Podigao je ruku i okrenuo retrovizor kako više ne bi mogao vidjeti Chastainovo lice. Približavali su se Normandie. Raskrižje je bilo čisto.

Znam cijelu pričureče Bosch. Znam je. Imam samo jedno pitanje. Zašto si sve te godine bio Eliasov doušnik? Je li ti plaćao? Ili si samo tako silno mrzio policajce da bi učinio sve što je u tvojoj moći, bez obzira na koji način, da bi ih sredio? Sa stražnjeg sjedala opet nije bilo odgovora. Kad je stigao do znaka stop, Bosch je pogledao lijevo i ponovo vidio plava svjetla i plamen. Zaobišli su policijski odvojeno područje. Barikade su počinjale blok niže, te je zastao s nogom na kočnici i promatrao prizor. Iza barikada vidio je niz policijskih vozila. Na uglu se nalazila malena prodavaonica alkoholnih pića razbijenih izloga, a nazubljeni komadi stakla još uvijek su visjeli iz okvira. Pred vratima prodavaonice tlo je

bilo prekriveno razbijenim bocama i drugim otpacima što su ih ostavili pljačkaši.

Vidiš li ono ondje, Chastain? Sve ono? Ti...

Bosch...

...si to učinio. Sve to ide...

Nisi se dovoljno udaljio!

...tebi na dušu.

Prepoznavši ton straha u Chastainovu glasu, Bosch se počeo okretati desno. U tom se trenutku staklo rasprsnulo kad je komad betona uletio unutra i udario u sjedalo. Bosch je vidio kako se mnoštvo približava automobilu. Mladi ljudi tamnih gnjevnih lica, individualnosti izgubljenih u rulji. Vidio je kako zrakom prema automobilu leti boca. Vidio ju je tako jasno i s naoko tako mnogo vremena daje čak mogao pročitati etiketu. Southern Comfort. Njegov je um počeo registrirati neku vrstu humora ili ironije u tome.

Boca je uletjela kroz prozor i razbila se o volan, zasuvši Boschovo lice komadićima stakla i tekućine. Nesvjesno je podigao ruke s volana kako bi pokrio lice, ali prekasno. Oči su ga počele peći od alkohola. Čuo je kako Chastain vrišti sa stražnjeg sjedala.

VOZI! VOZI! VOZI!

Zatim su se začula još dva praska kad su nečim razbijena staklana druga dva prozora. Netko je lupao po staklu na prozoru kraj njega i automobil se počeo divlje njihati s desne na lijevu stranu. Čuo je kako netko pokušava otvoriti vrata, a zatim još razbijanja stakla svuda oko njega. Čuo je povike izvana, bijesne, nerazumljive zvukove rulje. Također je čuo povike sa stražnjeg sjedala, Chastainove. Ruke su ga grabile kroz razbijene prozore, hvatajući ga za kosu i odjeću. Bosch je naglo pritisnuo papučicu gasa i okrenuo volan lijevo kad je automobil uz trzaj krenuo naprijed. Boreći se protiv instinkta da zatvori oči, uspio ih je toliko otvoriti da vidi tanki zamagljeni prorez. Automobil je poskočio kroz opustjele prilaze Normandije, te se zaputio prema barikadama. Znao je da će mu barikade pružiti sigurnost. Cijelo je vrijeme držao ruku na trubi, a kad je stigao do barikada, probio ih je i tek tada pritisnuo kočnicu. Automobil se zavrtio i stao.

Bosch je zatvorio oči i ostao nepomičan. Čuo je korake i povike, ali je znao da su to ovoga puta policajci koji dolaze po njega. Bio je na sigurnom. Ispružio je ruku i izbacio mjenjač iz brzine. Otvorio je vrata te su ga brzo dohvatile ruke da mu pomognu i čuo je umirujuće glasove ljudi plave rase.

Jeste li dobro, čovječe? Trebaju vam bolničari?

Moje oči.

U redu, budite mirni. Dovest ćemo nekoga. Samo se naslonite na automobil.

Bosch je slušao kako netko od ljudi izgovara naredbe u radio, javljajući da ima ozlijeđenog policajca kojemu je potrebna liječnička pomoć. Zahtijevao je da to bude smjesta. Bosch se nikad nije osjećao tako sigurnim. Želio je zahvaliti svim svojim spasiteljima. Osjećao se spokojno, ali i nekako omamljeno; kao u onim

prilikama kad je neozlijeđen izlazio iz tunela u Vijetnamu. Opet je podigao ruke do lica i pokušao otvoriti jedno oko. Osjećao je kako mu krv curi niz nos. Znao je da je živ.

Bolje da to ostavite na miru, čovječe, ne izgleda baš dobro reče nečiji glas.

Što ste ondje radili, posve sami? upita drugi.

Bosch je otvorio lijevo oko i ugledao mladog crnog pozornika kako stoji prednjim. Policajac bijelac stajao je desno.

Nisam.

Sagnuo se i pogledao na stražnje sjedalo automobila. Bilo je prazno. Pogledao je sprijeda, ali ni ondje nije bilo nikoga. Chastain je nestao. Boschova je aktovka nestala. Uspravio se i pogledao niz ulicu prema rulji. Podigao je ruku, te očistio krv i alkohol iz svojih očiju da bi bolje vidio. Ondje je bilo petnaest do dvadeset ljudi, svi stisnuti oko nečega što se nalazilo u sredini njihove uzbibane mase.

Bosch je vidio oštre, nasilne pokrete, šutiranje nogama, visoko uzdignute šake koje su se zatim silovito spuštale prema sredini.

Isuse Kriste! vikne pozornik kraj njega. Je li to jedan od nas? Imaju jednog od naših?

Nije čekao Boschov odgovor. Opet je podigao radio i brzo pozvao sve dostupne jedinice za pomoć ugroženom policajcu. Glas mu je bio paničan, obuzet užasom onoga što je vidio blok dalje. Dva su policajca potom potrčala do svojih patrolnih kola i vozila su jurnula ulicom prema rulji.

Bosch je samo gledao. Rulja je brzo promijenila oblik. Predmet njihove pozornosti više nije bio na tlu, već se podizao uvis. Uskoro je Bosch vidio Chastainovo tijelo uzdignuto iznad njihovih glava; držali su ga poput trofeja što ga pobjednici predaju iz ruke u ruku. Na njegovoj rastrganoj košulji više nije bilo značke, a na rukama je još uvijek imao lisičine. Ostao je bez jedne cipele i čarape, te je iz nogavice stršilo bijelo stopalo. Bilo je teško vidjeti s mjesta gdje je Bosch stajao, ali činilo mu se da su Chastainove oči otvorene. Vidio je da su mu usta širom otvorena. Bosch je čuo početak prodornog zvuka za koji je u početku pomislio da je sirena patrolnih kola koja jure u pomoć. Zatim je shvatio da to Chastain vrišti, trenutak prije no što je pao usred rulje i nestao iz vida.

39.

Bosch je s barikada promatrao kako vod pozornika preplavljuje raskrižje i pokušava uloviti pripadnike rulje. Tijelo Johna Chastaina ostalo je ispruženo na ulici, poput vreće prljavog rublja koja je ispala iz kamiona. Pregledali su ga i ostavili ondje nakon stoje utvrđeno daje pomoć stigla prekasno. Uskoro su se nad prizorom pojavili helikopteri medija, a bolničari su došli i pobrinuli se za Boscha. Imao je posjekotine na nosu i lijevoj obrvi koje je trebalo očistiti i sašiti, ali nije htio poći u bolnicu. Uklonili su staklo i malenim flasterima zatvorili rane. Tada su ga ostavili na miru.

Bosch je neko vrijeme proveo lutajući iza barikada, ali nije bio siguran koliko je

to trajalo. Na koncu mu je prišao jedan poručnik i rekao da će se morati vratiti u Sedamdeset sedmu postaju kako bi ga ispitali detektivi koji će provesti istragu. Poručnik je rekao da će ga onamo odvesti dva policajca. Bosch je tupo kimnuo glavom, a poručnik je počeo izdavati naredbe u svoj radio. Bosch je opazio opljačkanu prodavaonicu pića na suprotnoj strani ulice, iza poručnika. Na zelenom neonskom natpisu pisalo je FORTUNE LIQUORS. Rekao je da će biti spreman za minutu. Odmaknuo se od poručnika, prešao ulicu i ušao u prodavaonicu.

Prodavaonica je bila duga i uska, a prije te večeri imala je tri police s robom. No pljačkaši su u svojem pohodu ispraznili i prevrnuli police. Hrpe otpadaka na podu bile su na mnogim mjestima visoke tridesetak centimetara, a zrak je bio zasićen mirisom proličenog piva i vina. Bosch je oprezno prišao pultu na kojem nije bilo ničega, osim praznog plastičnog pakiranja šest limenki piva. Nagnuo se i pogledao iza pulta, gotovo vrisnuvši kad je ugledao sitnog Azijata koji je sjedio na podu privukavši koljena do prsa i obujmivši ih rukama.

Dugi su se trenutak gledali. Cijela jedna strana čovjekova lica bila je otečena i promijenila je boju. Bosch je pretpostavio da je dobio udarac bocom. Kimnuo je čovjeku, ali nije bilo nikakve reakcije.

Jeste li dobro?

Čovjek je kimnuo, ali nije pogledao Boscha.

Želite li liječničku pomoć? Čovjek je odmahnuo glavom.

Jesu li uzeli sve cigarete?

Čovjek nije odgovorio. Bosch se još malo nagnuo preko pulta i pogledao ispod. Vidio je blagajnu, otvorene ladice, kako leži na boku na podu. Svuda su bile razbacane smeđe vrećice i kutije šibica. Kao i prazne kutije u kojima su se ranije nalazile šteke cigareta. Spustivši se tijelom na pult, uspio je dosegnuti ostatke na podu. Ali njegova potraga za cigaretama nije urodila plodom.

Evo.

Bosch je pogledao čovjeka koji je sjedio na podu. Iz džepa je izvadio kutiju cigareta Camels. Pretresao ju je i pojavila se posljednja cigareta u kutiji. Pružio ju je Boschu.

Ne, čovječe, ta vam je posljednja. U redu je.

Ne, vi uzmite.

Bosch je oklijevao.

Sigurni ste?

Molim.

Bosch je uzeo cigaretu i kimnuo glavom. Ispružio je ruku i s poda uzeo kutiju šibica.

Hvala vam.

Opet je kimnuo čovjeku i izišao iz prodavaonice.

Vani je stavio cigaretu u usta i kroz nju usisao zrak, kušajući je. Uživajući u tome. Otvorio je kutiju šibica, pripalio cigaretu, povukao duboki dim i zadržao ga u plućima.

Jebi gareče.

Ispuhnuo je dim i gledao kako nestaje. Zatvorio je kutiju šibica i zagledao se u nju. Na jednoj je strani pisalo FORTUNE LIQUORS, a na drugoj FORTUNE MATCHES. Opet je otvorio kutiju i pročitao izreku s unutrašnje strane poklopca.

SRETAN JE ČOVJEK KOJI PRONAĐE UTOČIŠTE U SEBI

Bosch je zatvorio kutiju i stavio je u džep. Ondje je nešto napipao, pa je to izvadio iz džepa. Radilo se o malenoj vrećici riže s njegova vjenčanja. Bacio ju je u zrak, a zatim uhvatio. Čvrsto ju je stisnuo u šaci, a potom vratio u džep. Pogledao je preko barikada do raskrižja gdje je Chastainovo tijelo sad bilo pokriveno žutom kabanicom iz prtljažnika jednih patrolnih kola. Unutar većeg područja odvojenog policijskim kordonom sad se nalazilo jedno manje izdvojeno područje, a ondje je upravo započinjala istraga o smrti.

Bosch je razmišljao o Chastainu i užasu što ga je na kraju zasigurno osjećao, kad su se ispružile ruke mržnje i pograbile ga. Razumio je taj užas, ali nije suosjećao s njim. Te su ruke odavno počele posezati za njim.

S mračnog se neba spustio helikopter i sletio na Normandie. Vrata su se otvorila na obje strane letjelice, te su izišli zamjenik šefa Irving i kapetan John Garwood, spremni preuzeti kontrolu u svoje ruke i upravljati istragom. Žustrim su se koracima zaputili prema skupini policajaca blizu tijela. Zrak što su ga uzvitali rotori helikoptera podigao je dio kabanice s trupla. Bosch je vidio Chastainovo lice kako zuri u nebo. Prišao mu je jedan policajac i opet ga pokrio.

Irving i Garwood nalazili su se pedesetak metara daleko od Boscha, ali se činilo da znaju za njegovu nazočnost jer su obojica istodobno pogledali prema njemu. I on je njih promatrao, ne trećući. Garwood, još uvijek u odijelu, pozvao je Boscha kretnjom ruke u kojoj je držao cigaretu. Na licu mu je lebdio osmijeh spoznaje. Irving je napokon skrenuo pogled i usredotočio se na žutu kabanicu prema kojoj je hodao. Bosch je znao što slijedi. Irving je došao srediti situaciju. Znao je kako će se odnositi prema tome i kako će glasiti službena verzija događaja. Chastain će postati mučenik policije: rulja ga je izvukla iz patrolnih kola, vezali su ga njegovim vlastitim lisičinama i namrtvo isprebijali, a njegovo će umorstvo opravdati sve drugo što policija te noći napravi. Na neki neizgovoreni način on će postati zamjena: Chastain za Eliasa. Njegova smrt, o kojoj će izvještavati mehanički strvinari odozgo, iskoristit će se za okončavanje nereda prije nego što uspiju uhvatiti zamah. Ali samo će nekolicina znati da ih je zapravo Chastain započeo.

Bosch je znao da će morati surađivati. Irving gaje na to mogao prisiliti. Jer je u svojoj vlasti imao jedino stoje Boschu preostalo, jedino do čega mu je još uvijek stalo. Njegov posao. Znao je da će Irving time trgovati kako bi kupio njegovu šutnju. Također je znao da će prihvatiti nagodbu.

40.

Boschove su se misli neprestano vraćale na trenutak u automobilu koji je bio zaslijepljen i kad je osjetio kako se ruke pružaju prema njemu igra ga. Kroza sav taj užas obuzeo ga je jasan spokoj, te mu je sada taj trenutak bio gotovo dragocjen. Jer tada je osjećao neobičan mir. U tom je trenutku shvatio važnu istinu. Nekako je znao da će biti pošteđen, da je pravičan čovjek izvan dohvata palih.

Mislio je na Chastaina i njegov posljednji vrisak, tako glasan i užas urlik da je bio gotovo neljudski. To je bio zvuk palih anđela na put u pakao. Bosch je znao da sebi nikad ne smije dopustiti da to zaboravi.

O piscu:

Pošto je kao student otkrio romane Rejmonda Čendlera, Majkl Koneli je odlučio da postane pisac. Po diplomiranju, zaposlio se kao novinar kriminalističke rubrike u nekoliko listova Floride, beležeći uspehe u izveštavanju o tzv. kokainskom ratu ranih osamdesetih.

Godine 1986. je zajedno sa dvojicom kolega proveo nekoliko meseci intervjujući preživjele iz jedne velike avionske nesreće. Članak o tom događaju ulazi u najuži izbor za Pulicerovu nagradu, donevši svom autoru napredak u karijeri – Koneli je dobio posao kriminalističkog reportera u prestižnom *Los Anđeles tajmsu*, konačno došavši u grad u kom je živio i pisao Čendler.

Posle tri godine rada u crnoj hronici, Koneli je počeo da piše prvi roman u serijalu o detektivu Hijeronimusu Hariju Bošu. Roman pod naslovom *Crni odjek* delimično je bio zasnovan na istinitom zločinu koji se desio 1992. u Los

Andelesu. Koneli za *Crni odjek* dobio je nagradu Edgar za najbolje debitantsko ostvarenje u žanru trilera. Sledila su još tri romana sa Bošom u glavnoj ulozi, da bi 1996. bio objavljen *Pesnik*, roman u kojoj je centralna ličnost novinski reporter. *Krvavi posao* Koneli objavljuje 1998. godine, triler delimično inspirisan stvarnim događajem: jedan Konelijeve prijatelj imao je transplantaciju srca nakon koje je iskusio grižu savesti znajući da je neko umro kako bi on živeo. Po ovom romanu Clint Istvud je režirao istoimeni film u kom je igrao i glavnu ulogu.

Godina 1999. obeležava povratak serijalu o Hariju Bošu, romanom *Let anđela*, nakon čega slede *Prazan mesec* i *Mrak crnji od noći*, roman u kom se susreću dva Konelijeve lika – Boš i Makejleb iz *Krvavog posla*. *Los Angeles tajms* je ovo ostvarenje proglasio jednom od najboljih knjiga 2001. godine. I sledeći roman, *Grad kostiju*, dobija priznanje *Njujork tajmsa*.

Majkl Koneli živi sa porodicom na Floridi. Predsednik je Udruženja američkih pisaca misterija.